கணபதி துணை

திருவெண்ணெய்நல்லூர்

மெய்கண்டதேவர்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதமும்,

வார்த்திகமென்னும் பொழிப்புரையும்

இவை,

திருவாவடுதுறைச்

சிவஞானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த சிற்றுரையோடு,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

பரிசோதித்து,

மேற்படியூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன

இதன்விலை ரூபா - கவு

பார்த்திவஹு வைகாசி

ஞாண்கோத்து.

முதற்சூத்திரம்.

௧—சகம் பிறப்பிருப்பிறப்பாகிய முத்தொழிலையுடையது

௨—அது அரனாலே உடையது

௩—மற்றிருவரும் முத்தொழிற்படுவோர்கள்.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

௧—அரன் உயிர்களின் இரண்டற நிற்பன்

௨—உயிர்களுக்குக் கன்மபலனை அரனே கொடுப்பன்

௩—உயிர்கள் அச்சு மாறியே பிறக்கும்

௪—அரன் சருவ வியாபகன்

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

௧.—இல்லையென்கிற அறிவுடனே சொல்லுகையினாலே அறிவுயிர் உண்டு.

௨—எனது உடல் என்று பொருட்பிறிதினக்கிழமையாகச் சொல்லுகையினாலே, உடற்கு வேறாய உயிருண்டு.

௩.—ஐந்தையும் ஒருவனே அறிதலின்; இவ்வொன்றை மாத்திரம் அறிகிற ஐந்திற்கு வேறாய உயிர் உண்டு.

ச—கனவுடலை விட்டு நனவுடலே வருகையினாலே, அககனவுடற்கு வேருய உயிா உணடு.

ரு—நித்திரையிலும பிராணவாயுத தொழில பணண வுஞ் சரீரததுககுப் புசிபபுந தொழிலும இல லாதபடியினாலே, பிராணவாயுவுககு வேருய உயிா உணடு.

சா—மறநது மறநது நினைக்கிறபடியினாலே மறவாமல இருக்கிற அரனுக்கு வேருய உயிா உணடு

எ—எலலாததததுவங்களுக்கும வேறு வேறு பெயா இருக்கையினாலே, அநதந்தத தததுவஙகளு ககு வேருய உயிா உணடு.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

க—அந்தக்கரணஙகளுக்கு உயிா உட கூடினாலனறி ந தொழில் இலலாதபடியினாலே, அநதககரண ங்களுக்கு வேருய் உயிா உணடு

உ—மலமறைப்பால உயிருக்கு அறிவு இல்லை.

ந—உயிா மூனறவதைப்படும.

ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிராலே தததுவங்களெல்லாந்தொழில்செய்யும்.

உ.—அரனாலே உயிர்களெல்லாம் அறியும்.

ஆறாஞ்சூத்திரம்.

க, —உயிரறிவினாலே அறியபபட்டதெல்லாம அழியும.

உ.—அபபிரமேயமாக அறியபபடடவனே அரன

ஏழாஞ்சூத்திரம.

க —அரன பாசததை அநுபவியான

உ —பாசம அரனை அநுபவியாது.

ங —உயிா அவவரனை அடையும, அநுபவிககும.

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிருககு நலலறிவு தவததினாலேயே வரும

உ —உயிருககுச சறகுருவாய வருவது அரனே

ங —உயிா பஞசேநதிரியஙகளைப பறறுகையினாலே தன னையும அறியமாடடாது.

ச.—உயிர் பஞசேநதிரியஙகளிலே பறறறறால தனனே யும அறியும.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

க —உயிா அரன ஞானததினாலேயே அரனைக் காணும

உ.—உயிா பாசததிலே பறறறறால, அரன வெளிப படுவன்.

ங.—பஞ்சாக்ஷரசெபம் பண்ணினால், வாசனைமலம் போம.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

௧.—அரனுடன் ஒன்றாகி நில்.

௨.—உனதொழிலெல்லாம அரன் பணி என்று கொள்

பதினொராஞ்சூத்திரம்.

௧—ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரனே அநுபவிப்பன்.

௨.—அரனை மறவாமல் அன்பு இருந்தால் அவனிடத்திலே ஐக்கமாய்ப் போவன.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

௧.—மும்மலங்களையுங் களைக,

௨.—சிவஞானிகளுடனே கூடுக.

௩.—சிவஞானிகளையுஞ் சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவனெனவே தேறி வழிபடுக.

௪.—வழிபடாமையை ஒழிக.

ஆகசூத்திரம் ௧௨-க்குச் சூர்ணிக்கொத்து. ௩௯.

முற்றுப்பெற்றது.

சூசிபத்திரம்.

உ. சிறப்பியல்பு.

ங. சாதனவியல்.

ச பயனியல்.

வெண்பாத்தொகை.

உ

கணபதி துணை.

சிவஞானபோதம்

மூலமுஞ் சிற்றுரையும்.

பாயிரம்.

சைவாகமங்களினுள்ளவாகிய நாற்பாதங்களுள் வைத்து ஞானபாதத்தோதிய பொருள்களை யாராயும் ஆராய்ச்சி இந்நூலின்கணெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இது கேட்டலுறுவார்க்கு இதனாற்போந்த பயன் யாதோவெனவும், இது கேட்டற்குரியார் யாவரெனவும், இதனானுதலப்படும் பொருள் யாதெனவும், இதனைப் பயப்பிக்குங் கருவியாய இதற்குமுன் ஒருதலையானுணர்தற்பால தியாதெனவும், இதனை வழங்குதற்கிட்ட பெயர் யாதெனவும், இஃதியாண்டு வழங்குவதெனவும், இதன் முதனூல் யாதெனவும், இந்நூல் செய்தார் யாவரெனவும், பலவாற்றானுஞ் சங்கை நிகழுமன்றே; அவ்வாசங்கை நீங்கி மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு இந்நூன்முகத்துரைக்கப்படுவதாகிய சிறப்புப்பாயிரம்:—

மலர்தலை யுலகின் மாயிருடுமியப
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் ணிருந்
தருந்துயர்க் குரம்பையி னான்மா நாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
வுயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணெய்ச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன
பவநனி வன்பகை கடந்த
தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே.

என வரும்.

இ-ள். மலர் தலை உலகின் மா இருள் துமியப் பலர் புகழ் ஞாயிறு படரின் அல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண் போல். எ-து. விரிந்தவிடத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே துன்னிய பெரிய புறவிருள் கெடும்படி பலசமயத்தாராலும் புகழப்படுகின்ற பரிதியங்கடவுள் உதயகிரியினின்றும் போகதாலன்றிக் காட்சியெய்தமாட்டாத கண்ணொளிபோல,— அருந்துயர்க் குரம்பையின் ஆன்மா நாடி. எ-து. பொறுத்தற் கரிய துயரங்களுக்கெல்லாம் ஒருநிலைக்களமாய்ச் சத்ததாதுக்களாற்பொத்திய குரம்பையாகிய காணப்பட்ட உடம்பானே காணப்படாத ஆன்மாவையும் பரமான்மாவையும் அநுமான அளவையான் வைத்தாராய்ந்து அவற்றது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்புணர்ந்து,— கண் இருள் நீங்கி. எ-து. அவ்வுணர்ச்சியானே கருதியுணரப்படும் அகவிருளாகிய ஆணவத்தினின்று நீங்கி,— ஈண்டிய பெரும் பெயர்க் கடவுளிற் கண்டு. எ-து. அது நீங்கிய வழி எல்லா நூல்களுந் தன்பொரு

ளேயாகத் திரண்டு கூடிய பெரும்பெயரெனப்படும் ஒருவார்த்தையாகிய மகாவாக்கியத்தான் எடுத்தோதப்படும் முத்திக்கடவுளது திருவருளானே அப்பொருள்களது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பியல்பை அநுபூதியிற்கண்டுணர்ந்து,—மயர்வு அற. எ-து. இம்முறையானே மயக்கவாசனையற்றுச் சிவாநுபவம் பெறுதற்பொருட்டு,—நந்தி முனி கணத்து அளித்த. எ-து. ஸ்ரீகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய நந்திபெருமான் சனற்குமாரமுனிவன் முதலிய முனிவர்கணங்கட்கு முறையானே அளித்தருளப்பட்ட,—உயர் சிவஞானபோதம். எ-து சரியை முதலிய மூன்று பாதப்பொருள்களை ஆராயுநூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமென்னும் வடநூலை,—உரைத்தோன் எ-து. மொழிபெயர்த்துக் கூறி வார்த்திகமெனப்படும் பொழிப்புரை செய்தோன்—பெண்ணைப் புனல் சூழ் வெண்ணெய் சுவேதவனன். எ-து பெண்ணையாற்றுநீராலே சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரின் அவதரித்தருளிய சுவேதவனப்பெருமாளென்னும் பிள்ளைத்திருநாமமுடையான்—பொய் கண்டு அகன்ற மெய்கண்டதேவன் எ-து. பொய்ச்சமயங்களின் பொருள் இதுவென்று கண்டு கழிபித்த காரணத்தாற் பெற்ற மெய்கண்டதேவனென்னுஞ் சிறப்புத்திருநாமமுடையான்—பவம் நனி வன்பகை கடந்தவர் அடி புனைந்த தலைமையோன், எ-து பிறவியாகிய மிக்க வலிய பகையினை வென்ற தவத்தோர் தனது திருவடியைப் புனைந்துகோடற்கேதுவாகிய தலைமைப்பாட்டினையுடையோன் என்றவாறு.

படரிற் காண்டல்செல்லுங் கண்ணெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு. இப்பொருள்பற்றிக் கண்மேல வைத்துக் கூறினாரேனும,

உவமேயப்பொருட்கேற்பக் காண்டல்சேறற்குப் படர்ந்த ஞாயிறுபோலுமென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

இருட்கேட்டிற்கும் நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமென்னும் இருவகைக்காட்சிக்கும் ஞாயிறு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயவாறுபோல, மலத்தீர்விற்கும் ஆராய்ச்சி அநுபூதியென்னும் இருவகையுணர்விற்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயது இந்நூலென்பார், தமியப் படரினல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போன்றடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வறவளித்த சிவஞானபோதமென்றார்.

தலைமைபற்றி அருந்துயாக்குரம்பையினென்றாரேனும், இனம்பற்றிக் கரணம் புவனமுதலியனவும் உடன் கொள்ளப்படும்.

அருந்துயாக்குரம்பையி னுடைப்படுவதாகிய பொதுவியல்பு முன்னாறு சூத்திரத்தானும், பெரும்பெயர்ப்பொருளிற் காணப்படுவதாகிய சிறப்பியல்பு பின்னாறுசூத்திரத்தானு மோதுப.

நாடியெனவே அநுமானவளவையானென்பதூஉம், கண்டெனவே அநுபூதியிலென்பதூஉம், தாமே போதரும்.

பொதுவியல்பு அளவைமுகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் என்னும் இருதிறத்தானுணரப்படும், சிறப்பியல்பு சாதனமுகத்தானும் பயன்முகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னு நான்குதிறத்தானுணரப்படும்.

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின்:— இவ்விருவகையியல்பும் வேறு வேறு கூறும் ஆகமங்களின் பொருளொருமை உணரமாட்டாது ஓரோவொன்றேபற்றி ஐக்கவாதமுதற் பலதிறத்தான் வேறுபட்டுத் தம்முண்மாறுகொண்டு மயங்

குவோர்க்கு அங்ஙனமயங்காது அவற்றின்பொருளொருமையுணர்தற்கு எழுந்தது இந்நூலென்றவாறாயிற்று. சிவஞானபோதமென்பதூஉம் இக்காரணத்தாற்பெற்ற பெயரென்பது வடமொழிச்சிவஞானபோதத் திறுதிச் சூத்திரத்தோதியவாறு பற்றி யுணர்க.

சரியைமுதலிய மூன்றுபாதப்பொருளை ஆராயுநூல்களாவன சோமசம்புபத்ததி முதலாயின. அந்நூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமெனவே, அந்நூல்களுணர்ந்தபின்னர் இந்நூல் கேட்கற்பாற்றென்பது பெறப்பட்டது; படவே, முன்னர்த் தீக்கையுற்றுச் சிவாகமங்களையோதி அதன்பின்னர்ச் சரியாபாதமுதலியவற்றை ஆராயுநூல்களை முறையே கேட்டு அவ்வாறொழுகி மனந்தூயராய் நித்தியாநித்தியவுணர்வு தோன்றிப் பிறவிக்கஞ்சி வீடுபேற்றின் அவாமிகவுடையராய் வந்த அதிகாரிகளுக்கு இந்நூலுணர்த்துகவென்பது போந்ததெனக் கொள்க.

உயர் சிவஞானபோதமெனவே யாப்பும், கேட்போரும், நுதலிய பொருளும், நூற்பெயரும், நாடித் தீர்ந்து கண்டு மயா வறவெனவே நுதலிய பொருளினவகையும், பயனும், நந்தி முனிகணத்தளித்தவெனவே வழியும், வெண்ணெய்ச்சுவேதவனன் மெய்கண்டதேவனெனவே ஆக்கியோன் பெயரும், தமிழ் வழங்குநிலமே இந்நூல் வழங்குநிலமெனவே எல்லையும் போந்தவாறுணர்க. வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரியமென்றும், நுதலிய பொருளை விடயமென்றும், கேட்போரை அதிகாரிகளென்றும், பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுப. யாப்புச் சம்பந்தமென்பாருமுளர்.

பாயிரமுடிந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுள் வணக்கம்.

காமிகமுதலிய சைவாகமங்களுண் ஞானபாதத்தினுளதாகிய ஆசங்கை நீக்கி அவற்றின் பொருளுண்மை பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பென்று இருவேறுவகைப்படுத்துக் காட்டிப் போதித்தற்கு இரௌரவாகமத்தினெழுந்த சிவஞானபோதநூலினைத் தமிழுலகமுய்தற்பொருட்டு மொழிபெயர்த்துச் செய்து பொழிப்புரைப்பானெடுத்துக்கொண்ட வாசிரியா, சாக்கிரதத்தே அதீதத்தைப் புரியுந்தமக்கு இடையூறு சிறிதுமணுகாமை அறிந்தாராயினும், ஆன்றோராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட்டும், மாணாக்கர்க்கறிவுறுத்தற்பொருட்டுமே, முதற்கண் இடையூறு நீக்குதற்குரிய விநாயககடவுளை வாழ்த்துவதாகிய மங்கலவாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

கல்லா னிழன்மலை
வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர்
நல்லார் புனைவரே.

இ - ள். கல்லால் நிழல். எ-து. அருள்வடிவாகிய கல்லாலினிழலின்கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து—மலைவு இல்லார். எ-து நந்திபெருமானுக்கு இந்நூலான் மலைவு தீர்த்தருளிய முதலாசிரியர்—அருளிய எ-து. மேன்மேற் கருணைகூர்ந் தருளுதற்பொருட்டு,—பொல்லார் இணை மலர். எ-து. பொல்லாதபிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தியென்னும் இரண்டு திருவடித்தாமரைகளை—நல்லார். எ-து. கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்யன்பர்—புனைவரே. எ-து. தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகட்கு வியாபகமாகக் கொண்டு தாடலைபோல் அடங்கி நிற்பர். எ - று.

* நல்லார் புனைவரெனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடா தென்றவாறுயிற்று.

** மூவகைவாழ்த்துள் இது பொருளியல்புரைத்ததெனக் கொள்க.

அருளியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டுவி னையெச்சம். அது புனைவரென்னும் பிறவினை கொண்டது,

இல்லார் இல்லாகச் செய்தாரெனப் பணபடியிற பிறந்த வினைப்பெயர்.

அருளிய பொல்லாரெனப் பெயரெச்சமுடிபாக வைத்து ரைப்பினுமமையும்.

மலவில்லாரருளப் பொல்லார்தாள் புனைவரெனவே, அவ்விருவருந் தம்முள வேற்றுமையின்மை பெற்றும. உலக த்துப் புதல்வர்கண்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு தந்தையாக்குக் கழிபேருவகை பயப்பிக்குமாகலின், அந்நயம் பற்றி அங்ஙன ங்கூறியதூஉமாம்.

திருசசிற்றமபலம்.

அவையடக்கம்.

தமமை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வா
ரெம்மை யுடைமை யெமையிகழா—தம்மை
யுணரா ருணரா ருடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறன்.

இஃது அவையடக்கங் கூறுமுகத்தானே சண்டூடுத் துக்கொண்ட சித்தாந்தசைவத்தினுயர்வும் ஏனைச்சமயத்தார்க ளிழிபுங் கூறுகின்றது. இ - ள். தம்மை உணர்ந்து தமை

உடைய தன் உணர்வார். எ-து. உடைப்பொருளாகிய தம்மியல்பினை உணர்ந்து தம்மையுடையானாகிய தலைவனையுணருஞ் சித்தாந்தசைவர்—எம்மை உடைமை எமை இகழார். எ-து. தமக்குடைப்பொருளாகிய எம்மையுடையராகலின் எம்மைக் குற்றங்கணீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டுவதன்றி இகழ்தல்செய்யார், ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படுநூலையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வர்.—தம்மை உணரார் ஊணரார். எ-து. அங்ஙனந் தம்மை யுணராதார் தம்மையுடையானாகிய தலைவனையுமுணரார் ஆகலான்—உடங்கு இயைந்து தம்மிற் புணராமை. எ-து. அவர் ஒருங்கே குழீஇக்கொண்டு தம்மிற ருமே சேராது முரணுதலால,—புறன் கேளாம். எ-து. அவர் எம்மையும் எம்மாறசெய்யப்படுநூலையும் இகழ்ந்துரைக்கும மொழியை யாம் பொருளாகக் கொள்ளாம். எ - று.

ஆகலான் எம்மாற்செய்யப்படுநூலையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம்.

தன்னையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது

உடைமை புணராமை என்புழி இன்னுருபு விரித்துரைக்க.

தம்மையுணராரெனப் பொதுப்படக் கூறுதலானே, தாமொருபொருளுண்டென்பதே உணராத உலோகாயதரும, தம்மைக் குணிப்பொருளென்றுணராத புத்தர் சாங்கிய மாயாவாதிகளும், தம்மை முதல்வனுக்கு உடைப்பொருளென்றுணராத ஏனைச்சமயத்தாரும் அடங்குவர். பாஞ்சராத்திரிகளும் சிவாத்துவிதசைவரும், தம்மை உடைப்பொருளெனக் கொள்ளினும், அவருட் பாஞ்சராத்திரிகள் உடைப்பொருளாகிய தமக்கு அணுபரிமாணங்கோடலானும், உடையானுக்குப்

பரிணாமங்கூறுதலானும், உடையானல்லாதானை உடையானென்ன மயங்கிக்கோடலானும், சிவாத்துவிதசைவர் உடையானது சிற்சத்திக்குப் பரிணாமங்கூறுதலானும், பிறவாற்றானும், அவரும் தம்மை உணராரேயென்பது.

புறன் புறச்சமயம்பற்றி இகழ்ந்துரைக்குமொழியும் புறங்கூற்றுமொழியுமென்பது இரட்டுறமொழிதலென்னுமுத்தியாற் கொள்க. புறங்கூற்றுமொழியாவது முற்கூறிய புறச்சமயங்களின் வேறான பாடாணவாதசைவர் முதலியோர் முன்னன்றிப் புறத்தே இகழ்ந்து கூறுமொழியென்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொதுவியல்பு.

பிரமாணவியல்.

முதற்சூத்திரம்.

ஈண்டு ஆசிரியர், முதனூலிற் கூறியவாறே சிவாகமங்களினோதப்படும் ஞானபாதப்பொருளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மையென்று இரண்டாகத்தொகுத்து, பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதனவியல் பயனியலென நால்வகைப்படுத்து, பிரமாணவியல் மூன்றுபாதத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் உலகிற்கு முதற்கடவுள் சிறப்புவகையானுண்டெனனும் ஆகமப்பிரமாணத்தை வலியுறுத்துவதாய அநுமானப்பிரமாணங் கூறுகின்றார்.

அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையிற்
றோற்றிய திதியே யொடுங்கிமலத் துளதா
மந்த மாதி யென்மனார் புலவர்.

எ-து சூ-ம். எ-னின். சங்காரகாரணனாயுள்ள முதலையே முதலாகவுடைத்து இவ்வுலகம் என்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

இது சூத்திரக்கருத்துரைக்கின்றது. இ-ள் நிவிர்த்திகலை முதலிய பஞ்சகலைகளுட்பட்ட ஐவகைச்சங்காரத்துள

இறுதிக்கண்ணதாகிய மாசங்காரத்தைச் செய்யும் வினைமுதலாயுள்ள முதல்வனையே தனக்கு முதற்கடவுளாக வுடைத்து அவனவளதுவென்று இவ்வாறு சுட்டியுணரப்படுவதாய உலகம் என வேதாகமங்களுட் கூறப்படுவதனை அநுமானவளவையானுணர்த்துதலைக் கருதிற்று இச்சூத்திரம் எ - று.

ஏகாரம், இயைபின்மை நீக்குதற்கும், பிறிதினியைபு நீக்குதற்கும் பொதுவாய்நின்ற பிரிநிலை.

இதன்பொழிப்பு உரைத்துக்கொள்க

இஃது இவ்வுரைமுகத்துக் கேட்போரால் உரைவகைப் பற்றிச் செய்துகோடற்பாலதொன்றனை அறிவுறுத்துகின்றது. இ - ள். இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு முன்னாக் கண்ணழித்துரைக்கும் பொழிப்புரைபற்றி உரைத்துக்கொள்க எ - று.

எனவே, இங்ஙனம் இருவகைப்படும் பொழிப்புரையுட் கண்ணழித்துக் கடாவிடைகளானுரைக்கும் வார்த்திகமாய பொழிப்புரைமாத்திரையே யாமீண்டுரைக்கின்றாம்; பிண்டமாகக் கொண்டுரைப்பதாய பொழிப்புரை இதுபற்றி யுணர்ந்துகோடல் எளிதாகலின், அஃதியாமுரைக்கின்றிலம் என உரைமுகத்து மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்தவாறாயிற்று.

இஃது, ஏனைச்சூத்திரங்களினும் உய்த்துக்கொண்டுணர்தற்பொருட்டு, முதற்கண் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு ஆசிரியர் ஆணைதந்தமையின், கண்ணழித்துரைப்பற்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பதப்பொருள் கூறுதும். அவன் அவள் அது எனும் அவை-புலவர். எ-து. அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறு பகுத்துப் பலவாயச் சுட்டியுணரப்படுஞ் சொல்லும் பொருளுமாய இருகூற்றுப் பிரப

ஞசுத்தொகுதி, தோற்றம் நிலை இறுதியென்னும் முத்தொழி லுடைமையால், ஒருவனாற் றோற்றப்பட்டதாய உள்பொருளேயாம். அது, தோன்றுங்கால், தானொடுங்குதற்கு ஏதுவாய நின்ற கடவுளினின்றும், சகசமலநீங்காமையால், அது நீங்குதற்பொருட்டு மீளத் தோன்றுவதாம். இவ்வாறாகலின், சங்காரத்தொழிலைச்செய்யுங் கடவுளே உலகிற்கு முதற்கடவுள், ஏனையோர் அன்னரல்லர் எனக் கூறுவர் அளவைநூலுணர்ந்தோர் எ-று.

அவை தொகுதி, சுட்டுப்பெயரெனக்கொள்ளின், உளவெனப் பிரித்துப், பயனிலையாக்கித், தாமெனபதனை அசைநிலையாக வைத்துரைத்து, ஆக்கச்சொல் வருவித்துக்கொள்க

வினைமை வினையுடைமை.

தோன்றியவென்றது தோற்றியவெனப் பிறவினைவாய் பாட்டானேதுதலின், அதற்குரிய வினைமுதல் அவாய்நிலையான் வந்தது தோற்றியவெனனும் பெயரெச்சந் திதியென்னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர் கொண்டது. திதியா யொருவனாற் றோற்றப்பட்டதென்பார் தோற்றிய திதியென்றார். திதியென்றது ஈண்டு உள்பொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது

மூவினையுடைமையால் உள்பொருளாதலும், அவ்விரண்டுடைமையால் நிமித்தகாரணனையுடைத்தாதலுந் துணியப்படுமெனபார், மூவினைமையிற் றோற்றிய திதியென்றார்

ஏகாரந் தேற்றம். ஒடுங்கியெனபது பெயர் உருபுகள் தொக்குநின்றன.

அந்தத்தைச்செய்யுங் கடவுளை அந்தமென்றது உபசாரம்

காணப்பட்டவுலகாற் காணப்படாத கடவுட்குண்மைகூறவேண்டுதலின், தோற்றிய திதியேயெனவும், ஒடுங்கியுள்தா

மெனவும், உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார். கருத்துரையுட் கூறியதும் அது நோக்கி.

இச்சூத்திரத்துள் அவனவளதுவென்னு மவை மூவினைமையின என்பது ஓரதிகரணம், தோற்றிய திதியே யொடுங்கியுளதாம் என்பது மூன்றதிகரணத்தை யுள்ளடக்கி நிற்பதோரதிகரணம், அந்தமாதி யென்மனார் புலவர் என்பது ஓரதிகரணம், ஆக முக்கூற்றது இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இம்மூன்றும் முறையே ஒன்றற்கொன்றேதுவும் பயனுமாய் ஒரு பொருண்மேல் வருதலின், ஒருசூத்திரத்தாற் கூறினார். தன்னாற் கூறப்படும் பொருளும், அதன்கண் ஐயப்பாடும், அதற்குப் பிறர் கூறும் பக்கமும், அதனை மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணிவும், இயைபுமென்னும் இவற்றது நிலைக்களம் ஈண்டதிகரணமெனப்படும்.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என்றது

எ-து மே-ள் எ-னின் மூவினையுடைத்தோ அன்றோ வென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் நித்தமாயக் காணப்படும் பிரபஞ்சத்தை மூவினையுடைத்தென்றல் பொருந்தாது என மீமாஞ்சகரும் உலோகாயதருங் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோ ணுநலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் இவ்வாறு அவயவப்பகுப்புடைத்தாயும் பலவேறுவகைத்தாய்ச் சடமாயுஞ் சுட்டியறியப்படுவதாயுமிருத்தலின் இம்மூன்றேதுவானும் பிரபஞ்சந்தோன்றிநின்றழியுமென்பது துணியப்ப

டுமென்பார், உளதாயொருவனொருத்தி யொன்றென்று சுட்ட பட்ட பிரபஞ்சமென உடம்பொடு புணாததோதினர்.

உளதாய்ச்சுட்டப்பட்டவெனவினையும். உளதாகச் சுட்டப்படுதல் முயற்கோடு முதலியனபோலத் திரிவையங்களா னன்றி மெய்யாகச் சுட்டப்படுதல்.

தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்.

எ-து ஏது எ-னின். காட்சியளவைக்கு எய்தாதுரைப் பனவெல்லாம் பிரமாணமாகாவென உலோகாயதா கூறுங் காலை யாசங்கித்துக் காட்சியளவைபற்றியும் மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று இ-ள உற்பத்தியும் நாசமுங்காணப் பட்ட திதியின் பக்கத்தே காணக் கிடத்தலின் உளதாயொரு வனொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்ப த்தி திதி நாசமுடைத்து என மேற்கொண்டது எ-று

பூதாதி யீறு முதலுந் துணையாகப்
பேதாய திதியாகும் பெற்றிமையின்—ஓதாரோ
வொன்றொன்றிற் றோன்றி யுளதா யிறக்கக்கண்டு
மன்றென்று முண்டென்ன வாய்ந்து.

எ-து உ-ம் எ-னின். உள்ளதன்பால அவ்விரண்டுங் கிடத்தல் யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவையாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று இ-ள பேதாய எ-து காட்சிய ளவைகளானும் அறியப்படாத மடவோனே—பூதாதி எ-து பூதமுதற்காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சத்திற்கு—திதி ஈறும் முதலும் துணை ஆக ஆகும் எ-து. திதி, நிகழ்வழி, நாசமும் உற்பத்தியுந் தனக்குத் துணைக்காரணமாகக்கொண்டே நிக ழாநிற்கும். அற்றாயினும் ஒன்று தோன்ற ஒன்று நிற்ப ஒன்று றிவதன்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழி யக் கண்டிலமாலெனின்;—ஒன்று ஒன்றின்பெற்றிமையின

தோன்றி உளதாய் இறக் கண்டும். எ-து ஒவ்வொரு காலவிசேடத்திற் சாதிபற்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழிவதனைக் கண்டுவைத்தும்—என்றும் அன்று உண்டு என்ன ஆய்ந்து ஓதாரோ. எ-து. என்றாயினும் அதற்குரிய காலம் வருமென்று உலகத்திறக்கும் அங்ஙனமாதலுண்டென்று அக்காட்சிபற்றி ஆராயாது சொல்லாரோ உன்னைப் போலும் மடமையில்லாதோர். எ - று.

பூதாதி அன்மொழித்தொகை. பூதத்துக்கு மேலுள்ளவாய தத்துவங்கள் உலோகாயதருக்கு உடம்பாடன்மையின், பூதமுதலாய தத்துவங்களெனவுரைத்தல் ஈண்டைக்கேலாமையறிக.

பூதாதிகளென நான்கனுருபு விரித்துரைக்க, அது பின்னருஞ்சென்றியையும். ஆகுமென்பது முற்றுவினை.

ஈண்டுப் பெற்றிமை என்றது சாதியை.

ஓகாரம் எதிர்மறை.

ஒன்றொன்றினென்பது "ஒன்றொன்றுப் பார்த்துணர்வதுள்ளமே" என்றாற்போல அடுக்குமொழி, அது காலவிசேடமாதல் என்று மனறெனப் பின்வருதலாற் பெறாரும்.

ஒருங்கேயென்பது சொல்லெச்சம்.

ஒன்றொன்றிற்றோன்றியுளதாயிறுதலாவது "*பயில்வித்தெல்லாம்-காரிடமதனிற் காட்டுமெங்குரங் கழியும் வேனில" என்பதனானறிக.

"கண்டும்" உம்மை சிறப்பு.

முதலதிகரண முடிந்தது.

---

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், முதற்சூத்திரம். ௯. ஓரிடமழிய.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின் உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செயவினையின்மையின் ஒடுங்கின சங்காரத்தினலலது உற்பத்தியில்லையென்றது என விங்ஙனஞ் சொற்பலகாமைப்பொருட்டுத் துணிந்ததாக வைத்துரைத்தாராயினும், பொருளியைபிற்கேறப இதனை மூன்றதிகரணமாக வைத்துரைப்பது ஆசிரியர் கருத்தெனக் கொள்க, அஃதாமாறு காட்டுதும —

இனி உலகமுள்ளது என்றது

எ-து மே-ள். எ-னின் உலகம் இல்பொருளாய்த் தத்தரு சார்பிலே தோன்றியழிதல இயல்பென்றலே அமைவுடைமையின், அது மூவினையுடைத்தாயினும் தோற்றுவாரொருவனையுடைத்தாதல் செல்லாது எனப் புத்தநூலார் சொல்லுங் கடாவையாசங்கித்துத் திதியென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று இ-ள. வெ-டை

இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின்.

எ-து எது எ-னின். உள்ளதாதல் யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று இ-ள் இல்பொருளாகிய முயற்கோட்டிற்கு முக்காலத்துமுற்பத்தியின்மையின் ஈண்டுற்பத்தி காணப்படுதலான உலகமுள்ளது என மேற்கொண்டது எ-று

இனி உலகஞ் செயவோனையுடைத்து என்றது.

எ-து மே-ள். எ-னின். உள்பொருளெனப்பட்ட பிரபஞ்சம் தத்தமுதற்காரணத்தினின்றுந் தானே தோன்றியழியும் இதற்கொருநிமித்தகாரணமாய ஒருகருத்தா வேண்டாம் எனச் சாங்கியர்கூறுங் கடாவையாசங்கித்துத் தோற்றியவெ

ன்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று இ-ள் வெ-டை.

உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின

எ-து எது எ-னின் அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று இ-ள். மண்முதலியவற்றினுள்ளதாகிய கடமுதலிய பொருட்குக் குயவன்முதலிய செய்வோரையின்றி வனைதன்முதலிய செய்தொழில் நிகழாமையின், உலகம் இவ்வியல்பிற்றாகலான் இனியிவ்வுலகஞ் செய்வோனையுடைத்து என மேற்கொண்டது எ-று.

இனி ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லை யென்றது.

எ-து. மே-ள் எ-னின். இதுதுணையுங் கூறியவாற்றான் உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பான் உண்டெனப்பட்ட கருத்தாத் திதிகருத்தா சிருட்டிகருத்தா முதலியோரில் ஒருவனேயாதலமையும் எனப் பாஞ்சராத்திரிமுதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கியுளதாமென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று இ-ள் உலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றன்றி உளதாகாது. எ-று.

ஒடுங்கினவென்னும் பெயரெச்சஞ் சங்காரமென்னும் இடப்பெயரொடு முடிந்தது சங்காரம் ஆகுபெயர்.

அல்லதில்லை என்று எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறியது, ஏனைக்கடவுளரின் உளதாகாமை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு

இதனுள் ஒடுங்கின என்பதனாற் போந்த குறிப்பேதுவைப் புலப்படக்காணுமாறு.

ஆண்டு ஒடுங்குதலின்.

எ-து. ஏது எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். யாது யாண்டொடுங்கும் அஃதங்கணின்றுற்பத்தியாம் மண்ணிற்குடம்போலும் என்னும் அவினாபாவத்தாற் பிரபஞ்சஞ் சங்காரகாரணன்மாட்டொடுங்குதலின் மீளத் தோன்றுங்கால் ஆண்டுநின்றுந் தோன்றுதலே பொருத்தமுடைமையின் அவ்வாறு மேற்கொண்டது எ-று.

இவ்வாறு மூன்றதிகரணப்பொருளும் இதனகட்போந்தவாறும் இவ்வாறுரையாக்காற் பொருளியைபுபடாமையும் நுண்ணுணர்வாற்கண்டுகொள்க.

இலயித்த தன்னிலில யித்தாம லத்தா
லிலயித்த வாறுளதா வேண்டும்

எ-து உ-ம். எ-னின். உலகம் உள்ளதாயின் உள்ளதற்கு உண்டாகவேண்டுவதில்லையாகலாற் சற்காரியவாதம் அடாது எனப் புத்தர் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து இல்லதற்குந் தோற்றமின்மையினென்றவேதுவை வலியுறுத்தனுதலிற்று. இ-ள் இலயித்தது இலயித்த தன்னில் ஆம் எ-து உள்ளதாயினுஞ் சங்காரகாலத்தினொடுங்கிய தாகலான் அவ்வொடுங்கியவுலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகர்த்தாவினின்றும் படைப்புக்காலத்தின் மீளவுளதாம். அன்றேல் ஒடுங்கியது ஒடுங்கியவாறே யொழியாது மீளவுண்டாக வேண்டாம்: வேண்டுமோயின், முன்னொடுங்காது நிலைபெறவே யமையும்: அவ்வாறன்றி ஒடுங்கி மீளவுளதாவது எற்றுக்கெனின்,—மலத்தால். எ-து. உள்ளதாகிய உலகம் கீழும் மலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு ஒடுங்கி ஆணவமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு மீளவுமுண்டாம் அற்றேல் முன்னின்ற பிரபஞ்சம் நாசமாக வேறு தோன்றுமெனனுமில்ல அதுவே ஒடு

ஙகி நின்று மீளவுளதாமென்றறகுப் பிரமாணம எவ்வையெனின,—இலயிததவாறு உளது ஆவேணடும் எ-து எஃதெவவாறு நின்றொடுஙகிறறு அஃதவவொடுஙகியவாறே உளதாதல எலலாரானும விருமபப்படும் எ - று

எனவே அங்கியமமிலலையாயின் தெறகமுகாய் நீளாதுதெலலாய் நீளுதறகு எதுவெனனையென்னுங தருககமே அதனையறிவுறுததுமெனறவாறாயிறறு சறகாரியவாதத்தினியலபு "நாதுமுதலகாரகம" * என்னும் ஞானமிாததினுங காணக

இதனுனே, இலலதுமுளளதுமலலாத பொருடோன்றுமெனனுஞ் சூனியவாதிகளும, இலலதுமுளளதுமாய பொருடோனறுமெனனும அநேகாநதவாதிகளும மறுககப்பட்டவாறறிக

இலயிநது

நநதிதியி லெனனி னழியா தவையழிவ
ததிதிபு மாதியுமா மஙகு

எ - து உ-ம். எ-னின். இனிச சற்காரியவாதததின் அவவககாரியஙகள தததமுதறகாரணததொடுஙகுமெனவேகோடலின உலகிறகு முதற்காரணமாகிய மூலபபகுதி வாசுதேவனுருவாகலான் உலகம அவன்மாட்டொடுஙகுமென்றலே அமைவுடைததன்றி முதறகாரணத்தின வேறாய நிமிததகாரணமெனக கொணட சங்காரகருத்தாவின்மாட்டொடுஙகுமெனறல பொருந்தாதெனப் பாஞ்சராததிரிகள் கூறுஙகடாவை யாசஙகித்து ஒடுஙகின சஙகாரத்தின எனவும இலயித்ததனில எனவுங் கூறிப் போந்த குறிப்பேதுவை வலியுறுததுதனுதலிறறு இ - ள. இலயித்தது அததிதியில எனனினஎ-து உலகமொடுங்கியது அநதமூலப்பகுதிவடிவாய திதிக

* ஞானமிாதம

ருத்தாவின்கண்ணன்மையாயின்,—அவை அழியாது. எ-து. நீ அங்ஙனங்கொள்ளினும் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள புவனங்கள் அதனால் வியாபிக்கப்படாமையிற் கீழுள்ள ஏகதேசமாத்திரையே ஆணவத்தொடுங்குவதன்றி மாயாகாரியத்தொகுதி முழுவதும் ஆணவத்தொடுங்காது அன்றேல், மாயாகாரியத்தொகுதிமுழுவதும் யாணவத்தொடுங்குமெனின்,—அத்திதியும் ஆதியும் ஆம் அங்கு அழிவது எ-து அந்தத் திதிக்கடவுளும் படைப்புக்கடவுளும் தோன்றுதற்குக் காரணமாகிய அச்சங்காரக்கடவுளிடத்தே அவ்விருவரோடுங்கூட அழிவதாம் அத்தொகுதி எ-று.

இவ்வெண்பாவினைச் "செய்யுட்க ளோசை சிதையுங்கா லீரளபு—மையப்பா டின்றி யமையுமா—மைதீரொற் றின்றி யுஞ் செய்யுட் கெடிலொற்றை யுண்டாக்கு—குன்றுமே லொற்றளபு கொள்" என்பதுபோல இரண்டதிகரணப்பொருள்படுமாறு இருதொடராக வைத்துரையாக்காற் பொருளியைபு படாமையறிக.

இலயித்த வென்னும் பெயரெச்சம் தனனென்னும் இடப்பெயரோடு முடிந்தது

இலயித்ததென்றது ஏதுப்பொருண்மையுணர நின்ற பெயர் இலயித்ததெனச் சற்காரியவாதங் கூறவே இலயித்தவவத்தையின் அவ்வக்காரியசத்தி சூக்குமமாய் நிற்பத் தோன்றுமெனப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாகிய மாயையுண்மையும் பெறப்பட்டது

ஆவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர்: வேண்டுமெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்தது போலக் கூறினார்.

அவை தொகுதி, அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரென்பார்க்கு அழியாது அழிவதெனனும் ஒருமைகளோடியையாமையும் உத்தரமாகாமையுமுணர்க.

திதியும் ஆதியும் ஆகுபெயர். ஆம் அங்கு பெயரெச்சமுடிபு. இரணியகருப்பமதத்தையும் மறுத்தற்பொருட்டுப் படைப்புக்கடவுளையும் உடன்கூறினார்.

நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன் உலகிற்கு முதற்காரணன் அல்லனாயினும் முதற்காரணமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய் நிற்றலின், உலகம் அவனோடு ஒன்றி அவனின்று தோன்றுதல் அமையுமென்பது வருகின்ற வெண்பாவிற் பெறப்படும்.

வித்துண்டா மூல முளைத்தவா தாரகமாம்
மத்தனரு ணிற்ற லவர்வினையால்—வித்தகமாம்
வேட்டுவனா மப்புழுப்போல் வேண்டுருவைத் தானே
கூட்டானே மண்போற் குளிர்ந்து. [கொடுத்துக்

எ-து உ-ம். எ-னின், உலகந் தனக்கு முதற்காரணமாகிய மாயையினின்றே ஒருவாற்றானன்றி நிமித்தகாரணன் ஒருவனுண்டெனக் கொள்ளினும் அவன்மாட்டு ஒடுங்குமென்றல் பொருந்தாமையின், யாது யாணடொடுங்கும் அஃததனினுற்பத்தியாம் என்னும் அவிநாபாவத்தான் மாயையினொடுங்கிய உலகத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும் இதற்கோரிறைவன் வேண்டா எனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் என்னுமேதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். மண்போல் குளிர்ந்து வித்து உண்டாம் மூலம் முளைத்தவாதாரகம் ஆம் அத்தன் தாள் நிற்றல் அவர் வினையால் வித்தகம் ஆம். எ-து. மாயையும் உலகமும் வித்தும் அங்குரமும் போலுமாகலின் வித்துக்கு ஆதாரமாகிய நிலங் குளிர்ந்தவழி அதன்கண் வித்துள்ளதாக அதனினின்றும் அங்குரந்தோன்றியவாறுபோல மேலைவெண்பாவின் இலயித்ததூஉ என்றதனாற் பெறப்பட்ட மாயை தனக்காதாரமாய் நின்று தோற்று

விளங்கும் இறைவனது சத்தியின்கணுள்ளதாய் நிற்றலால் அசத்தி சங்கற்பித்தவழி அவரவர் வினைக்கீடாக அவ்வக்காரியங்களாய் அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாமற் பயக்குஞ் சதுரப்பாடுடைத்தாம். அலனுழி உடைத்தன்று. நிலங் குளிர்ந்தவழி அதன்கட் கிடந்தன்றி வித்து முளையைத் தோற்றாதவாறுபோலும். ஆகலான் மாயையினின்றுந் தோன்றிய உலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற இறைவன்சத்தியினின்றுந் தோன்றியதேயாம் எ - று.

ஆகலானென்பது முதல குறிப்பெச்சம். இது கிழங்கினின்றுந் தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனானுமறிக. வழிநூலாசிரியர்*"உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முகிப்பதெனைப் பால" எ-ம், "உலகவ னுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடும்" எ-ம். ஓதியதூஉம், உலகவனுருவிற்றோன்றியொடுங்குமாறு வாதுளாகமத்தில் வகுத்தோதியதூஉம் இவ்வியல்பு நோக்கியெனக் இஃதறியாதார் இனையரென்னவறைந்த தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

உவமவினை பொருளினும் பொருளடை உவமையினுஞ் சென்றியையும்.

உண்டாகவெனச் சற்காரியத்தை வலியுறுத்துதல், வித்தில்வழி நிலத்தினின்றும் அங்குரந் தோன்றுதலாறுபோல மாயையில்வழிப் பிரமத்தினின்றும் உலகந்தோன்றுமெனப் பரிணாமவாதிகளையும், மாயை அநிர்வசனமென்னும் மாயாவாதிகளையும், வித்துநிலனும்போலென்றதனான் மாயை முதல்வனின் வேறுபொருளன்றென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் பாஞ்சராத்திரிகளையும், மறுத்தவாறாயிற்று.

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், முதற்சூத்திரம். ௩௨. உயிரவை யொடுங்கிச் சஅ உலகினையிறந்து.

முதல்வன் பலவேறுவகைப்பட்ச சங்கற்பித்துவாறென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து, அவர்வினையாலென்றா

விதத்கம விசித்திரமென்றுரைபபினுமமையும்.

அற்றேல், தன்வயத்தானன்றி வினைவயத்தாற்றோற்று விப்பான் இறைவனாகானெனின்

வேட்டுவன் ஆம அப்புழுப்போல் வேண்டு உருவைத் தான் கொடுத்துக் கூட்டானே எ-து வேட்டுவனுதலை விரும்பும் புழுவிற்கு வேட்டுவன் விருமபிய வடிவினைக் கொடுக்குமாறுபோல இறைவனும் அவரவா வேண்டுமுருவினைக் கொடுத்து அவவினைக்குத் தக்க பயன்களையுங்கூட்டுவனாகலான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திறகிழுக்கென்னை. எ-று.

ஆகலான் அதுகொண்டு சுதந்திரற கிழுக்கென்னையென்பது குறிப்பெச்சம.

போல அசை. குளிர்ந்தவழியென்பது குளிர்ந்தெனத் திரிந்து நின்றது.

நிற்றலினென்னும் ஐந்தாவது விகாரத்தாற்றொக்கது ஏகாரம எதிர்மறை.

நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்திற்

றாக்கது நின்றுளத்திற கண்டிறைவ—னாக்காதே

கண்ட நனவுணாவிற கண்ட கனவுணரக

கண்டவனி லிற்றின்றுங் கட்டு.

எ-து. உ-ம் எ-னின். மேலையுதாரணத்திற்கூறியவாற்றான் உலகிற்கு முதற்கடவுள உண்டெனக்கொள்ளினும் அவன் பண்டைப்பு முதலியன தொழில செய்வானாயின் விகார மெய்தி அதனிற்பாதமுறுவானென்னுமவர்மதம்பற்றி நிகழு ஙகடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று

இ - ள். இறைவன். எ-து. முதல்வன—காலததில் தாக்காது நின்று. எ-து இறபபு நிகழவு எதிாவு முதலியனவாய வேறுபட்டு எலலாததொழிலுஞசெயதுந தனககு விகாரமினறி நிறகுங்காலமபோல விகாரபபடாது நின்று,—ஆககாதே கணடு எ-து. பிரபஞசத்தைக கரணததாறபடையாது சஙகறபமாததிரத்தானே படைதது,—நோககாது நோககி நொடிதது. எ-து அவவாறே காவாது காதது அழியாதழிததலால,—இனறு ஆம கட்டு எ-து இவவமலனுககுப பநதமினறுதல்—உளததில கணடநனவு உணாவில கணட கனவு உணரக கணடவனில இறறு எ-து கறறுாற சொல்லும பொருளும் உளளத்திற் றோனறுஙகால உளளம அவறறிறறொடககுணணுதவாறுபோலும கனவின்கட் கணடவறறைப புறதது விடயஙகளையறிநது வநத நனவுணாவினகணணே விளஙகவறிநதவன அபபொழுது அவறறிறறொடககுணணுதவாறுபோ திததன்மைதது. எ - று.

எனவே இஃதிவவாறுகவென்றெண்ணுதலாகிய சஙகறபமாததிரையாற செயவதூஉம கரணததாறசெய்வதூஉமென வினைமுதல இருவகைப்படுமெனபதூஉம் கரணததானனறிச செயயமாட்டாத குயவன் முதலியோா சங்கறபமாததிரையாறசெய்யுமுதலவனுககு வினைமுதலாதற் பொதுமைபறறி ஒருபுடையுவமையாதலன்றி முறறுவமையாதல செல்லாமையானும் சங்கறபமாததிரையாற செயயுஞ செய்திககுக கட்டுணடனமுதலிய குறறஙகள் பகைபபொருளாகலானும் அவை பாணடுளவாதறகோரியை பினறென்பதூஉம் கூறி ஏதுவை வலியுறுததவாறு காணக.

ஆககுதல் படைத்தல், காண்டலும் அது. நோக்குதல் காத்தல். நொடிததல அழிததல, அது "நொடிததான்மலே" என்பதனுைமறிக.

ஆக்காது ரோககாது என்றமையால் நொடியாதென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. நொடித்தலானென்பது நொடித்தெனத்திரிந்தது.

அன்றே அசை, அநாதியேயெனினுமமையும்.

இன்மூன்றும் உவமவுருபுகள்.

உளததினென்பதற்குச் சங்கற்பத்தாலென்றுரைப்பினுமமையும்.

இன்றுக்கட்டு என்பது "அருங்கேடன்" என்பதுபோல நின்றது.

இரண்டாமதிகரண முடிந்தது.

மூன்றுமதிகரணம்.

இனிச சஙகாரமே முதலென்றது

எ-து மே-ள். எ-னின். 'ஒடுங்கினசங்காரத்தினல்லது ற்பத்தியில்லை' எனவே சஙகாரகருத்தா உலகிற்கு முதற்கடவுளென்பது போந்ததாயினும் தேர்முதலாயின பலர் கூடிச் செய்யக் காணடலின் அவற்றினும அதிவிசித்திரமான உலகத்திற்கு மற்றுமத்தன்மையராய முதற்கடவுளர் உண்டெனக் கோடும் என்னும் அநேகேசுரவாதிகண்முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அந்தமாதி' என்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள் சஙகாரகருத்தா ஒருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுளென்றது எ - று.

சஙகாரம ஆகுபெயர். ஏனையோர் முதல்வராகாரெனப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

சட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ்சுட்டுணர்வின்றி 'நின்ற சங்காரத்தின்வழி'யல்லது சுதந்திரமின்றி நிற்றலான.

எ-து. ஏது எ-னின் அதற்குப் பிரமாணமென்னைபெ
ன்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேறகோளைச் சாதித்தனுதலி
றறு • இ-ள். ஒனறெனறுயச சுட்டியறிவதாகிய உருவும
அருவுமென்றிருவேறுவகைப்பட்ட பிரபஞசம அவ்வாறு சுட
டியறிதலினறி எவவுலகும ஒனறுயறிநது நினற சஙகாரகருத
தாவினவழிப் பரதநதிரமாய நிறபதல்லது தனககெனச சுத
நதிரமுடைத்தாய நிறபதன்றுகலாற் சஙகாரகாரணனெரு
வனே உலகிறகு முதறகடவுளனறி ஏனையோா முதறகடவுள்
ரல்லரென மேறகொணடது. எ-று பிரபஞ்சததிறகுச சுத
நதிரமின்மையுஞ் சஙகாரகாரண னுககுச சுதநதிரமுணமையும
ஏதுமுகததாறகாட்டுவாா சுடடுணாவாகியபிரபஞசமெனவும
சுட்டுணாவின்றிநினறசஙகாரமெனவும ாரிடத்தும உடமபொ
டுபுணர்ததோதினா. சுட்டுணாவுடையதனைச சுடடுணாவெ
ன்றது உபசாரம.

ஈணடுப பிரபஞசமென்றது சேதனப்பிரபஞசததை, பிரி
நிலையேகாரததான் விலககுதறகுரியது அதுவேயாகலின

தோமுதலாயின பலராறசெயயப்படினும் அப்பலரும்
ஒருவனேவலவழி நின்றேசெயப வாகலானும, வேததது
காரணவாககியஙகளிற் சுட்டுணாவினராகிய நாராயணன
இரணியகருப்பன் இநதிரன அஙகி சூரியன முதலியோரைக
காரணமென்றது குயவனபோல அவாந்தரகாரணமாதல்பற
றியேயாகலின அவையெல்லாம ஆகுபெயராற் சஙகாரகார
ணனுகிய முதற்கடவுளையே யுணாததிநிறகுமாகலானும, செய
துஞ் செய்விததும எலலாதொழிறகும வினைமுதலாய நிறகு
முதற்கடவுள சங்காரகருததாவொருவனேயென்பது கருத்து

ஒன்றலா வொன்று ளுளதாகி நின்றவா
றென்றலா வொன்றிலவை யீறுத—லொன்றலா

வீறே முதலதனி னீறலா வொன்றுபல
வாறே தொழும்பாகு மங்கு

எ-து. உ-ம். எ-னின், அங்ஙனமாயினும் சுட்டுணர்வா கிய பிரபஞ்சம் பலவாயினாற்போலச் சுட்டுணர்வின்றிநின்ற சங்காரமும் பலவுளவெனக் கோடும் ஒன்றேயென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள் அவை. எ-து. சேதனப்பிரபஞ்சத்தொகுதி—ஒன்று அலா ஒன்றால். எ-து உருவும் அருவுமென்னும் அவ்விருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள் ஒன்றல்லாத ஒப்பற்ற பரம்பொருளாலே—உளது ஆகி நின்றவாறு. எ-து. சிருட்டிப்பட்டுத் திதிப்பட்டவாறே—ஒன்று அலா ஒன்றில் ஈறு தல். எ-து. அந்தப்பரமபொருளின்கண்ணே சங்காரப்படுதலால—ஒன்று அலா ஈறே முதல் எ-து அச்சங்காரக்கடவு ளொருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள். அற்றேல், இவ்வாறு முத்தொழிற்படுஞ்சேதனப்பிரபஞ்சம் வீடுபெற்றவழிச் சுட்டுணர்வின்றிச் சிவசமமாமென வேதத்தும் ஆகமத்தும் ஓதுதலின் அவ்வழி அவையும் முதற்கடவுளாமென்றற்கு இழுக்கென்னையெனின்,—அதனில் ஈறு அலா ஒன்று. எ-து. அப்பரமபொருள்போல அழிவின்றி நித்தமாயுசேதனப்பிரபஞ்சம்—அங்கு. எ-து. வீடுபேற்றின்கண்ணும்—பலவாறே தொழும்பு ஆகும். எ-து. பலவாற்றானும் பரமபொருளுக்கு அடிமையாம், எ - று.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை

காரியப்பிரபஞ்சஞ் சடமாகலானும், சேதனப்பிரபஞ்சம் அவிச்சையாற் கட்டுற்றுச் சுட்டுணர்வினராய் நிற்றலானும், இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்கு இவற்றின் வேறாய் ஒருமுதற்கடவுளுண்டென்பது பெற்றாம். பெறவே, பிரபஞ்சம் "விசித்திர காரியமாய்க், கீரணப்படுதலின் இவ்வாறு நடாத்தும் முதற்க

டவுள் முற்றுணர்வும் அளவிலாற்றலும் பேரருளுஞ் சுதந்திர
மும் முதலிய நிரதிசயகுணங்களுடையனென்பதூஉம் பெறப்
பட்டது. படவே, இத்தன்மையனாகிய முதற்கடவுளொரு
வனே அமையுமாகலின் வேறுமத்தன்மையருளரெனக்
கொள்ளின் மிகையெனனுங் குற்றமாம் அல்லதூஉம், இலக்
கணத்துள் ஒருவாற்றானும் வேற்றுமையில்வழி இலக்கியம்
பலவாதல் செல்லாதெனனுங் கருத்தால், ஒன்றலவொன்று
என வரையறுத்தோதினார்.

ஏறே முதலென்றது முடிந்தது முடித்தல் என்ற ஆகு
பெயர்.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

பலவாறுவன, இருணீங்கியவழியுங் கண்ணுக்குக் காட்சி
ஞாயிற்றையின்றியமையாதவாறுபோல, மலநீங்கிய முத்தி
நிலையினும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு வியஞ்சகமாய உடனின்றறிவி
க்கு முதல்வனையின்றியமையாதவாறும் கண் படிகம் ஆகாய
மபோலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாயன்றி முதல்வனைப்போலத்
தனித்துநிற்குமியல்பில்லாதவாறும் முதல்வனைப்போல ஐந்தொ
ழிற்கும் வினைமுதலாமுரிமையின்றிச் சிவானுபவமொன்றினு
க்கேயுரித்தாயவாறும், சர்வவியாபகமாயினும் முதல்வனை நோக்
கத் தூலவறிவாகலான் விளக்கொளியுட் கண்ணொளிபோல
முதல்வனின் வியாப்பியமாயன்றி நில்லாதவாறும்' முதலா
யின. அற்றேல், முத்திநிலையின் ஆன்மாச் சிவமாமெனனுஞ்
சுருதிக்குப் பொருளென்னையெனின், அஃது உண்மையதிகா
ரத்துட்பெறப்படும். இதனானே சிவசமவாதி சங்கிராந்தவாதி
உற்பத்திவாதி ஆவேசவாதிமதங்களும் மறுக்கப்பட்டன.

பதியுண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறுவார் 'மலத்துளதாம்
எனப் புனருற்பத்திக்கேதுக் கூறுமுகத்தான் மலத்துண்மை
க்குப் பிரமாணமும் உடன்கூறினார். அதனை ஈண்டு வேறோ

ரதிகரணமாக வைத்துரையாராயினார், அதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடு முதலியனவெல்லாஞ் சகசமலத்துணராதென அதனிலக்கணங்கூறும் வழிப் பெறப்படுதலால், ஈண்டு மிகைபட வேறோதல் வேண்டாமையின்.

இச்சூத்திரத்ததிகரணங்களாற்போந்த தொகைப்பொருளாவது:—தோற்றக்கேடுகளுடைமை காட்சி முதலிய அளவைகளான் அறிய வாராமையிற் பிரபஞ்சம் நித்தப்பொருளேயாம் அன்றித் தோன்றியழியுமெனக் கொள்ளினும், இல்பொருள் தத்தஞ்சார்பிற்றோன்றி நின்றழிதல் இயற்கையென வமையும், செயற்கையென்றற்கு ஓரேதுவின்மையின். மற்றுளபொருளாயின், அதுவேயமையும் இறைவன் வேண்டா, இரண்டுபொருள்கோடல் மிகையாகலின் வேண்டுமாயினும், மாயோன் முதலிய கடவுளரில் ஒருவனேயமையும் அவரையொழித்துச் சங்காரகருத்தா முதற்கடவுளென்றற்குப் பிரமாணமென்னை! பிரமாணமுண்டாயினும், அவிச்சித்திரமாய பிரபஞ்சம் ஒருவனாற்செய்தல்கூடாமையின், மற்றும் அவ்வியல்பினராய முதற்கடவுளர் உளராதல்வேண்டுமென உலோகாயதர் மீமாஞ்சகர் புத்தர் சமணர் சாங்கியர் பாஞ்சராத்திரிகள் அநேகேசுரவாதிகள் மதம்பற்றிப் பூருவபக்கநிகழ்ந்தவழி அவரை மறுத்துச் சித்தாந்தஞ்செய்து முதற்கடவுளதுண்மை பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுங் கருதலளவையின் வைத்துணர்த்தியவாறென உணர்க. இவ்வாறு சூத்திரந்தோறும் உணர்ந்துரைத்துக்கொள்க.

மூன்றுமதிகரணமுடிந்தது.

முதற்சூத்திரமுடிந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

அவையே தானே யாயிரு வினையிற்
போக்கு வரவு புரிய வாணையி
னீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே.

எ-து சூ-ம. எ-னின். புனருற்பவம் வருமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து க-ரை எ-னின் சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று இ-ள். உலகம் ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுளதாமாற்றை வகுத்துணர்த்துமுகத்தானே துணைக்காரணமுதலியன இல்வழி இறைவன் உலகிற்கு நிமித்தகாரணனாதல் சாலுமாறு யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவற்றுண்மைக்குப் பிரமாணமுணர்த்துதனுதலிற்று இச்சூத்திரம் எ-று.

சூத்திரவியைபும் இதனானே விளங்கும்.

ஒடுங்கியுள்ளதாமென்றவழி ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுள்ளதாவது எவ்வாறென்று அவாய் நிற்றலின், அவ்வவாய்நிலைபற்றிப் புனருற்பவமே ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு மேற்சூத்திரத்து எடுத்துக்கொண்ட சங்காரகாரணனாகிய முதல்வன் கலப்பினால் உடலின் உயிர்போல அவ்வுயிர்களேயாய்ப் பொருட்டன்மையாற் கண்ணின் அருக்கன்போல் அவற்றின் வேறுமாய், உயிர்க்கு உயிராதற்றன்மையாற் கண்ணொளியின் ஆன்மபோதம்போல உடனுமாய் நின்று, ஆணையென்னும் பரியாயப்பெயருடைய தனது சிற்சத்தியான் வரும் இருவினைகளான் அவை இறத்தல் பிறத்தல்களைப் புரியும் வண்ணம் அவ்வாணையிற்பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்பன். எ-றி.

அவையேதானே யாயென்பதனை இரட்டுற மொழிந்து கொண்டுரைக்க இக்கருத்தேபற்றி * "உலகெலா மாகி வேறா யுடனுமாய்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

மேலைச்சூத்திரத்தின் 'அந்தமாதி' என்புழி விகாரத்தாற் றொக்க பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப்பிரபஞ்சத்தை ஈண்டு அவையெனச் சுட்டிக்கூறினார்

'ஒடுங்கியுளதாம்' என்றதற்கேற்ப ஈண்டு போக்கினை முற்கூறினார்.

புரிதல் எப்பொழுதும் மேற்கோடல

ஆணையினென்பது சிங்கநோக்காய இருவினையென்பதனோடும் நீக்கமின்றியென்பதனோடும் இயைந்து பொருட்டு நின்றது ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர் ஏதுப்பொருட்கண்ணும், பின்னர் நீக்கப்பொருட்கண்ணுமாய், நின்றது. இன்னென்பது சாரியையெனக் கொண்டு ஈரிடத்தும் ஏழனுருபுகள் விரித்துரைத்தலுமொன்று.

அன்றே அசை, அநாதியே இவ்வாறு நிற்குமெனினும மையம் ஆய்ப புரியநிற்குமெனவே, அச்செயல்களெல்லாம் முதல்வன் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரத்தாற் செய்வனென்பது பெறப்பட்டது.

இங்ஙனே மேல் 'அந்தம்' என்று உத்தேசமாயெடுத்துக் கொண்ட முதல்வனுக்கு இலக்கணங் கூறியவாறுமாயிற்று. இது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஆணையினிருவினையினெனவே, தனது சிற்சத்தி துணைக்காரணம், இருவினையும் அதன்வழித்தாய துணைக்காரணம். இருவினையினெனவே அதற்குப் பற்றுக்கோடுண்டென்பதூஉம் பெற்றாமாகலின், அது முதற்காரணமென்பதூஉம்

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், இரண்டாஞ்சூத்திரம். க.

இருவினையிற் போக்குவரவுபுரிய வெனவே ஒடுங்கியின் மீள வுளதாயக்கால் இருவினைகட்கேற்பப் பலவேறுவகைப்பட்டு விரியுமென்பதூஉம் போந்தவாறு காண்க.

இதனுள் அவையேதானேயாய என்பதோரதிகரணம், ஆணையினிருவினையின் என்பதோரதிகரணம், போக்குவரவு புரிய என்பதோரதிகரணம், ஆணையினீக்கமின்றி நிற்கு மன்றே என்பதோரதிகரணம், ஆக நாற்கூற்றது இச்சூத்திர மெனக் கொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாக்கள் பலவும் முதல்வன்றானேயாய் நிற்கும் என்றது.

எ-து மே-ள எ-னின். மேன் முற்றக்கடவுளல்லவென விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப்பிரபஞ்சமும் முதல்வனும் பொன்னும் பணியும்போல அபேதமோ இருளும் வெளியும் போற் பேதமோ சொல்லும்பொருளும்போற் பேதாபேதமோ என்னுமையப்பாட்டினைக்கண் அம்மூன்றனுள் ஒரோவொன்றே பற்றி அவ்வம்மதத்தார் கூறும் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோ டணுதலிற்று. இ - ள். வெ-டை

ஈண்டும் இரட்டுறமொழிந்துகொள்க

இதனானே, ஒருவிடயத்தைக் காணுங்கால் ஆன்மபோதம் கண்ணொளியெனத் தானென வேறின்றி உடனாய் நின்று காணுமாறுபோல, முதல்வன் புனருற்பவஞ்செய்யுங்கால் உயிர்களோடு உடனாய் நின்று செய்வனென்பதூஉம், பெறப்பட்டது

அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஏகமென்னில் ஏகமென்று சுட்டுவதுண்மையின் அத்துவிதமென்ற சொல்லே அந்நியநாத்தியை யுணர்த்துமாயிடும்.

எ-து எது எ-னின். முதல்வன் அவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்பனென்றற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அத்துவிதமென்ற சொல்லின் நகரம் இன்மை அன்மை மறுதலை என்னும் முப்பொருளுணர்த்துமன்றே அவற்றுள் இன்மைப்பொருள்பற்றி அத்துவிதமென்ற மொழிமாத்திரையானே ஒருபொருளென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—தானே தன்னையொன்றெனக் கருதல்வேண்டாமையின் அவ்வாறு கருதும் பொருள் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலானும், எண்ணுப்பெயர்மேல் வந்த நகரம் அன்மைப்பொருண்மாத்திரையே யுணர்த்திப் போதுமையின்றிற்பதன்றி ஏனைச்சொற்களின்மேல் வந்த நகரம்போல இன்மை மறுதலைப்பொருள்களையுணர்த்துதல் வழக்கின்கண்ணின்மையின் அத்துவிதமென்கின்ற மொழிதானே பிறிதுகாரணம் வேண்டாது வேறின்மையையுணர்த்தி நிற்குமாகலானும், ஈண்டிவ்வான்மாக்கள் பலவும் முதல்வனொருவனேயாய் நிற்குமென மேற்கொண்டது எ-று.

ஆகலானென்பதற்கு ஆயிட்டென்பது அக்காலவழக்குப் போலும், அற்றாகலினன்றே *"நீயோ செய்யாய் நின்மலனாயிடு" என்றார் வழிநூலாசிரியரும், இனி "மழைபெய்து குளிர்நிறைந்தது" என்புழிப்போல ஆயிடலாலென்பது ஆயிட்டதைத் திரிந்ததென்றலுமொன்று

எண்ணும்மை விரித்துரைக்க.

---

* இருபாவிருபது. ௪. கூறியமூன்று

வேறின்றி உடனாதல் பெறப்படவே, பொருண்மை
யாற் பேதமென்பதூஉம் கலப்பினால் அபேதமென்பதூஉந்
தாமே போதருமென்பது கருத்து.

கட்டு முறுப்புங் கரணமுங் கொண்டுள்ள
மிட்டதொரு பேரழைக்க வென்னென்னும்—ஒட்
யவனுள்ளமா கில்லா னுள்ளமவனா மாட்டா [டி
தவனுள்ளமா யல்லனுமா மங்கு.

எ-து உ-ம் எ-லின் ஒருபொருள் மூவகையியல்பை
யுடைத்தாதல் யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவ
ற்றுள் அவையேயாதலை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துத
னுதலிற்று இ-ள். உள்ளம் கட்டும் உறுப்பும் கரணமுங்
கொண்டு எ-து உயிர் நரம்பு முதலியவற்றாற் பிணிக்கப்பட்ட
உடம்பினையும் ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளையுங் கைக்கொ
ண்டு நின்று,—இட்டது ஒருபேர் அழைக்க என் என்னுங்கு.
எ-து. சாத்தா கொற்றா என உடம்பிற் கிட்ட பெயரால் பிற
ரழைத்தவழித் தான் என்னையென வந்து நிற்றல் காண்டு
மன்றே இருவர்க் கோத்து நின்றுழியும் அவருள் அழைக்க
ப்பட்டோனேயன்றி ஏனோன் என்னையென்றல் உலகத்தின்
மையின் அவ்வாறன்றி உடம்பின் பெயரான் அழைத்தவழி
உயிர் என்னென்றற்குக் காரணம் பிறிதோராற்றாற் பெறப்ப
டாமையின் அருத்தாபத்தியளவையானே அவ்வுயிர் உடம்பெ
னத் தானென்ன வேற்றுமையின்றி அபேதமாய் நிற்றல் பெற
ற்றாம் அதுபோல—ஒட்டி எ-து. முதல்வன் உயிர்களின்
அபேதமாய் ஒட்டி நிற்போனாம்—அங்கு அவன் உள்ளம் ஆகில்
லான் உள்ளம் அவனாமாட்டாது அவன் உள்ளம் ஆய அல்லனும்
ஆம். எ-து அவ்வாறொட்டியவழி உயிர் உயிரே, உடம்பு
உடம்பே, உயிர் உடம்பாயொழியாது உடம்பு உயிராகமாட்

டாது. அவ்வாறாயினும் உயிர் உடம்பாயும் அதனின் வேறாய் நிற்கும் உடம்பு அங்ஙனமில்லாது அதுபோல முதல்வன் முதல்வனே உயிர் உயிரே முதல்வன் உயிராயொழியான உயிர் முதல்வனாகமாட்டாது அவ்வாறாயினும் முதல்வன் உயிராயும் அதனின் வேறாய் நிற்பன். உயிர் அங்ஙனமில்லாது எ-று.

அவனுள்ளமாகிலலாலுள்ளமவனுமாட்டாதவனுள்ளமாயலல லுமாமங்கு என்றது ஒன்றாயும் ஒன்றன்மைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு

உற்றப்பு ஆகுபெயர். எவனென்பது என்னென மரீஇயிற்று. ஒட்டியென்பது பெயர், வினையெச்சமாகக் கொள்ளிற் சிறப்புமமை விரித்துரைக்க

ஒட்டுதல் பொருந்துதல். அங்கு அதுபோல.

ஒன்றென்ற தொன்றேகா ணொன்றே பதிபசுவா
மொன்றென்ற நீபாசந் தோடேகா—ணொன்றினாற்
லக்கரங்க ளின்றாம் மகர வுயிரின்றே
லிக்கிரமத் தென்னு மிருக்கு.

எ-து உ-ம். எ-னின். வேதத்துள் அத்துவிதமென்ற சூஉமன்றி ஏகமெனவுமோதுதலின் அதற்கு மறுதலையாய உயிர்களோடொட்டி நிற்பனெனப் பேதப்படக் கூறுவதெனை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அச்சொற்குத் தாற்பரியங் கூறுமுகத்தால் தானேயாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ - ள். இருக்கு ஒன்று என்றது ஒன்றே காண். எ-து வேதம் ஒன்றென்றதற்குப் பொருள் ஒன்றென்பதேயாம்; வேறு பொருள்படாது.—ஒன்றே பதி. எ-து. அதற்குத் தாற்பரியம் பதிப்பொருளொன்றே, இரண்டில்லையென்பதாம்—ஒன்று என்ற நீ பசுவாம். எ-து இஃதறியாது ஒன்றென்று சொல்லுகின்ற நீ அப்பதிப்பொருளின் வேறாய பசுவென்றறிவா

யாக பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ்சேதனமாக என்னைப் பசு வென்றதென்னையெனின்—பாசத்தோடு உளோகாண. எ-து. நீ மலத்தோடு கட்டுற்று நின்றுயாகலிற பசுவெனப்பட்டனை அறறேல இவவாறு வேறறுமைகூறிற பிரமமில்லையாயின ஒருபொருளுமில்லையென்னும வேதாந்திறகுத தாற்பரியமென் னையெனின—அகரவுயிா இனறேல் அககரஙகள இனறு ஆம் இககிரமததது ஒனறு இன்று எனனும எ-து அகரவுயிரில்லை யாயின் அககரஙகளில்லையாமெனனும இமமுறைபறறி வே தம பிரமபபொருள இல்லையாயின ஒருபொருளுமில்லையென றுாதும் அததனை எ - று

ஒன்றின்றுலககரஙகளின்றுமகரவுயிரின்றேலிககிரமத் தென்னும எனறது வேருகியும வேறனமைககு அநுபவங்கா ட்டியவாறு.

இக்கிரமத்தாலென உருபு விரிததுரைகக. இன்றெ னுமொருமை அப்பணபினமேனினறது. காணெனபதனை மேலேகூட்டுக. ஆம அசை

பண்ணையு மோசையும போலப் பழமதுவு
மெண்ணுஞ் சுவையுமபோ லெஙகுமா—யணணறு
ளத்துவித மாத மருமறைக ளொனறெனனு
தததுவித மெனறறையு மாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னிஞ் வேதம் ஏகமாய பிரமத்தை ஏக மென்றுெழியாது பிரமம அததுவிதமெனவும, ஓரோரிடஙக ளின ஓதுதலின அததுவிதம இருபொருட் கணணதெனபார் ககு ஏகமாய பிரமததை அத்துவிதமெனறல பொருந்தாதாய முடியும என்னுஙகடாவை யாசஙகிதது அதனை நீககுமுகத் தானே அவையே தானேயாதலை வலியுறுததுதனுதலிறறு இ - ள். பணணையும் ஓசையும் போலப பழமதுவும எண்ணும்

சுவையும்போல எங்கும் ஆம அண்ணல் தாள் அத்துவிதம் ஆதல எ-து. பண்ணும அதனின வேறன்றுயெண்ணப்படும இசையுமபோலவும பழமும அதனின வேறனறுயெண்ணப் படுஞ்சுவையுமபோலவும யாங்கணும வியாபகமாய முதலவன திருவருள உயிர்களின வேற்றுமையின்றி நிறபதாகலான— அரு மறைகள ஒன்று எனறது அத்துவிதம என்று ஆங்கு அறையும எ-து வேதங்கள ஏகமெனறது பிரமம அத்துவி தம என்று அவவிடங்களிற கூறும எ-று

ஆண்டுப பிரமம அத்துவிதமெனறது பிரமம உயிர்களின வேற்றுமையினறி நிறகுமெனனும பொருட்டாகலான, அஃது ஏகமெனபதோடு முரணுமாறில்லையெனபதாம

பண்ணையென்னும ஐகாரம பகுதிப்பொருளவிகுதி. பண பாலைபபண முதலாயின.

எங்குமாமணணன்றெனன விசேடித்தது, குண குணிகள் போல உடனுமாயும அவவாறுடனுகாமைக்கு அநுபவங்காட்டிய வாறு. வியாபபிய வியாபகமாதலொபபுமைமாத்திரையேய றறிக குணகுணிகளை உவமை கூறிறறெனபது

அரககொடு சோத்தி யணைந்தவக் கறபோ
லுருக்கி யுடங்கியைந்து நின்று—பிரிபபினறித
தானே யுலகாந தமியே னுளமபுகுதல
யானே யுலகெனப னின்று

" எ-து உ-ம எ-னின் இங்ஙனம வெவ்வேறுவமையெ டுத்துக்காட்டின அநேகாந்தவாதமாமெனனுங்கடாவை யாச ங்கித்து அஃதாகாமை உவமைமுகத்தான விளக்கி மூன்றனை யும ஒருங்கே வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள உருக்கி அர கொடு சேர்த்தி அணைத்த அக்கறபோல உடங்கு இயைந்து நின்று பிரிப்பு இன்றித் தானே உலகு ஆம. எ-து. அரக்கை

யுருக்கி இரதத்தோடு சேர்த்த அணைந்த கற்பொடி அவ்வரக்கி
னோடொன்றாய் ஒருங்கியைந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல,
முதல்வன் உயிர்களின் ஒருங்குகூடி நின்று நீக்கமின்றி உட
னாகலால், தானேயாம், உலகேயாம், தானே உலகேயாம் அற்
றேல், வாமதேவமுனிவன் முதலியோர் யானேயுலகெல்லா
மாயினேன் எனக் கூறுதலானும், சர்வஞ்ஞானோத்தரத்தில்
யானேயெல்லாமாய் அல்லனுமாய் உடனுமாய் நின்றேன்
என்று உயிர்கண்மேல் வைத்தோதுதலானும், உயிர்களும்
இவ்விலக்கணத்தனவாவான் செல்லும்போலுமெனின்,—
தமியேன் உள்ளம் புகுதல் யானே உலகு என்பன் இன்று.
எ-து அம்முதல்வன் பாசக்கூட்டத்தினீங்கித் தனியாய் நின்ற
என்னகத்துச் சோகம்பாவனையாற் புகுந்து வேற்றுமையின்
றித் தோன்றலான் யானேயுலகெல்லாமென்பேறுயினேன்
இம்முத்திகாலத்து ஆகலின், அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வா
றுவான்சேறலின்று எ-று

அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறுவான்சேறலின்றென்
பது குறிப்பெச்சம்.

இவ்வொற்றுமைபற்றியன்றே அருச்சுனற்குக் கீதை
நூல் செவியறிவுறுத்த கண்ணன் யானே யுலகெல்லாமாயி
னேனென்றதூஉம், முதல்வனது விசுவரூபத்தைத் தான்
காட்டியதூஉம், ஏனையவற்றைக் கைவிட்டு என்னையே வழி
படுகவென்றதூஉம், அதனை உறுதியாகக்கொண்ட அருச்சு
னன் அவன் கூறிய கருத்துநோக்கிச் சாங்காற்கு சிவபூசை
செய்ததூஉம், கண்ணன்மேலிட்ட போதுகள் முதல்வன் திரு
முடிமேற் கண்டதூஉமெனக் கண்ணனூஉ உபமன்னியமுனி
பாற் சிவதீக்கையுற்றுத் தன்னையுந் தலைவனையுமுணர்ந்தோ
னாகலிற் சிவோகம்பாவனையைத் தலைப்பட்டோனாதலறிக

லப்பாய்நிற்றலான் உலகேயாமென்பார் உடங்கியைந்து எனவும், பொருட்டன்மையால் வேறுநிற்றலால் தானேயாமென்பார் நின்று எனவும், உயிர்க்குயிராய் நிற்றலால் தானேயுலகாமென்பார் பிரிப்பின்றி எனவுங் கூறினார்.

ஈண்டும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டுரைக்க.

இன்றியென்னுஞ்செயவெனெச்சக்குறிப்பு மழைபெய்து குளநிறைந்தது என்புழிப்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

இவ்வதிகரணத்தானே பேதமென்றும் அபேதமென்றும் பேதாபேதமென்றும் பிணங்குஞ்சமயிகளையெல்லாம் மறுத்து அம்மூவகையியல்புந் தன்கட்டோன்ற நிற்கும் அத்துவிதத்தன்மை ஏதுக்களானும் உவமைகளானும் உணர்த்தியவாறு. புடைநூலாசிரியரும் இவ்வதிகரணப்பொருளேபற்றி *"புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய—தெரிக்கலுற்றாம்" என வகுத்தோதினார்.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணையின் வருமென்றது

எ-து. மே-ள். எ-னின். முதல்வன் அவ்வாறு உயிர்களோடியைந்து நின்று புணருற்பவஞ்செய்யுங்கால் உலகத்துக்குப்போல அவனுக்குத் துணைக்காரணமுதலியன வேண்டப்படுமோ படாவோ, என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் முதல்வனது சுதந்திரத்திற்கும் அளவிலாற்றற்கும் இழுக்காய் முடிபு

* சிவப்பிரகாசம், பாயிரம். எ.

மாகலின் அவனுக்கு அவை வேண்டப்படா எனப் பரிணாம வாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள் வெ-டை.

ஈண்டு இருவினையென்றது முற்பிறவிகளினீட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த புண்ணியபாவங்களையென்க, எனவே, மாயையினுண்மையும்பெறப்பட்டது. இவை வேண்டப்படுதல்பற்றி முதல்வன் சுதந்திரத்திற்கு இழுக்கில்லையென்பார். முதல்வனாணையின்வரும் என்றார்

ஒருநகரியைக் காப்பான் பாடிகாவலிட்டாங்கு அவை அவன்தாக்கினையாகலான்.

ஏ-து ஏது எ-னின் ஆணையேயமையும் இருவினையெற்றுக்கு என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று இ-ள் ஒருபட்டணத்தைப் புரக்கும் வேந்தன் பாடிகாவற்றொழிலைக் களைகளைவானொருவன்மாட்டு வைத்தாற்போல எல்லாவறிவு முதன்மை யநுக்கிரகங்களுடைய அம்முதல்வன் புனருற்பவத்தைச் செய்வதாகிய தனதாணையை அவ்விருவினைகண்மாட்டுவைத்து நடாத்துதலே முறையாகலான் இனியிவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணையின் வரும் என மேற்கொண்டது எ - று.

முதல்வன் செய்யுஞ் செய்தியெல்லாம் உலகத்தோடொப்ப நிகழ்வனவாகலின் ஈண்டைக்கு அரசன்செய்தி உவமையாயிற்று.

பாடிகாவலாவது களைகளைவானொருவனைக்கொண்டு வேந்தன் செய்விப்பதொரு தண்டத்தொழில்விசேடம். அது "சோடிகாவனைக் கூறாத நாளெலாம்*பாடிகாவலிற் பட்

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருக்கோடிகாத்திருக்குறுந்தொகை. ௬. நாடி நாரணன்.

டுக கழியுமே" என்னுந் திருப்பாட்டானுமறிக இஃதறியா
தார தததமக்கு வேணடியவாறெலலாமுரைபப.

> உளளதே தோறற வுயிரணையு மவ்வுடலி [வன
> னுளளதா முறசெயவினை யுளளடைவே—வளளல
> செயபவா செயதிப பயனவிளைககுஞ செயயேபோற
> செயவன செயலணையா செனறு.

எ-து உ-ம எ-னின வினை உணடென்பதறகும் அதுவே உயிாககுப்பயனாய வருமென்றறகும மேல வினையே யுமாறறிறகும அது முதலவனையினறியமையாமைககும பிரமாணமெனனையென்னுங கடாவை யாசஙகிதது ஏதுவை வலியுறுததுத னுதலிறறு இ-ள உளளதே தோறற எ-து. இலலது தோனறாதெனபது மேறகூறிய போநதமையான முன உளளதாய புணணியபாவமெனனும இருகூறறுச சஞசிதவினையே தன் பயனாகிய இன்பததுனபஙகளையும அவை நுகாதறகுரிய நிலைககளமாகிய உடமபினையுந தோறறுவிபப,—உயிா அவவுடலின அணையும எ-து அவவினபத துனபநுகாசசி சடததுககுக கூடாமையிற சிததாகிய உயிரே அவவுடம்பிற பொருநதி அவறறையநுபவிககும. முனவினையை ஈணடநுபவிததொழிநதால மேலைககு வினையுணடாமாறியாஙஙனமெனின,—முன செய வினை உள அடைவே உளளதாம. எ-து முன செய்த வினை அநுபவிததறகேதுவான முறைமையிலே மேலைககு வினையுளதாம அறறேல, அவவினையே பயனாக வருமெனவமையும முதலவன எற்றுககெனின;—செயபவர் செயதிப் பயன் விளைககுஞ செயயேபோல. எ-து. உழவர் செயயுந தொழிற்குத் தககபயனை விளைநிலம் விளைவிப்பதன்றி அதுதொழிறனே விளைவிக்கமாட்டாததுபோல—வளளலவன செய்வன். எ-து. உணவும் விததுமாயத தொன்

றுதொட்டு வரும் அவ்வினைகளை வள்ளலாகிய முதல்வனே அவ்வுயிர்கட்குக் கூட்டுவன.—செயல் சென்று அணையா எ-து. அவ்வாறன்றி வினை தானே உயிர்கட்குப் பயனாய் வந்து பொருந்தமாட்டாது. எ-று.

வள்ளலென்றார், தற்பயன் குறியாது *'வேண்டுவார் வேண்டிய" வாறே நல்கும் அருளுடைமை நோக்கி.

உள்ளடைவு உள்ளுதற்கேதுவாகிய அடைவென விரியும். ஏகாரம் ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. உள்ளுதலாண்டநுபவித்தல். அதற்கேதுவாகிய முறைமையாவன அநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள். அவற்றின்கண்ணுண்டாமாறு முன்னாகக் காட்டுதும்.

மேல் முதல்வனுக்கு வினை வேண்டப்படுமென்பதற்கு அரசனை யுவமைகூறினார், ஈண்டு வினை முதல்வனையின்றியமையாதென்பது உணர்த்துதற்கு உழவுதொழிலையுவமை கூறினாரெனக் கொள்க.

அவ்வினையைச் செய்வதனி லவ்வினைஞர் தாஞ்சென்றங்
கவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போ—லவ்வினையைப்
பேராம லூட்டும் பிரானி னுகராரே
லாதா மறிந்தணைப்பா ராங்கு

எ-து. உ-ம் எ-னின் இருவினை சடமாகலிற் சென்றணையமாட்டாவாயினும் உயிர்கள் சேதனமாகலின் அவையே அவற்றது பயனை யறிந்து எடுத்துக்கொண்டு நுகரும் வள்ளல் எற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள் காந்த பசாசம்போல. எ-து ஒருவனெடுத்து நேரொக்கப் பிடித்தவழி இரும்பினை வலித்துக்

---

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருமறைக்காட்டுத் திருத்தாண்டகம். க. தூண்டு சுடரனைய.

ங்காளுங் காந்தம்போல—அவ்வினையைப் பேராமல் ஊட்டும் பிரானின் எ-து அவ்வினைப்பயன்களைப் பிறழாமல் நுகர்விக்கும் முதல்வனால்—அவ்வினைஞர் தாம். எ-து அவ்வினைகளைச் செய்யும் ஆன்மாக்கடாம—அவ்வினையைச் செய்வதனில் சென்று அவ்வினையை நுகராரேல் ஆர் தாம் அறிந்து அணைப்பார் எ-து. அவற்றைச் செய்தற்கு நிலைக்களமாகிய உடம்பின்கட்பொருந்தி அவற்றதுபயனை அநுபவிப்பர், அவ்வாறநுபவியாராயின், வேறே எவர்தாம் அவற்றையறிந்து கூட்டுவார்—அங்கு எ-து அறிவுஞ் சுதந்திரமுமின்றி மலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் அப்பெத்தகாலத்து எ - று.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

ஆன்மாக்களுக்குத் தமக்கென அறிவின்மையானும் வினை சடமாகலானும், மாயை தாரகமாமத்தனைருணிற்றல் எனப்போகத்தமையானும், முதல்வனே அறிந்தணைப்பனெனப் பரிசேடவளவை கூறுவார், பிரானினுகராரேலார்தாமறிந்தணைப்பாரென்றார் இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

நெல்லிற் குமியு நிகழ்செம்பி னிற்களிம்புஞ்
சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே—வல்லி
மலகன்ம மன்றுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வா
ளலர்சோகஞ் செய்கமலத் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வினை ஆதியோ அநாதியோ ஆதியெனின் முன்பில்லது இடையே தோன்றுமென்பது சற்காரியவாதத்துக்கேலாது அநாதியெனின் ஒருவர் கூட்டவேண்டுவதில்லையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். நெல்லிற்கு உமியும் நிகழ் செம்பினில் களிம்பும் சொல்லின் புதிது அன்று தொன்மையே; எ-து. நெல்லின்கணுமியும் செம்பின்கட்களிம்பும் ஏககாலத்

துளவாயினவென்று ஆராய்ந்து சொலலுஙகால் அநநெல இஞு செம்பும உளவாயினவனறே உளளனவன்றி இடையே வநதனவலல, அதுபோல,—வல்லி மலகனமம அன்று உள வாம. எ-து மாயை மலம கனமமென்னு மும்மலஙகளும அநாதியேயுள்ளனவாம்—கமலதது அலா சோகம் பொன வாள செய வளளலால ஆம் எ-து. முனனேயுளளதாய தாம ரைபபூ அலாதலும கூமபுதலும ஞாயிற்றினாற் செயயபபடுமா றுபோல அவை தததஙகாரியஙகளைச செயதல முதல்வனாலே யாம எ-று.

இஃதெடுத்துககாட்டுவமை

புதிதன்றென்பதனை ந தனிததனிக கூட்டுக

தொன்மையினுளளவற்றைத தொனமை என்றுபச ரிததார்.

ஏகாரம் பிரிநிலைககண வநதது

மாயை இறைவனுககுப பரிககிரகசததியாகலின, வலலி யெனறார்

வினைக்குத தொன்மைகூறுவார் இனம்பற்றி மாயமல ஙகளுககுந தொன்மை கூறினா

மூலமலத்தின்காரியம மோகம் மதமுதலாயின இருவி னையின்காரியம இனபத்துன்பமுதலாயின. மாயையின்காரி யம தநுகரணமுதலாயின வளளலாமெனவே திரோதான சததியது உணமையுமபெறறும அது பாகம வருவிததற்பொ ருட்டு மலததின்வழி நின்று மோகமுதலியவறறைத தொழிற படுததுவதாகிய சிவசங்கற்பத்திற கேதுவாதலபற்றி மலமெ ன்றுபசரிததுக கூறப்படும. இவவாறு மலம் கனம மாயை திரோதானம மாயாகாரியமென்னும ஐவகைப்பாசமும கண டுகொளக.

இவற்றுண் மாயை சுத்தமாயை அசுத்தமாயையென் றிருவகைப்படும். இவ்விரண்டனுட் சுத்தமாயையின்காரியமே அசுத்தமாயையென்பாரும், சுத்தமாயைபோல அசுத்தமாயையும் அநாதியேயாமென்பாரும், ஒன்றுதானே ஊர்த்துவமாயை அதோமாயையென றிருவகைப்படுமென்பாரும் எனப் பலதிறத்தர் ஆசிரியர். இனி முதல்வனது கிரியாசத்தியே சுத்தமாயையெனப்படுமென்பாருமுளர். அது முதல்வனுக்குத் தாதான்மியசத்தியாகலிற் பரிக்கிரகசத்தியாகிய சுத்தமாயையாதல் யாண்டையதெனமறுக்க. சுத்தமாயையினின்றும் பஞ்சகலைகளும் நால்வகைவாக்குஞ் சிவதத்துவமைந்துஞ் சுத்தகாலமுதற் சுத்தநிலமீறாகிய முப்பத்தொன்றுந் தோன்றும் அசுத்தமாயையினின்றும் அசுத்தகாலமுதல் அசுத்தநிலமீறாகிய முப்பத்தொரு தத்துவங்களுந் தோன்றும். இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் பொதுவுஞ் சிறப்பும் பொதுச்சிறப்புமெனத் தனித்தனி மூவகைப்பட்டு உயிர்கடோறும் வெவ்வேறுளவாம்.

கன்மமும் *"நாசோற்பத்தி பண்ணியவரு மாதலா லநாதி" எனப்படுபற்றிப் பிரபஞ்சம்போலப் பிரவாகாநாதியென்பாரும், †"ஏக னநேக னிருள்கரும மாயையிரண் — டாகவிவை யாறு தியில" எ-ம். "ஆணவ முதலன் றதுபோற் கருமமும்" எ-ம் ஒப்ப வோதுதல்பற்றி மூவகைவினைக்கும் முதற் காரணமாய மூலகன்மமொன்று அநாதிசித்தமாயுண்டென்பாருமென்று இருதிறத்தராசிரியரெனக். இவ்வினையீட்டப்படுங்கால், மந்திரமுதலிய அத்துவாக்களிடமாக மனம் வாக்குக் காயமென்னும் மூன்றானீட்டப்பட்டு, தூலகன்மமாய ஆகாமியமெனப் பெயர்பெற்று, பின்னர்ப் பக்குவமாங்காறுஞ் சூக்

* சிவப்பிரகாசம், பொது. கசு. நன்னியிடு.

† திருவருட்பயன்.

குமகன்மமாய்ப் புததிதத்துவம் பறறுக்கோடாக மாயையிற கிடநது, சாதி ஆயுப போகமென்னும் மூனறறகுமேதுவாய முறையே சஞசித தாரீசம போககியம எனனு மூவகைததாய, அபூருவம சஞசிதம புணணியபாவமெனனும பரியாயபபெயா பெற்று, பினனாப் பயனபடுஙகால ஆதிதைவிகம ஆததியானமிகம ஆதிபௌதிகம எனனு முததிறததாற பலதிறபபடு, பிராரததமெனப பெயாபெறும ஆதிபௌதிகமாவது சடம் வாயிலாக வருவது ஆததியானமிகமாவது சடததோடு கூடிய சேதனம வாயிலாக வருவது ஆதிதைவிகமாவது ஒரு வாயிலானன்றித தெயவாதானே காரணமாக வருவது இனனும இவவிரணடும உலகம வைதிகம அததியானமிகம அதிமாாககம மாநதிரம எனறு ஐவகைபபடடு ஒனறறகொனறு எறறமுடைததாய, முறையே நிவிாததிமுதலிய பஞசகலை ரிணடஙகி, அசுததம மிசசிரம சுததமெனபபடும போகஙகளைப பயபபிக்குமென்றறிக

இரண்டாமதிகரணமுடிநதது

மூன்றுமதிகரணம்.

இனி இவ்வானமாககள மாறிப பிறந்து வருமென்றது

எ-து மே-ள எ-ணின் புனருறபவம சடததுககனறிச சிததுககு முளதாயினனறே முறசெயவினையே ,ாணடைவரு வருமென மேறகூறியதமையும அஃதுணடோ இலலையே எனனுமையப்பாடடினகட் குடமுடைநதவழிக குடாகாயம் ஆகாயததோடு கூடுமாறுபோல உடமபு நீங்கியவழி உயிா பிரமத்தோடு கூடுமெனனுஞசுருதிபறறி இறநதவுயிா மீளப பிறபபதிலலையெனக கிரீடாபபிரமவாதிகள கூறுஙகட்டளைவ யாசங

சித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை

வருதல் தொன்றுதொட்டவ்வாறுதல்

மாறுதல் ஈண்டிறத்தலென்பது 'போகுவரவுபுரிய' என்னு மூலத்தானும், ஏதுவுதாரணங்களோடு உளதாகிய இயைபானுமுணர்க. இஃதுணராது அச்சு வேறுபடுதலென் றுரைப்பாருமுளர். அஃதீண்டைக்கியாதுமியையாமையுணர்க.

தோற்றமுமீறும் உள்ளதற்கல்லது உளதாதலின்மையான்.

எ-து எது எ-னின் அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று இ-ள். உற்பத்தியும் நாசமுந் தொடர்ச்சியாயுள்ள பொருட்கன்றி ஏனைப்பொருட்கு உற்பத்தி கூடாமையான் இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்கொண்டது எ-று.

தோற்றமும் ஈறுமென்னுமும்மைகளை எதிரது தழீஇயி னவாகக் கோடலிற் றொடர்ச்சியாயென்பது போந்தவாறறிக. உளதாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதல்.

இனி இவ்வாறன்றிக் குடாகாயவுவமையைப்பற்றி இருவினையான் வரும் புனருற்பவம் உயிரின்பொருட்டுச் சிவத்துக்கேயாமெனச் சிவாத்துவிதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து மூலப்பகுதியிற்றோன்றும் புத்தித்தத்துவத்திற்கே அதுவெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோடனுதலிற்று இவ்வதிகரணமெனக்கொண்டு தோற்றமும் ஈறும் அவ்வுரிமையுள்ளதற்கேயன்றி ஏனையவற்றிற்கு உளதாதலின்மையான இவ்வான்மாக்களே மாறிப் பிறந்துவருமென மேற

கொண்டதென்றுரைப்பினுமாம். இப்பொருட்கு உரிமையெ ன்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

உளதாதலென்னும ஒருமை தோற்றவீறுகளோடு தனித் தனி சென்றியையும.

ஆன்மாக்களேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது

இனி மாயாவாதி முதலியோர் மதத்தை மறுத்தற்பொரு ட்டு மேற்கொண்டதெனபாருமுளர் அத்துவிதமென்றசொல லானே அவரை மறுத்து ஆன்மாக்களைப் பெறுவித்தமை யின் ஈண்டவாமதமபற்றிக் கடா நிகழ்த்தற்கேரியைபின்மை யுணர்க.

கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற் றான்மறந்து
விண்படாநதத் தூடு வினையினாற்—கண்செவிகெட்
டுளளதே தோற்ற வுளமணுவாயச் சென்றுமனந்
தளள விழுங்கருவிற் றான.

எ-து. உ-ம. எ-னின புணருற்பவமாமகாற்படும் இயல புகளுணாததி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. கண செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற உளம அத்தூடு விணபடாநது கணட நனவைக கனவு உணர்வில தான மறந்து மனம் தள்ள வினையினால் அணுவாய்ச சென்று கருவில விழுநதான் எனக கொணடுகூட்டுக. இ-ள். கண செவி கெட்டு உள்ளதே தோ றற எ-து. கண செவி முதலிய உறுப்புக்களையுடைய இவ வுடம்பு கெட்டவழித தனக்குக் கேடின்றிப் படைப்புக்கால ந்தொடங்கிச் சங்காரகாலமளவும நிலைபெற்றுளளதாகிய சூக குமதேகம பூததசாரவுடம்பு முதலியனவாய்க் கரரியப்பட— உளம அத்தூடு விணபடாநது எ-து உயிரானது அப்பூதசா ரமுதலிய உடம்பின்கட்பொருந்தித் துறக்கநிரயங்களிற்சென்

றநுபவித்து, பின்னர்—கண்ட நனவைக் கனவு உணர்வின் தான் மறந்து. எ-து. நனவின்கட் கண்டவற்றைக் கனாக் காணுங்காலத்து மறந்து அறிவுவேறுபட்டாற்போல, முன்னைக் கண் செவி கெட்டவாறும் உள்ளதே தோற்ற அதனுடு வினை படர்ந்தவாறும் ஆண்டநுபவித்தவாறுமாகிய இன்னோரன்ன வற்றை மறந்து அறிவு வேறுபட்டு,—மனந்தள்ள வினையினால் அணுவாய்ச்சென்று கருவில் விழும் தான். எ-து. முன்னுடம்பு இறக்குங்கால் அடுத்த வினை காட்டுங் கதிநிமித்தம் பற்றி உயிர் அவாவுமாறு மனஞ்செலுத்துதலான் அக்கதிக்கட் சேறற்கேதுவாய எஞ்சிநின்ற புண்ணியபாவசேடத்தாற் சூக்குமதேகமாத்திரையாய்ச் சென்று அம்மனந்தள்ளிய கதிக்கு அமைந்த அக்கருவின்கட்படும் எ-று.

இன் உவமவுருபு. தான் அசை. மறத்தற்குச்செயப்படு பொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது.

வினைபடர்ந்தென்னும் உபலக்கணத்தால் நிரயம்படர்ந் தென்பதூஉம் பெறுதும். படர்ந்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார்.

அதனுடென்புழி அன்சாரியை விகாரத்தாற்றொக்கது. பொருந்தியென்பது சொல்லெச்சம். வினை ஆகுபெயர்.

உடம்புநீங்கிப்போங்கால் முதற்கட் கெடுவன கண்ணுஞ்செவியுமாகலின், அச்சிறப்புநோக்கிக் கண்செவிகெட்டென்றுபசரித்தார். கெட்டவழியென்பது கெட்டெனத் திரிந்து நின்றது.

ஐம்பெரும்பூதத்தின் காரியமெனப்பட்ட தூலவுடம்பு சூக்குமவுடம்பின் காரியமாமாறென்னையென்னும் ஐயநீக்குதற்கு உள்ளதே தோற்றவென்றார்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

ஆகாயமுதலிய தூலபூதங்கள் சத்தமுதலிய சூக்குமபூதங்களின் காரியமாதலின், அதுபற்றியே தன்மாத்திரைமயமாகிய சூக்குமவுடம்பிற் றோன்றுவதாய தூலவுடம்பு ஐம்பெரும் பூதமயமெனப்பட்டதனறிப் பிறிதிலையென்பது *"பூதனா சரீரம் போனாற் புரியட்ட ரூபம் தானே யாதனா சரீர மாகி" எ-ம். †"சூக்கும வடிவே தென்னிற் றூலகா ரணம தாகும்" எ-ம் ‡"தூலமா முருவினுக்குச் சூக்கும முதல" எ-ம். ¶"மாறியிவ் வுருவ மெல்லாம் வருவதெங் கேனின் றென்னிற் கூறிய சூக்கு மத்தாம்" **"விதிப்படி சூக்கு மத்தே யுருவரும்." எ-ம். ††"மறுதிதரு முடல" எ-ம் வழிநூலாசிரியரும் இவ்வாறே கூறியவாறு காண்க இஃதறியாதார் தத்தம் கருத்து வேண்டியவாறே யுரைப்ப அது போனறுங்கால‡‡ "காலமுற்று - நீக்கிட மரமபின் வேரோர் நீண்மர நிகழ்த்து" மாறுபோலச் சூக்குமவுடம்பு கெடாதுநிற்பத் தூலவுடம்பு ¶¶"வேறொரு குறியாமாரம வீரசங் கிலியுமா" தல்போல வினைக்கீடாக அசசுவேறுபட்டு ௦"மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாம்" என்பதூஉம் வழிநூலாசிரியர் கூறிய வாற்றானறிக

அணு சூக்குமவுடம்பு

தள்ள தளருதலானெனக

அககருவிலெனச சுட்டுவருவிக்க

தான் அசை.

---

* சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சூத்திரம் ௩௬ † ஞான காஞ்சூத்திரம். ௧௦ ‡ இரண்டாஞ்சூத்திரம் ௫௦ ¶ இரண்டாஞ்சூத்திரம். ௭௭. ** இரண்டாஞ்சூத்திரம். ௭௧. †† பதினொராஞ்சூத்திரம் ௩. அநாதியுட ‡‡ இரண்டாஞ்சூத்திரம் ௭௮ சூக்குமங் ¶¶ இரண்டாஞ்சூத்திரம். ௭௭. மாறியிவ்வுருவ இரண்டாஞ்சூத்திரம். ௭௯

உள்ளதே தோற்றமென்றதனால் உடற்றிரிவும், விண்படர்ந்தென்றதனால் இடத்திரிவும், கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற்றான் மறந்தென்றதனால் அறிவுத்திரிவும் பெறப்பட்டன.

உள்ளதே தோற்றமென்றதனால் புதிது புதிதாய்த் தோன்றுதலாகிய சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மையும், அத்தூடு விண்படர்ந்தெனவும் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுமெனவுங் கூறியதனால் போக்குவரவுபற்றி வியாபகத்துக்கு இழுக்கின்மையும், வினைச்சேடத்தாலென்றதனால் துறக்க நரகங்களின் அநுபவித்தொழிந்தமைபற்றிப் புனருற்பவகாரணத்திற்கு இழுக்கின்மையும், மனந் தள்ளவென்றதனால் அஃதொன்றுதற்கேதுவுங் காட்டியவாறு.

வேதத்துட்கூறப்படும் பஞ்சாக்கினிவித்தையின் இயல்புணர்த்துவார் கண் செவி கெட்டவழி விண் படர்ந்து மறந்தணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுமென்றார். பஞ்சாக்கினிவித்தையினியல்பு நீலகண்டபாடியத்திற் காண்க.

மறந்து விண்படர்ந்தெனக் கூட்டியுரைப்பாருமுளர். துறக்கநிரயங்களிற்படர்ந்து அநுபவிப்புழி அறிவுதிரியாமை புராணங்களுட் காண்க.

அரவுதன் றோலுரிவு மக்கனவும் வேறு
பரகாயம் போய்வருமப் பண்பும்—பரவிற்
குடாகாய வாகாயக் கூத்தாட்டா மென்பர்
கடாதுள்ளாம் போமா றது.

எ-து உ-ம். எ-னின். உயிர்க்குப் புனருற்பவமாகாமை கருவாதிகளான் எடுத்துக் காட்டப்படுங் குடாகாய வாகாயவுவமைக்குப் பொருள்கூறி மேலதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள் அரவு தன் தோல் உரிவும் அக்கனவும் பரகாயம் போய் வரும் அப் பண்பும் பரவில் வேறு. எ-து. கண் செவி கெட்ட

வழி உள்ளதே தோற்ற அதனோடு விண் படர்தற்குப் பாமபு தோலுரித்துப்புதிதொருதோல போர்த்துச் சேறலும் புருடன நனவுடமபினீஙகிக கனவுடமபிற சேறலும், யோகிகள் தமமு டமபு நீஙகிப பரகாயத்திறசெனறு மீடலுமாகிய இவ்வுவமை கள மிக்கு வழஙகுதறகண இவறறிறகு மாறுக—குடாகாய ஆகாயக கூததாட்டு ஆம என்பது அடாது எ-து.குடவாகாயங குடமுடைநதவழி ஆகாயததோடு கூடுமாறு போல்வதோர் கூததாட்டாமெனறு நீ கூறுதல பொருந்தாது.—உளளம் போம் ஆறு அது எ-து சூக்குமவுடமபு விடடுப் போமாறறி றகே அவவுவமையாகலான. எ - று.

எனவே, உடலவிட்டுப் போமாற்றிற்கு இவ்விருவகையு வமைகளும் ஆகமஙகளிற கூறுதலின், அவை தமமுள முர ணுதவாறு, அரவுதன்றோலுரிவு முதலியன தூல்வுடல் விட் டுப் போமாற்றிறகும், குடாகாயவுவமை சூக்குமவுடம்புவிட் டுப போமாற்றிறகுமெனக கோடல பொருததமுடைமையின் அவவேறுபாடுணராது குடாகாயவுவமையுந தூலவுடம்புவிட் டுப போமாற்றிறகே போலுமெனை மலையறகவென மேலதனை வலியுறுததவாறு காணக.

மேலவெணபாவில "கண்ட நனவைக் கனவுணாவிற் றுன்மறந்து" எனறது அறிவு வேறுபடுமுறைமைககு எடுதது ககாட்டியதெனவும், ஈண்டு அககனவுமென்றது அதனையே உடல் வேறுபடுமுறைமைககு எடுததுககாட்டியதெனவுந் தெரிநதுகொள்க.

பரவு முதனிலைத்தொழிறபெயர். இலலுருபு தொழிலிக ழ்ச்சிககண் வந்த ஏழாவது

பரவுதல் எல்லார்கரும் புலனுமாறு மிக்குநிகழ்தல்.

ஈண்டு உள்ளமென்றது சூக்குமவுடம்பை,

போமாற்றிற்கென்னும் நான்காவது விகாரத்தாற்றொக்கது, "ஐந்தவித்தா னாற்றல்" என்புழிப்போல

குளவாம்பல் குளாம்பலெனை மரீஇயினாற்போலக் குடவாகாயம் குடாகாயமென மரீஇயிற்று.

ஆகாயக்கூத்தாட்டென்பது உவமத்தொகை. இதனை உம்மைத்தொகையாகக்கொண்டு குடாகாயவாகாயமும் கூத்தாட்டும்போலென்றுரைப்பாருமுளர்.

மூன்றுமதிகரணமுடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

எ-து. மே-ள் எ-னின். அங்ஙனம் புனருற்பவமாதற்கேதுவாய் இருவினைகளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ்சத்தியாவது முதல்வனின் வேறே அன்றேவெனும் ஐயப்பாட்டின்கட் பொருட்குச் சத்தி வேறென்னுமீமாஞ்சகா முதலியோர் மதமும் அனறென்னும் மையாயிகா முதலியோர்மதமும் பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூறறைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள் முதல்வன் தனதாணையாகிய சிற்சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன். எ-று.

அன்னியயோகவியவச்சேதம் அயோகவியவச்சேதம் என்றற்றொடர்களுத்து வடசொறகள் பிறிதினியைபு நீக்குதல் இயைபின்மை நீக்குதல் என்றற்றொடக்கத்தனவாக மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமாறுபோலச் சமவாயமென்னும் வடமொழி தமிழின்கண் நீக்கமின்றி நிற்றலென மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமென்றுணர்க. வடமொழி இரண்டாஞ்சூத்திரத்திறுதியின் ஆணை முதல்வனோடு சமவேதமாய் நிற்கு

மென ஆணைமேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன்மேல் வைத்தோதினார். கண்ணழிப்புழி இருவினை முதல்வனாணையின் வருமெனக் கூறியபோந்த ஆணை ஈண்டுக் கூறாமையே இனிது விளங்குமென்னுங் கருத்தாற் சொற்பல்காமைப்பொருட்டு அதனையொழித்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது இப்பொருள் காணமாட்டாதார் சருவவியாபியாய் நிற்றலாலென்னும் ஏதுவின்பொருளே மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டுரைப்ப அது கூறியது கூறலாதலுமன்றி மொழிபெயர்த்தல யாப்பிற்கேலாமையுமறிக. ஈண்டுச் சமவாயமென்றது தாதான்மிய சம்பந்தத்தை. அஃதாவது பொருளான் ஒன்றேயாயும் ஒருவாற்றான் பேதமாதற்கு உரிமையுடைமை.

அவன் ஏகாநேகமிரண்டுமின்றிச் சருவவியாபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது எ-னின் அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று இ-ள் அம்முதல்வன் ஒன்றே வேறேயெனனும் இருதன்மையுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய எங்கணும் வியாபியாய் நிற்றலான் இனி ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமன்றேயென மேற்கொண்டது. எ-று

அவினாபாவமுணர்த்துவார் ஏகாநேகமிரண்டுமின்றியென மேற்கோளிற்போந்தபொருளை அநுவதித்துச் சருவவியாபியாய் நிற்றலானென ஏதுக்கூறினார் சருவவியாபியாய் நிற்றல் அவையேதானே யாயென்னும் அதிகரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அதனை ஈண்டேதுவாக வைத்து ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமென்னு மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

•எங்குமுள னென்றளவை யொன்றான் திரண்டென்
லெங்கு முளனன் றெவற்றெவனு—மங்க [ணி

ணவையவ னன்றில்லைப் பொன்னொளிபோலீச
னவையுடைமை யாளாநா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். எதுவும மேற்கோளுந் தம்முள் அவிரோபாவமாமாறு யாஙஙனமென்னுங கடாவை யாசஙகி த்து அதனை வலியுறுததுதனுதலிற்று. இ-ள். எஙகும உளன் என்ற அளவை ஒனறு அனறு எ-து யாஙஙனும் அவையே தானேயென மேற்கூறிய அளவையானே முதலவன் ஒரு பொருளாதல கூடாது எ-று. ஒனறுயிற் கஙகைககரையினி ன்ற ஒருமானுடனே காவிரிககரையினும ஒருங்குநிற்கமாட் டான அதுபோல ஒருபொருள ஓரிடததுளதாதலனறி யாஙக னும வியாபிதது நிறகமாட்டாதெனபதாம. இரண்டு என் னில எஙகும உளன அனறு. எ-து அறறேல முதலவன் இருபொருளாய நிறகுமெனக் கோடுமெனின் யாஙகனும் அவையேதானேயாயுளனுதல கூடாது எ-று தன்மாட்டே வேறறுமையுடையானுககுப் பிறபொருளகளின்கண் வேற றுமையின்றி வியாபிதது நிற்றல சாலாதெனபதாம் அறறேல இவ்விரணடோடு முரணுதலின் எஙகுமுளனல்லனெனக் கோடுமெனின்,—எவற்று எவனும் அங்கண அவை அவன் அன்று இல்லை. எ-து. எவ்விடங்களினுள்ள எததிறப்பொரு ளுமாகிய அவவிடதது அவைகளெலலாம் அகரவுயிரின்றேல் அக்கரஙகளிலலையாமாறுபோல அமமுதலவனையின்றி யமை யாவாகலான எஙகுமுளனல்லனெனறல் பொருந்தாது எ-று. ஆகலான் எஙகுமுளனலலனெனறல் பொருநதாதென்பது குறிப்பெச்சம். அறறேல் வேறு விடுகுமாறெனனையெ னின்;—ஈசன் பொன் ஒளிபோல. எ-து. எங்குமுளனுகிய முதல்வன் ஞாயிறும் ஒளியும்போல ஒன்றுதற்கும் இரணடா தற்கும் பொதுவாய்த் தாதான்மியத்தாற் சிவமுஞ்சத்தியுமென் றியைந்து நிற்கும். எ-று. அற்றேல் பசுபாசஙகளும் வியாப

கமெனக் கோடலின் அவையும இம்முறைமைபற்றி ஏகாகே கமிரணமின்றி முதலவன்போலத் தத்தம் சத்திகளோடு தாதான்மியமாய் நிறகுமெனபது பெறபபடுதலான முதலவ னெடு சமமாவான் செலலுமெனின்,—அவை உடைமை நாம் ஆள அஙகு. எ-து அவவாறுயினும முதலவனது வியாபக தனதை நோககி வியாபபியமாகலின அப்பாசஙகள உடைமை யாம, பசுககளாகிய நாம, அடிமையாவேம் அமமுதலவண மாட்டு. எ - று.

அன்றெனப் பாடமோதுவாருமுளர்.

பாசங்கள் உடைமையாமாறும் பசுக்கள் அடிமையாமா றும 'தாரகமாமததன்றுணிறறல' எ-ம். 'அதனிலீறலாவொ ன்று பலவாறே தொழுமபாகும்' எ-ம. மேறபெறப்பட்டமை யின, அவறறை எணடுெத்ததுககாட்டி ஆசஙகை நீககி யவாறு.

என்றவென்னும பெயரெசசதநகரம் விகாரத்தாற்றொக கது. "புகழபுரிந்து" எனபுழிபபோல அளவையாளென ஆனுருபு விரிததுரைகக

ஒன்றன்று உளனன்று என்புழி ஒன்று உளனென்னுந் தருமிவாசகஙகள ஆகுபெயரால அததருமஙகளினமேனின் றனவாகலான உளனெனபதும அஃறிணையொருமையோடு முடிநதது.

அன்மை கூடாமைப்பொருட்டு

எவற்றெவனுமென்பது ஏழாமவேறறுமைத்தொகை. அஃறிணைககணவரும் எவனென்னும வினைவினைககுறிப்புச் சொல ஈணடுப் பெயாததன்மைப்பட்டு எவனுமென்ன எஞசாப் பொருணமையுணர்ததி நின்றது.

அன்றியென்னும் வினையெச்சம் செய்யுளாகலின் அன்றெனத் திரிந்தது

இன்மை ஈணடு அமையாமைப்பொருட்டு.

பொான ஆகுபெயர்.

ஆம என்பது உடைமையோடியையும்

பொன்னொளிபோலீசனெனபது தொகையுவமமாகலிற பொதுவியல்பு விரிததுரைககப்பட்டது.

இவவதிகரணத்தாற் போந்த தொகைப்பொருள், முதல்வன் வியாபகனாதலின் வியாபகப்பொருட்கு ஒன்றாய நிறறல கூடாது, அது கூடாமைபற்றி இரணடாய் நிற்பனெனின வியாபகனாதல் கூடாது; வியாபியல்லனெனின் பசுபாசங்கள் அவனையின்றியமைதல் கூடாது, ஆகலான், முதலவனொருவனே ஞாயிறுமொளியுமபோலச் சிவமுஞ்சததியுமெனத தாதான்மியததால இருதிறப்பட்டுச சருவவியாபியாய்ப் பொதுமையினிறபனெனச் சமவேதமாய நிற்குமாறு தெளிவிக்குமுகததானே தாதான்மியசததி யுணமைககுப் பிரமாணங கூறியவாறுமென்றுணர்க. அஃதாமாறு,—தன்னை விளககுவதூஉம் விடயஙகளை விளககுவதூஉந் தானேயாகிய ஞாயிறொன்றுதானே விடயஙகளை விளக்குழிக் கதிரெனவுந் தன்னைவிளககுழிக க்திரோனெனவுந் தாதான்மியததால் இருதிறப்பட்டியைநது நிற்றலபோல, புறப்பொருளை நோககாது அறிவுமாத்திரையாய்த் தன்னியலபினிற்பதூஉம் புறப்பொருளை நோக்கி நின்றுணர்த்துவதூஉமாகிய இருதன்மையையுடைய பேறிவாய சைதன்னியமொன்றே அங்ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்குநிலையிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய் நிற்குநிலையிற் சிவமெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டியைந்து நிற்குமெனவுணர்க.

இனித் தீயின்சத்தியொன்றுதானே சுடுதல் அடுதல் முதலிய தொழில் வேறுபாட்டால் சுடுஞ்சத்தி அடுஞ்சத்தி யென்றற்றொடக்கத்துப் பலவேறுவகைப்படுமாறுபோல, சிவசத்தியொன்றே காரியவேறுபாட்டால் பரை ஆதி இச்சை ஞானம் கிரியையென்று ஐவகைச்சத்திகளாயும், முறையே ஐந்தும் நான்கும் எட்டும் பதின்மூன்றும் எட்டுமாகிய கூறுபாடுடைய ஈசானிமுதலிய ஐவகைச்சத்திகளாயும், ஆரணி செனனி முதலிய மூவகைச் சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், வாமை சேட்டைமுதலிய அட்டசத்திகளாயும், பரவாகீசுவரி அபரவாகீசுவரி மனோன்மணி மகேசை உமை திரு வாணியென எழுவகைச் சிவபேதங்கட்கும் முறையே எழுவகைச்சத்திகளாயும், அத்தியான்மிகமென்பப்படும் உன்மனை சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் பலவேறுவகைப்பட்டு நிற்கும். அவ்வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அவ்வாறே பலவகைப்பெயர் பெற்று நிற்கும். அவ்வச்சத்திகட்கு இடமாய விந்துவும் அங்ஙனம் பலவேறுவகையான் விருத்திப்பட்டு அப்பெயர்பெறும். இவற்றினியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க.

நான்காமதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

உளதில தென்றலி னெனதுட லென்றலி
னைம்புல னொடுக்க மறிதலிற் கண்படி
லுண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்த வுணர்த
மாயா வியந்திர தனுவினு ளான்மா. [லின்

எ-து. சூ-ம். எ-லின். ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துத னுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுத லிற்று. இ-ள் மேல அவையேதானே யெனறெடுத்துககொ ளளப்பட்ட உயிர் சூனியமுதலியவற்றுள் ஒன்றாகறபுற றென அவ்வமதம்பற்றி நிகழுஙகடாவை யாசஙகித்து உயிர் அவற்றிறகு வேறாயுணடென்பது கருதலளவையான் விள ககி மேலைசூத்திரத்தின் உயிர்கணமேல வைததோதிய முத லவனதிலககணததை வலியுறுததுதல மூன்றாஞசூததிரததின் கருத்து. எ - று.

முதன்மையுடைமைபற்றி உலகிறகு நிமித்தகாரணமாகிய பதிப்பொருளுணடெனபது முதறசூத்திரத்துட் கூறி,காரண மாதற்பொதுமையான் இயைபுடைமைநோககித் துணைககா ரண முதற்காரணஙகளது உணமையும அவற்றான உலகங காரியப்படுமாறும இரணடாஞசூத்திரததுட்கூறி அவற்றானா யப்பயன்கோடற்குரிய பசுககளதுண்மைககுப் பிரமாணம ஈண டுக் கூறுகின்றாரென்றுணாக. இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இசசூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. இலதென்றன்முத லிய அறுவகையேதுககளானும் மாயாவியந்திரதனுவென்னும்

பெயரடையாற்பெறப்படும் குறிப்பேதுவானும் இவற்றின்வேறாய இவ்வுடம்பினுள் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு எ-று.

இது பூட்டுவிற்பொருள்கோள்.

உளதென்றது சாதியொருமை. அறிதலினென்றது ஐம்புலனோடுஞ் சென்றறியையும.

தனுவினுள்ளான்மாவுளதென்றாரேனும், காணப்பட்ட உடம்பாற் காணப்படாத உயிருக்குண்மை கூறவேண்டுதலின் இவ்வுடம்பு சூனியமுதலியவற்றின் வேறாய ஆன்மாவையுடைத்தென உடம்பின்மேல் வைத்தோதுதல் ஆசிரியர் கருத்து. அற்றாகலினன்றே பதியுண்மை உலகின்மேல் வைத்தோதியதூஉமென்பது.

ஈண்டு மேற்கோள் ஒன்றாயினும் எழுவகைமதங்களை வேறுவேறு மறுக்குமேதுக்கள் ஏழாகலான் ஆன்மாவுளதென்னுமேற்கோள் அவற்றொடு தனித்தனிசென்றியைதலின் ஏழதிகரணத்ததாயிற்று இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இதனுட் கூறிய வேதுவேயேதுவும் மேற்கோளும் அதுவேயாகலான் ஏனைச்சூத்திரங்களுட்போல வேறேதுக் கூறவேண்டாமையின், இவையேதுவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோள்சாதிக்குமாறும் இனிது விளக்கி வலியுறுத்துதன் மாத்திரையே ஈண்டுரைக்கப்படுவதெனக் கொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரணான்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணான்மவாதி, விஞ்ஞானான்மவாதி, சமுகான்மவாதி] என்னுமெண்மருள் அந்தக்கரணான்மவாதிகள் ஆன்

மாவினதிலக்கணங்கூறும்வழி அறுவாதமுகத்தான் மறுக்கப் படுதலின் அவரையொழித்து, ஒழிந்த எழுவாமதங்களையும் முறையே மறுத்து உயிருண்மை சாதிப்பானெருடங்கி, அவற்றுள் இது சூனியமேயான்மாவென்னு மாத்துமிகர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட்டுணுதலிற்று. இ-ள் வெ-டை.

ஆன்மாவிலதென்றலினென வருவித்துரைக்க.

எவற்றினையும் அன்றன்றெனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து பொ-ரை. எ-னின். ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக் கோடல் முயற்கோடிலலையென்னு மேதுவால அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோடொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனாற்றபரிய முணர்த்துதனுதலிற்று இ-ள். ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென வாளா கூறுதலமையாமையின் உடல பொறி விடயமனைத்தினையும் முறையானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென ஒரோவொன்றாகக் கழித்து இவ்வாறாகலின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங் கூறுபவாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்றாக விட்டு அங்ஙனங்கூறிக்கொண்டு நிற்பதோரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல அவையே தானேயாயென்பதனுள் ஆகமவளவையாற் சாதித்துப்பேசிந்த ஆன்மாவென்றவாறும். ஈண்டிலதென்றலின ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. எ-று.

அங்ஙனமறியுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃது எனனை யின்றுணமலடியென்பதனேடொக்குமென்றொழிக வென்பது கருத்து.

றுணர்மை ஈண்டுச் சூனியப்பொருட்டு. சூனியமாவது உள்ளதுமன்று இல்லதுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறுமன்றெனப்படும் பாழ்.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

அன்றன் றெனநின் றனைத்துமவிட் டஞ்செழுத்தாய்
நின்றொன் றுளத்ததுவே நீயனைத்து—நின்றின்று
தர்ப்பணம்போற் காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்லை
தற்பரமு மல்லை தனி.

எ-து. உ-ம். எ-னின் அவ்வறிவை உடல் பொறி விடயமுதலியவற்றின் வேறாகப்பிரித்துக் காணுமாறும் அதுவே உயிராமாறுந் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று இ-ள். அனைத்தும் நின்று எ-து உடல் பொறி விடய முதலிய அனைத்தினும் அதுவது தானாகநின்று—அன்று அன்று என விட்டு எ-து. முறையானே இது நானன்று இது நானன்றென ஒரோவொன்றாகக் கண்டு நீக்கியவழி—அஞ்செழுத்தாய் ஒன்று நின்றுளது. எ-து அவ்விடத்து அகரமுதலிய சூக்குமபஞ்சாக்கரரூபமாயறிந்து வந்ததோரறிவு நிலைபெற்றுளதன்றே—அதுவே நீ எ-து அதுவுநானன்றெனக் கழிப்பின் அங்ஙனங் கழித்த உணர்வு வேறுண்டெனப்பட்டு மேலும் வரம்பின்றியோடுமாகலிற் சூக்குமபஞ்சாக்கரரூபமாய் நின்றறிந்து வந்த அவ்வறிவுதானே நீயெனப்படுதறிவாயாக அற்றேல், மாயேயமுஞ் சிவமுமுளவென்பது மேலைச்சூத்திரங்களாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அவையே அவ்வறிவினையுமறிந்து நீக்குமெனவமையுமாகலான் வரம்பின்றியோடுமாறில்லையாலெனின்,—சார்மாயை எ-து நின்னைச் சார்ப்ப_ மாயை—அனைத்தும் நின்று இன்று தர்ப்பணம்போல ட்டலான் நீ அல்லை. எ-து. நிலமுதலிய காரியமனைத்து

மாய் நின்னொடு விரவி நின்று இப்பெத்தகாலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணாடிபோல் உனக்கறிவை விளக்கி நிற்றன்மாத்திரையேயன்றி அறிவதன்றாகலான் நீ அம்மாயையல்லை.—தற்பரமும் அல்லை. எ-து. மாயையான் விளங்கி யறியும நீ அதற்கு அதீதமாகிய சிவமுமல்லை:—தனி எ-து அவற்றின்வேறு. எ-று.

விட்டவழியென்பது விட்டெனத் திரிந்துநின்றது.

அவ்வறிவாவது இதுவென்றுணர்த்துவார் அன்றன்றென நின்றனைத்தும் விட்டவழியென ஏதுப்பொருளை அநுவதித்து அஞ்செழுத்தாயொன்று நின்றுளதென அடையாளங் கூறினார். அஞ்செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துட்பெறப்படும் இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட மேலு மோரியைபின்றி யுரைத்தார்.

அனைத்துநின்றென்புழி முன்னர்க் கண்ணுருபும பின்னர் ஆக்கச்சொல்லுந் தந்துரைக்க. ஏகாரந் தேற்றம். தற்பரமென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர்.

அனைத்து நின்றின்று தர்ப்பணம்போற்காட்டலால் சார் மாயை நீயல்லை தற்பரமுமல்லை தனியென்றதனானே வருகின்ற அதிகரணங்களுக்கெல்லாந் தோற்றுவாய் செய்தவாறுமாயிற்று.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அவ்வறிவு உடம்பின்கணன்றி நிகழக் காணாமையானும் நானுணங்கினேன் பருத்தேனென உடம்பினையே நானென்று வழங்கக் காண்டலானும் உடம்

பேயான்மாவெனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட்டனுதலிற்று. இ-ள் வெ-டை.

நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யானுடம்பு யான்கை யான்கால் எனவுடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர் வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமென அவன் வழங்குமுறையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

என்பதி என்மனையென்றாற்போல என்கை என்காலென நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது

எ-து. பொ-ரை எ-னின் எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைப்பொருட்படாது தலைமாத்திரையாய நிற்குமிராகுவை இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதம்பற்றியே வழங்கப்படுமென அமையுமெனனுங் கடாவை யாசங்கித்து அதன்றாற்பரிய முணர்த்துத னுதலிற்று இ-ள் இராகுவினது தலையென்றாற்போல்வன சிறுபான்மைவழக்கமாகலின் ஆண்டொற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும் ஈண்டவ்வாறன்றி என்பதி என்மனைவி என்பொருள் என்றுவழங்குமாறுபோல என்கை என்கால் என்கண் என்செவி என்பொறி என்பிராணன் என்னறிவெனப் பலவாற்றானும் பெரும்பாலும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்க மிகுதிப்பாடு பிறிதின்கிழமைப்பொருட்கண்ணன்றி வாராமையான் அங்ஙனங்கூறிக்கொண்டு நிற்கும்பொருள் வேறொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையளவைபற்றிச் சாத்திரத்து ஆன்மாவென்றவாறாம். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. எ - று.

எனதென்ற மாட்டி னெனதலா தென்னு
னுனதலா துன்கைகால் யாக்கை—யெனதென்று
மென்னறிவ தென்று முரைத்துநீ நிற்றிகா
ணுன்னிலவை வேறா முணர்.

எ-து உ-ம் எ-னின். பதி மனைவிமுதலியபொருள்கள் தம்மின் வேறாதல் கண்டு பிறிதின்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்றாற்போலக் கைகான்முதலியவற்றைத் தற்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்று கூறிநிற்றலின் அவ்விருவேறு மொழியுந் தம்முளொக்குமாறென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனைவலியுறுத்தனுதலிற்று இ-ள். எனது அலாது என்றது எனது என்றமாட்டின். எ-து. நீ உலோகாயதநூல் கேட்குமுன்னெல்லாம் பதி மனைவிமுதலிய புறப்பொருளையே உயிரெனக்கொண்டு மயங்கினாயன்றே அக்காலத்து அவற்றை எனதென வேறுகாணாது தனித்தனி எனதென்றே தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நின்றாற்போல,—உனது அலாது உன்கை கால யாக்கை எனது என்றும் என் அறிவது என்றும் உரைத்து நீ நிற்றிகாண் எ-து உனதன்றாகிய உன் கைகால யாக்கைகளைத் தனித்தனி எனதென்றும் அங்ஙனமறிந்த பாசவறிவை என்னறிவதென்றுந் தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நீ யொருபொருள் வேறு நிற்கின்றாய் காண் —உன்னில் எ-து. உலோகாயதநூல் ஆராய்ந்தபின்னாப் பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் உனக்கு வேறாதல் கண்டாற்போலக் கை கால் முதலியவற்றினியல்புகளையும் ஏதுக்கண்முதலியவற்றான் ஆராய்ந்து பார்த்தியாயின்,—அவை வேறாம் உணர் எ-து. அக்கைகான் முதலியன உனக்கு அன்னியமாம் அதனையறிவாயாக. எ-று.

இன் உவமவுருபு.

உன்தலாதெனபதனைக கை கால் யாக்கைகளோடு தனி த்தனி கூட்டுக.

இரண்டாமதிகரணமுடிநதது.

மூன்றுமதிகரணம்.

இனி ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஐமபொறிகள் ஐமபுலனகளைய றியுமெனறல எவலாககுமொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல்போற சடமன்மை பெறபபடுதலானும், அவறறை எனதென்னும வழககம பெருமபானமையன்றுகலானும, அவையே உயிராதலமையுமென இநதிரியானமவாதிகள் கூறுஙகடா வையாசஙகிதது மூன்றுங்கூறறைக் கணணழிதது உரைதது மேறகோடனுதலிறறு இ-ள் வெ-படை.

ஐம்புலனுகிய சததப்பரிசரூபரசகநதஙகளை இநதிரியஙகள ஒனறறிநததொனறறியாமையின இவ்வைநதினுனும ஐமபயனுமறிவதுளதாகலின அதுவே அவவான்மாவாம என்றது

எ-து. பொ-ரை. எ-னின. ஐமபுலனறிதலின ஆன்மா ஐம்பொறியினவேறெனச சாதிததறகேதுவாமாறு யாஙஙனமென்னுங்கடாவை யாசஙகிதது அதனறுறபரிய முணாததுதனுதலிற்று. இ-ள் வெ-படை.

ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகி யுடன்மனனி
யனறும் புலனுயவ வனுசெழுநதை—பொனறறிந்
துளளதேயாகி லதுநீ தனிததனிகண
டுளளலவை யொன்றல்லே யோா.

எ-து உ-ம். எ-னின். இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாதென்றதொக்கும் ஐந்துமைந்துயிரெனக் கோடலின்

அதனுண்மைக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனி இவ்வைந்தையுங் கொண்டு ஐம்புலனையும் ஒருபொருளே யறியுமெனின் அதற்குப் பிரமாணங் கண்டிலம் குடத்தைக் கண்ட யானே அதனைத் தீண்டினேனென்ன மறிந்துணர்வு நிகழ்தல் ஐந்துமோருடம்பின்கண்ணே நிலைபெற்றொற்றுமைப்பற்றியமையுமெனக் கோடுமெனனுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்தனுதலிற்று. இ-ள் உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறியாதாகி. எ-து உடம்பின்கண்ணே நிலைபெற்று ஒருவிடயத்தை யறிந்த இந்திரியம் மற்றொருவிடயத்தை அறியாதாய—அன்றும் புலன் ஆய அவ்வஞ்செழுத்தை. எ-து. அங்ஙனந் தம்முண்மாறுபடுஞ் சத்தமுதலிய புலன்களைச் சூக்குமபஞ்சாக்கரத்தாற் செலுத்தப்பட்டாராய்ந் தறிகின்ற அவ்வைம்பொறிகளின் றொழிற்பாட்டை—அறிதல் ஒன்று உள்ளதேயாகில. எ-து கண் உருவத்தையறிவது செவி ஓசையையறிவதென்று இவ்வாறுணர்தலையுடையதோர்பொருள் இல்லதோ உள்ளதோவென வினவினாக்கு இல்லதெனின் இவ்வறிவு நிகழாதாதல்வேண்டுமாகலான் உள்ளதேயாமெனின—அது நீ எ-து. அவ்வாறுணர்வதியாது அதுவே நீயாகியவான்மா அவ்வாறுணர்வனவும் அவ்விந்திரியங்களேயென்றுறப்படுமிழுக்கென்னையெனின்—அவை தனித்தனி கண்டு உள்ளல எ-து அவ்விந்திரியங்கள் தத்தமவிடயங்களை வேறு வேறு கண்டறிதன்மாத்திரையேயன்றி இத்தொழிற்பாட்டையுடையேம் யாமெனவும் அறியமாட்டாவாகலான்—ஒன்று அல்லை ஓ. எ-து. அவ்வைந்தின் றொழிற்பாட்டையுமறிந்து அவற்றின் வரும் பயன்கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறாவை அதனையாராய்ந்தறிவாயாக. எ-று.

ஆகியெனனுஞ் சிறப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினையோடு முடிந்தது, இவனுமிவளுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுப

றையறைந்தும் விளையாடுப என்றாற்போல. ஆயென்பது வினைத்தொகை. அவ்வாறுசெழுத்தென்க அஞ்செழுத்தாற் செலுத்தப்பட்ட பொறியை ஆகுபெயரான அஞ்செழுத்தென்றா அஃதிருமடியாகுபெயராய ஐம்பொறியின் றொழிற்பாட்டையுணர்த்தி நின்றது.

உள்ள உள்ளானென்க.

இம்மூன்றதிகரணங்களானுஞ் சாக்கிரத்தினிகழ்வியல்புப் பற்றி ஆன்மாவினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது

மூன்றாமதிகரணமுடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது

எ-து மே-ள. எ-னின் *"நேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனாற் காணுமே" என நீவிருங் கோடலின அவ்விந்திரியங்களின் வேறாய் அங்ஙனமறிவது புரியட்டகவுடம்பேயாமெனவமையும அதூ புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தே நின்று இந்திரியங்களைப் புறத்திற செலுத்தியறியுமெனக் கோடுமெனச் சூக்குமதேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து நாலாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்த மேற்கோட்டனுதலிற்று. இ - ள. ஐம்பொறிகளுமொடுங்கின சொப்பனத்தானதின் நிகழ்ந்தவற்றையறிதலின் ஆன்மா வேறுண்டு. எ-று

ஒடுக்கம் ஆகுபெயர்.

நனவின்கட் கனவுகண்டாமென்றுங் கண்டிலமென்றும் நிற்பதுளதாகலின் அதுவே யவ்வான்மாவாமென்றது.

---

* சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சூத்திரம் ௯௪. ஒசை நற்பரிச.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். சொப்பனத்தின்கழ்ந்தவற்றையறிவதுஞ் சூக்குமதேகமேயாகலின் இது சித்தசாதனமாமாலென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்குறபரியமுணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின் ஒடுக்கமறிதலின் என்றது ஒடுக்கத்தினிகழ்ந்தவற்றை நனவின்கண் மயங்கியறிதலென்னும் பொருட்டாதலாற் சித்தசாதனமாதல யாண்டையதென விடுத்தவாறென்பது. கனவுகண்ட சூக்குமவுடம்பே நனவின்கண் அதனையறியுமாயிற் கண்டபடியறியாது மயங்கியறிதல் கூடாமையின் உயிர்க்காயின் அதுபோல ஒருதன்மைத்தாகலின்றி அகத்துச்சேறலும் புறத்துச்சேறலும் வேறுபாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகலின் அங்ஙனமறியுமுயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

அவ்வுடலி னின்றுயிர்ப்ப வைம்பொறிக டாங்கிடப்பச்
செவ்விதி னவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—யவ்வுடலின்
வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறலுட னீயல்லை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கனவின்கட் செல்லுமாறும் ஆண்டு நிகழுமாறும் மீளவருமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம் கிடப்ப எ-து. மேல் உயிரன்றெனக் கூறிப்போந்த தூலவுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப—அடங்கிச் செவ்விதின் அவ்வுடலில் சென்று. எ-து. அவை யங்ஙனங்கிடந்தவழிப் புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லாமடக்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச் சென்று—அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று கொண்டு விளையாடி. எ-து. அத்தூலவுடம்புபோல அதனின்

வேறாயதோருடமபையெடுத்துக்கொண்டு வேறோராற்றாற்க ணடு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று விளையாடி—மீணடு அதனை மாறல், எ-து. மீளவதனை மாறி மேறசேறவான்— நீ உடல் அலலை மறறு. எ-து நீ அசரூககுமதேகமல்லை அத னின் வேறாவை எ-று.

உயிர்ப்பவென்றது அன்பெறாத அகரவீறறுப் பலவறி சொல, உயிர்த்தல தொழிறபடுதல

தாமும் மறறும் அசை

மீண்டு மீள.

மாறல் மாறலாவெனன்க.

இவ்வதிகரணத்தாற சொப்பனத்தினிகழு மியலபுபற்றி உயிருளமை சாதிககப்பட்டது

நானகாமதிகரணமுடிநதது.

ஐந்தாமதிகரணம்.

இனிக் கண் படில உணடிவிளையின்மையின் ஆன்மாவு ளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின் சொப்பனத் தானமாததினாயி னன்றித் தொழிறபடாத சூக்குமதேகமபோலன்றிச் சுழுத்தி துரியஙகளினுந்தொழிற்படுவதாய பிராணவாயுவே அடங்கு தல் விடுதல் செய்தறிவதாகிய ஆனமாவாதலமையுமெனப் பிராணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யகசஙகித்துச் சூத்திர த்தினைந்தாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடணு தலிற்று. இ-ள். வெ-பனடை.

உண்டிவினை உம்மைத்தொகை. அஃது *"உண்டியும் வினையுமின்றிக் கிடந்து" என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானு மறிக.

ஒடுங்கினவிடத்து இன்பதுன்பஞ் சீவனம் பிரகிருதிக்கின்மையின் ஒடுங்காதவிடத்து இன்பதுன்பஞ் சீவியாநிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். கண்படைகொண்டவழி உண்டிவினையில்லையென்றது உடற்கோ பிராணவாயுவுக்கோ வென வினவின், உயிர்க்கு உடம்பு உயிரன்மையான் அதற்கவையில்லாமைபற்றி ஈண்டைக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனிப் பிராணவாயுவுக்கென்னின் அது துயின்றெழுந்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்றறிதல் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஆண்டு இன்பதுன்பநுகர்ச்சியுண்டென்பது பெற்றாம். விழித்துழிப்போல உறங்குழியும் பிராணவாயு வியங்குதலான் வினையுண்மையுங் கண்டாமாகலின் அதற்கு அவையாண்டில்லையென்றல் மாறுகோள்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதன்றாற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். ஈண்டு உண்டியென்றது விடயங்களினிடமாக வரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை; வினையென்றது உடம்பு சேட்டித்தலையாகலின். இவ்விரண்டும் பிராணவாயுவையொழித்தெழுந்த கருவிகளெல்லாமொடுங்கிய துயிலிடத்து அஃதியங்காநிற்பவும் உடம்பின்கண்ணே நிகழ்தலின்மையின் அவையொடுங்காத நனவினிடத்து அவையிரண்டும் அதன்கணிகழ்தலுண்மையின் அவ்வின்மையுண்மைகட்கேதுவாகக் கருவிகளையொடுக்கியும் ஒடுக்காது நிற்பதியாது அதுவே அவ்வான்மாவென்றவாறாம். கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது எ-று.

---

* சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௰. கண்ணி.

பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளென்பது ஆற்றலான் வந்தது.

இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியை இன்பத்துன்பமென்றுபசரித்தார்.

சீவனம் சீவித்தல் சேட்டித்தலென்றதாம்

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.

சீவியாநிற்பதென்பது சீவியாநிற்றலெனனுந் தொழிற்பெயர்மாத்திரையாய் நின்றது. "உறங்குவதுபோலும்" என்புழிப்போல.

உளதென்றது தனித்தனி சென்றியையும்.

துயின்றுழியும் விழித்தவழியுந் திரிபின்றி ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி உடம்பு பிரகிருதியெனப்பட்டது பிரகிருதிகளென்றது உருவகம்.

இரண்டுகாலத்துமொப்ப வியங்குதல்பற்றிப் பிராணவாயுவைப் பிரகிருதியெனக்கொண்டு அதற்கவையின்மையினென்றுரைப்பாரும், பிரகிருதிவிகாரமாகிய சித்தத்திற்கு அவையின்மையினெனவுரைத்துச் சுழுத்தியினகணுந் தொழிற்படுவதாய சித்தமேயுயிரென்னுஞ் சித்தான்மவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த திவ்வதிகரணமென வுரைப்பாருமுளர்.

கண்டறியு மிவ்வுடலே காட்டொடுங்கக் காணுதே
யுண்டி வினையின்றி யுயிர்த்தலால்—கண்டறியு
முள்ளமவே றுண்டா யொடுங்கா துடனண்ணி
லுள்ளதா முண்டிவினை யூன.

எ-து. உ-ம். எ-னின் துயிலிடத்துக் கருவிகளெல்லா மொடுங்குதலின் இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியுஞ் சேட்டையும

பிரகிருதிக்கில்லையாயினவாகலான் அதுபற்றிப் பிராணவாயுவை யான்மாவென்றற் கிழுகென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனைவலியுறுததுதனுதலிற்று. இ - ள். கண்டு அறியும் இவ்வுடலே. எ-து. கண்டறிதற்கு நிலைக்களமான இவ்வுடம்பின்கண்ணே—காட்டுகே காணாதே ஒடுங்க. எ-து. காட்டாய கருவிகள் தொழிற்படாதேயொடுங்கவும—உண்டி வினை இன்றி எ-து அவையொடுங்கியவழி உண்டியும் வினையும பிரகிருதிக்கில்லையாகவும்—உயிர்த்தலான். எ-து பிராணவாயு நிலைபெற்று இயங்குதலான்,—கண்டு அறியும் உள்ளம வேறு உண்டு எ-து. கண்டறியு முரிமையையுடைய உயிர பிராணவாயுவின வேறாயுண்டு—ஒடுங்காது உடல் நண்ணில் ஊன் உண்டி வினை உள்ளதாம். எ-து அவ்வுயிரொடுங்காது அவ்வுடலின்கணெய்திற்றாயின் அவ்வுடம்பு கருவிகளின் றொழிற்பாட்டானாய உண்டியும் வினையுமுடைததாம —ஆய. எ-து அதனையாராய்ந்தறிவாயாக. எ - று.

இது அருத்தாபத்தியளவை.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

இன்றியென்னும் வினைக்குறிப்புச் செயவெனெச்சத்திரிபு. சிறப்புமமைகள் தொக்கன அவை *"அறிந்திடா துடலுறகத் தறிவின்மை கரண மின்மை—யறிந்திடு முதலி யாகினதற்கக் கரணம் போகாது" என்னும் பொருள் விளைத்து நின்றன.

ஊன் ஆகுபெயர்.

உயிர் வேறுண்டென்றதனை வலியுறுத்துவார் உடம்பாட்டுமுகத்தானு மோதினார்.

---

* சிவஞானசித்தி, மூன்றாஞ்சூத்திரம். ௪. அறிந்திடு.

இவ்வதிகரணத்தானே சுழுத்தி துரியங்களினிகழுமிய ல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது இதுகாறுஞ் சார் மாயை நீயலலையென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு

ஐந்தாமதிகரணமுடிந்தது

ஆறாமதிகரணம்.

இனி உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளது என்றது.

எ-து மே-ள. எ-னின் பிரமபொருள மேற்கூறிப்போ ந்த சடபொருளகள்போலன்றிச சித்தாகலான் அதுவே உயிராதலமையுமென விஞ்ஞானன்மவாதிகள கூறுங்க டாவை யாசங்கித்தது ஆறுங்கூறறைக கணணழிததுரைதது மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள் தொழிற்படுங்கருவிகமௌான் றுமின்றிக கேவலமாய அதீதாவததைநயினின்றுழி அறியுமா றின்றிப் பின்னாக கலைமுதலிய கருவிகளால அறிவிககவறி ந்து வருதலுணமையின் எககாலத்துங திரிபின்றியறிந்தாங்க றிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமததிறகு இது தகாமையான் அங்ஙனமுணருமான்மாவேறுணடு. எ று.

உணர்ததவுணர்தலெனவே முன்னுணராது கிடத்தல் பெற்றும்.

அவனறிந்தாங்கறிவனென்றறிவிககவறிந்து உபதேசி யாய் நிற்பதுளதாகலின் அதுவேயல்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின் அறிந்தாங்கறிவதாகிய பிரம ப்பொருள் அவிசசைககாலததுக் கருவிகளோடுகூடியன்றி யறியாதெனக் கோமோகலின அதுபற்றி உயிர் வேறுணடெ ன்றல் பொருந்தாதென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவ்வளவி னவன்மகிழுக வென்னுங்கியாயததால வேறு மதன்றுறபரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள் கருவிகளோடு கூடியவழி

யுந் தன்னியல்புணருமாறின்றி அம்முதல்வன் இதுபோலம்ற
ந்து மறந்தறிதலின்றி அறிந்தவாறேயறிந்து நிற்கும பேரறிவு
டையனென வேதாகமங்களானறிவிக்கவறிந்து குரவனறிவு
றுக்கு முபதேசமொழியைப் பெறறுடையதாய நிறபதொன்
றுளதாகலின அதுவே மேலுரையளவையாற சாதிததுப்
போநத ஆன்மாவெனறவாறும உணர்ததவுணர்தலின் ஆன்
மாவுளதென மேற்கொணடது எ - று.

அறிந்தாஙகென்பது அப்பொருட்டாதல் "எண்ணிய
வெண்ணியாங கெய்துப" என்பதனானுமறிக இதற்குப் பிற
வாறுமுரைப்ப அவையெலலாம பொருந்தாமை யோாந்
துணாக.

அறிந்து மறிவதே யாயு மறியா
தறிநததையும விட்டங் கடங்கி—யறிநத
தெதுவறிவு மனறுகு மெயகண்டா னென்றி
னதுவதுதா னெனனு மகம.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கருவிகளோடு கூடியவழியும்
அவிசசை நீஙகாமையின் விடயஙகண்மாததிரையேயறியும
ன்றித தன்னியலபறியுமாறிலலை அஃதுபதேசத்தாலறியற்பா
லதேயாமாகலான் அதுபறறி இழுககென்னையென்னுங்கடா
வை யாசஙகிதது அதனையும மேறகூறிய நியாயத்தானுடம்ப
ட்டு இன்னுமொருதாறபரிய முறைககுமுகத்தானே விடயஙக
ளையறிவுழியும் படும் வேறுபாடுகூறி அதனை வலியுறுத்துதனு
தலிற்று. அவ்வறிந்தாங கறியுமாறும் உயிர் மறநது மறந்தறியு
மாறும் தெரித்துணர்ததி வலியுறுத்ததனுதலிற்று. எனினும
மையும். இ-ள். அறிநதும் அறிவதே ஆயும் அறியாது எ-து.
கருவிகளெல்லாவற்றோடுங் கூடிச் சாக்கிரத்தானத்தினின்று
விடயங்களையறியுமிடததும் ஒருஙகேயறியமாட்டாது ஒன்ற

னையயறிந்தும் ஒன்றனையறியப்புகுவதாயும் முன்னறிந்
தொன்றனை அறியாதொழிந்தும—அறிந்ததையும விட்டு
அஙகு அடங்கி. எ-து. இஙஙனமொரோவொன்றாக அறியப
பட்ட விடயததையும இடையீடன்றி அறியமாட்டாது விட்
டுவிட்டாஙகே ஐந்தவததைப்பட்டடஙகி—அறிந்தது எது.
எ-து மீளவறிந்து வருதல கணகூடாகக காணபபடுதலான்
அஙஙனமறிந்து வந்த பொருள யாது அது சடமனறெனபது
மேறகாட்டபபட்டது முனனரும காட்டபபடும—அறிவும
அன்று எ-து. ஒன்றாக இயலபாகவுணாதலே பேரறிவாக
லின அதுவமன்றும—மெய கணடான ஒனறின். எ-து இனி
மெய்யாகிய சிததாநதநெறியினையுணாநதோன் வேறெனனை
யோவெனின மனமொருஙகியாராயுமாயின—அது அது தான
என்னும அகம ஆகும எ-து காடடுமொளிககு வேறாய கண
ணொளிபோல அவவறிவிறகு வேறாய அதுவதுவே தானெ
னச சாாநததினவணணமாய நினறறியுமியலபையுடைய உயி
ராம, எ - று

அறிந்தும் அறிவதேயாயும என்னும் உம்மைகள எணணி
ன்கண வந்தன. அறியாதுமென்னு மெணணுமமைம விகாரத
தாறறொககது. அறிந்ததையுமென னுமுமமை இழிவுசிறப்பு
அறிவுமென்னுமுமமை இறநததுதழீஇயது ஏகாரம அசைநிலை

அங்கு உணர்த்துமுறைமைத் தானமாகிய இலாடததி
னென்றவாறு.

அறிந்ததையும் விட்டங்கடஙகி யறியுமாறு வருகின்ற
சூத்திரத்திறுதியினும், அதுவதுதானெனச சார்ந்ததின்வண்
ணமாமாறு உணமையதிகாரததும பெறப்படும்.

அறிநதுமறிவதேயாயுமறியாதறிநததையும் • விட்டங்கட
ங்கியறிநததேது என்பதற்கு ஓதியதனை ஓதியபொழுதேயுண
ர்நதும் பலகாலோதியுணர்வதாயும் பலகாலோதியுமுணர்தலி

ன்றியும் உணர்ந்ததனையும் பின்னர் மறந்தொழிந்தும இவ்வா ரேறுதியுணர்ந்ததியாதென்றுரைததலுமொன்று. இப்பொரு ட்கு அடஙகியெனபுழியும எணணுமமை விரித்துரைக்க.

இங்ஙனம் மூவகைப்படுத்துரைககவே, உணர்த்தவுணர் தலென்னுமேதுவான் முறையே அதீததத்தின்கணிகழ மியலபு பற்றியும சுதததத்தினிகழுமியலபுபற்றியும் உணர்ததுமுனை மைககணிகழுமியலபுபற்றியும உயிருணமை சாதிககப்பட் டது. இது தற்பரமுமலலே தனியென்றதனை வலியுறுத்திய வாறுகாணக.

விஞ்ஞானமே ஆன்மாவென்னும் புத்தரின் யோகாசார ன்மததனை மறுததற்கெழுநதது இவ்வதிகரணமெனககொ ணடு அதற்கியையவுரைப்பாருமுளா.

ஆறுமதிகரணமுடிந்தது.

ஏழாமதிகரணம்.

இனிமாயாவியந்திர தனுவினுள ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து மே-ள் எ-னின். உடம்புமுதலியவற்றுள ஒரோ வொன்றே ஆன்மாவாதலின்றென்றதொக்கும் அவறறுள ஒன்று குறைந்தவழியும அறிவு நிகழாமையானும் எல்லாங் கூடியவழி அது நிகழதலானும் அனைத்துங் கூடிய சமுதா யமே உயிராதலமையுமெனச சமுகான்மவாதிகளாகிய செள த்திராந்திகா வைபாடிகர் கூறுஙகடாவை யாசங்கித்துச் சூத திரத்தினிறுதிக்கூற்றைக கணணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று, இ-ள். மாயாகாரியங்களான் யாக்கப்பட்டிய ன்ற சூத்திரப்பாவைபோலு முடம்பின்கண்ணே யவற்றிற்கு வேறாய் ஆன்மாவுண்டு. எ-று.

எனவே அவையெல்லாம் மாயையின்காரியங்களாய் நிலை பெருதனவாகலின் நிலைபேறுடைய உயிராகாவென்றவா ருயிற்று.

மாயை ஆகுபெயர் இகரம் விரித்தல்விகாரம்
அவைதாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்றலான்

எ-து. ஏது. எ-னின். சித்தமுஞ் சித்தப்பகுதியுமாகிய அகசசமுதாயமைந்தும மாயாகாரியமெனபது எமமனோகளு உடம்பாடன்மையின அதுபறறி ஆன்மா வேறுணடெனச சாதித்தலமையுமாறெனனையெனுங்கடாவை யாசங்கித்து அவ வளவினவன்மகிழுகவெனனு நியாயம்பறறி வேறுமோராற ருற் சாதிததனுதலிற்று இ-ள் நீ ஐந்துசகந்தமெனக் கொணட மாயாகாரியஙகள ஆனமாவெனப பெயர்பெறுமா ந்னறி வேறுவேறு பெயர்பெற்று நிறபனவாகலான மாயாவியந்திர தனுவினுள ஆன்மாவுளதெனை மேறகொணடது. எ - று.

வேறுவேறு என்பது வெவவேறெனை மரீஇயிறறு

கலையாதி மண்ணந்தங் காணிலவை மாயை
நிலையாவாந் தீபமே போல—வலையாமன
ஞானததை முனனுணாந்து நாடி லதுதனுவாந்
தானததின வேறாகுந் தான.

எ-து. உ-ம். எ-னின், அவை தனித்தனி வெவ்வேறு பெயர்பெறினுந் தொக்க சமுதாயததினகண ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமெனக் கோடுமாகலின அதுபற்றி யிழுக்கெ ன்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவை வெவ்வேறு பெயர்பெறும்வழியும அவாகூறியவாறு பெயர்பெறுது வேறு பெயர் பெறுமாறும் அவை மாயாகாரியங்களேயாமாறும் அவை தொகக சமுதாயத்தினும ஆன்மாவெனப் பெயர்பெ

றது வேறுபெயர் பெறுமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்து தனுதலிற்று. இ-ள். காணின் கலை ஆதி மண் அந்தம். எ-து. அங்ஙனம் சமுதாயமாதற்குரியவை யாவையென்று அளவைகளானறியப்புகிற் கலைமுதனிலமீறாகிய தத்துவங்களேயாம் - அவை மாயை நிலையாவாம் எ-து. அவையனைத்தும் மாயையின் காரியங்களாகலின் நிலையுதலின்றிச் சிலகால நின்றழிவனவாம் —ஞானத்தை அலையாமல் முன் உணர்ந்து நாடில். எ-து. அவை தொக்க சமுதாயத்தின் விளங்கித்தோன்றுவதாய ஞானத்தினியல்பை அசையாமற் கருத்தை யொருக்கி முன்னுணர்ந்து பின் அச்சமுதாயத்தை யாதென்றாராயின்,— அது தீபமேபோலத் தனுவாம் எ-து. அச்சமுதாயங் கண்ணுக்கு விளக்குப்போல உயிர்க்குத் தூலசூக்குமபரங்களாகிய உடம்பாம்—தான் அதனின் வேறு ஆகும் தான். எ-து. அதலாற் கண் விளக்கின் வேறாயினாற்போல உயிர் அவ்வுடம்பின் வேறாம் எ-று.

ஆமென்பது மேலுஞ்சென்றியையும்.

மாயை ஆகுபெயர்.

தானென்பது முன்னையதெழுவாய், பின்னையது அசை.

அதனினென்பது அதினென மரீஇயிற்று, "இதனை மெய்யெனக் கருதி" என்புழிப்போல.

இதனானே தனியென்றதனை வலியுறுத்தவாறு.

இவ்வாறு மூன்றுசூத்திரத்தானும் சைவாகமங்களுட் கூறப்படும் பதிமுதலிய பொருள்களதுண்மை அனுமானவளவையான் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆகமவளவையே யமையுமாகலின் அனுமானவளவை மிகையாம்போலுமெனின்,— ஆகாது; மந்தவுணர்வுடைய மாணாக்கர்க்கு வேற்றுச்சமயநூலகளை நோக்கியவழிச் சைவாகமப்பொருளின் மலைவு நிகழா

மைப்பொருட்டும, கேட்டல சிநதித்தல் தெளிதல நிட்டை யெனனு நானகுவகையானன்றி ஆகமஙகளைக கேட்ட துணை யானே அநுபவங கூடாமையிற சிநதனை செயது வனமை மெனமையுணாநது தெளிநதுகோடறபொருட்டும கருதலள வையும வேணடபபடுமாகலானெனக

ஏழாமதிகரணமுடிநதது

மூனறுசூததிரமுடிநதது.

பிரமாணவியன் முற்றிறறு.

இலக்கணவியல்

நான்காஞ்சூத்திரம்.

அந்தக் கரண மவற்றினொன் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா
தமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சவத் தைத்தே.

எ-து சூ-ம் எ-னின. இதுவுமது

எ-து. க-ரை எ-னின சூததிரககருததுணர்ததுதனுத லிறறு இ-ள் பிரமாணம இலககணமிரணடானும பொருளுணமை பெறறபாறறென்னு முறைமைபறறி மேறபிரமாணததாற் பெறுவிககபபட்ட பதி பாச பசுககளுககிலககணம் எதிர்நிரனிறையாக வைததுக கூறுவான்றொடங்கி அவற றுள் இது மேலடுகக நினற ஆனமாவினிலககணங் கூறுத னுதலிறறு

சொறபலகாமைப்பொருட்டும் ஒத்து வேறுயவழியும இயைபுடைமையுணாநது கோடறபொருட்டும ஈணடு இதுவு மதுவென மாட்டெறிநதுரைதத ஆசிரியர், இங்ஙனமுரைதது க்கோடற் கேறபவன்றே ஈணடு ஆனமாவினதுண்மையுணா த்துதனுதலிறறெனச சிறநதெடுதுதோதாது பொதுப்பட ஆன் மப்பிரகாசமுணாததுதனுதலிறறென்றதூஉமென்க. இவவா றன்றி மேலைச்சூததிரத்தின் ஆன்மாவினதுண்மை கூறுமுகத தாற் றொகுத்தோதிய அஞ்சவத்தையை ஈண்டிலககணங்

கூறுமுகத்தான் விரிததோதபபடுதலின, இதுவுமதுவென்றது மேலைசசூததிரபபொருளோடு மாடடெறிநததெனறுரைபபினுமாம. இதனானே சூததிரவியைபு இனிது விளஙகும.

இசசூததிரததின் பிணடப்பொழிப்பு ஆன்மா அநதக கரணஙகளாகிய மனம புததி அகஙகாரஞ சிததமெனறு நான்கனுள ஒனறனானுயினும நுணணுணாவினமையிற சூழ சித்துணைவராகிய அமைசசரோடு கூடிநினறு தனறொழின டாததும அரசன்போல, சகசமலததினுன உணாவினறிக கஞசுகமபோலுங கலாதிகளாற பொதுவகையான உணாவு நிகழினுஞ சிறப்புவகையான நிகழுமாறு அவறறாற பெறபப டாமையிற சிறப்புவகையானுணருமாறு தனககுச சூழசசிதது ணையாகிய அவவநதககரணஙகளோடு கூடிநினறு சாககிர முதலிய ஐநதவததையுடைததாம எ - று

எனவே, அஙஙனநினறு அஞசவததைப்படுதல ஆனமா வுக கிலககணமெனறவாறுயிறறு இஃது உயிாககுத தடதத லககணமெனபபடும பொதுவியலபு

ஒனறன்றுயினும சகசமலதது உணராது அமைசசரசெ யப்ப அவற்றொடு சநதிததுநினறு அஞசவததைததாமென வினையும

உணராது சந்திததெனபது காரணகாரியபபொருட டாய் நின்றது. சநதிததது வினையெசசமுறறு

இவ்வாறனறி ஆன்மா அவறறுளொன்றனுயினும சகல மலததுணராமையால அவறறொடு சநதிதது சநதிததவழி அவையுந்தானும் அமைசசரசெய்ப்ப நிற்றலான் ஐநதவத்தை ததாயிறறு எனவதிகரணம் பகுத்துக்கோடற்கேறப வேறு வேறு வினைமுடிபு செய்துரைததலுமொனறு.

வடமொழிச்சூத்திரத்தோத்தலின் ஈண்டும் ஆயினுமென வருவித்து ஒருதொடராக வைத்துரைக்க. அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றாயினுமெனவே, அவற்றினொன்றன்றாதலும் அநுவாதமுகத்தால் ஈண்டுப்பெற்றாம். இஃதுணராதார் அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றென்றதனை வேறுதொடராக வைத்துரைப்ப. அங்ஙனமுரைப்பின், முன் வருவனவற்றை அவாயினின்று ஒருபொருண்மேல் வாராமையின் ஒருசூத்திரமாதற் கேலாமையறிக.

அவை சந்தித்ததென்புழி ஒடுவுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது, இரண்டாவது விரிப்பினுமமையும்.

ஆன்மாவென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கற்பாலதாகவும், ஈண்டு வேறோதியது ஓத்து வேறாதல்பற்றியென்றுணர்க.

ஆன்மாவென்னுஞ்சொற்குப் பொருள் வியாபகமென்பதூஉம் சித்தசித்தென்பதூஉமாம்.

மலத்து மலத்தாலென விரிக்க.

அமைச்சரசு அமைச்சரொடு கூடிய அரசென உருபும் பொருளும் உடன்றொக்கன.

காரணப்பொருட்டாய நின்றென்னும் வினையெச்சம் அஞ்சவத்தைத்தென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றோடு முடிந்தது.

இதனுள் அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றென்றது ஓரதிகரணம், ஒன்றன்றாயினுஞ் சகசமலத்துணராதமைச்சரசேய்ப்பவவை சந்தித்ததென்றது ஓரதிகரணம், அமைச்சரசேய்ப்பநின்றஞ்சவத்தைத்தேயென்றது ஓரதிகரணம், ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றன்று என்றது

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஏனையவெல்லாம் வெவ்வேறு பெயர் பெற்று நிற்பனவாகலான் உயிர்க்கு ஆயினும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தையென்றும் இங்ஙன முயிரென்னும் பெயரானும் வழங்கப்படுதலுண்மையானும் இந்திரியமுதலியவற்றை அவ்வாறு கூறாமையின் அஃதாகுபெயரென்றற்கேலாமையானும் அவையே தனித்தனி ஆன்மாவாமென்றல் அமைவுடைத்தென அந்தக்கரணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூறலைக் கண்ணழித்துரைத்தல் மேற் கோடனுதலிற்று. இது மேலைச்சூத்திரத்துள் ஓதற்பாலதேயாயினும் ஈண்டிலக்கணங்கூறும் வழியும் அவற்றொடு சந்தித்து அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்பதென அவற்றைக்கேதுவாக எடுத்தோதவேண்டுதலின் ஈரிடத்தும் எடுத்தோதுதல் "சிலவகை யெழுத்தின் செய்யுட் டாகிச்—சொல்லுங் காலை யுரையகத் தடக்கி—நுண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகி" என்னுமிலக்கணத்ததாய சூத்திரத்துக் கேலாமையான் அதுபற்றி விதிமுகத்தானன்றி அநுவாதமுகத்தான் ஈண்டோதப்பட்டது. இ-ள். வெ-டை

ஈண்டு அந்தக்கரணமென்றது உள்ளந்தக்கரணமாகிய கலாதிகளினுஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களிலெனக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார். கலாதிகளுண்டெனக்கொண்டோரின் உயிர் வேறுண்டெனக்கொள்ளாதார் இன்மையின் ஆண்டாசங்கை நிகழாமையானும் அமைச்சரோடு உவமிக்கப்பட்டு அவற்றைக் கேதுவாவன அம்மனமாதியேயன்றிக் கஞ்சுகத்தோடு உவமிக்கப்பட்டு

அசித்தத்தினு நீங்காது உடனிற்பனவாய கலாதிகளன்மையா னும் அவற்றை ஈண்டெடுத்தோதவேண்டாமையின மனமுத லிய புறவந்தக்கரணங்களே ஈண்டுக் கூறநின்றனவென்பது கருதது

அவை தாம பிரகாசமாய்நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்

எ-து எது எ-னின் * "மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நானகு—மருவியான மாவே யென்ன வரும" என நியிருங்கோடலின உயிர அவற்றுளொன்றாதலமையுமென்று றபடி மிழுக்கென்னையெனனுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற் கோளைச சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள அவவந்தக்கரணங்க டாம தமமிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச சித்தாயநின்றே தமமை நோக்கி அசித்தாய நிற்றலால தன்னை நோக்கியுஞ்சித தாய் நிற்கும் இவவானமாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனேபுத்தி யகங்காரசித்தங்களில ஒன்றன்றென மேற்கோ ண்டது. எ - று.

எனவே, உயிரான் அதிட்டிக்கப்பட்டு ஐம்பொறிகளறி ந்த விடயங்களுள ஒன்றனை இஃதியாதாகறபாறறெனச் சித தஞ்சிந்தித்தறியும, யான் சிந்திதத்தேனென்றறியமாட்டாது. மனம் அதனை இஃதின்னதாகறபாற்றெனவும அஃதாமோ அன்றோவெனவும இவ்வாறு சங்கற்பவிகற்பஞ்செய்தறியும; யான் சங்கற்ப விகறபஞ்செயதேனென்றறியமாட்டாது அக ஙகாரம் அதனை இனனதெனத் துணிவேன யானென்று ஒரு ப்பட்டெழுந்தறியும்; யானொருப்பட்டெழுந்தேனென்றறிய மாட்டாது. புத்தி அதனை இனனதிதுவென நிசசயித்தறியும்; யானிச்சயித்தேனென்றறியமாட்டாது. ஆகலான் அவ்வாறி ன்றி அவற்றொடு கூடி யான் சிந்தித்தேன் பற்றினேன் எழுந்

* சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம். உ. கருவியா.

திருந்தேன் நிச்சயித்தேனென்றும் அதன்பின் அதுவதுவாய்ப் பரிணமித்துச் சுகதுக்கமோகரூபமாய்த் தனைமாட்டு வந்த புத்தி தத்துவத்தின் பரிணாமங்களைக் கலாதிகளோடு கூடி நின்று இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகமென்றறிந்தும் யான் சுகித்தேன் யான் துக்கித்தேன் யான் மோகித்தேன் என்றறிந்தும் இங்ஙனம் பிறவற்றை நோக்கியுந் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாகிய ஆன்மாத் தம்மை நோக்கிச் சித்தாகாத அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றுமாறியாணடையதென மறுத்தவாறாயிற்று. * "இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனோ புத்தி" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்பு நோக்கி.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசம் என்பன சித்து அசித்தெனனும் பொருளவாம்.

ஏனையோரை நோக்கி அரசனுக்கு அணுக்கராந் சிறப்புப்பற்றி அமைச்சரை அரசரென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமாறுபோலப் புறக்கருவிகளை நோக்கி ஆன்மாவுக்கு அணுக்கமாய நிற்றற்சிறப்புப்பற்றி மனம்புத்தியகங்காரஞ்சித்தமானகு மருவி யானமாவேயென்ன உபசரித்துக் கூறப்படுமெத்தனை யென்றொழிக. சூழ்ச்சித்துணையாதல்பற்றி அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சரையொக்குமெனவே, ஏனைக்கருவிகள் ஏனைப்பரிசனங்களை ஒக்குமென்பது பெற்றாம். அது ஞானாமிர்தத்திற் காண்க.

மேலைச் சூத்திரத்திற் கூறிய ஏதுக்களே ஈண்டைக்கு மமையுமாயினும், சிறந்தமைபற்றி வேறெடுத்துக்கூறினர்.

மனமாதி யாலுணர்தன் மன்னு புலன்கண
மனமாதி மன்புலனி னல்லன—மனமே

---

* சிவஞானசித்தி, பதினொராஞ்சூத்திரம். கக. சிவன்சீவ.

லுதித்தொன்றை யுள்ள முணர்த லதனி
லுதிக்குங் கடற்றிரையை யொத்து.

எ-து உ-ம். எ-னின். அவ்வந்தக்கரணங்கள் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் தம்மின் மேலுள்ளவற்றை நோக்கியுந் தம்மைநோக்கியும் அசித்தாமாறுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள் மனம் ஆதியால் உணர்தல் மன்னு புலன்கள். எ-து மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களாலுணரப்படுவன ஐம்பொறிகளாற்றரப்பட்டுப் புறத்தே நிலைபெற்ற விடயங்களாம் — உள்ளம் உணர்தல் மனம் மேல் உதித்த ஒன்றை எ-து ஆன்மாவுணர்வது மனத்துக்கு மேலெனப்படும் புத்தியிற்றோன்றிய தொன்றனையாம் — கடற்றிரையை ஒத்து உதிக்கும். எ-து அவ்விருவேறுணர்வுங் கடலிடையெழுந்து கரைசாருந் திரைபோலப் பரம்பரையின் ஆன்மாவினமாட்டு வந்து தோன்றும் — அதனின் மனம் ஆதி மன புலனின் அல்லன எ-து. அதனானே மனமுதலியன அவ்விடயங்களின் வேறாயினாற்போல ஆன்மாவும் அம்மனமுதலியவற்றின் வேறாம் எ - று.

உதிக்குமென்னும் பயனிலைக்கு உணர்தலிரண்டுமே எழுவாய்.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.

புலனின் இன் உவமவுருபு

அல்லனென ஆடூஉவறிசொல்லாற் கூறியது வடமொழி மதம்பற்றி.

உதித்தவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற்றொக்கது.

புத்தியிற்றோன்றியதொன்றாவது சுகதுக்கமோகரூப விடயம்.

பரம்பரையிற் றோன்றுதலாவது முன்னர் வாயிற் காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின மானதககாட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பினனாத தன்வேதனைககாட்சியுணர்வு உயிரின்கண் வந்து தோன்றுதல.

இதனானே அந்தககரணங கீழுளளவற்றை நோக்கிச சித்தாமாறும் மேலுளளவறறை நோககி அசித்தாமாறும உயிா அவ்வாறனறி யாணடுஞ சித்தாமாறுங கணடுகொளக

சிந்தித்தாய்ச சித்தந தெளியாதா யாங்காரம
புந்தியா யாயந்து மனமாகிப—பந்தித்து
வெவவேறு தானே துணிந்துள்ள மிவவேறு
மவவேறும போதுபோ லாங்கு.

எ-து உ-ம். எ-னின் மேற்பொதுவகையாற் கூறிப் போந்த அந்தககரணஙகளினியலபு சிறப்புவகையாற்கூறுமுகததான் மானதககாட்சியுளளுங கடறதிரைபோலப் பரமபரையின வெவவேறுயுணாவு நிகழுமாறுணாததி உயிாவேறு தலை வலியுறுத்துதனுதலிறறு இ-ள உளளம. எ-து புருடதத்துவமென நினறவுயிா—ஆங்கு எ-து வாயிறகாட்சியாற கண்டவிடயஙகளினனைறனை மனமாகியானுணரும் மானதககாட்சியின்கணணும ஒருபெறறித்தாதலினறி—சித்தமாயச சிந்தித்து. எ-து சித்தமாய நினறு இஃதியாதாகறபாறறெனச சிந்தித்தும,—மனம ஆகிப பந்தித்து எ-து அதனபின மனமாய் நின்று இஃதினனதாகறபாறறெனப் பறறியும,—ஆங்காரம் ஆய்த தெளியாது. எ-து அதனபின் அகஙகாரமாய நின்று இஃதாமோ அன்றோ இதனை யின்னதெனத் தெளிவேனியானெனத் தெளிவுபிறவாதெழுந்தும்,—புந்தியாய் ஆய்ந்து. எ-து. அதன்பின்னாப் புதியாய்நின்று இஃதின்னதெனத தெளிந்தும்,—வெவ்வேறு தானே துணிந்து இவ்வேறும.

'எ-து இங்ஙனம் வெவ்வேறாகவேயுணர்தலான் அவ்வாறுண ரும புருடன் இவ்வந்தக்கரணங்களின் வேறாம்—போது அவ்வேறாம போல. எ-து ஞாயிறுமுதலியவற்றோடு கூடிநி ன்று நாழிகை நாள் பக்கந் திங்களயாண்டு முதலியனவாயப் படும் பாகுபாடுசெய்யுங் காலதத்துவம் அஞ்ஞாயிறுமுதலியவ ற்றின் வேறாயினறபோல எ - று.

ஆயதல் ாண்டு நிசசயித்தறபொருட்டு.

துணிதலெனபது அறிதலென்னும பொருணமாத்திரை யாய நின்றது.

தான் அசை ஏகாரந் தேறறம்.

இவ் அவ் என்பன வகரவீற்றஃறிணைப் பன்மைச சுட் டுபெயா.

வேறாம் போதுபோலெனவே, ஆண்டு நீக்கப்பொருள் ஞாயிறுமுதலியனவென்பது தானே விளங்குமென்பது நோ க்கி அவ்வெனசசுட்டியொழிந்தாா. சீாரியையும உருபும உட ன்றொககன.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆங்கும் வெவ் வேறு தானே துணிந்தெனவே மானதக்காட்சியும் இங்ஙன நாலவேறுவகைத்தாய ஒன்றறகொன்று முறையே ஏதுவும் பயனுமாயக் கடறறிரைபோலப பரமபரையிற றோன்றுமெ ன்றவாறாயிற்று.

செயயுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

அகார வுகார மகங்கார மபுத்தி
மகார மனஞ்சித்தம் விந்துப்—பகாதிவற்றை
நாத முளவடியா நாடிற் பிரணவமாம்
போதங் கடற்றிரையே போன்று.

எ-று. உ-ம் ஏ-னின் அம்மானதககாட்சியினிகழுஞ சவிகறப வுணாவிற்கேதுவாய் அவறறையுடனின்று செலுத தும அககரங்களிவையென்பதும் அவறருனுணர்வு மாறிமா றித தோன்றுமாறு முணாததனுதலிறறு இ-ள வெ-டை

* "மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புததியினை—யுன்னு முகார முயகரிககு—முன்னுகு—மாஙகாரந தனனை யகாரஞ செலுததியிடு—நீங்காத சிததம விநதுவோ" என்பவாகலா னும, ஈணடோதிய முறையே முறையெனவும, †"அவவுட னுவவு மவவு மனம்புததி யகஙகா ரஙகள" என வழிநூலாசி ரியரோதியது எதிாநிரனிறைப பொருளெனவுங கொளக. "அவவுட னுவ்வு மவவு மனமபுததி யகஙகா ரஙகள" என றதே முறையெனக்கொணடு அதறகியையக கொணடுகூட்டி யுரைபபாருமுளா.

பகாதிவறறை நாடிற பிரணவமாமெனவும போனருமெ னவுங கூடடுக.

அந்தககரணஙகளைச செலுததும் அககரங்களைக கூறு வார் ஒப்புமைபறறிப புருடனைச செலுததும அககரமும உட ன்கூறினா

உடனின்று செலுததுதலபறறி அபேதமாக வைத்தோ தப்பட்டன.

"நிகழ்நதிடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதிகலையைப்ப ற்றி" அகரமுதலிய பஞசகலைவடிவாய நினறு இவறறை வேறுவேறு செலுத்துதலபற்றிக கணநதொறும் நினைப்பு மீற ப்புமாகிய சகலகேவலங்கள் அதிநுட்பமாய்க் கறஙகோலை போல மாறி மாறி நிகழுமெனவும் மாசிலகதின்கட் கணந

* துகளறுபோதம. † சிவஞானதது, நான்காஞசூததி ரம் ரு. ‡ சிவஞானசிததி, முதறசூத்திரம. உச.

'தோறும் அங்ஙனமுணர்வுதித்தும் ஒடுங்கியும் வருதல சமுத்தி ரத்தின்கட் புதித்து புதிதாய்த் திரைதோன்றியும ஒடுங்கியும் வருமாறு'போலுமெனவுமுணர்க. கடற்றிரையுவமை மேற் பரம்பரையாய் உணாவு வருதற்கெடுத்துக்காட்டினார்; ஈண்டுப் புதிது புதிதாய் வருதற்கெடுத்துககாட்டினா ஆதலாற புனருத்தியனமை யுணாக.

எண்ணில வோங்காரத் தீசா சதாசிவமா
நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்துக—கண்ணிற
பகரயனமா லோடு.பரமனதி தெய்வ
மகரவுக ரமமகரத தாம

எ-து உ-ம. எ-னின் அவ்வககரங்களுஞ் சடமாகலின் அவற்றை யதிட்டிக்கும அதிதெய்வஙகள் இவையெனபதுணாத்துதனுதலிற்று இ-ள எண்ணிலவோங்காரத்து நண்ணிய விந்துவொடு நாததததிதெய்வங் கண்ணில ஈசரொடு கூடிய சதாசிவமாம் அகரவுகரமகரததிதெயவங்கணணிற பகரயனமாலோடு பரமனும. எ - று

எண்ணிலவோங்காரம் எண்ணேததின்கண நிலவிய ஓங்காரமென வினைத்தொகை. எண்ணம ஈண்டு மானதக் காட்சி.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

ஈண்டு அயன் மால் பரமனென்றது சுத்தவித்தையின் வைகுவாரை பரமன் உருத்திரன். அகரவுகரம மகரத்தாமெ ன்புழி மகரம் இசைப்பொருட்டாய் ஒற்றிலவழி யொற்றாய் வந்தது.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம.

இனி இவ்வான்மாச சகசமலத்தினு லுணர்வின்றென்றது.

எ-து. மே-ள எ-னின், ஆன்மா அந்தக்கரணங்களி னொறனருயின் அவற்ளெடு சநதிதது நிறறற கேவலென் னையென அவா கூறுஙகடாவை யாசஙகிததுச சூததிரததின் இரணடாங்கூறறைக கணணழித்துரைதது மேறகோடனுத லிறறு. இ-ள வெ-படை.

ஆகந்துகமலஙகளி னீக்குதறகுச சகசமலமென விசேடி ககப்பட்டது படவே, உயிா முதலவனைபபோல அநதககர ணமுதலியவறறின வேருய சேதனபபொருளாயினுஞ் செம பிறகளிமபுபோல வேறுகாரணமினறி மூலமலந தன்னேடு உடனுயநிறறலிற றன்னியலபானுணருமாறினறிக் கருவிக ளோக கூடிநின்றுணாவதாயிறறெனை விடுததவாருயிறறு இத னுனே மலததுளதாமென மேற பிரமாணததாற பெறுவிககப் பட்ட மூலமலநதிறகு ஈணடிலக்கணங கூறிஞரெனப் ரு பெ றுதும். அறியாமையைச செயதலாகிய கேவலததினிகழுமிய ல்பே மலததிறகுத் தன்னியலபு கருவிகளோடு கூடி அவத தையுறுவதாகிய விபரீதவுணாவைச செய்யுஞ் சகலததினிகழு மியலபே பொதுவியலபாகலான், மலததிறகு இருவகையில ககணமும் ஈணடே பெறபபட்டன.

அது தான் ஞானநிரோதகமாய மறைததுககொடு நிற் றலான்.

எ-து. எது எ-னின். சகசமலததினல் உணர்வினறி யொழியிற் பின் கருவிகளோடு கூடியவழி அறிவுண்டாமாறி யாஙஙனமெனச சற்காரியவாதம்பறறி நிகழுஙகடாவை யாச ங்கிதது மேறகோளைச் சாதிததனுதலிறறு இ-ள் அச்சகச் மலமாவது ஞானத்திற்குத் திரோதகமாய் அதனையிலலையென் னுமபடி மறைத்துக்கொண்டு நிற்றலான் இனி இவவான்மாச் சகசமலத்தினல் உணர்வின்றென மேற்கொண்டது. எ-று.

மலத்தினதிலக்கணம் வடமொழிவழக்குப்பற்றிக் கூறுவார் ஞானதிரோதகமாயெனவும அதனைத தமிழ்மொழியான விளககுவாா மறைததுககொடு நிறறலானெனவுங கூறினாராகலான், அது கூறியது கூறலன்மையுணர்க திரோதகமெனனும் வடமொழி மறைததலைசசெயவதெனனும பொருட்டாய வினைமுதன்மேனினற வினைப்பெயா

இதனானே ஞானாபாவமே அஞ்ஞானமென்பார் மதமும் மறுககபபட்டது, அபாவம ஒருகாரியததைச செய்யமாட்டாமையின்.

மாயா தனுவிளககா மறறுளளங் காணாதே
லாயாதா மொனறை யதுவதுவாய—வீயாத
வனனிதனைத தனனுண மறைததொனறுங் காட்ட
றனனைமல மனறணைத றுன. [மபோற

எ-து. உ-ம் எ-னின ஆகந்துகமலமே ஞானதிரோதகமாதலமையும வேறுமோாமலமுணடெனறல மிகைபோலுமென ஐககவாதசைவா முதலியோா மதமபறறி நிகழுஙகடாவை யாசஙகிதது ஆகந்துகமலததானுஞ சககமலததானுஞ செயப்படுஙகாரியஙகடகுத தமமுள வேறறுமை பெரிதாமாறுணர்ததுமுகததான ஏதுவை வலியுறுததுதனுதலிறறு இ-ள. உளளம மாயா தனு விளக்கு ஆக காணாதேல ஒன்றை ஆயாது ஆம எ-து உயிா ஆகநதுகமலமெனப்படும் மாயாகாரியமாகிய உடம்பு தனககுக காட்டாககொணடு காணாதாயின் ஒருவிடயததையுமறிவதிலலையாம்—மலம் தனனை அன்று அணைதல் தான். எ-து. சகசமலம் உயிரை அநாதியே பற்றிநிற்றல்—அது அது ஆய் வீயாத வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்து ஒன்று ஆம் காட்டம் போல். எ-து. காட்டமுதலியவற்றுள் அனுவதுவேயாய்நின்றுந் தனக்குக் கேடிலலாத

வன்னியைத் தனக்குண் மறைத்துவைத்து ஒன்றேயாய்நிற்கு காட்டம்போலும். எ - று.

எனவே, காட்டாய் நின்று விடயங்களையறியும்வண்ணம் உயிர்க்கறிவை விளக்குதல் மாயையின் செயற்கை, அவ்வறிவைத் தடை செய்துகொண்டு நிற்றல் மலத்தின் செய்தி, இவ்விரண்டும் இங்ஙனம் ஒளியுமிருளும்போல இகலி நிற்பனவாகலான் அத்தன்மைத்தாய மாயை இத்தன்மைத்தாய மலமாதல் யாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று

மற்றென்பது மலமன்றென்றலெனபதனோடியைந்து வினைமாற்றின்கண் வந்தது

முற்றும்மை சிறப்பும்மைகள் தொக்கன.

ஆமுந் தானுங் கட்டுரைக்கண் வந்த அசை

வன்னி அது அதுவாதல் காட்டத்துண் மறைந்துழிக் காட்டமேயாயுஞ் சூரியகாந்தத்துண்மறைந்துழி அதுவேயாயும் இவ்வாறே அவ்வவற்றின் மறைந்துழித் தானெனப்தொன்றில்லையெனனுமபடி நிற்றல் அங்ஙனமாகியும் வியாமை, கடைதன்முதலிய தொழிற்பாடு நிகழ்ந்தவழித் தோன்றுதலாற் பெற்றாம் தன்னுண் மறைத்தல் வன்னியெனப்தொன்றில்லையெனனுமபடி பொதிந்துகொண்டு தானேயாதல். ஒன்றுங்காட்டம் ஒன்றேபோல அத்துவிதமாங் காட்டமென்றவாறு. இவ்வாறு உவமைக்கோதிய அடையுந்தொழிலும் இயைபும் பொருட்கண்ணுங் கூறிக்கொள்க

மாயை கன்மங்களபோல ஆகியன்றெனக் காலத்தானும் வேற்றுமைகூறுவார் அன்றென்றலென்றார்

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மலமாவது ஞானாபாவமென்பாரும், பிராக்கிஞானமென்பாரும், தமோகுணமென்பாரும், பஞ்சக்கிலேசத்துள் ஒன்றாகிய அவிச்சையென்பாரும், மாயை

கன்மங்களென்பாரும், சிவசத்தியென்பாரும், உயிர்க்குண மென்டாருமாய், அவ்வச்சமயநூல்பற்றி மயங்குவாருமுளர். அம்மலந்திறகுப் பறறுகோடாகிய சூனியமுதலியவறறின் வேறெனப்பட்ட ஆன்மாவும் இயற்கையாற சடமென்பாரும், அறிவுமாததிரையேயெனக குணிபபொருளனறென்பாரும், சுதநதிரவறிவுடைததென்பாரும, அவ்வுடம்பளவிற்றெனபாரும், அணுவளவிறறென்பாரும், உருவென்பாரும், அருவென்பாரும, உருவருவென்பாருமாய, இன்னும் பலதிறப்படக கூறி மயஙகுவாருமுளா. அவையெலலாம் பொருநதாமை ஆகமஙகளுட்காணக. ஈண்டுரைப்பிற பெருகும்.

இசசகசமலம் ஞானதிரோதகமாயத திரவியமாய் அறியாமைககுணத்ததாய்ச செமபிறகளிமபுபோல உயிரின் குறறமாய் அநாதிபந்தமாயச சடமுமாயப் பலவுமாயின் அழிவெய்துமாகலின் அநாதிபந்தமாதல் பெறப்படாமையின் ஒனறேயாய விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலர் சகலரென்னும் உயிாப்பாகுபாட்டிறகேதுவாய் உயிர்கடோறுந தனித்தனி வெவ்வேறாய மறைதது நின்று தத்தஙகாலவெலலையி னீஙகுவனவாகிய சததிகள் பலபலவுடைததாய உயிாகண் மூன்றவத்தைகளும் படுதறகு மூலகாரணமாய் நித்தமாய் வியாபகமாய் வியாபகவுயிர் அணுததன்மைப்படுமாறு செய்தலின் ஆணவமென்னும் பெயர்ததாய்ப பசுத்துவம் பசுநீகாரம் மிருததியுமூர்ச்சை மலம் அஞ்சனம் அவிதகை ஆவிருதியென்றறெடககத்துக் காரணககுறிகளுமுடைததாய் நிற்பதெனவும் படலம் படர்ந்த கண் ஞாயிறறின் சநநிதியினிறபினும படலத்தான் அவ்வொளியை யிழநது இருளினழுந்துமாறுபோல் முதலவன் சந்நிதியினிற்பினுஞ் சோபானமுறையின் அறிவிக்க அறியுந் தன்மைத்தாய உயிா அநாதியேயறிவித்தால் அறியமாட்டாமையின் அம்மாட்டாமையான் அவ்வறிவை இழந்து அறியாமை

யாய் அழுந்துதலின் அஃதவ்வுயிர்கட்குப் பந்தமாயிற்றெனவு முணர்க. அநாதியே மலத்தினீங்குதல் முதல்வன் வினையாய அநாதிமுத்தத்தன்மையென எண்குணங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுமென்பது சிவாகமங்களுக்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தாற்போல அநாதியே மலத்தைப்பற்றுதல் உயிரின் வினையாய உயிர்க்குற்றங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுமென்பதூஉம் அவற்றிற்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. ஈண்டுப்படுவ கடாவிடைகளெல்லாம் ஈரிடத்துமொக்கும்.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்தைத்தனுய நிற்குமென்றது.

எ-து மே-ள எ-னின். இருள்கட்பட்ட கண் விளக்கோடு கூடியவழி விடயங்களைக் காண்டலேயன்றி வெவ்வேறவத்தைப்படுமாறில்லை. அதுபோல மலத்துக்கட்பட்ட உயிர் கருவிகளோடு சந்தித்தவழி ஒருதன்மைத்தாயறிதலே அமைவுடைத்து. அவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தோதிய முறையான் ஐம்புலனறிந்தும் ஒடுக்கமறிந்தும் உண்டி வினையின்றிக் கிடந்தும் உணராதுவுணர்ந்தும் இங்ஙனம் வெவ்வேறு அவத்தைப்படுமாறியாங்ஙனமென அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று இ-ள் வெ-டை.

அவத்தையெனப்படுவன பலவுளவாகலின், அவற்றுள் ஈண்டு ஐந்தவத்தையெனப்பட்டவை யாவையென்னும் ஐயநீக்குதற்குக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார்.

அவத்தித்தன் என்னும் வடமொழி ஆடூஉவறிசொல்லாற் கூறியது, அம்மதம்பற்றி.

அஸ்மச்சரசேயப்ப நிற்றலானென்பதூஉம் ஈண்டு வருவித்துரைத்துக்கொள்க. கொள்ளவே, *"படைகொடு பல்லிபோதும்" வேந்தன் "கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட்டு" அந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோல ஆன்மா அங்ஙனம் அஞ்சவத்தைப்படுதல் அமைவுடைத்தென விடுத்தவாறாயிற்று.

அதுதான் மலசொரூபத்தின் மறைந்து அரூப சொரூபியாய நிற்றலான.

எ-து எது எ-னின். அரசனைப்போல உயிர் அங்ஙனம் அஞ்சவத்தைப்படுமாயின் வியாபகத்திற்கிழுக்காய் முடியும்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள் அவ்வுயிர்தான் மலவடிவின் மறைப்புண்டவழி அருவுடம்பாகிய தத்துவசொரூபியாய் நிற்றலான் அத்தத்துவங்கள் தொழிற்படுமலத்தை வேறுபாடுபற்றி இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்தைதனைய நிற்குமென மேற்கொண்டது எ-று.

"சீவனே வியாபியவத்தையில் விழிந்து திரும்புதல் குற்றமாங் கருவி சேருதல் பிரித லில்லையா முறையிற் செயப்படீங் கருவியே தெரியுந்—தாவிலா வறிவு தங்கினவிடமே தகுமுயிர்க் கிருப்பிடம்" என்றதூஉம் இப்பொருள்பற்றியெனக்

தத்துவவுன்ரூபணுதல் வீடுபெற்றுழியும் உண்டுபோலுமென்று ஆசங்கை நிகழாமைப்பொருட்டு, மலசொரூபத்தின்

* சிவஞானசித்தி. காணகாஞசூத்திரம். ௯௨.

மறைந்தென மேறகூறிபபோநததனே வழிமொழிநதுகொணடு அருபசொரூபியாய நிற்றலானெனறு ஏதுககூறினார்.

மறைநதவழியெனறது மறைநதெனத திரிநதுநினறது

ஒனறணையா மூலத் துயிரணையு நாபியினிற
செனறணையுஞ் சித்த மிதயத்து—மனறவே
யையநதா னனுதலிற கணடத்து வாககாதி
மெயயாதி விடடகனறு வேறு

எ-து. உ-ம எ-னின். ததததுவஙகள தொழிறபடுதறகணணிகழும அவததை வேறுபாடு தெரிதது ணாததி அஃதேதுவாநலே வலியுறுததுதனுதலிறறு நலநுதலில வாககாதி மெயயாதி மனற ஏய் ஐயைநதாம கணடத்தின வாககாதி மெயயாதி விட்டு அகனறு வேறு ஐயைநதாம இதயததிற தேநதுசென்றணையும நாபியினில உயிர் அணையும அணையா மூலதது ஒனறு என வியையும இ-ள சாககிரததானமெனபபடும இலாடததிற புறவிநதிரியம பததினையுந தேறறமாகப பொருநதிய இருபததைநது கருவி தொழிறபடும, சொபபனததானமெனபபடுங கணடததின அபபததினையும விடடு நீஙகி வேறுய இருபததைந்து கருவி தொழிறபடும, சுழுததிததானமெனபபடும் இதயததின அவறறுள இருபததிரணடுகருவிகளை விடடு நீஙகி முனனாக கூறபபடும இரணடு கருவிகளோடு கூடிய சித்தந தொழிறபடும, துரியததானமெனபபடும உநதியிற சித்ததததையும விடடு நீஙகி முனனாக கூறபபடும புருடததததுவததோடு பிராணவாயுக கூடித்தொழிறபடும இககருவிகளொன்றும் அணையாத அதீததததானமெனபபடும மூலாதாரததிற் புருடனென்றே நிலைபெறும எ-று

எனவே, இலாடத்தானமுதலிய ஐந்தினுநின்றுங கருவிகள முறையே முப்பததைநதும இருபததைநதும மூனறும இரணடும் ஒன்றுமெனபது போந்தவாறுணர்

மன்றவென்பது தேற்றப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல்.

ஏய்தல் பொருந்துதல், வினைத்தொகை.

வாக்காதி மெய்யாதியையென இரண்டாவது விரித்து ரைக்க அஃறிணைத்தொகைச் சொன்றியையும்.

வருகின்ற சூத்திரத்தின் மெய் வாய் கண் மூக்கு எனச்செய்யுட்கேற்ப மெய்யை முற்கூறுதலின் அம்முறைபற்றி ஈண்டுச் செவியாதியென்னாது மெய்யாதியென்றார். அவற்றோடு கூடிய இருபத்தைந்தாவன அவ்விந்திரியம் பத்துக்கும் விடயமாகிய வசனாதி சத்தாதி பத்தும் அவற்றினுக்கு உட்கருவியாகிய அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் அவற்றோடு கூடிய அவத்தையுறவதாகிய புருடனொன்றும், அஃதவத்தையுறுதற்குரிய மதுகைக்கேதுவாய அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணாதி வாயுக்கள் பத்துமென இவை. ஈண்டுச் சத்தாதியென்றது வசனாதி போலும் விடயங்களையெனக் கொள்க. எனவே, பூதங்களின் கூறாய அவற்றுடனின்று தேரொழிக்குந் தேருருபபுப் போல இந்திரியங்களின் றொழிற்பாட்டுக்கு மதுகையை விளைத்து நிற்பனவாய புறக்கருவியாறுபத்தில் ஈண்டுக் கூறிப்போந்த விடயங்கள் பத்தும் வாயுக்கள் பத்தும் ஒழிந்தொழிந்த புறக்கருவிகள் நாற்பதும் அவற்றையுடைய பூதங்களைந்தும் அவற்றிற்கு வலியாயுடனிற்பனவாய சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரைகளைந்துமென்னும் ஐம்பதுகருவிகளுங் கீழ்நோக்கிய சாக்கிரத்தானத்தில் தமது சத்திமடங்கி வினைக்கீடாகத் தொழிற்படாதொழியுமெனவும், அவை யொழிந்தவழி அவத்தைக்கேதுவாய் நின்ற ஏனைய பொறிமுதலிய முப்பத்துநான்கும் அவற்றோடு கூடிய புருடதத்துவமும் இருவகைப்பூதங்களானும் புறக்கருவிகளானுந் தரப்படும் மதுகையின்மையின் ஆண்டுப் பொறிகளின் றொழிற்பாடு மெத்தெனநிகழுமெனவுங்கொள்க. கலாதிகளாறு சுத்ததத்துவமும் அவத்தைக் கேது

வாகாணமியான் உடனென்ஞராயினா ஏனையவும வரிநதநூ லகளுட கூறியவாறுபறறி உணாநதுகொளக

இலாடநதே சாக்கிரநதை யெயதிய வுளள
மிலாடதநே யைநதவததை யெயது—மிலாடநதே
யவவவ விநதிரியந தநதுறைகள கணடுவே
யவவவறறி னீஙகலது வாங்கு

எ-து உ-ம் எ-னின் அஙஙனம் அதீததததையெயதிய பருடன மீளப் பிரேரக வவததையாகிய உணாநதுமுறை மைச சாககிரததைதத தலைபபடுமாறு அநுவாதமுகததான விள ககி அவவிடநதினும முறைமையிற செலுததும பிரேரகக கருவிகளைநதின் றொழிறபாடுபெறறி ஐநநவததை நிகழுமெனப தூஉம அவை இவையெனபதூஉஞ் சுததாவததையும இவை போலுமெனபதூஉங கூறி அதனை வலியுறுததுதலுதலி றறு. இ-ள. இலாடநதே சாககிரததை எயதிய உளளம் எ-து இலாடததானததினீஙகி ஆணட நடவததைபபடடுக கீழபபோநது மூலாதாரததினெயதியபின மறிததும அவ வாறே ஆணடாணடவததைபபடடு மேறசென்று இலாடத் தானததின் உணாததுமுறைமைச சாககிரததைதத தலைபபட்ட புருடன்—இலாடத்தே ஐநது அவததை எயதும் எ-து. ஆண டுஞ சாககிரசசாககிரமுதலிய ஐநநவததையுறும—இலாட ததே அவ்வவவிந்திரியதது அததுறைகள் கணடு எ-து அவை யாவன அவவிலாடததானததின்கணணே அவவபபொறிக ளான் அவ்வவவிடயஙகளை யுணர்ந்து—அதுவே எ-து அப் போதப்போதே—அவ்வவற்றின் நீங்கல். எ-து. அவ்வவவிட யஙகளினின்குதலாம்—அது ஆங்கு. எ-து இனி, முனனர்க கூறப்படுஞ் சுததாவததையும இவைபோல ஐவகைப்ப டும. எ-று.

மேற்செல்வுழி ஆண்டாண்டுப்பட்டுமேவந்தகைகளுங் கீழ்ச் செலவுழிப் போலன்றி விசேடமின்மையின் வகுத்தோதாது இலாடத்தே சாக்கிரத்தையெய்திய வுள்ளமென அநுவாதமுகத்தாற் கூறியொழிந்தார்.

இழியுங்காலும் ஏறுங்காலுங் கண்டத்தானத்திற் கனாக் காண்டலுண்டென்பது முறையே ஞானாமிர்தத்தினும் போற்றிப்பஃறொடையினுங் காண்க.

அவ்வவ்விந்திரியம் ஆண்டாண்டு விடயித்தற்குரிய இந்திரியம்.

அவ்வவ்விடயம் ஆண்டாண்டுப் புலனாதற்குரிய விடயம்.

கண்டு நீங்கலென வியையும்.

அது அவ்வக்காலம். ஈண்டும் அங்கங்குக் கூறிக்கொள்க.

கண்ணுருபு தொக்கது ஏகாரம் விரித்தார்.

கண்டதென ஒருமொழியாக வைத்து உரைப்பாருமுளர்; குற்றியலுகரத்தின்முன் உடம்படுமெய் பெறுதற்கு ஓத்திலாமையானும் பொருட்சிறப்பின்மையானும் அஃதுரையன்மையறிக.

அப்போதப்போதே நீங்கலாவது விடயங்களைக் கண்ட கண்டபொழுதே அவற்றை அயர்த்துவிடுதல். * "ஒன்றனைபாலும் வருடயன் மாறி மாறி வந்திடும்" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதூஉம் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. † "கரணந்தன்னிற் செயற்றுறுங் கண்டுகொண்ணீ" ‡ "உந்திநேங் கரணந்தன்னிற் செயற்றுறு முணர்ந்து கொள்ளே" என்பனவுமது. இந்நடப்புணர்ந்துகோடற்குத் தூலாருந் தந்திரியாயம் பற்றிக

* சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சூத்திரம் ௬௪-ஒருபுலனுகரு. † சர்வஞானோத்தரம் ௯௫. அந்தருமுதல்௮.௪ ‡ ௯௬. உந்திநேங்கரணந்

கைப்பொருளை வீழ்த்தித் தெளிதன் முதலிய துலத்துள் வைத்துக்காட்டும்.

இனி அருபசொரூபியாய் நிற்புழிப்படும் ஐந்தவத்தையி னியல்பு கூறுதற்கெடுத்துக்கொண்ட இவ்வதிகரணத்தின அந்நோடியையிலலாத சுத்தத்தினகட்படும ஐந்தவத்தை கூறு தற்கு ஒரியையிலலையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன ஈண் டோதியன மாத்திரையே போலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு வேறுமைந்தவத்தையுள அவை முன்னாக கூறப்படுமெ னனுந்துணையே கூறுவார அதுவாங்கு என்றெழுந்தார இக் கருத்தேபற்றி*"பிறிவிலா ஞானத் தோரும பிறப்பற வருளா லாங்கே—குறியொடு மைந்தவத்தை கூடுவா வீடுகூட" என் றெழுந்தார வழிநூலாசிரியரும

இவ்விரணடு வெண்பாக்களானும் கூறிப்போந்த முத்தி றத்தைந்தவத்தைகட்கு முறையே மூலமாய கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்ற மூன்றனுள் வைத்துத் தன்னுண்மையெனப்ப டுங் கேவலத்தினியல்பு சகசமலத்துணராதெனபதனானே பெறுதும். ஏனை சகலத்தினியல்பு வருகின்ற சூத்திரத்தி னுஞ் சுத்தத்தினியல்பு அப்பாலைச் சூத்திரத்தினும பெறுதும்.

மூன்றுமதிகரணமுடிந்தது

நான்காஞ்சூத்திரமுடிந்தது

ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.

விளமபிய வுள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்
களந்தறிந் தறியா வாங்கவை போலத்
தாந்த முணர்வின் றமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

எ-து ரு-ம எ-னின் இவவான்மாககளிடத்துத தமது முதலுபகார முணர்ததுதனுதலிறறு.

எ-து. க-ரை எ-னின் சூததிரக்கருததுணர்த்துதனுத லிற்று இ - ள. ஐநதவததைப்பமெ வழிக கருவியும் உயிரும் அமைச்சும் அரசுமேயப்ப நிறபின் அவையே யமையுமாக லான் முதலவனுல் ஆணடைக காகறபாலதொரு பயனிலலை போலுமென்னுங கடாவை யாசஙகிதது ஆணடுமெ இன்றிய மையாது வேண்டப்படுவதாய முதலவனுடைய உதவியை அறிவிக்குமுகததானே இரணடாஞ சூததிரததினேடிய துணைக்காரண முதறகாரணஙகளதிலககண முணாத்துதல் இவ்வஞசாஞ்சூத்திரததின் கருதது. எ - று.

இதனுனே சூததிரவியையும் இனிது விளங்கும்.

மாயை கன்மங்கள் திரோதானசத்திக்குக் கருவியாய் அதனுளடஙகுதலிற நமது முதலுபகாரமெனப்படுந் திரோதா னசத்தியதிலககணங கூறவே அவறறதிலக்கணமுங் கூறிய வாறுதலறிக.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. மேலைச்சூத்திரங்க ளின் அங்ஙனங் கூறிப்போந்த உயிரானே மெய் வாய் கண மூக்குச் செவியென்பன தத்தம் விடயங்களை இஃதின்னதெ

ன்று அளவிட்டறிந்தும் அங்ஙனமறியுந் தம்மையுந் தம்மைய
திட்டித்து நின்று செலுத்தும அவவுயிரையும அறியமாட்டா
அவ்விந்திரியங்களைபோல உயிர்களுந தமதறிவிற்கு வியஞ்சக
மாகிய முதலவனது சிறசத்தியான மேற கூறிபபோந்த இரு
வகையஞ்சவத்தையினினறு வினைப்பயன்களையறிந்து அநுப
விக்குந் தம்மையுந தம்மைச செலுத்துந திருவருளையும அறிய
மாட்டா, உயிாகள அவவாறுணாதல காந்தத்தைக கண்ட
இரும்பு அதன சந்நிதிமாத்திரையின வலித்துககொள்ளப்படு
மாறுபோலக கரணத்தானறிச சங்கற்பத்தான் அதிட்டிக்கு
முதலவன் சந்நிதிமாத்திரையினும ஆகலான அதுபற்றி முதல
வன் விகாரியாதலினறு. எ - று

ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன விகாரியாதலின்றென்
பது குறிபபெச்சம

செவியென்பது சொல்லெசசம

ஐம்பொறிகளைக கூறியது உபலக்கணமாகலின் ஏனை
கருவிகளும அவ்வாறுதல கொளளபபடும அறறுகலினனே
* "பொறிபுலன கரணமெல்லாம் புருடனு லறிந்து" என்று
வழிநூலாசிரியரும.

விடயங்களை யறிவுழி முதலவன் உடனின்று செலுத்து
வனுயின அவவிடயங்களோடொப்ப முதலவனையும் அறித
வேணடுமென்பாரை நோககி, அளந்தறிந்தென்றுழியாது
அறியாதெனறா.

ஆங்கவை ஒருசொன்னீர்மைத்து தம்முணர்வின்றயிலெ
ன்றது தமது முதலென்னும் பொருளபட வந்த ஆறும்வே
றுமைத்தொகை.

* சிவஞானசித்தி, ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.

ஈ௩ாடு அருளென்றது ஏற்புழிககோடலால் திரோதான சததியிறேமேனின்றது. அருளாலெல விரிதது அளாதறிநத றியாவென உவமைககோதிய வினையைப் பொருளினுங கூட்டி யுரைகக.

இதனுள் விளமபிய வுள்ளத்து மெய் வாய கணமூக் களா ந்தறிநதறியாவெனறது ஓரதிகரணம, ஆஙகவைபோலத தாந் தமுணாவின் நமியருள காந்தங்கணட பசாசத்தவையே யென்றது ஓரதிகரணம, ஆக இரணடதிகரணததது இச்சூத திரமெனறுணாக.

முதலதிகரணம்.

ஈணடு ஐயுணாவுகள் ஆனமாவாலுணருமென்றது

எ-து மே-ள எ-னின் தாமரையிலைமி னீர்போற புரு டஸ்பறறறு நிற்பப புருடன் சாநநிதியிற புததிதத்துவமே ஐமபொறிவழியான் விடயங்களையும அறியுமெனவமையும் அவவாறன்றிக் கருவிகளோடு கூடிப் புருடனே அவத்தைப் படுமென மேற்கூறிய தமையுமாறென்னையெனச சாங்கியநூ லார் மதமபற்றி நிகழுஙகடாவை யாசஙகிததுச சூததிரததின் மூதறகூற்றைக கண்ணழித்துரைதது மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள் வெ-டை.

உணர்விற்கேதுவாகிய பொறிகளை உணர்வென்றுபச ரித்தார்

அவற்றினுன் ஆன்மா வொற்றித்துக் காணினல்லது அவையொன்றையும் விடயியாவாகலான்

எ-து. ஏது. ஏ-னின். அதறகுப் பிரமாணமென்னையெ ன்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச சாதித்தனுதலிறறு. இ-ள அவ்வைமபொறிகளோடும் உயிர் ஒறறுமைப்பட்டு நின்றறிக

தாலன்றி அவை ஒருவிடயத்தையும் விடயிக்கமாட்டாவாகி லான ஏனைய ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென முற்கொண்டது. எ - று.

ஆன் உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது.

உம்மை இழிவுசிறப்பு முற்றுமாம்.

எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினர், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு

ஐம்பொறியை யாண்டங் கரசா யுள்சிறப
வைம்பொறிக ளுள்ள மறியாவா—மைம்பொறியிற்
காணுதேற காணது காணுமுள்ளங் காணுதேற
காணுகண கேளா செவி

எ-து உ-ம் எ-னின உயிர் அங்ஙனமொற்றுமைப்பட்டு நின்று செலுத்துதலும் அவை உயிரையின்றியமையாமையும் எமற்றுறபெறுதுமெனபாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று இ - ள். அரசு ஆய எ-து. அரசன் அத்தாணிமண்டபத்தின்வைகித் தனகீழ்க் கருமஞ்செய்வாரை அவரவர்க்குரிய காரியங்களிற் செலுத்தி ஆளுமாறுபோல,—உள்ம ஐம்பொறியை ஆண்டு•அங்கு நிறப எ-து. உயிர் ஐம்பொறிகளை அவ்வவற்றிற்குரிய விடயங்களிற்செலுத்தி யாண்டு இவாட்டத்தானத்தி னிற்றலான,—ஐம்பொறிகள் உள்ளம் அறியாவாம். எ-து அரசனுலேவப்பட்டோர் ஏவிய கருமமாத்திரையினன்றி அதிகத்திற் செல்லமாட்டாமைபோல அவ்வைம்பொறிகள் உயிரையறியமாட்டாவாயின. அற்றேல், ஐம்பொறிகள் உயிரானன்றியறிதல் அமையாதாயினும் உயிர் ஐம்பொறிகளானன்றியும் அறிதலமையுமபோலுமெனின,—ஐம்பொறியில காணுதேல காணது காணும உள்ம காணுதேல காணுகண கேளா செவி. எ-து ஒருகருமஞ் செய்தற்கண் அரசரும

அமைச்சர்முதலாயினாருந் தம்முள் இன்றியமையாதவாறு போல ஒன்றனை விடயித்தற்கண் உயிரும ஐம்பொறிகளுந் தமமுள் இன்றியமையா. எ - று.

அன்னவாதல உயிர் ஐம்பொறியினீங்கிச் சொப்பனத தானததினையதியவழிக கணடுகொளக.

நிறபவென்னுஞ் செயவெனெசசம் மழைபெய்யக் குள நிறைநதது எனபழிபபோல நிறறலாலெனக் காரணப்பொருட்டாய நின்றது இவவாறுரையாககால இஃதேதுவின பொருள் வலியுறுபபதாய உதாரணமாதறகேலாமை யறிக.

முதலதிகரணமுடிநதது

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இதுவுந தமது முதலாலே யுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின. கருவி சடமாகலிற சித்தாகிய உயிரானன்றி அமையாவாயினுஞ் சித்தாகிய உயிா முதல்வனது உபகாரத்தையவாய நிறபதனறு அவாவுமாயின் முதலவனும அவவாறே பிறிதொன்றனுபகாரததை அவாவுமெனப பட்டு மேலும் வரமபின்றியோடுமெ என ஈசுரவவிகாரவாதிமுதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கிததுச சூததிரததின் பிற்கூறறைக கண்ணழிததுரைத்து மேறகோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

தமது முதலென்பது யாமெனமமூர் புகுவன் நீ நும்மூர் புகுவை யெனபுழிப்போல வேறுமுடிபு கோடலிற பாலவழு வன்மையுணர்க.

உம்மை இறநததுதழீஇயவெச்சம்.

இம்முறைமை தமக்கொருமுதலுடையவற்றிற்கேயன்றி ஏனைப்பொருட்கின்மையின் வரம்பின்றியோடுமாறில்லையெ

ன்பார், தமது முதலென்று உடம்பொடு புணர்த்தே யிரு தமமுணர்வின்றமியென்றது மது

தத்துவங்களுமுயிருந் தமக்கொரு முதலுடையனவாத லும் முதல்வனுக்கு அஃதின்மையும் மேற்கூறியபோந்த சூத்தி ரங்களாற் பெறப்பட்டனவென்பது கருத்து

இவ்வான்மாத் தன்னாலே யுணருமிந்திரியங்களைப்போ லத் தானும் * தன்னையுணராது நிற்றலான.

எ-து எது. எ-னின் உயிர் ஐம்பொறியிற் சடமன்மை யான் அவற்றை யெடுத்துக் காட்டி மேற்கோடல ஏணடைக் கமையாதென்பாரை நோக்கி அதனைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள் வெ-டை

சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடுபெற்றித் தமமுள ஒவ் வாவாயினுந் தமமையுந் தமது முதலையும் அறியமாட்டாமைக கண் ஐமபொறியும உயிருந் தமமுள ஒக்குமாகலின், அதுப ற்றி அங்ஙனமேற்கோட லமையுமென்பது கருத்து.

மன்னுசிவன் சந்நிதியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த
தென்னு மறையி னியன்மறந்தாய—சொன்னசிவன்
கண்ணு வுளமவினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா
னென்ணுன சிவன்சத்தை யின்று.

எ-து உ-ம. எ-ன்ன தன்னுணரும இந்திரியங்களை ஏணடைக்கு உவமை கூறின் அவ்விந்திரியங்கட்கு வருமப யன் அவற்றினுலொற்றித்துக்காணும் உயிர்க்காய்வாறுபோல உயிர்க்குவரும் இன்பத்துன்பப்பயனும உயிராணுற்றித்துக்

* தன்னை யுணராது என்பதற்குத் தன்னையுந் தன்முத ல்வனையுமுணராது எனப் பொருள் கொள்ளப்படும. தன் ஐ- தன முதல்வன்.

அமைச்சர் (முதல்வனுக்காதல்வேண்டுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙன் போலாகாமை கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். தமக்கென்று சிவன் சந்நிதியின் மற்று உலகம் சேட்டித்தது என்னும் மறையின் இயல் மறந்தாய் எ-து ஈண்டுக் கூறிய கருத்தளவையேயன்றி நிலைபெற்ற முதல்வனது சந்நிதியிற் பிரபஞ்சம் செயப்படுகின்றதென்றோதும் வேதப்பொருளையும் அறியாது பிணங்குகின்ற பேதாய்—உளம் சொன்ன சிவன் கண்ணுறு வினையாற் கண்டு அறிந்து நிற்கும் காண். எ-து உயிராவது தமக்கென வோர் காரணமின்றித் தன்பொருட்டே அறிவனவாய அவ்விந்திரியங்கள்போலன்றி அவ்வேதத்துள் எடுத்தோதப்படும் முதல்வன் தனக்குக் காட்டாகின்றபடித் தான் செய்த வினைக்கீடாக ஒன்றனையறிந்து நிற்கும், இவ்வேறுபாடு அறிவாயாக—இன்று ஆகலாற் சிவன் அசத்தை எண்ணான் எ-து. அங்ஙனங் காட்டாகி நிற்பினும் தனது சந்நிதியின் அசத்தெல்லாஞ் சூனியமாகலான் மங்கலவடிவினனாய முதல்வன் அவ்வுயிர்போல அவற்றை அநுபவியான். எ-று

இதனுட் சிவனென்றது மன்னுசிவனென்புழிப் பேரின்பத்துக்குக் காரணமென்னும் பொருட்டாய்த் தனது சந்நிதிகண் உலகத்தைச் சேட்டிப்பித்தற்குரிய இயைபுணர நின்றது, சொன்னசிவனென்புழி முற்றுணர்வினனென்னும்பொருட்டாய்க் காட்டாதற்குரிய இயைபுணர நின்றது; எண்ணான் சிவனென்புழித் தூயதன்மையனென்னும்பொருட்டாய் அசத்தையெண்ணாமைக்குரிய இயைபுணர நின்றது ஆகலாற் கூறியது கூறலன்மையுணர்க. அஃது அம்முப்பொருளுடைத்தென்பது சோமசம்புபத்ததி வியாக்கியான முதலியவற்றுட் காண்க. சிவதத்துவவிவேகத்துள் மூவகைப்படுத்தோதிய பொருளும் இவையேயாமாறு கண்டுகொள்க.

ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்களை.

மறையினியலும் பொருளை மறையினியலென்றுபசரித்தார்.

இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

ஈண்டிச் சந்நிதியென்றது அவிகாரவாதிகள் கூறும் அபிமுகமாத்திரையன்றென்பார் சொன்னசிவன் கண்ணென்றார் சிவசத்தி அவ்வக்காரியங்களின் உன்முகமாதலாகிய சங்கற்பமே ஈண்டிச் சந்நிதியெனப்படுமென்பதாம்.

காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையேயென்றது ஒருபுடையுவமையாதல்பற்றியே பிறிதன்றென்பது கருத்து.

வினையாலென்றது ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்பயன் உயிர்க்கேயாதற்கேதுக் காட்டியவாறு

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி

எண்ணல் ஈண்டநுபவித்தன்மேற்று

இன்றென்பது சாதியொருமை.

அவனெதிர் என்பது அவாயநிலையாய் வந்தது.

ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம் இன்றுதல் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிர் எனப்புழிப் பெறப்படும் இக்கருத்தேபற்றி * "மாயை மருவிடான் சிவனவன்க—ணுறைதராத தசேதனத்தால்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். † "உன்னுதரத் தேகிடந்த கீட முறுவதெல்லா—முன்னுடைய தென்றாய்நீ யுற்றனையோ—மன்னுயிர்க—ளவ்வகையே காணிங் கிழிவதுவு மாவதுவுஞ்—செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்." என்றதும் இவ்வியல்பு நோக்கி.

* சிவஞானசித்தி, ஐந்தாஞ்சூத்திரம். ௯. இறைவனறன.
† திருக்களிற்றுப்படியார். ௮௭.

வெய்யோ னொளியி லொடுங்கி விளங்காது
வெய்யோனை யாகாத மீன்போல—மெய்யவனிற்
கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனைக்
கண்டுடனாய மன்னுதலைக் காண்

எ-து உ-ம். எ-னின் உயிர் அங்ஙனமுணர்த்த வுணருங்கால் முதல்வனின் வேறுநின்றுணருமோ ஒன்றாய் நின்றே யுணருமோவென்பாரை நோக்கி அவ்விரண்டியல்புமின்றி நின்றுணருமாறுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ-ள் வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி எ-து. ஞாயிற்றின்னொளியினடங்கி—விளங்காது எ-து அதனின் வேறாய் விளங்கித் தோன்றுதலின்றி—வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல எ-து அதுவாயொழிதலுமில்லாத நாண்மீன்கள் அஞ்ஞாயிறானே ஒளியுடையவாமாறுபோல,—கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனை மெய் அவனிற் கண்டு எ-து. கண்டுங் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்தும் தீண்டியும் அறியப்படும் ஐவகைவிடயங்களையும் உயிர் மெய்ப்பொருளாகிய முதல்வனால் உணர்ந்து—உடனாய மன்னுதலைக் காண் எ-து. வேறாதலும் ஒன்றாதலுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அடங்கி உடனாய நிலைபெறுதலை அறிவாயாக எ-று.

உவமை யடை பொருளினும், பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியையும்.

ஐ சாரியை.

நாண்மீன்முதலியவற்றின் ஒளியெல்லாம் ஞாயிற்றினுடைய ஒளியேயென்பது வேதநூற்றுணிபாகலான் அஃதீண்டைக் குவமையாயிற்று.

உயிரென்னும் எழுவாய் மேலைவெண்பாவினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

அருளுண்டா மீசற் கதுசத்தி யன்றே
யருளு மவனன்றி யில்லை—யருளின்
றவனன்றே யில்லை யருட்கண்ணா கண்ணுக்
கிரவிபோ னிற்குமர னேயந்து

எ-து உ-ம் எ-னின் அங்ஙனமாயினும உயிர்கட்குப் பலவேறுவகைப்பட உணர்வு நிகழ்தலின் அஃதுணர்த்துதல் வேறுபாட்டானுய தெனலவேண்டும வேண்டவே, நிருவிகாரியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணி முதலவன் விகாரியாவான் செலலுமெனபாரை நோக்கி விகாரியாகாமை யுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று இ-ள அருள ஈசற்கு அன்றே உண்டாம. எ-து உயிர்கட்குப் பசுத்துவத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதற்கணுளதாகிய இரக்கம முதலவனுக்கு அநாதியேயுள்ளது—அது சத்தி. எ-து. அவ்விரக்கம் வேறு பொருளன்று முதலவனுக்குளதாகிய சத்தியேயாம்,—அருளும அவனன்றி இல்லை அருளின்று அவன் அன்றே இல்லை எ-து. இரக்கமும அவனும் குணமுங் குணியுமாகலின அவ்வருளு முதலவனையின்றி யமையாது முதலவனும அதனையின்றி யமையானுய—அருட்கண்ணா கண்ணுக்கு இரவிபோல ஏய்ந்து நிற்கும அரன். ,எ-து ஞானக்கண்ணுடையாருணர்விற்கு ஞாயிறு தன்னொளியோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்குமாறுபோல அவ்வருளோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்பன் முதலவன், ஆகலாற றன்வயத்தனாகிய அம்முதலவன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாத்திரையான அனைத்துஞ் செய்தல்கூடும. எ - று

ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல்கூடுமெனபது குறிப்பெச்சம்.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

இன்றியென்னும் வினையெச்சக்குறிப்பினிகரஞ் செய்யுளாகலின் உகரமாயத் திரிந்தது.

அன்றே அசை

இவ்வியல்பு சித்தாந்தநெறியுணர்ந்தார்க்கன்றி விளங்காதென்பார் அருட்கண்ணோர் கண்ணுக்கென்றார்.

சதசத்தியத்தன்மையும் அதனியல்பும் நீக்கமின்றி நிற்குமன்றேயென்பதனுள் வகுத்துரைத்தமையின் ஆண்டுக் காண்க.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது

ஐந்தாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆறாஞ்சூத்திரம்.

உணருரு வசத்தெனி னுணரா தின்மையி
னிருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
விரண்டு வகையி னிசைக்குமன னுலகே.

எ-து. சூ-ம. எ-னின். சத்தும் அசத்தும் வரைசெய்துணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எனின சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். மேலைச்சூத்திரத்தானும் கூறிப்போந்த பொருள்களுள் யாது சத்து யாது அசத்தென்னும் ஐயநீக்குதற்குச் சத்தினியல்பும் அசத்தினியல்பும் இவையென அவ்விரண்டும் இலக்கணத்தால் தம்முண்மயங்காதவாறு வரைந்து வைத்துணர்த்தி உண்மையதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யுமுகத்தானே இலக்கணவோத்துட் கூறுதற்கு எஞ்சிநின்ற

பதிப்பொருள் இலக்கணங்கூறுதல் இவ்வாறாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து. ௩ - மு.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு . தம்முணர்வின் றாமியாகிய முத்தப்பொருள் அளவைகளானறியப்படும் இயல்பிற்றெனின், அங்ஙனமறியப்படும் பிரபஞ்சம்போல அழிபொருளாகிய அசத்தாம் எவ்வாற்றானும் அறியப்படாத் தியல்பிற்றெனின், அங்ஙனமறியப்படாத முயற்கோடுபோலச் சூனியப்பொருளாம் ஆகலான் இவ்விருபகுதியுமன்றி ஒருவாற்றானறியப்படாமையும் ஒருவாற்றானறியப்படுதலுமாகிய இரண்டுவகையானுஞ் சிவசத்தாமெனக் கூறவா மெய்யுணர்வினிலைபெற்றியார்தோர் எ - று

உணருருவெனின் னசத்தென மாறுக எனிவென்பது முன்னருஞ் சென்றியைந்தது.

முற்றும்மைகள் தொக்கன

அல்லதென்பது வினையெச்சக்குறிப்புமுற்று அன்றியாமென இயையும்

ஒருவாற்றானறியப்படாமை பாசஞான பசுஞானங்களான் அறியப்படாமை ஒருவாற்றானறியப்படுதல் சிவஞானமொன்றானே அறியப்படுதல். பாசஞானபசுஞானங்களான் அறியப்படாமையிற் சிவமாதலும் பதிஞானத்தால் அறியப்படுதலிற் சத்தாதலும் பெறப்படுமென்பார் இரண்டுவகையிற் சிவசத்தாமென விசைக்குமென்றார். சிவசத்தென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. சடமாகிய சத்தினீக்குதற்குச் சிவசத்தென்றார். சிவசத்தென்பது சித்துச்சத்தென்னும்பொருட்டு.

எனவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

இருதிறனுமன்றி இரண்டுவகையானுஞ் சித்தாதலுஞ் சத்தாதலு முடையனாய நிற்றல் முதல்வனுக் கிலக்கணமென விலக்கணமும் இதனுட் போந்தவாறுணர்க.

முதல்வனுக்குப் பொதுவியல்பு மேற் புணருற்பவமுணர்த்து முகத்தாற் கூறிப் போந்தமையின் இது சொரூபலக்கண மெனப்படுஞ் சிறப்பிலக்கணமெனக் கொள்க. அற்றாகலின் னன்றே இதனை இலக்கணவோத்தனை முற்றக்கூறுது உண்மையைச் சார வைத்து இறுதிக்கட் கூறியதூஉமெனக் இன்னும் முதல்வனுக்குளவாகிய சிறப்பியல்புக் குணங்களெல்லாம் இவ்விரண்டனுளடங்கும். அஃதறிந்தடக்கிக் கொள்க. * "தனதுலே தனையறிந்தாற் றன்னையுந் தானே காணும்" எ-ம் † "உன்னரிய திருவருளை யொழியமல முளதென்றுணரவரிதா மதனுண்மை தெரிவரிதா முனக்கே" எ-ம். ‡ "மாயைமா மாயை மாயா வருமிரு வினையின வாயமை— யாயவா ருயிரின் மேவு மருளெனி லொளியாய் நிற்கும்" எ-ம். ஒதிய வாற்றால வனைப்பசுபாசங்களுஞ் சிறப்பியல்புபற்றியுணாதல சிவஞானத்தானன்றி அமையாதாயினும் ¶ "தீப மெனத் தெரிந்தாங்—கொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவா தமையுணர்ந்தோர—தருமிது பசுஞானம்" எ-ம். ० "இவைகீழ நாடலாலே—காதலினனபிரம மென்னு ஞானங் கருதுபசு ஞானம்" எ-ம். பொதுவியல்பு பற்றி

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை உஉ. தனனறிவதனு.
† பொது. உச. அன்னியமானவை.
‡ உண்மை உ0. மாயைமாமாயை.
¶ சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம் உ. கருவியாமனமு.
० ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். உ. வேதசாத்திர.

யோதுதலானும் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலனென னறியும பாசவுணர்விறகு அவறறது பொதுவியல்பு விடய மாதல கண்கூடாகப் பெறப்படுதலானும், அவை ஒருவாற்று ணுணருருவாதலுமுடைமையிற சிவசததாவான் செலலாமை யறிக. சறகாரிய வாதங கூறுஞ சைவசித்தாநததநில அசத் தெனபது சத்துககு மறுதலையன்மையான அபபசுபாசஙகள் அஙஙனமறியபபடுமெ பொதுவியலபுபறறி அசததெனப்படுமா' யினுஞ சிறப்பியலபுபறறி அசததாதல் செலலாமையிற சிறப் பியலபு நோககுமவழி அவை சததாதற கிழுககின்மையுமறிக இஙஙனஞ் செவவனே யிறுகக அறியாதார அபாவததினியல பாவது பாவததிறகு மறுதலைபபொருளபோலுமென நையா யிகா முதலியோர மதமபற்றி மயஙகி எலலாபபொருளுஞ சத தென்னுஞ சித்தாநததநோடு முரணுமைபபொருட்டு ஈணடுச சத்து அசததெனப்பட்டனவும சித்து அசிததெனனும் பொரு ளவாமெனவும, சுத்தம அசுததமெனனும பொருளவாமென வும, உரைத்திடாப்படுவா. காரியபபிரபஞ்சம் ஏனைப்பசுபாச ஙகளபோலனறி இருவகையியலபானுங காட்சிபபுலனாய் இத துணைப்பொழுது நிறகுமென நமமனோரால அறியவாராது நிலைபெறுவதுபோலத்தோனறிவிரையக கெட்டு மறைந்து போதற சிறப்புடைமைபற்றி அதுவே ஈணடு உணருருவசத் தென்றெடுததுக கொளளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித் தென்பதூஉந தானே போதரும.

இதனுள் உணருருவசததெனி னுணராதின்மையினெ ன்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனலலது சிவசத்தாமென இரு ணடுவகையி னிசைக்குமன்னுலகே யென்றது ஓரதிகரணம; இரண்டதிகரணததது இச்சூத்திரமெனவுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென்றது.

எ-து மே-ள் எ-னின் மேலைச்சூத்திரத்தின் அளந்தறிந்தறியா வென்றதனை உடம்படாது பிரபஞ்சம்போல முதல்வனும் அளவைகளான் அளந்தறிபொருளேயாமென லோகாயிகர் முதலியோர் கூறுங்கடாவையும் எல்லாப்பொருளுஞ் சத்தாகலின் அளந்தறிபொருளுஞ் சத்தேயாமெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவையு மாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று இ-ள் சுட்டறிவினால் அறியப்பட்ட சுட்டுப்பொருளெல்லாம் அசத்து எ-று

சுட்டு ஆகுபெயர்

சிவஞானத்தாலறியப்படுதலை நீக்குதற்கு அறிவினாலென விசேடித்தார்

ஈண்டு அறிவென்றது ஒன்றை முந்தி அதுவதுவாகச் சுட்டிக்காணும் அளவையறிவினையென்பது "அறிவினா லறிந்த யாவு மசத்தாதலறிதி" என்ற புடைநூலாசிரியர் மீள அங்ஙனந் தெரித்தோதியவாறுபற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

அவைதாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்

எ-து. எ-து. எ-னின் உள்ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் பிரபஞ்சத்தை இல்லையென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் இல்பொருளோடொப்ப அசத்தென்றல் அமையுமாறியாங்ஙனமெனவும் சத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டப்படுதன்மாத்திரையான் அசத்தென்றல சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்காம்போ

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. ரு.

லுமெனவும் முறையே அவ்விருவர்மதம்பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கி மேற்கோளை சாதித்தனுதலிற்று இ-ள். அசசுட்டு ப்பொருள்கடாம் இராசதகுண மிகுதிப்பாட்டான உளளதெ ன்னும உணர்விற்கு விடயமாய உபலததியைப் பயப்பித்து நின்று தானே தாமதகுணமிகுதிப்பாட்டான இலலையென்னு முணர்விற்கு விடயமாய அநுபலததியைப் பயப்பிசது நிற்ற லான் ஈணடறிவினலறியபபடட சுட்டு அசததென மேற்கொ ணடது எ-று.

ஈணடுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபலததி அநு பலததியென்னும பொருளவாய அவை நிகழ்தறகிடனுகிய பொருணமேனின்றன.

இது நையாயிகரை நோககி மேறகோளை சாதித்த வாறு இனி இதனையே இரட்டுற மொழிந்துகொணடு அவை தாங காரியவவதததையிற றாலமாய விளஙகினறே காட்சிப் புலனுயச சடிதியின மறைந்து சூககுமமாய்க காரணவவதததை யின விளஙகாது நிறகும இவ்வேறறுமையுடைமையான அங் ஙனம் புலனுகாத காரணப்பொருள்களை நோககிக காரியப்பி ரபஞசம் அசததாதல சாலுமாகலின் ஈணடறிவினலறியபப ட்ட சுட்டு அசததென மேறகொணடதென்றவாறு எனவும் உரைத்துககொளக.

அசததறியாய கேணி யறிவுறிந்த வெலலா
மசத்தாகு மெயகண்டா னுயின—

எ-து. உ-ம் எ-னின். ஒருசாரன அங்ஙனமாயினும் உப லத்திப்பட்டனவெல்லாம் அவ்வாறு அசத்தாமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்னு நையாயிகரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்திதனுதலிறறு. இ-ள். அசத்து அறியாய் நீ கேள். எ-து. அசத்தினியல்பை யறியாத மடவோனே யாரிலக்கு

மிறைவ நீ மனம்பற்றிக் கேட்பாயாக—மெய் கண்டான் ஆயின் அறிவு அறிந்த எல்லாம் அசத்து ஆகும். எ-து. சத்தி னியலபை யறிநதோன ஆராயாதாருயின அறிவிஞலறியப்ப ட்டனவெல்லாம் அசததேயாம் எ - று.

அறியாயென்பது விளியுருபேறறபெயர்.

அசததினியலபை யறிநதாயாயின இவ்வாறு பிணங்கு வாயலலையென்பாா அசததறியாயெனறும், *"எநதை தாட் பால வணஙகித தலைநினறு கேட்க" என்பார் கேணியென றும், உபலததிக்கு விடயமானவையெலலாம் அநுபலததிககு விடயமாதல ஒருதலையெனபாா அறிவறிநதவெலலாமசததாகு மென்றும, சததினியலபுணாநதாாககனறி அசததினியல்பு ணர வாராதெனபாா மெயகணடானெனறும்,ஆய்தறகருமை நோககி ஆயினென்றுங கூறினர்

அசத்தலாய
நீரி லெழுதது நிகழுகனவும பேயததேரு
மோரினவை யினறுமா றொபபு.

எ-து. உ-ம். எ-னின. இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு சாங்கியரை நோககி யுரைத்த பொருளை வலியுறுததுதனுதலி ற்று. இ-ள. அசத்து அலாய் எ-து அசற்காரிய வாதி யல்லாத அறிவுடையோனே—அவை இன்று ஆம ஆறு ஒப்பு ஓரின். எ-து அங்ஙனந் தோன்றி மறைவனவாய பிரபஞ்சம் அசத்தாமாற்றிற்கு உவமையாராயின்,—நிகழ் நீரில் எழுத்தும் கனவும் பேயத்தேரும். எ-து. நிகழாநின்ற நீர்மேலெழுத்துங் கனவிற்காட்சியும் பேய்த்தேருமாம. எ - று.

*. திருஞானசமபந்தமூாததிநாயனுர் திருப்பிரசுரம. ௬. ஆட்பாலவர்.

எனவே, அப்போதுள்ளனவாய நீர்மேலெழுத்து முதலியனவற்றை அங்ஙனே சடிதியின் மறைந்துபோதற் சிறப்புப் பற்றி அசத்தென்றல் எல்லார்க்குமொப்பமுடிந்தமையின், அவ்வியல்புடைய பிரபஞ்சத்தையும் அவைபோல அசத்தென்றல் அமையுமென்றவாறாயிற்று.

அசற்காரியவாதியை அசத்தென்றுபசரித்தார்.

நீரிலெழுத்து முதலியன பொய்யென்பாரை மறுத்தற்கு நிகழ்ந்தடைகொடுத்தார் அஃதியாண்டுஞ் சென்றியையும்.

ருவ்வுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது.

நீரிலெழுத்தது தோன்றியபொழுதே மறைந்துபோதற்கும், கண்டபொருள் முடிவுபெறுதலின்றி இடையே மறைந்துபோதற்கும், அருஞ்சுரத்தின் முதுவேனிலின் நண்பகற் கண்மைபற்றித் தோற்றி ஞாயிற்றின் கிரணம் முகிற்படலத்தின் மறைந்தவழித் தானு மறைந்துபோவதாகிய பேய்த்தேர் ஒருகாரணங்காட்டி மறைந்துபோதற்கும் உவமையாயின. இவ்வெண்பாவை "இலயித்ததனில்" என்பதுபோல இங்ஙனம் இருதொடராக வைத்துரைத்து மேற்கோளேதுக்களையும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு இரண்டதிகரணப்பொருள் கோடல் ஆசிரியர் கருத்தென்பது வழிநூலாசிரியர் * "அசத்தாஞ் சுட்டியுணர்பொருளான வெல்லாம்" எ-ம். † "உலகிலை யசத்து மென்பர்" எ-ம். வேறு கூறியவாற்றானு முணர்க. இஃதறியாது இவ்வெண்பாவை ஒருதொடராக வைத்துரைப்பார்க்கு அசத்தறியாதானே அசத்துலாய் என்றதனால் ஒருபயன்படாமையும், ஆயின ஓரினென்று இருகாற்கூறுத

* சிவஞானசித்தி, அருஞ்சூத்திரம். ௨. ஆவதாயழிவ.
† கூ. மண்டனில.

லும். சித்தாரும் இன்றாமென்று இருகாற்கூறுதலுங் கூறியது கூறலென்னும வழுவாதலுமறிக. இனி ஒருவாற்றானுமுணரப்படாதபொருள் சூனிய மென்பது எல்லாச்சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின் ஆண்டதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடுமுதலியன நிகழாமையான் அதனை வேறெடுத்துரைத்து மேற்கொள்ளவேண்டாவாயினும, மந்தவுணர்வுடையார்க்கு அதன்கண் ஐயநிகழாமைப்பொருட்டு வழிநூலாசிரியர் *"உணராத பொருளசத தென்னி லொருபய னில்லை போலும்" என விடுத்தொழிந்தாரென்றுணர்க

முதலதிகரணமுடிந்தது

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவவிரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்கு மனாதீதகோசரமாய் நின்ற வதுவே சததாயுள்ள சிவமென்றுணரற்பாற்று.

எ-து. மே-ள் எ-னின். மேல உணர்பொருளியல்பும் உணராதபொருளியல்புங் கூறமுகத்தான் அசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்தியவழி இரண்டுமே இவ்வாறாகலான் இவற்றின் வேறாய முதல்வனதியல்பாவது மாயாவாதி கூறும் அநிருவசனம்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

வாக்கெனப்படு நாதமுடிவான பாசஞானத்தை வாக்கென்றும் அவற்றின் வேறாய பசுஞானத்தை மனமென்றும் உபசாரவழக்காற் கூறினார்.

வாக்குமனாதீதகோசரமாய் நின்ற. எ-து. அவ்விரண்டின் விருத்திகளைக் கடந்த அதீதமாயும் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்

* சிவஞானசித்தி, ஆறாஞ்சூத்திரம். ச. உணராத.

றுணரும் அநுபவஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்ப தாயும் நின்றதென்றவாறு.

அவ்வாறு நின்றபொருள் இதுவென அளவைகளான் அறியவாராமைபற்றி அதுவேயென மகாவாக்கியத்திற் கூறிய தனை அநுவதித்துச் சத்தாகிய சிவமாதலைச் செவியறிவுறுத்தார்.

வாக்குமனாதீதம் என்றது தமிழ்நூன்முடிபு; மரவடி மராடியென மரீஇயினாற்போல மனவதீதம் மனாதீதமென மரீஇயிற்று. அதீதகோசரமென்பது வடநூன் முடிபு.

வாக்குமனாதீதப்பொருளாகலின் உணருருவாந்தன்மை யும், கோசரப்பொருளாகலின் உணராதாந்தன்மையும் இல் லையென்பது பெறப்படுதலின் இவ்விரண்டுவகையு மின்றி யென்றார்.

பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவதின்மையா னும் அப்பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசமின்மையானும்

எ-து. ஏது எ-னின் இவ்விரண்டுவகையுமில்லாத பொருள் அநிருவசனமாய் நிற்பதென்றது வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நிற்பதென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்பா ரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். வாக் குமனங்களாலோதியுணரப்படுவதாய நிருவசனப்பொருட்கு முன்னர்க் கூறப்படுஞ்சாதனங்களினின்று அறியற்பாலதாக வேண்டாமையானும் ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத அநிருவ சனப்பொருட்குச் சாதனத்தினின்றும் அறியப்படுமாறின்மை யானும் இனி இவ்விரண்டுதன்மையுமின்றி வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நின்ற அதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணரற் பாற்றென மேற்கொண்டது. எ-று.

உணர்தற்பாற்றென்றார் உணர்தலருமை நோக்கி.

பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபசாரவழக்கு.

எண்ணிய சத்தன் றசத்தன்று மென்றாலென்
கண்ணி யுளதென்றன் மெய்கண்டா — னெண்ணி
யறியு மிரண்டா மசத்தாதல் சத்தா
மறிவறியா மெய்சிவன்றா ளாம்.

எ-து. உ-ம் எ-னின். பரப்பிரமப்பொருள் அவிச்சைவயத்தான் ஞாதாவெனவும் ஞேயமெனவும் பகுக்கப்பட்டு முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சாதகங்களினின் றறியவும்படும் அவிச்சை நீங்கியவழி அப்பகுப்பின்மையாற் சத்தென்றாதல் அசத்தென்றாதல் ஒருவாற்றானும் ஞேயமாமாறின்றிக் கேவலஞானமாத்திரையேயாய் நிற்பதொன்றாகலான் அது கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று இ-ள். எண்ணிய சத்து அன்று அசத்து அன்று ஆம் என்றால் என் கண்ணி உளது என்றல். எ-து. பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் விவகாரத்திற் கருதப்பட்ட சத்துமன்று அசத்துமன்றென்னின் அங்ஙனமொருபொருளுண்டென்றல் யாது பிரமாணங்கருதியோ அதனைக் கூறுவாயாக. பிரமாணமுண்டெனின் அதற்கு அது பிரமேயமெனப்பட்டு ஞேயமாவான் செல்லுமென்றஞ்சிப் பிரமாணமில்லையென்பையாயின்,—மெய்கண்டான் எண்ணி அறிய இரண்டு அசத்து ஆம் எ-து. சத்தினியல்பை யுணர்ந்தோன் ஆராய்ந்தறியிற் காட்சிமுதலிய பிரமாணங்கட்கு விடயமாவதூஉம் ஒருவாற்றானும் பிரமாணமல்லாத சூனியமுமாகிய இரண்டும் மேற்கூறியவாற்றான அசத்தேயாம்.—ஆதல் சத்து ஆம் அறிவு அறியா மெய் சிவன் தாள் ஆம். எ-து. ஆதலாற் சாந்தோக்கிய முதலியவற்றுட் சத்தென்றோதப்படுஞ் சுட்டறிவினால் அறியப்படாத மெய்ப்பொருள் சைவவுபநிடதங்களினுஞ் சைவாகமங்களினும் அன்னியமின்றி நின்றுணரும் அநுபவ

மாத்திரையிற் கோசரிப்பதென்றோதப்படுஞ் சிவனருளாவதி
னறி நீ கூறுஞ் சூனியமன்று. எ - று

அறியவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் மழைபெய்யக் குள நிறையும் எனபுழிப்போலச் செயினென்னுமெச்சப்பொருட் டாய் நின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

அசத்தாமென மாறுக

சத்தாகிய மெய்யெனவியையும் "அடியளந்தான்றா யது" என்றாற்போல அறிவறியாமெய்யென்றது வாளாபெ யராய் நின்றது

சிவனருளெனச் சிவசத்தியின்மேல் வைத்து உயர்த்துக் கூறியது உபசாரவழக்கு * "இறைவனா கமலபாதம்" என் பதுமது

இதனாற் போந்தபொருள் சத்துமன்றி அசத்துமன்றி ஒரு பொருளுண்டெனின் அதற்குப் பிரமாணமென்னை பிரமாணா தீதமாகிய சூனியமென்ற சூனியமும் அழிபொருளுமாகிய இரண்டுமே அசத்தேயென்பது மேற் காட்டினமையாற் பிரமப் பொருள் அசத்தெனப்பட்டுச் சத்தென்னுஞ் சுருதிகளோடு முரணுமாகலின் அவற்றுட் சத்தென்றோதப்படும் பரப்பிரமப் பொருளாவது உண்மைஞானத்திற் கோசரிப்பதென யாங்கூ றுஞ் சிவமேயன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்றெனா மாயாவா தியை மறுத்துக் கோசரமென்றதனை வலியுறுத்திய வாறு மெனக.

எண்ணியறிய விரண்டாமசத்தென்பதற்குப் பிறரெல் லாம் வருகின்ற வெண்பாவிற்கூறும் பொருள்படக் கூறியது கூறலாதன்மேலும் ஓரியைபின்றியுரைப்ப

---

* சிவஞானசித்தி சுபக்கம், பாயிரம்.

உணார்ப வசத்தாத லொன்றுணரா தொன்றை
யுணருநீ தானுணரா யாயி—னுணருமுனிற்
றுணிரண்டா மெய்கண்டான் றனது னுணர்தலாற்
றுணிரண்டாய்க காணுன றமி.

எ-து உ-ம் எ-னின. பிரகாசித்த பொருளையும் வேறு ராற்றுன அறிதுமென வேட்கைசென றுழி அவ்வாற்றுற புது வதாய்ப பிரகாசிககவேணடுதலிற் பிரகாசத்திறுககுப் பிரகாசிககவேணடுவதிலலையெனறல யாணடுஞ் செலலாமையின வாககுமனுதீதமென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோககி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிறறு. இ-ள. உணர்ப அசத்து. எ-து. நினனலறிவனவாய கருவிகளெலலாம மேற்கூறியவாறறுன் அசததாம. அசததெனவே அசித்தாதலும் பெறபபடும்- ஆதல ஒனறு ஒனறை உணராது எ-து ஆகலான அவறறுள ஒரு கருவியும ஒன்றுகிய முதறபொருளை அறியமாட்டாது.— உணருமநீ தான உணராய் எ-து அவறறுனறிநது வருகின்ற நீதானும அதனையறியமாட்டாய'—ஆயின். எ-து. நீயே யாய்ந்தறிவாயாயின்,—உணருமஉனின தான் இரணடு ஆம். எ-து. அவ்வாறுணரப்படுமபொருள்கள்போல உணர்கின்ற நின்னின வேறாம.—மெயகணடானறன்னுல் உணர்தலால் தான் இரணடாயக காணுன் தமி. எ-து. உயிாக்கு அறிவு விளககுமுனைகடமையை அறிநதோன் தன்னறிவு அசசிவனுனின டஙகி அதுவாய் நின்று அதனுனே அதனையறியுமாகலான் ஏனைப்பொருளகளையறியுமாறுபோல வேறாய் நின்றறிவானல்லன் அத்தனிமுதற்பொருளை. எ-று.

இதனுற் போந்தது சத்தாகிய சிவம் பாசஞானத்தானுதல் பசுஞானத்தானுதல அறியப்படாது; அறியப்படிற் சுட முதலாயின்போல உயிரின்வேறாய் அவிச்சையான் வருஞ் சுதுக்கங்களைப் பயப்பதன்றி அவிச்சையினீங்கிய நிரதிசய

வினைபதத்தைப் பயவாதாகலான் அவ்வுண்மையுணர்ந்தோனை ஏனையபோல அசத்தாதலின்றித் தனியாய நின்ற அம்முதற் பொருளை அதனொடு நின்றே காணபனென ஞாயாயிகர் முதலியோரை மறுத்து வாக்குமனாதீதமாய் நின்றே கோசரமாமென வலியுறுத்தியவாறுமெனக.

உணர்பவெனபது அகரவீற் றெதிர்வினைப்பன்மைப் பெயர்ச்சொல.

ஒன்றுமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

உனினென்னும் இன்னுருபு நீக்கப்பொருட்கண் வந்தது ஒற்றிரட்டாமை புறனடையாற் கொளக தான அசை.

பாவகமேற் றனசத்தாம பாவநா தீதமெனிற்
பாவகமாமன்றெனனிற் பாழுதுவாம—பாவகத்தாலதப
பாவித்த றெனனனிற பாவகமாந் தனனருளாற்
பாவிப பதுபரமில பாழ்

எ-து உ-ம. எ-னின். தானே கோசரமானலன்றித் தன்னாலறிதலகூடாமையிற் றனனாலே தனையுணருமெனபது தனனைப்பற்றுதலென்னும் வழுவாமாகலின அவவாறன்றி வாக்குமனாதீதப்பொருள் யோகநூலிற்கூறுந் தியானபாவனை களிற் கோசரமாமென்றலே அமைவுடைத்தென யோகமதப் பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கித் தனனாலன்றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்ததனுதலிற்று இ-ள. பாவகமேல் தான அசத்து ஆம். எ-து. நீ கூறும் பாவனை ஏனைப்பாவகங்கள போல முனமுதலியவற்றொடு கூடி நின்று பாவிக்கும் பாவக மெனின் அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டாகலான் அப்பொருள அசத்தாம்:—பாவனாதீதம் எனின் பாவகம ஆம். எ-து. கருவிகளோடு நீங்கிநின்று பாவிப்பதாகலின் அப்பாவனையைக கடந்ததெனிற கருவிகணீங்கியவழி ஒன்றுமறியுமாறின்றிக் கேவல

மாமாசலான் அது பாவகமாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறி லலே:—அன்று என்னின் பாழது ஆம எ-து. இவ்விருதிறனு மன்றி அகிருவசனமாகப் பாவிககப்படுவதெனின அது சூனி யபபொருளாம் —பாவகததைப் பாவிததல தான் எனனின பாவகம் ஆம் எ-து அவ்வாறன்றிப பாவனைகசெயதாத பொருளை எயதியதாகவைததுப பாவகஞசெயதலெனின அது போலிபபாவனையாதலாற பாவஞதீதமபோலப் பாவனை மாததிரையேயனறிப பயனபடுமாறிலலே அறறேல ஒருவாற் றானும பாவனைகசெயதாத பொருள பாழாமெனின்,—தன் அருளால பாவிப்பது பரம எ-து அபபாவகஙகளை யொழித துத தனது திருவருளாற பாவிககபபடுவதாம பரமபொருள— பாழ இல. எ-து ஆகலான நீ கூறும் பாவனைகசெய்தாமை பறறிப பாழாதலில்லே. எ - று. தான அசை

பாவசததைப் பாவிததலென்பது "கறைமிடறணியலும ணிாதனறு" எனறதுபோலககொளக.

மேலேவெணபாவில தனனெனறது தனது சத்தியேயா கலால தனனைப் பறறுதலெனனுங குறறமாதல யாணடைய தென விடுப்பார் தனனருளாற பாவிப்பதெனறார் தன்ன ருளை யறியுமாறும அதனறபாவிககுமாறும் ஒனபதாஞ் சூததி ரததுட் கூறப்படும்.

யோகநூலார் கூறும் பாவனையாவது இந்நான்கனுள் ஒன்றாகற்பாலதன்றி வேறின்மையின் நானகினையுங்கூறி மறு ததார்

அறிய பிரணடல்ல ஞங்கறிவு தனஞ
லறியப் படானறிவி னுளளா—னறிவுக்குக்
காட்டாகி நின்றுனைக கண்ணறியா மெய்யென்னக
காட்டா தறிவறிகே கண்டு.

எ-து உ-ம். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த பாவனைகட்கெய்தாத பொருளைத் தன்னருளாற் பாவித்தல்வேண்டாம் உயிர் பசுத்துவநீங்கிய காலத்துச் சிவனைப்போல முற்றுமுணர்தல் முதலிய எண்குணங்களுமுடைய தென்று ஆகமங்களுட் கூறுதலின் ஆண்டானமஞ்ஞானஞ் சிவஞானத்தோடொப்பதன்றிப் பசுஞானமெனப்படாமையான் அவ்வறிவான் அறியப்படுவ கோசரப்பொருளென்றலே அமைவுடைத்தென்னுஞ் சிவசமவாதிகளை நோக்கித் தன்னருளாலன்றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள் அறிய இரண்டு அல்லன. எ-து சிவாகமங்களின் அத்துவிதங் கூறுதலின் உயிர் தன்னறிவானறிதற்குத் தன்னின் வேறல்லனாகலானும்,—அறிவின் உள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னால் அறியப்படான் எ-து சமமாதலின்றித் தூலசூக்கும முறையாற் றன்னறிவுகளுள்ளுமாய் நிற்றலின் அவ்விடத்துந் தன்னறிவினால் அறிய வாரானாகலானும்—அறிவுக்குக் காட்டு ஆகி நின்றானை. எ-து. தன்னறிவுக்கு வியஞ்சகமாய் நின்றறிவிக்கும் உயிர்க்குயிராய முதல்வனை—அறிவு கண்டு அறிந்து காட்டாது எ-து. ஆணவமஞ்ஞானமானது தான்கண்டறிந்து தனக்குணியாகிய உயிர்க்குக் கோசரமாமாறு காட்டமாட்டாது.—மெய் அறியாக் கண் என்ன. எ-து. தன்னின் வேறின்றித் தனக்குண்ணிற்றலிற் றன்னாற்காணப்படாது தனக்குக் காட்டாகின்ற உயிரை யறியமாட்டாத கண்ணொளிபோல எ-று.

காட்டு முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

அறிவுக்குக் காட்டாகி நின்றானென்னும் பெயரடையுமோரெதுக் கூறியவாறு.

கண்டறிதல் "குழிந்தாழ்ந்தகண்" என்றாற்போல ஒருபொருட்பன்மொழியாய்ச் சிறப்பின்கண் வந்தது.

மெய்யறியாக் கண்போலென இயைத்துரைக்க. கண்மு

தலியவற்றை நோக்கி உயிர் சத்துச்சித்தாமென்றவதனை மெய்யென்றார். கண் ஆகுபெயர்.

கண்ணறியாமையென்பதற்குக் கண்ணையறியாத உடம்புபோலென்றுரைப்பாருமுளர். உடம்பிற்கு அறியுந்தன்மையின்மையானும், உடம்பிற்குக் கண் காட்டாதலுமின்மையானும் அஃதிணைவைமையாதற்கேலாமையின அது போலியுரையெனமொழிக.

அதுவென்று மொன்றன் றதுவன்றி வேறே
யதுவென் றறியறிவு முண்டே—யதுவென
றறிய விரண்டல்ல ஞானகறிவு ணிற்ற
லறியுமறி வேசிவமு மாம

எ-து உ-ம எ-னின அததன்மையனாகிய முதலவனைத தலைப்பட்ட உயிா அமமுதலவனோடு ஒன்றாயப போவதேயாகலின் ஆண்டஙஙனமறிவதூஉம அறியப்படுவதூஉமாதல யாஙஙனமெனனாக சிவாததுவிதசைவா சுததசைவரை நோககி ஒனறாயவழியும அறிவதூம அறியபபடுவது முணடெனபது னாததி அதனை வலியுறுததுதறகு இ-ள் அது எனனும ஒனறு அன்று. எ-து. சததாகிய சிவம ஞேயப்பொருளாய விசிட்டமாய நிற்பதென்பது உமக்குமொககுமாகலான் அசசிவம இனனதென்றறிய வாராது அநிருவசனமாய நிறபதொருநிருவிசேடப்பொருளெனக் கொணட மாயாவாததைப்போல அதுவென்று அநிருவசனமாய்க கூறப்படுவதொரு சூனியமன்று ஆகலான்—அது அன்றி வேறே அது என்று அறி அறிவும் ஆங்கு உணடே. எ-து அந்த ஞேயமாத்திரையேயன்றி அதனின வேறாகவாக்கு மனாதீதமாய நிற்பதொருபொருளென்றறிகின்ற ஞானமும் உளதேயாம். அற்றேல், ஒன்றுதல் பெறப்படாதாலெனின்,—அது என்று அறிய இரண்டு அல்லன் அறிவுண் நிற்றல் அறியும் அறிவே சிவமும் ஆம்.

எ-து. உலகத்துப்பொருள்போல் அதுவென்று சுட்டி யறியுமாறு முதலவன் தன்னின் வேறல்லனாய் அப்பணைந்த உப்புப் போலத் தன்னறிவின்கண் விரவி வேற்றுமைதோற்றாது நிற்றலான் அறிவிறந்தறிகின்ற அவ்வுயிர் சிவமேயாம் எ-று.

உண்மை சிவமாயுஞ் சிவமாகாமை விளக்கி நின்றது

அதுவென்னு மொன்றன்றாகலானென ஏதுப்பொருள் படக்கொண்டுரைக்க

அறிவுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது

அல்லனென்பது முற்றெச்சம். வேறுமுடிபுகோடலிற் பால்வழுவாகாமையுணர்க.

உண்டேயெனினும் ஏகாரம் தேற்றம், ஏனையிரண்டும் அசைநிலை நிற்றல் நிற்றலானென்றவாறு.

இவ்வெண்பாக்களேந்தும் முறையே வாக்குமனாதீதமேன்றல் பொருந்தும் கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்னும் மாயாவாதிகளையும், கோசரமாமென்றல் பொருந்தும் வாக்குமனாதீதமென்றல் பொருந்தாதெனனும் நையாயிகர்முதலியோரையும், பாவனைக்குக் கோசரமாமெனனும் பாதஞ்சலரையும், ஆன்மஞானத்திற்கே கோசரமாமெனனுஞ் சமவாதசைவரையும், முத்தியிற் சிவமேயன்றி உயிரென வேறின்மையின் உயிர்க்குக் கோசரமாமாறியாணடையதென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் முதலியோரையும் மறுத்து, வாக்குமனாதீதகோசரமாய் நிற்குமியல்பு வலியுறுத்தி ஒருபொருண்மேல வந்தவாறு காண்க.

இவ்வாறு நாலாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றினும் மேற்பிரமாணத்தாற்கூறிப் போந்த பசுபாசபதிகட்கு இலக்கணங்கூறுமுகத்தான் முறையே கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்னும் மூன்றவத்தையுங் காட்டப்பட்டன. இம்மூன்றனுட் கேவலம் மருட்கேவலமும், சகலகேவலமும், பிரளயகேவலமும், விஞ்

ஞானகேவலமும், அருட்கேவலமுமென ஐவகைப்படும் அவ
றறுள, மருட்கேவலமாவது அநாதிகேவலம. சகலகேவலமா
வது சஙகரிந்தபின்னர்ப் புனருற்பவத்திற கேதுவாயபபடுங
கேவலம ஆணுசெ சூக்குமவைந்தொழிலுண்டென மிருகேந்
திரததுட்கூறுதலின் அநாதிகேவலததோடு இதனிடை வேற
றுமையாமாறு கண்டுகொளக. பிரளயகேவலமாவது மாயை
யோடு இயைபின்றி ஆணுப்படுங் கேவலம் விஞ்ஞானகேவ
லமாவது மாயைகன்மஙகளெனனும் இரணடனோடும் இயை
பின்றி ஆணவபபடுங கேவலம. அருட்கேவலமாவது தததுவ
சுத்திப் பினனாபபடுங கேவலம. அது துகளறுபோததததிற
காணக இனிச சகலமுஞ சகலததிற கேவலம், சகலததிற்
சகலம,சகலததிற் சுத்தமென மூவகைப்பட்டு ஒரோவொன்று
ஐந்துவகைப்படுமெ அவற்றுட் சகலததிறகேவலமைந்துமட
"ஒனறிணையாமூலதது" என்றதனுட்காணக. சகலததிற சக
லமைந்தும் "இலாடததேசாககிரததை" என்றதனுட்காணக.
சகலத்திற சுததமைநதும * "யோகிறறருவதோர் சமாதி"
என வழிநூலாசிரியா தொகுததோதியது சித்தாநதசாராவலி.
யோகபாததின் வகுத்துககூறுதலான ஆணுக காணக
இனிச் சுததமுஞ சீவன்முத்தி அதிகாரமுத்தி போகமுத்தி
இலயமுத்தி பரமுத்தியென றைவகைபட்டுச் சாககிரமுத
லியபெயர் பெறும், அவற்றை முனனா வகுததோதுப.

இரணடாமதிகாரணமுடிந்தது

ஆறுஞ்சூத்திரமுடிநதது.

இலக்கணவியன முறறிறறு

பொதுவியல்பு முற்றுப்பெறறது.

திருசசிறறம்பலம்.

---

* சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௯. இருவகை

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்பியல்பு.

சாதனவியல்

ஏழாஞ்சூத்திரம்.

யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதி ராகலிற்
சத்தே யறியா தசத்தில தறியா
திருதிற னறிவுள திரண்டலா வான்மா.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். மேலதற்கோர் புறனடையுணர்த்துத னுதலிற்று

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள் தூலாருந்தி நியாயம்பற்றி மேலையாறுசூத்திரங்களினுஞ் சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் முப்பொருள்களது பொதுவியல்பு பிரமாணமுகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானும் ஆராய்ச்சி செய்துணர்த்திய ஆசிரியர், அம்முப்பொருள்களது சிறப்பியல்பெனப்படும் உண்மை சாதனமுகத்தானும் பயின்முகத்தானும் ஆராய்ச்சிசெய்துணர்த்துவான் புகுந்து முதற்கண் மூன்றுசூத்திரங்களான் அவற்றையறிந்து அதனானாய பயன் பெறுதற் கேதுவாகிய சாதனங் கூறிய தொடங்கினார். அவற்றுள் இச்சூத்திரம் உணருருவசத்தெனவும் இருதிறனல்

லது சிவசத்தெனவும் மேலைச்சூத்திரத்தான் வரைசெய்துணர்த்தியவழி அங்ஙனமறியும் பொருள் அவ்விரண்டனுள் ஒன்றோ வேறோவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் அவ்விரண்டினுள் ஒன்றாகற்பாலதென்பார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து இச்சூத்திரத்துக்குப் புறனாகவெடுத்து ஓரொழிபாகிய சதசத்தினியல்பு வரைசெய்துணர்த்து முகத்தானே சாதித்துப் பயன்பெறுதற்குரிய அதிகாரியாவது இதுவென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று எ - று.

அதிகாரமும் ஓத்தும் வேறாயவழியும் இயைபுணர்ந்து கோடற்பொருட்டுக் கருத்துரை அவ்வாறு செய்தாரென்பது.

இப்புறனடையை வடநூலார் வாக்கியசேடமென்ப.

இதனுட் கூறப்படுமொன்றதிகாரமும் மூன்றுபுறனடை போலுமெனின் மலையாமைப்பொருட்டு ஓர் புறனடையென்றார். முன்னையவிரண்டும் இறுதியதிகாரத்தைச் சாதித்தற்கேதுவாய ஒருபொருண்மேல் வந்தனவேயாம் என்பது கருத்து.

ஒன்றனை யறிந்தவழி அதனானாய பயன்பெறுதற்குரிய முயற்சிசெய்யலுறுவார்க்கு அதனைச் சாதிக்குமாற்றல் தமக்குண்டென்பதூஉம், சாதித்ததனால் வரும் பயன் இதுவென்பதூஉம் அதனைப் பயப்பித்தற்குரிய சாதனமாவது இதுவென்பதூஉம் அதுவுருவாயும் உணர்ந்தாலன்றி அதன்கண் மனவெழுச்சி செல்லாமையின் ஈண்டோதப்படுஞ் சாதனஞ்செய்து பயன்பெறுதற் குரிமையுடைய அதிகாரியினியல்புணர்த்துவதாய இச்சூத்திரம் முதற்கண் வைக்கப்பட்டது.

இதன் பிண்டப்பொழிப்பு மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிய போந்த இரண்டனுள் வாக்குமனாதீதமாகிய சிவசத்தின் சந்நிதியின் உணர்வுருவாகிய அசத்தெல்லாம் பாழாகலிற் சத்தாகிய சிவம் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை அறிதல்செய்யாது: அசத்தா

கிய பிரபஞ்சம் அறிவில்லாத சடமாகலிற் சத்தாகிய சிவத்தை அறிதல் செய்யாது ஆகலாற் பாரிசேடவளவையான் இருதிற னறிவுளதொன்றுணடென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே சத் தாதற்றன்மையும் அசத்தாதற்றன்மையுமாகிய இரண்டுமென்றிச் சதசத்தாயுள்ள உயிராம். எ - று.

இரண்டனுள் ஒன்றனைப் பிரிக்கின்றமையிற் சத்தேயெ ன்னுமேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

அசத்திலதாகலினென்றுரைக்க.

அசத்துச் சத்தையறியாமைக்குச் சத்தெதிர் சூனியமா தலே ஏதுவாதலமையுமாயினும்,அசத்தென்னப்பட்ட கருவிகண் முதநிலையிற் சிவகரணமாய ஆன்மசந்நிதியையொட்டி முத லவன் சந்நிதியின்றகப்பெறுமெனப்பாரை நோக்கி வேறுமோ ரேதுக்கூறினார். இக்கருத்தே பற்றி * "சத்தினமு னிலாமை யானுந் தனைக்கொடொன் றுணாத லானும்" என விரண் டேதுவும் உடன்கூறினார் வழிநூலாசிரியரும்

ஏற்புழிக்கோடலான அறிதலென்றது ஈண்டநுபவ வறி வின்மேற்று

இனைத்தெனவறிந்தபொருட்கு வினைப்படுதொகுதிகக்கண் வேண்டப்படு முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது

இதனுள் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிராகலிற் சத்தே யறியாதென்றது ஓரதிகரணம்; அசத்திலதறியாதென்றது ஓர திகரணம்; இருதிறனறிவுளதிரண்டலாவானமாவெனறது ஓர திகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென்றது.

* சிவஞானசித்தி, ஏழாஞ்சூத்திரம். க. அனைத்துஞ்

எ-து. மே-ள். எ-னின். "தங்கிடுஞ் சிவனவன்றன் சந்நிதிதன்னி னினறே." எ-ம் "கூடுமொளி வளர்குடிலை மாயை மேழி." எ-ம். "தாரகமா மத்தன்று ணிற்றல்." எ-ம். "விமலனுக்கோர் சத்தியாய்." எனவும் "உலகமேயுருவமாக" எ-ம. "ஆந்துவா மூர்த்தியாகி" எ-ம். "இருநிலனுய்த் தியாகி நீருமாகி—நின்றவாறே." எ-ம் கூறப்பபடுமியலபுடைய பிரபஞ்சதலைச் சததெதிர் சூனியமென்றல அவசித்தாந்தமாய் முடியும்போலும் எனவும், "மன்னிய வுணர்வு யிர்க்காய மன்னி நின் றறியும" எனவுங கூறுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் மதம்பற்றி நிகழுஙகடாவை யாசஙகித்துச் சூததிரததின் முதறகூறிற்போந்த எதுவைக கணணழிததுரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள் சுட்டுணாவின்றி நின்றறியுஞ் சிவசததின்முனனாச் சுட்டியறியப்படும் அசத்தாய பிரபஞ்சம் விளஙகித் தோன்றாது. எ-று.

ஈண்டுச் சூனியமென்றது விளங்காமைப்பொருட்டென்பார் பிரகாசியாதென்றார் இககருததே பறறி "மூனைததிடாதசத்துச் சததின் முன்னிருள" எனறா வழிநூலாசிரியரும். மூனைததிடாமையாவது இது குடம இஃதாடையென நமமனோராற் சுட்டியறியபபடுமொறுபோல முதலவனாற் சுட்டியறியப்படுவதாய வேறு நிலலாமையாம ஆகவே ஈண்டுச் சத்தெதிர் யாவையுஞ் சூனியமென்றது கொணடு அவசித்தாந்தமாதல் யாணடையதென மறுத்துச சததறியாதென்றதனை வலியுறுத்தியவாறுகாணக.

மெய்யினிடத்துப் பொய் அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். முற்றுணர்வுடைய சிவத்துக்கு அசத்தை விடயிப்பதாய சுட்டுணர்வும் உண்டென்றுறபடுமிழுக்கென்னையென்பாரை நோககி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். தன்னியலபாகிய இயற்கையுணர்வின

முன்னர்ப் பொதுவியல்பாகிய செயற்கைச்சுட்டுணர்வு பிரகாசித்து நில்லாமையான் ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென மேற்கொண்டது. எ - று

பிரகாசித்துநிற்றலின்மையாவது இயற்கையுணர்வோடொப்ப ஒருங்குநில்லாமை. எக்காலத்தும் நிலைபெறுவதாய தன்னியல்பே மெய்யெனவும் இடையே தோன்றிமறைவுதாய பொதுவியல்பே பொய்யெனவுங் கூறப்படுவனவாகலான அவை ஈண்டைக்கேற்புடைய அறிவின்மேனின்றன இஃதறியாதாருரைப்பனவெல்லாம் மேற்கோளைச் சாதித்தற்குரிய ஏதுவாதல் செல்லாது கூறியது கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

அன்னியமி லாமை யரற்கொன் றுணர்வினுரு
மன்னியமி லானசத்தைக் காண்குவனே—லன்னிய
காணா னவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல [மாக
மாணா வசத்தின்மை மற்று.

எ-து. உ-ம் எ-னின் சுட்டுணர்வின்மையான் முதலவன் அசத்தையறியானெனின் முற்றுணர்வுடைமைக் கிழுக்காமென்பாரை நோக்கி இழுக்கின்மை கூறி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள அன்னியம் இலாமை அரற்கு ஒன்று உணர்வு இன்று ஆம் எ-து. தன்னுள் வியாப்பியமான பசு பாசங்களோடு வேற்றுமையின்றி உடனாய்நிற்றலையுடைய முதல்வனுக்குச் சுட்டியறியக் கிடப்பதொன்றில்லை ஆகலான்—அன்னியம் இலான் அசத்தைக் காண்குவனேல் அன்னியமாக் காணான். எ-து. அத்தன்மையனாகிய முதலவன் அசத்தை யறியலுறுவனாயின் அறிந்தாங்கறிவனன்றி நம்மனோர்போல வேறாகச் சுட்டியறிவானல்லன்—கதிர் முன் இருள்போல் அவன் முன் மாணா அசத்து இன்மை

மற்று. எ-து. ஞாயிறறின்முன் இருட்டுப்போல அமமுதல்வ னெதிா நனமையிலலாத பிரபஞசம விளஙகி நிலலாதாக லான். எ-று.

எனவே, அசத்தை விடயிப்பதாகிய ஏகதேசவுணாவ முற்றுணாவைத தடுப்பதாகலான் அஃதிலலாமை முறறுணா விறகு மேமபாடாவதனறி இழுககாகாதென ஐயமகறறி ஏதுவை வலியுறுததவாறு காணக.

மாறுமை வியாபகவுணாவிறகு விடயமாகாமை.

இனமை ஈணடு விளஙகாமை குறிதது நினறது.

மறறு அசை. மறறுக காணகுவனேலென மேலே கூட்டி வினைமாறறின்கண வநததெனினுமமையும்.

உணாவுங் கதிரும் ஆகுபெயர். கதிாமுன்னிருள் ஈண்டு முனையானமமாததிரைககு ஒருபுடையுவமையாயிறறெனபது வழிநூலாசிரியர் "முனைததிடா தசததுச சததின முனனிரு ளிரவி முனபோல" எனறவாற்றானறிக.

முதலதிகரணமுடிநதது.

இரண்டாமதிகரணம.

இனி அசததினுககு உணாவினறென்றது.

எ-து மே-ள். எ-னின். சதது அசததையறியாதாயி னும் அசததெனப்பட்ட தனுகரணபுவனபோகஙகளுள ஒன றுய காணம் விளக்குப்போல் விகாரமினறி நிற்கும் ஆனமச ந்நிதியிற பெததநிலைக்கண் அசத்தாய விடயங்களையறிந்தாற் போல முத்திநிலையிற் சிவகாணமாய் நின்று சிவத்தையறியு மென்றலும் கணணாடியினிழலபோல ஆன்மசந்நிதியின் அத ன்கணறிவுணடாமென்றலும் அமைவுடைத்தப்போலுமெனச்

சிவசங்கிராந்தவாதி மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித் தசசூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றிற் போந்த வேதுவைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட்னுதலிற்று இ-ஞ வெ-டை

சூத்திரத்தின இலதென்றது அறிவிலதென்னும பொருட்டென்பார் உணர்வின்றெனவுரைத்தார்.

ஈண்டு அசத்தென்றது தத்துவப்பிரபஞ்சத்தை, வினைப் பிரபஞ்சத்திற்கு அறிவின்மை சாதிக்கவேண்டாமையின

அதுதானிருபிக்கில இன்ருகலான

எ-து ஏது. எ-னின பதிஞானபசுஞானங்களோடொப் பப் பாசஞானமொன்றென வைத்தெண்ணப்படு மூரிமையுடையவதனை அறிவுடைத்தனறெனறல பொருந்தாதென்பானைநோக்கி மேற்கோளைச சாதித்தனுதலிற்று இ-ள அவ் விவாவது தூலமாய நோக்கும வழி அவ்வசத்துக்கு உளளது போலத் தோனறினும் ஐயந்திரிபினறி மாசறுகாட்சியான ஆராயும் வழி அதன்கண் இலலாதாகலான் இனி அசத்தினுக குணாவினறென மேறகொளளடது. எ - று.

எனவே, பாசம் வாயிலாக உயிரின்கணிகழு ஞானமே பாசஞானமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமெதனைப் பாசத்திற் குளதாகிய ஞானமெனக் காணடல நிருபியாதவழிப் படும் மடமையே பிறிதிலலையெனறவாருயிற்று

பேய்த்தேர்நீ ரென்றுவரும பேதைக்கு மற்றணைந்த
பேய்த்தே ரசத்தாகும பெற்றிமையின்—வாய்த்தத
கண்டுணர்வா ரிலவழியிற் காணு மசத்தின்மை [னைக்
கண்டுணாவா ரில்லதெனக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அதனை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். பேய்த்தேர் நீர் ஏன்று வரும

பேதைக்கு மற்று அணைந்த பேய்த்தேர் அசத்து ஆகும் பெற்றிமையின. எ-து. பாலைநிலத்தின்கட் காணப்படுவதாய பேய்த்தேரை நீரென்று கருதி அதனையுண்ண வருகின்ற நீர்வேட்கையுடைய மடவோனுக்கு அதனையடுத்தவழித் தன்றலைணயப்பட்டு அப்பேய்த்தேர் நீராதலின்றிப் பொய்யாந்தன்மை போல,—வாய்த்து. எ-து குரவன் அறிவுறுக்கும் உபதேசமொழி கிடைத்து—அதனைக் கண்டு உணர்வார் இல்வழியின் அசத்து இன்மை காணும். எ-து. அவ்வசத்தி னியல்பை ஆராய்ந்தறிவாரினறி அறியமாட்டாதார் உள்வழி அவர்க்கு அதன்கணறிவுள்ளதாய் மதிக்கப்படுஞ் சத்தாந்தன்மையே காணப்படும்—கண்டு உணர்வார் இல்லது எனக் காண எ-து. அவ்வுபதேசமொழி கிடைத்து அதனியல்பை யாராய்ந்தறிய வல்லார்க்கு அவ்வசத்தறிவு இல்லதேயாமென்று அறிவாராக. எ-று.

மற்று வினைமாற்று. மை பகுதிப்பொருள்விகுதி. இன் உவமவுருபு வாய்த்தென்பது வாய்ப்பவென்பதன்றிரிவு வாய்த்தல் நேர்படுதல் ஆண்டைக்கேற்புடைய வினைமுதல் அவாய்நிலையான் வந்தது.

அசத்தின்மையாவது சத்தாந்தன்மை நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அறிவென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மா வென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின் சிவசத்தின்றன்மையே உயிர்க்குத் தன்மையாவதன்றி வேறில்லையாகலிற் சத்தே அசத்தை

அறியுமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரையும் உயிர்க்குத் தன்மையென்பதொன்றின்மையின் அசத்தே சத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதசைவரையும் மறுத்துச் சித்து மசத்துந் தம்முளறியுமாறில்லையென மேற்சாதித்தவழி இரண்டுமே இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும் பொருள் வேறொன்றுளதெனப்பாரை நோக்கிப் பாரிசேடவளவையான் அவ்விரண்டின் வேறாய உயிர்க்குத் தன்மையுண்டென்பது விளக்கிச் சதசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்துதனுதலிற்று இ-ள். வெ-டை.

ஈண்டு இரண்டலாவான்மா இருதிறனறிவுளதென்றது சத்தெதிர் நில்லாத அசத்துஞ் சத்துந் தம்முள் ஒன்றாய் நின்றறியப்படாமையான் இருதிறனறிவுளது இரண்டலாவான்மாவேயாம் தம்முள் ஒன்றோடொன்று அநுபவிக்கப்படாத ஞாயிற்றையும் விடயத்தையும் அநுபவிக்குங் கண்போலுமென அனுமானங் கூறிக்காண்க. அவை உயிரானும் அறியப்படாதவழிப் பயப்பாடின்றிச் சூனியமாய் முடியுமாகலான் உயிர் அறிதற்றன்மைத்து என்பது தெற்றெனவுணர்க.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாய உபதேசியாய் நின்ற அவ்வறிவு இரண்டன்பாலுமுளதாய் உள்ளவதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து பொ-ரை. எ-னின். இருதிறனறிவென்னுந் தொகைச்சொல் விரியுங்காற்படும் பொருள்வேறுபாடு விளக்குமுகத்தான் உயிர்க்குத் தன்னியல்பு வேறுவேறு கூறுஞ் சமயங்களெல்லாம் மறுக்கப்படுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று இ-ள். இவ்விரண்டினையும் அறிவதாய். எ-து. மேற் கூறிப்போந்த சத்தையும் அசத்தையும் அறியுந்தன்மைத்தாய—உபதேசியாய். எ-து. அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய்—இரண்டன்பாலும் நின்ற அறிவு உளதாய். எ-து. அவ்விரண்டின்கண்ணும் நிலைபெற்ற அநுபவவறிவுள்ளதாய்—உள்ள அதுவே

அவ்வான்மாவாமென்றது. எ-து. இவ்வாறுள்ள பொருள் யாது அதுவே சத்தும் அசத்துமல்லாத சதசத்தாகிய உயிரொன்றவாறாற் இருதிறனறிவுள திரண்டலாவான்மாவென மேற்கொண்டது. எ-று.

ஆமென்னும் வினையெச்சமூன்றும் உளவென்னும் பெயரெச்சவினைக்குறிப்போடு முடிந்தன.

இருதிறனறிவென்னும் தொகைச்சொல் ஈண்டு மூன்று பொருளின் மயங்கிற்றென்னுங் கருத்தான் இவ்வாறு மொழிந்தார். அவற்றுள் இருதிறனையுமறியுமறிவென்னும் இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைப் பொருள்பற்றி இவ்விரண்டினையுமறிவதாயெனவும், இருதிறனால் விளங்கிய வறிவென்னும் மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி உபதேசியாயெனவும், இருதிறனிலுமுள்ள வறிவென்னும் ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி நின்றவறிவு இரண்டன்பாலுமுளதாயெனவும், உரைக்கப்பட்டன.

இவ்விரண்டினையு மறிவதாயுள்ள வதுவென்பதனால் இரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும்பொருள் வேறென்னையென்னுங் கடாவுக்கு விடைகூறி அவ்விருவர்மதங்களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

உபதேசியாயுள்ளவதுவென்றதனால் உயிர் அறிவிக்க வேண்டாது தானேயறியுமியல்பிற்றென்னுஞ் சமவாதசைவர் ஈசுரவவிகாரவாதசைவர் ஐக்கவாதசைவர் மதங்களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இரண்டன்பாலுமுளதாயுள்ள வதுவென்பதனால் ஆன்மாவினறிவு சத்தோடுகூடுமாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர் பேதவாதசைவர் மதங்களையும் சத்தோடு கூடியவழி ஒன்றாய்ப் போதலேயன்றி அதன்பாலுளதாமாறில்லையென்

னுஞ் சுத்தசைவர்மதத்தையும் அவற்றோடொருதன்மைய வான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு

இவ்விரண்டினையுமறிவதாயெனவே அவ்வறிவுந்தன்மை இவ்விரண்டினறன்மைபோலன்றி இருளொளியலாக் கண்டன்மைபோல வேறாயதோர் தன்மையென்பதூஉம் உபதேசியாயெனவே அஃதாகாயத்தின் குணமாய ஓசையினியல்பு போலத் தன்னைவிளக்குவதாகிய வியஞ்சகமுள்வழி விளங்குவதோர் தன்மையென்பதூஉம், இரண்டன்பாலுமுளதாயெனவே அத்தன்மை படிகம்போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய அழுந்துந் தன்மையென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

அருவுருவந் தானறித லாயிழையா யான்மா
வருவுருவ மன்றாகு முண்மை—யருவுருவாய்த்
தோன்றியுட னில்லாது தோன்றாது நில்லாது
தோன்றன் மலர்மணம்போற் றொக்கு

எ-து உ-ம் எ-னின் அம்மூன்றனுள் மூன்றாவதனை வலியுறுத்தி இரண்டலாமையை விளக்குதனுதலிற்று இ-ள். ஆய் இழை ஆய் ஆன்மா அரு உருவந்தான் அறிதல் அரு உருவம் அன்று ஆகும் எ-து நுணுகிய நூல்களை ஆராய்வதாகிய உயிரே சத்து அசத்தென்னும் இரண்டினையும் அறிவதாகலான் அஃதவ்விரண்டுமின்றி அவற்றின்வேறாம் அற்றேல் அவ்விரண்டினையு மறியு முயிர்க்குத் தன்னுண்மையறியப் படுமோ படாதோவெனக் கடாயினார்க்குப் படுமென்றற் றன்னொடுளொப்பட மூன்றனையு மறிவதென்றது அவ்விரண்டனையு மறிவதாயென்றல் பொருந்தாது, படாதெனின் அறியப்படாத பொருள் சூனியமெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின்— உண்மை அரு உருவாயத் தோன்றி உடன் நில்லாது தோன்றாது நில்லாது மலர் மணம்போல் தொக்குத் தோன்றல். எ-து.

அவ்வான்மாவினுணமைத் தன்மை அவ்விரணடுமேபோல விளஙகித் தோனறி அவறறேருடொப்ப நிறபதுமன்று விளஙகாது சூனியமாய நிற்பதுமன்ருய் மலரின்கண வாசம அவ்விருவகையுமன்றி அதன்கணடஙகிததோனறுமாறுபோலச சததினும அசத்திலுஞ சார்ந்ததனவணணமாய அடஙகித் தோனறுவதோரியலபாம் ஆகலான, அஃதவைபோலத் தனிததறியபபடுவதொனறனறி அவவிரணடினையுமறியுமுகததான அறியப்படுவதாம. எ - று

ஆகலான் அஃதவைபோலத் தனிததறியபபடுவதொன்றன்றி அவ்விரணடினையு மறியுமுகததான அறியப்படுவதாமெனபது குறிபபெசசம

சுடடுணர்விறகு விடயமாகாமைபற்றிச சத்தை அருவென்றும அதற்கு விடயமாதலபற்றி அசததை உருவென்றுங்கூறினா உணருருவசததென்புழி உருவெனறதும அதுநோககி.

செவ்வெணடொகை விகாரததாற றொககது. தான் அசை.

அறிதலானன்ருகுமெனவினையயும்.

இழை நூலாகலான ஈணடுச சாததிரத்தையுணர்த்திற்று.

ஆயதல் நுணுகுதல. "ஓயத லாய்த ணிழத்தல சாஅ யாவயி னான்கு முளளத னுணுககம" என்றா தொல்காப்பியனாரும. ஆயிழையாயெனப் பொருளினுணுககம் நுன்மேலேறறப்பட்டது; இரணடாவது விரிததுரைகக.

உயிர்க்கு அறியுந்தன்மை யுண்டாகலானன்றே வேதாகமமுதலிய நூல்களுளவாயினவென அதனை வலியுறுததுவா ஆயிழையான்மாவென அதனையுடம்பொடுபுணர்த்தோதினர். இக்கருத்தே பற்றி "பலகலை யுலவ னிலவுதலானும்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். இவ்வாறன்றி ஆயி

மையாயென மகவேஉமுன் னிலையாக்குவார்க்கு இவ்வுதாரணம் மேலதனை வலியுறுததுதறகெழுநததன்றாயக கூறியதுகூற லெனனும வழுவாய முடியுமெனறொழிக.

தேறறேகாரம விகாரததாறறொககது.

அருவுருவாயென்புழி ஆககசசொல உவமைப்பொருள் குறிதது நினறது, "ஆளவா ரிலிமா டாவேனோ" என்றாறபோல

தொககுத தோன்றன் மலாமணமபோலெனக கூட்டுக.

மயககம துறறு மருநதிற றெளிநதும
பெயாததுணாநீ சநதாகாய பேசி—லசததுமலை
நீயறிநது செயவினைக ணீயனறி வேறசததுந
தானறிநது துபயாமை தான.

எ-து உ-ம். எ-னின் அஙஙனமறியுமுயிா சிவசததோ டொபபச சிததாகுமெனபாரை நோககி உபதேசியாயென்ற தனை வலியுறுததுதனுதலிறறு இ-ள மயககமது உறறும மருநதின தெளிநதும, எ-து நினனறிவை விளககுதறகுரிய வியஞசகமிலவழி ஒருவிடயததை இனனதெனறறியமாட் டாது மயக்கத்தையுறறும் பசிநோயககு அன்னமபோல அம மயககநோயக்கு மருநதாய வியஞசகமுள்வழி அம்மயகக நீஙகி அதனையின்னதென்று நிசசயிததும—பெயாதது உணர் நீ பேசில சதது ஆகாய எ-து இங்ஙனம் மாறி மாறியுணா நது வருகினற நீ சொலலுமிடததுச சிவசததோடொப்ப அறி யுஞ் சததியுடையாயலலை அற்றேல அசததனுவேன் போலு மெனின்—நீ அறிநது செய் வினைகள் நீ அன்றி வேறு அசத துத் தான் அறிநது துய்யாமை தான் அசத்தும் அலை. எ-து. வியஞசகம உள்வழியும் நீ முன்னறிந்து செயத வினைகளை

இப்பொழுது நீயேயறிந் தநுபவிக்கவல்லையன்றி நின்னின் வேறாய் அசத்தாகிய பாசம் அறிந்தநுபவிக்கமாட்டாமையான் அதனோடொப்ப அசத்தனுவாயுமல்லை—வேறு. எ-று சத்தகுணமுடைய ஆகாயம்போல வியஞ்சகமுள்வழி அறியுமாற்றலுடைமையும் அஃதில்வழி அவ்வாற்றலின்மையுமாகிய இரண்டுமுடைய நீ அவ்விரண்டற்கும் வேறாய்ச் சித்சித்தாந் தன்மையுடையை. எ - று

மருந்தென்றெளிந்தெனவே மயங்குதல் அஃதில்வழியென்பது பெற்றாம். வியஞ்சகமில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதுளவழி நீங்குகின்றதூஉமாகிய மயக்கம் உண்டியில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதுளவழி நீங்குகின்றதூஉமாகிய இயல்புடைய பசியோடொத்தலின் அதனைப் பசிநோயாகவும், தீர்த்தலொப்புமைபற்றி வியஞ்சகத்தைப் பசிதீர்க்குமருந்தாகவும் உருவகஞ்செய்தார் இஃதேகதேசவுருவகம். மருந்தெனப் பொதுப்பட உருவகஞ்செய்தாராயினும் மறித்து மறித்துவேண்டப்படுமாறு ஈண்டைக்கேற்புடையது பசிநோய் தீர்க்கு மருந்தேயாகலின் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது அது பகுதிப்பொருள விகுதி.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது அசத்துமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

தானென்பது முன்னையது எழுவாயுருபு படநின்றது. பின்னையது அசைநிலை.

துவ்வாமை துய்யாமை என மரீஇயிற்று.

சத்தியுடைய பொருள் சத்தம், அஃதில்பொருள் அசத்தமாகலின, அவ்வடமொழிகள் ஈண்டம்முக் கெட்டுக குற்றியலுகரவீறாய் நின்றன: "நாகணையான்;" "பெற்றொன்றுயர்

த்த பெருமான்," "பேது செய்து," "வாது செய்த் திருவுள ளமே" எனபுழிப்போல

அசித்துமலையென்பது பாடமாயின், மேறசகூதாகாயெ ன்றதனை இசையெச்சமாகக் கொண்டு சத்தாந்தன்மையே யுடையாயலலே; அதனமேலுஞ சித்தாமாறியாஙஙனமேமென்று ரைத்து இயைத்துககொளக இவ்வாறன்றி ஈணடுச சத்தா காய அசத்துமலையென்பவறறை மேலருவுருவ மனறுகுமென் றதன் பொருளபடக கொணடுரைபபாருமுளா அவா ஆண டேயமைாது கிடந்தபொருளை மறித்துங கூறவேணடாமை யும பெயாத்துணர் நீயெனவும அறிந்து துயயாமையெனவும் அறிவுடைமை அறிவின்மைபரறிக கூறும பொருளவையா தல செலலாமையும நோககிலா

மெயஞஞானந தனனில விளையா தசத்தாத
லஞ்ஞான முளள மணைதலகாண—மெயஞஞானந
தானே யுளவனறே தணகடனீ ருபபுபபோற
றானே யுளமுளவாத தாள

எ-து உ-ம். எ-னின. அமமயககம அவவுயிரோடினைய புடைய முதலவனுககு முணடுபோலுமெனவும அதுதான உயிர்கடகு ஏககாலதது வநததெனவு நிகழுஙகடாவை விடுசகு முகததான இரணடனபாலு முளதாமாறு வலியுறததுதனுத லிற்று. இ-ள். அஞஞானம் எ-து மேறகூறிபபோநத மய க்கமாவது—மெய்ஞ்ஞானந தனனில அசததது ஆதல் விளை யாது. எ-து ஒருபெறறித்தாய அறிவெனபபடுஞ சிவத்தி னெதிர் கதிர்முனனிருளபோல நிலையுதலிலலதாகலின் ஆண ளெதாதலின்றி—மெய்ஞ்ஞானந் தானே உள் அன்றே. எ-து. அச்சிவம் என்றுள்ளது அன்றே—தான் ஏய உளம் உளவாத தான். எ-து. தான் பொருந்துதற்குரிமையுடைய உயிர்களுள்

ளனவாக—உள்ளம் அணைந்தல. எ-து. அவ்வுயிர்களைப் பற்றி நிற்றல்—தண்கடல் நீர் உப்புப்போல் காண் எ-து தண்ணிய கடலின்கணுள்ளதாதலின்றி அக்கடலிடத்துள்ளதாகிய நீரைப் பற்றி நிற்கு முப்புப்போலென்றறிவாயாக எ-று

விளையாதென்னும் வினையெச்சமற்றை அணைந்தலென்னுந் தொழிற்பெயரோடு முடிந்தது

தானேயென்பது கட்டுரைச்சுவை வந்தது. தானேயுள் முளவாத தானென்புழித் தானென்பது முன்னையது எழுவாய் பின்னையது அசைநிலை

எயுளமென்னும் வினைத்தொகை "அறிவறிந்தமக்கட் பேறு" போல நின்றது. எய்தற்குரிமையாவது மேற்காட்டிடும்

தண்கடனீருப்புப்போலென்றதனால் முப்பொருள்களும் வியாபக வியாப்பியங்களாய் நிற்குமாறும் பெறப்பட்டது

இரண்டன்கண்ணும் உயிர்க்கிலயப்புடைமை கூறவே, இரண்டன்பாலு முளதாதலை வலியுறுத்தவாறு காண்க

ஈண்டிருதிறனையுமறியுமறிவுளதெனவே இருதிறனாகிய சத்து அசத்து எனப்பட்டனவெல்லாம் பிரமேயம் அவற்றை யறியுஞ் சதசத்தாகிய உயிர் பிரமாதா அவ்வுயிரினறிவாகிய சிற்சத்தி பிரமாணம் அவ்வறிவு நிகழ்ச்சி பிரமிதியென்பதூஉம் இருதிறனால் விளங்குமறிவுளதெனவே அவ்விரண்டனுள் அசத்தானறிவு விளங்கும்வழித் தனக்கு வேறாய் நின்று விளக்குவனவாய காட்சியனுமானமுரையெனப்படும் அசத்தாகிய பாசஞானமூன்றுஞ் சத்தானறிவு விளங்கும்வழி அன்னியமின்றித் தனக்காதாரமாய உடனின்று விளக்குஞ் சிவஞானமுந் தனக்கு வியஞ்சகங்களாகலான் அதுபற்றி அவ்வையும் பிரமாணமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமென்பதூஉம்,

இருதிறனினு மறிவுளதெனவே ஈரிடத்துங் கேடின்றி அசத்
தான் விளங்கி அசத்தை யறிவுழி அசத்தின்பாலும் சத்தான்
விளங்கிச் சத்தையறிவுழிச் சத்தின்பாலும் அதுவதுவாய் அழு
ந்துமென்பதூஉம் பெறுதும். இவ்வாறன்றி வியஞ்சகங்க
ளையே பிரமாணமென்னுந் தார்க்கிகர்முதலியோர் மதங்கள்
பொருந்தாமையும் அவ்வியஞ்சகங்களானிகழும் பிரமிதிவே
றுபாடும் அவற்றதியல்புகளும் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.
பௌட்கரமுதலிய சிவாகமங்களுட் கண்டுகொள்க.

மூன்றாமதிகரணமுடிந்தது.

ஏழாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல்குருவுமாய்த்தவத்தினிலுணர்த்தவி
டன்னியமின்மையினரன்கழல்செலுமே.[ட்

எ-து சூ-ம் எ-னின் ஞானத்தினை யுணருமுறைமை
யினை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை எ-னின். சூத்திரகருத்துணர்த்துதனுத
லிற்று. இ-ள். அவ்வான்மாவின் அறிவாவது மேலிருதிற
னென்றதனுள் அசத்தான் விளங்கி அசத்தின்பாலுளதாய அச
த்தினையறிந்து நின்றவாறுஞ் சத்தான் விளங்கிச் சத்தின்பா
லுளதாய்ச் சத்தினையறிந்து நிற்குமாறுந் தரிசிக்குமுறைமை
யினை யுணர்த்துமுகத்தாற் சாதித்தற்குரிய அதிகாரந் தனக்கு

ண்டென மேலைசசூத்திரத்தானறிந்த ஆன்மாவுக்குச் சாதித்த துறை பெறப்படுமே பயனும அதறகுச சிறநத சாதனமாவதும அது வருவாயும் இவையென்பதுணர்ததுதல இவவெட்டாஞ சூத்திரததின கருதது. எ - று.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிதுவிளங்கும்.

இசசூததிரததின பிண்டப்பொழிப்பு உயிா தான் முன்னேசெயதுகொளளப்பட்ட புண்ணியவிசேடததாற றனககு அநதரியாமியாய இதுகாறு முணணின்றுணாததிவந்த பரம்பொருளே இபபொழுது குருவடிவமுங் கொணடெழுநதருளி வநது சிவதீககை செயது, மனனவ குமாரனாகிய நீ ஐம்பொறிகளாகிய வேடருட்பட்டு வளாந்து நின்பெருந தகைமையை அறியாது மயஙகி யிடர்ப்பட்டாய நின்பெருந்தகைமையாவது இவ்வியலபிறறென்றறிவுறுப்ப அறிநதமாததிரையே அவ்வேடரை விட்டு நீங்கி அன்னியமின்றி அனன்னியமாகதனமையின நிலைபெறறு அமமுதலவன்றிருவடிகளையணையும எ - று.

உயிரென்பது மேலைசசூத்திரததினின்றும வருவிததுரைக்கப்பட்டது.

தவத்தினிற் குருவுமாய் வளர்ந்தயர்ந்தனையென வுணர்ததவிட்டுச் செலலுமென இயையும்.

புலன் ஆகுபெயர்.

வளர்ந்தயர்ந்தனையெனபது ஈநதுபுகழ்பெற்றான் என்புழிப்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

தமமுதலென்றது வேறுமுடிபாகலிற் பால்வழுவின்மையுணர்க.

குருவுமென்ற உம்மை உயிர்க்குயிராய் உள்நின்றுணர்த்தியதூஉமன்றியென இறந்தது தழீஇயிற்று; சிறப்புமாம.

அன்னியமின்மை அத்துவிதம். அஃதாவது சேறலைப் பயப்பித்ததாய் ஆண்டுளதாகிய வியைபு.

அரனென்றது சுட்டுப்பெயர்படநின்றது.

வெண்கொற்றக்குடையும் நவமணிமுடியுஞ் சிங்காசனமும் மன்னவற்கேயுரிய சிறப்படையாளமாம்; அதுபோலப் பிரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாமியல்பாகிய ஒருபெரு வெண்கொற்றக்குடையும், எவற்றையும் ஒருங்கே ஓரியல்பானறியும் பேரறிவாகிய ஒருபெருஞ் சுடாமுடியும், அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய் நின்று எவற்றினையுஞ் செலுத்துமியல்பாகிய ஒருபெருஞ் சிங்காதனமும், பிறரொருவர்க்கின்றித் தனக்கேயுரிமையாகச் சிறந்தமைபற்றிப் பசுக்களுக்குப் பாசங்களையரித்தலான அரனென்னுந் திருப்பெயருடைய முதல்வனை மன்னவனாகவும், அம்முதல்வனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுதுந் தனதேயாகக் கொண்டநுபவிக்குஞ் சுதந்திரமுடைமையுஞ் சித்தெனப்படுஞ் சாதியொருமையும்பற்றி ஆன்மாவை மன்னவகுமாரனாகவும், அவ்வான்மாவை அறிவுப்பெருஞ்செல்வமுழுதையும் ஆறலைத்துக்கொண்டு சிறுமையுறுத்தலும் விதிவிலக்கை யிழப்பித்து இழிதொழிலின்றப்பித்தலுமாகிய இயல்புபற்றி ஐம்பொறிகளை வேடராகவும் உருவகஞ் செய்தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவெனவே ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்தயர்தலும் அநுவாதமுகத்தாற் பெற்றாம்.

இதனுள், தவத்தினினுணர்த்தவென்றது ஓரதிகரணம்; தம்முதல் குருவுமாயென்றது ஓரதிகரணம், ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவென்றது ஓரதிகரணம்; விட்டன்னியமின்மையி னரன்கழல் செலுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக நாலதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

௩ணடு இவ்வான்மாக்களுக்கு முறசெய் தவத்தான் ஞான நிகழுமென்றது.

எ-து மே-ள். எ-னின் மேற்கூறிப் போந்த சாதகராற் செயயப்படுஞ சாதனமும அது வருவாயும வேறு வேறாகக கூறுஞ சமயததாரை நோககிச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக கணணழிததுரைதது மேற்கோடலுதலிறறு இ-ள வெ-டை

மேற கூறிப போநத இயல்புடைய ஆன்மாககளுக்கெ ன்பார இவ்வான்மாககளுக்கெனறா.

படிமுறையானன்றி இவவொருபிறவியிறசெயத தவத் தானே அமையாதெனபதுணாததுதறகு முறசெயதவமென விசேடித்தார்

௩ணடு ஞானமென்றது குரவனுணர்த்திய வாறு சிவ ஞானங கணணுககொணடு அறிவதாகிய சாதனவறிவின மேற்று

நிகழுதல ஐயந்திரிபின்றி விளங்குதல

மேற சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறி யாகிய ஞானததைககாட்டியல்லது மோக்ஷததைக்கொடா வாதலான்

எ-து ஏது எ-னின் தவங்களே சாதனமாதலமையும் ஞானமெற்றுககென்பாரை நோககி மேற்கோளைச சாதிதத னுதலிற்று இ-ள். வெ-டை.

௩ணடுந் தவமெனப்பட்டன பிறவல்லவென்பார் சரியை கிரியாயோகஙகளையெனக கிளந்துரைத்தார்,

கிரியர்யோகங்களென்னும் உம்மைத்தொகை வடநூன் முடிபு. கிரியாயோகமிரணடற்குந் தீக்கையொன்றென்பது

தோனற அவ்விரண்டனையுந் தொகுததோதிச சரியையைத் தமிழுககுரியவீறருன வேறு வைததாா

ஆளுடையபிளளையாா முதலாயினூர்ககுத தவமின்றியும் ஞானநிகழநதவாறெனனையெனனுங கடாவை விடுததறகு மேறசெயதுழியென ஈணடும வலியுறுததாா

மேலாகிய உணமைசசரியை கிரியாயோகங்களையெனி னுமமையும

காட்டிககொடுககுமெனறபாலதனை எதிாமறைமுகததாற கூறினூா, ஞானததை யினறியமையாமை யுணாததுதறகு. சரியை கிரியா யோகஙகளைச செயதுழி யெனறது உபலக கணமாகலின் தீககை பெறறுழி அதுவும் ஞானததைக காட் டியல்லது மோடசததைக கொடாதெனக கொளக அவை யெலலாம ஞானததைக காடடியலலது மோட்சததைக கொ டாமையை வலியுறுததுவாா நனனெறியாகியவென ஞான ததை விசேடிததாா நனமையெனபபடுவனவெலலாவறறி னுஞ் சிறநத நனமையாவது வீடுபேறெனபது அதனைத தலை பபடுதறகேதுவாய்ச் சிறநதநெறியாகலின ஞானம நனனெ றியெனப்பட்டது. வீட்டிறகு நெறியென அவ்வசசமயததா ராற கூறப்படுவனவனைததூந தனகணணே வநது கூடநின்ற பெருநெறியாகலானும் அது நனனெறியெனப்பட்டது. நன் னெறி சன்மாாககமென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

தவஞ்செயதா ரெனறுந தவலோகஞ் சாாநது
பவஞ்செயது பற்றறுபபா ராகத்—தவஞ்செயத
நறசாாபில வநதுதிதது ஞானததை நணணுதலைக.
கறறூர்குழ சொலலுமாங கண்டு

எ-து. உ-ம். எ-னின. மேற சரியை கிரியா யோகஙக ளைச் செய்தார் அவற்ருன் ஞானததைக காணுமுறைமை யெவ

வாறென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறுணர்த்தி எதுவை வலியு றுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். தவம் செய்தார். எ-து. சரியை முதலியவற்றைச் செய்தார்கள்—என்றும் தவலோகம் சார்ந்து. எ-து அவ்வத் தவப்பயன்களைப் பயப்பிக்குஞ் சாலோகாதிபதங்களை ஒருதலையாக நண்ணி ஆண்டுள்ளவாகிய இன்பங்களை அநுபவித்து,—பற்றுப் பவம் செய்து அறுப்பார் ஆக. எ-து. முன்னுடம்பிறக்குநாள் அடுத்த வினை காட்டுங் கதிநிமித்தம்பற்றியெழுந்த அவாவினை மீள நிலத்தின்கட் பிறந்தநுபவித்து நீக்கிக்கோடற்பொருட்டு—தவம் செய்த நற்சாரிலவந்து உதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலை. எ-து. மீளத் தவஞ்செய்தற்குரிய உயர்ந்த குலத்தினகண் வந்து தோன்றித் தவக்குறையான அவ்விடயப்பற்று முற்காவண்ணம் அறுத்துத் தத்துவஞானத்தைத் தலைப்படுவாராதலை—கற்றா சூழ் கண்டு சொல்லுமாம். எ-து வீட்டுநூல்களைக் கற்றாது சூழ்ச்சி அந்நூற் கருத்துணர்ந்து சொல்லும். எ - று.

தவந்தானுகப் பிறிதொன்று தானுக இவ்வுலகத்து உடம்பொடு நின்றீட்டிய வினையெல்லாம் அவ்வுலகத்திற் செலுத்தித் தத்தம்போகங்களைப் பயந்தேவிடுமாகலான் அவற்றை ஒருஞான்றும் பிறழமாட்டாரெனபார் என்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்தென்றுர்.

ஆகவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் உண்ணவந்தானென் புழிப்போலத் தற்பொருட்டாய் நின்றது.

பற்றறுதற்பொருட்டு வந்துதித்தெனவே ஆண்டுப் பற்றுச்செல்லாதவழி அவ்வுலகத்து நின்றாங்கே ஞானத்தை நணுவரென்பதூஉம் பெறுதும்.

கற்றாது சொல்லுதற்றொழில் சூழ்ச்சிமேலேற்றப்பட்டது.

ஆம் அசை நற்சார்பில் வந்துதித்த ஞானத்தை நண்ணுதலென்ற அருத்தாபத்தியான் இழிகுலத்தோர் தத்துவ ஞானத்துக் குரியரல்லரென்பது பெறப்பட்டது

பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை யொக்கு
மிசைத்த வருவினையி னின்ப—மிசைத்த
விருவினை யொப்பி லிறப்பி றவத்தான
மருவுவனு ஞானத்தை வந்து

எ-து உ-ம் எ-னின் சரியை முதலிய தவங்களே தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமென யாப்புறுத்தோதியதென்னை வேதத்துட் கூறிய வேள்வி முதலாயினவுந் தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமென்றல் அமையுமெனப் பாட்டாசாரியன்மதம் பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று இ-ள் இசைத்த வருவினையில் இன்பம் எ-து ஒருநல்வினைசெய்வானொருடங்கி அறநூலையாயவாராது உணர்வினைக்கண் விடயமாய வரும்பொழுதே தம்மாற் பெறப்படுங் காமியப்பயன்களை உடன்கூறிக்கொண்டே வருகின்றனவாய வேள்வி முதலிய அறங்களின் பயனாகிய இன்பம்—பசித்து உண்டு பின்னும் பசிப்பானை ஒக்கும் எ-து. முன்னர்ப் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானுக்கு அவ்வுண்டியான் வருமின்பத்தை யொக்கும் ஆகலான்,—இசைத்த இருவினை இறப்பு இல் தவத்தான் ஒப்பில். எ-து ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்கட் பொன் விலங்கும் இரும்பு விலங்கும்போலத் தம்முட் சமப்படுத்துணரப்படுவனவாகிய அறம் பாவமிரண்டுந் தம்மைப்போல அநுபவமாத்திரையாற் கெடுதலின்றி மேன்மேன்முறுகி வளர்வனவாய சரியை முதலிய தவங்களானே நோக்கவொத்தால்,—வந்த ஞானத்தை மருவுவன் ஆம். எ-து. அத்தவமுதிர்ச்சியுடைமையான் முன்ன

ர்க கூறப்படுஞானகுருவைத் தேடி வந்து ஞானத்தைத் தலைப்படுவென் எ - று

வேள்விமுதலாயினவெல்லாம அழிதன்மாலையவாய காமியங்களைப் பயபபனவனறித தததுவஞானத்தைப பயவாவெனறறகு அவறறை விதிததநூலகளே சான்றென்பாா இசைதது வருவினையென்றும, அவை ஞானததைப் பயவாமைமாததிரையேயனறித தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிறறலுமுடைமையின அவறறது கழிவேணடைககுக காரணமாவதெனபாா இசைததவிருவினையொபபிலெனறுங கூறினர்

ஒபபிலென்னும வினையெசசம மருவுவனென்னும பிறவினைமுதலவினைகொணடது

தேறறவேகாரம விகாரத்தாற றொககது

ஆம அசை

வருதல இடவழுவமைதி

பசிபபானென்றது ஆகுபெயர். இசைத்துவருவினையென நூலின்றொழில வினைமேலேறறப்பட்டது. மிசைதத விருவினையெனப் பாடமோதி, இருவினைகளுள மிகக விருவினையாகிய பிரமகொலை பரிமேதவேளவி போல்வன தமமுள் ஒருங்கே பயனறுவனவாய ஒததகாலததென்றுரைப் பாருமுளா. அஃது ஈணடைககுப் பயனபடாமையுஞ் சித்தாந்தத்துககேலாமையு மறிக

இசைத்து வருவினையிலின்பம் பசிததுணடு பின்னும் பசிப்பானையொக்குமெனவே, இறப்பிறவததான் மருவப்படு ஞானம் பசித்துணடு பின்னும் பசிததலிலலாத கடவுளர்கு அவ்விழ்த்வுணடியானுய பயனையொக்குமென்பதூஉம்பெறப்பட்டது. படவே, அவ்வமிழ்தவுண்டி நரை திரை மூப்பின்றி

நிலைபெறுதலாகிய பெரும்பயனைத் தருதன்மாத்திரையேயன
றிப் பசி தீர்தலாகிய அவாந்தரப்பயனையுந் தருமாறுபோல
இறப்பிறவுமூர் தத்துவஞானத்தைப் பயத்தன்மாத்திரையேய
னறித் தத்தம பதமுத்தியாகிய அவாந்தரப்பயனைப்பயத்தலும்
அமைவுடைத்தாமாறு கண்டுகொள்க

முதலதிகரணமுடிந்தது

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதல்வனே குருவு
மாயுணர்த்துமென்றது

எ-து மே-ள் எ-னின் மேற்கூறியவாற்றான் நிகழூ
ஞானத்தையுணர்த்துவார் கலைஞானங்களை யுணர்த்துவார்
போல நம்மனோரில் ஒருவராதலமையுமெனச் சாங்கியர் நை
யாயிகர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்
துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரை
த்து மேற்கோடனுதலிற்று இ-ள். மேற்கூறியவாற்றா
சரியை முதலிய மூன்றும் முற்றிய பின்னர் இம்மூற்றுத
லானே மலபரிபாகஞ் சத்திநிபாதம் நிகழ்ந்து தத்துவஞானத்
தின அவாவுதலையுடைய உயிர்கட்கு இதுகாறுந் தமக்கு முத
லாய உணர்ணின்றுணர்த்தி வந்த பரம்பொருளே அப்பருவ
றிந்து குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி வந்து அதனை யறிவுறுக்
கும் எ - று

எனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று.

இக்கருத்தே பற்றி * "அகத்துறுநோய்க்குள்ளின ரன்
றியதனைச் சகத்தவருங் காண்பரோ தான்" என்றார் புடை
நூலாசிரியரும்.

ஏகாரந் தேற்றம்

* திருவருட்பயன், அருளுருநிலை. உ.

அவன் அன்னியமின்றிச் சைதன்னியசொரூபியாய் நிற்றலான

எ-து. எது. எ-னின். மாயாவொருவன் மாயாவுருவினையேயான்' எயுமெனின் எம்மனோரிலொருவனைய முடியுமாகலின தமது முதல குருமூர்த்தி ஆதாரமாகத தரித்துநின்றுணாததுமெனறலே அமைவுடைததெனப பொதுவகையான் அதிட்டானபக்கங கூறுவாரை நோக்கிச் சிறப்புவகையான ஆவேசபக்கமாமாறுணாததி மேறகோளைச சாதிததனுதலிற்று. இ-ள. அம்முதலவன் பாலினையபோல மறைந்து வேறாய நிறறலினறிச சுததான்ம சைதன்னியமே தனககுச சொரூபமாககொண்டு தயிரினையபோல ஆண்டு விளங்கி நிறறலான் இவவானமாககளுக்குத தமது முதலானே குருவுமாயுணாததுமென மேறகொணடது எ-று.

பாலினையபோல வேறாய் மறைந்து நின்று செலுததப் படுவனவறறினும பொதுவாயச செலவதாகிய அதிட்டானபக்கங் கொளவார்க்கு எனைசசமயகுரவருங குரவராவான்சேறலின் அஃது ஈண்டைக கமைவுடைததனறென்பதாம்

சைதன்னியமெனறா மாசுதீர்ந்ததென்பதுணர்த்துதற்கு.

மெயஞ்ஞானந தானே விளையுமவிஞ் ஞானகலாக
கஞ்ஞான வசசகலாககககுருவாய—மெய்ஞ்ஞானம
பின்னுணாதது மன்றிப பிரளயா கலருககு
முனனுணர்த்துந தானகுருவாய முன.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஓரோரிடங்களிற் குருவாய்வந் துணர்த்துதலின்றியும் ஞானிகளுமாறென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வரைசெய்துணாத்தி வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள. விஞ்ஞானகலர்க்குத் தானே மெய்ஞ்ஞானம

விளையும் எ-து. அம்முதல்வன் மூவகையான்மாக்களுள் விஞ்ஞானகலராயினார்க்குத் தன்மையினின்றவாறே தத்துவஞானத்தை விளைவிப்பன் — அன்றிப் பிரளயாகலருக்குத் தான் குருவாய் முன் உணர்த்தும் எ-து அவ்வாறன்றிப் பிரளயாகலராயினார்க்கு நாற்றோளும் முக்கண்ணும் கறைமிடறும் முதலிய உறுப்பிற்றாய முதற்றொழினடாத்தி நின்ற தன்னியற்கை வடிவே குருவடிவாகக் காட்டி முன்னாக நின்று தத்துவஞானத்தையுபதேசித்துணர்த்துவன் — அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குருவாய்ப் பின் மெய்ஞ்ஞானம் உணர்த்தும் எ-து. அவிச்சையையுடைய சகலராயினார்க்கு அவர்வடிவுபோலும் வடிவுடைய குருவாகி அவ்வடிவின்பின்னாக மறைந்து நின்று தத்துவஞானத்தை யுணர்த்துவன்—முன் எ-து அவ்வேறுபாட்டை யறிவாயாக எ-று

முன்னென்றதனை முன்னைப்பொருளென்றுரைத்து எழுவாயாகக் கோடலுமொன்று

விளையுமென்பது அரசனெடுத்தவாலயம் என்புழிப் போல விகுதி தொக்குநின்றது இவ்வாறன்றி எளிதின் அடப்படுதலின் அரிசி தானே அட்டது என்றாற்போல எளிதின் விளைவிக்கப்படுதலின் மெய்ஞ்ஞானந்தானே விளையுமென்றாரெனினுமமையும் *"உண்ணின்றுதந்தருள்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது அவிச்சையையென்பது சகலர்க்கே அடையாயோதியவாற்றானறிக

அச்சகலரென்றது தவஞ்செய்தாரென மேலெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சகலரென்றவாறு

அக்குரு வென்றது மேற்கோளிற் கூறிப்போந்த குரு வென்றவாறு.

போற்றிப்பஃறொடை.

தானே விளையும் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் எனவே, விஞ்ஞானகலர்க்குத் தன்மையினும் பிரளயாகலர்க்கு முன்னிலையினும் சகலர்க்குப் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்துமென வரைசெய்தவாறு காண்க. இவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் நிராதாரமெனவும் பின்னையது சாதாரமெனவுங் கூறப்படும்.

அறிவிக்க வன்றி யறியா வுளங்கள்
செறியுமா முன்பின் குறைகள்—நெறியிற்
குறைவுடைய சொற்கொள்ளார் கொள்பவத்தின்
குறைவில்சகன் சூழ்கொள்பவர்க்கு [வீடென்

எ-து உ-ம் எ-னின் விஞ்ஞானகலர் முதலிய மூவர்க்கும் ஒரியல்பா னுணர்த்தாது அவ்வாறு தன்மையினும் முன்னிலையினும் பின்னிலையினுமாயுணர்த்துதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கிக் காரணங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள் உளங்கள் செறியின் அறிவிக்க அன்றி அறியா. எ-து உயிர்களெல்லாந் தமக்குரிய படிவழியின் வைத்து முதல்வனறிவிக்க அறியுமியல்பினவன்றி ஒன்றுபோல் அறிவிக்கவறியுமியல்பினவல்ல ஆகலான்—குறைவு இல் சகன் சூழ் கொள்பவர்க்கு. எ-து. அவ்வறிவாற் குறைபாடில்லாத சக்கடவுளது உபதேசமொழியைக் கொண்டொழுகு மியல்பினராகிய பிரளயாகலர் சகலர்க்கு—குறைகள் முன் பின் செறியுமாம் எ-து அவ்வறிவித்தாலறிதலாகிய குறைகள் முன்னிலையினும் பின்னிலையினு நிகழ்வனவாம்—குறைவு உடைய சொல் கொள்ளார் கொள் பவத்தின் வீடு என். எ-து. குறைவில சகனல்லாகிய குறைவினையுடைய உபதேசமொழி கொண்டொழுகவேண்டாத விஞ்ஞானகலர்க்கு முதல்வனாற் கொள்ளப்பட்ட தன்னுண்மைமாத்திரையின் வீடு பயக்குமுணர்வுண்டென்றறிவாயாக. எ-று.

குறை இன்றியமையாமைப்பொருள்; அது *"வினைக்கு ரைநீரார்தாரிற நீர்ந்தனறுலகு" என்பதனுட் பரிமேலழகரு ரையானு முணர்க

பவம், சம்பவம், உணமை என்பன ஒருபொருட்கிளவி

வீடுபயக்குமுணர்வை வீடெனறும, சூழ்சசி பயக்கு முபதேசமொழியைச சூழெனறுங காரணகாரியமாக உபசரி ககப்படடன கொளபவா கொளளாரெனபனவும அவை கொளளாாகவெனனு நான்கனுருபு விகாரததாற றொககது. "ஐநதவித்தாறறல" எனபுழிபபோல

ஆம வீடெனவியையும. வீடாமெனப்பாடமோதுவா ருமுளா.

மேலைவெணபாவின முன்னுணர்ததும பின்னுணர்த தும தானே விளையுமெனக கூறியவறறை ஈணடு நெறியின றிவிசகவனறி யறியாவாகலான அது முன செறியம பின செறியும பவத்திறுமெனக காரணங் காட்டி வலியுறுத்தி னா இதறகுப பிறரெலலாந தததமக்கு வேணடியவாறே மேலைவெண்பாவோடு இயைபறவுரைததாா அலலதூஉம் அறிவிக்கவனறியறியாமை உபதேசியாய என ஆனமாவின்ற னணியலபு கூறுமவழிப பெறபபட்டதாகலின அதனை ஈண டும புனருததியாகக கூறவேணடாமையின் மேலது வலியுறு ததுதற கேறபுடைய அறிவிகக அறிதற்கட்படுமவிசேட மாத் திரையே ஈண்டெடுததோதினரென்றுணாக. படிவழியினை வைததறிவிககவனறியறியாமை "பநதமும் வீடுந தெரிபொ ருட பனுவற படிவழி சென்றுசென்றேற்"எனபதனானுமறிக.

இல்லா முலைபபாலுங் கண்ணீரு மேநதிழைபா
னலலா யுளவாமா னீரகிழல்போ—லிலலா

* திருக்குறள். சுகஉ.

வருவாகி நின்றானை யாரறிவார் தானே
யுருவாகித் தோன்றானே லுற்று.

எ-து. உ-ம் எ-னின். அம்முத்திறத்துள் ஈண்டைக்கெடுத்துக்கொண்ட அஞ்ஞான வச்சகலாக்கக்குருவாதல் உபசாரமேயன்றி ஏனையபோலுண்மையாதல் செல்லாதெனப் பாராசோகக் உண்மையாதலே உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதனுதலிற்று இ-ள் நல்லாய். எ-து அறிவால் நன்மையுடையமாணாக்கனே—ஏந்து இழை பால் முலைப்பாலும் கண்ணீரும் இல்லா உள்வாம் ஆல் எ-து ஏந்திய இழைகளையுடையாட்குக் குழவிமாட்டுள்ளதாகிய அருவாகிய அன்பினைப் பிறரறியுமாறு வெளிப்படுத்தும் அவ்வன்பின்உருவாகிய முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அவண்மாட்டுக் குழவியைக் காணுமுன் இல்லாவாய்ப் பின்னுள்ளவாம் அதுபோல—நீர் நிழல் போல இல்லா அரு ஆகி நின்றானை ஆர் அறிவார் தானே உரு ஆகி உற்றுத் தோன்றானேல் எ-து. நீரின்கணிழல்போல உயிர்கண்மாட்டுப் புலப்படுதலில்லாது அருவமாய் நின்ற முதல்வனை யாரதாமறிவார் அவனே குருவடிவாய் வந்து தோன்றி நின்று உணர்த்தானாயின். எ-று

ஒருவருமில்லையென்பதாம்

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை

இன்றியமையாமையுணர்த்துவார் தோன்றானேலாரறிவாரென எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார்

பொருளுக்கோதியதனை உவமையினுங் கூட்டி ஏற்குமாறுரைக்க

முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அன்பை விளக்குமென்பது *"சுரந்த திருமுலைக்கே துய்யதிரு ஞானஞ்—சுரந்துண்டா

* திருக்களிற்றுப்படியார்

பிள்ளையெனச் சொல்லச—சுரந்த—தனமுடையா டென்பா ணடி மாதேவி தாழந்த—மனமுடையா ளனபிருந்த வாறு’ எனபதனாலும், † “அன்பிறகு முணடோ வடைககுந்தா ழாா வலர்—புனகணீா பூசறரும” எனபதனாலு மறிக. அவவிர ணடும அன்பின் வடிவே பிறவலலவென்பது அனபு நிகழதற குரிய காரணமுளவழி வெளிபபட்டு அஃதிலவழி வெளிபப டாத ஒறறுமை நோககிக கணடுகொளக இவவொறறுமை யுணாததுவாா இலலாவாயுளவாமென்றா

இலலவெனபது முறறெசசககுறிபபு

ஆல அசை நீா அகததியஙகு முயிாகட்கு இடங்கொடு ததலுண்மையான் நீரினகண வெளியுணடெனபதூஉம, உண டாகவே, ஆணடு நீருககு நிழலுணடென்பதூஉம, பெறபபட் டன. அநநிழல, வேறு நிலலாது நீரோடு விரவி நிறறலின நீாபோற புலபபடாதாயிறறு அதுபோலச சிவசைதனனிய மும யானென்னுமுணாவிறகு விடயமாயப புலபபடும ஆனமை சைதனனியததோடு விரவிப் புலபபடாது நிறபதொனறெனபாா நீர் நிழலபோலிலலா வருவாகி நினறனெயெனறா

இரணடாமதிகரணமுடிநதது

மூன்றுமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாககள் ஐயுணாவுகளானமயஙகித தம் மையுணராவென்றது

எ-து. மே-ள் எ-னின். விடயஞானத்தை விளககும் ஐமபொறிகளே தததுவஞானததை விளககுதறகுமமையும் தமமுதல குருவுமாதலவேணடாவெனச் சிவசஙகிராநதவாத சைவர் மதம பறறி நிகழுஙகடாவை யசசங்கித்துச சூததிர

† திருவளளுவர்

றின் மூன்றாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட ணுதலிற்று. இவ்வாறுரையாக்கால், இனியென்பதனு னுண ர்த்தப்படும் மேலையதிகரணத்தோடுளதாகிய இயைபு பெறப் படாமையறிக. இ-ள் வெ-டை

உணர்வு ஆகுபெயர்

அவை தாம் பளிங்கில்விட்ட வன்னம்போற் காட்டிற் றைக் காட்டி நிற்றலான்

எ-து. எது எ-னின். அறிவை விளக்குங் கருவியான் மயக்க நிகழுமாறியாங்ஙனமெனபாரை நோக்கி மேற்கோ ளைச் சாதித்தனுதலிற்று இ-ள் படிகத்தின் வைத்த பலவே றுவகைப்பட்ட நிறங்கள் அப்படிகவொளியைக் கீழ்ப்படுத் துத் தத்தமியல்பினையே விளக்கி நிற்குமாறுபோல அவ்வைம் பொறிகடாம் ஆன்மசொரூபத்தைக் கீழ்ப்படுத்துத் தம்மாற்கா ட்டப்பட்ட தத்தம் விடயமாத்திரையே அவ்வான்மாவுக்குக் காட்டி நிற்பனவாகலான் இனியிவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுக ளான் மயங்கித் தம்மை யுணராவென மேற்கொண்டது எ-று.

விடயங்களுள்ளும் அவ்வவ்விடயமாத்திரையே அவ்வவ்விந் திரியங் காட்ட வல்லுமெனபார் காட்டிற்றையென ஒன்றறி சொல்லாற் கூறினார்

பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியந்
தன்னிறமே காட்டுந் தகைநினைந்து—பன்னிறத்துப்
பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்ம்
மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு. [கண்டான.

எ-து. உ-ம. எ-னின். அங்ஙனங் காட்டிற்றையே காட் டிநிற்குமாயின், 'அவ்விந்திரியங்கள் உள்வழித் தம்முதல் ருரு வமாயுணர்த்தினும் உணர்தல் செல்லாதுபோலுமென்பாரை

நோக்கி உணர்தற் குபாயங்கூறி அதனை வலியுறுத்ததனுதலி ற்று இ - ள பல்நிறம் காட்டும படிகம்போல இந்திரியம தன் நிறமே காட்டும் தகை நினைந்து எ-து. தன்னொடு சாரப்பட்ட பன்னிறங்களினியல்பே தனமாட்டுக காட்டிநிற்கும் பொதுவியலபுடைய படிகமபோலத தன்னொடுசாரபபட்ட இந்திரியஙகளினியல்பையே சார்நததன்வண்ணமாயத தன் மாட்டு விளககிநிற்கும் தனது பொதுவியலபை முன்னாக. சிந்திததறிநதுகொணடு பினபு—பல நிறததுப் பொயப புலனை வேறு உணாந்து. எ-து அந்நிறஙகள படிகததுககு வேறெனறறியுமாறுபோலப் பலவகையியலபுடைய பொது வியல்பைச் செயயும பொறிகளைத தனனின் வேறெனத் தெளிந்து—பொய பொயயா மெயகணடான. எ-து. அவறறுடைய அப்பொதுவியலபு பொயயாயொழியுமாறு தனது சிறப் பியலபை யுணர்நதானுயின—வேறு மெயப்பொருட்குத் தைவம் ஆம் எ-து அவவசததாகிய பொறிகளுககு வேறுகிய சிவசததினதியலபு தனமாட்டு விளஙகசசெயயுமாகலின அசசிவசததுக கடிமையாம் எ - று

ஈண்டுப் பொய் மெய்யெனப்பட்டன அப்பொருளவாதல மேலே காட்டினும்.

தைவமென்பது தேவனதுடைமை யென்னும் பொருட்டாய வடமொழிப்பகுபதம.

இதனானே கருவிகளுள்வழிக் காட்டிற்றறைக காட்டிநிற்றலின் அறிதல செலலாது அவை நீங்கியவழிக கேவலமாய் முடியுமாகலிற் றன்னுண்மையறியுமாறியாங்ஙனமென்னுங கடாவை யாசங்கித்து அவையுள்வழியே தன்னுண்மை யறிதற்குபாயங்கூறி இதுபற்றி அவை காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்றற் கிழுக்கிலலையென வலியுறுத்தவாறுமென்க.

மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாமென்றதனால் வருகின்ற அதிகாரணததிறகுத தோறறுவாய செய்தவாறு.

மூன்றுமதிகாரணமுடிநதது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாத் தன்னை இந்திரியத்தின் வேறு வான காணவே தமது முதல சீபாததனை யணையுமென்றது

எ-து மே-ள் எ-னின். பொயப்புலனை வேறுணர்நது பொய பொயயா மெயகணடாாகு அதுவேயமையும் கருவி கள நீககியவழிச செய்யக கடவதொரு முயறசி கூடாமை யின் ஆணடு மெய்ப்பொருட்குத தைவமாதல பெறப்படாதெ னப் பேதவாதசைவர் முதலியோா கூறுங்கடாவை யாசஙகி ததுச சூததிரததின் நானகாங கூறறைக் கண்ணழிததுரை தது மேற்கோடனுதலிற்று இ-ள வெ-டை.

இந்திரியத்தின் வேறுயவழிக கேவலத்தை யணைதலு முணமையின் அதனை நீககுதறபொருட்டு வேறுகவெனவொ ழியாது வேறுவான் காணவென்ருர்; காண்டலே அதற்கமை யுமென்றலின்.

ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

ஊசல் கயிறற்றாற் றாய்தரையே யாந்துணையான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அவ்வாறு காணடலே சீபாதத்தை யணைதற்குச் சாலுமென்பது யாஙஙனமென்பாரை நோககி உவமையின் வைததுககாட்டியமேற்கோளைச் சாதித்தனுதலி ற்று. இ-ள். ஒருவன் ஏறியிருந் தாடுதற்கு ஆதாரமான ஊசல் கயிறற்றதாயின் அவனுக்கு உற்றுழியுதவுந் தாய்போல ஆணடுத தாரகமாவது நிலனேயன்றிப் பிறிதில்லையென்னும

ஒப்புமையான் இனி யிவ்வான்மாத் தன்னையிந்திரியத்தின் வேறுவான காணவே தமது முதல் சிபாதத்தையணையுமென மேற்கொண்டது. எ - று

வியாபகப்பொருட்குக் காட்சிவிசேடமே நீக்கமாகலின் அறுதல் அதற்கு உவமையாயிற்று.

சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலி னுள்ளஞ்
சிறைசெய் புலனுணர்வின் றீர்ந்து—சிறைவிட்
டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோன் மீளா
துலைவிலரன் பாதத்தை யுற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின் கருவிகணீங்கினவழி வேறு நில்லாது சிவத்தைத் தலைப்படுமாயின் அவ்வுயிர்க்குக் கருவிகணீங்கிக் கேவலத்தைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குப்போல மீட்சியுண்டுபோலுமென்பாரை நோக்கி அஃதின்றுமாறுகூறி மேல் தனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று இ-ள். சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் எ-து ஒருவன் அணையையுயர்த்துக் கட்டித் தடைசெய்ய ஆண்டுத் தடையுண்டு தேங்கி நின்ற ஆற்றுநீர்போலக் கருவிகளாகிய பாசஞானந் தனது வியாபகத்தைத் தடைசெய அதன்கண் ஏகதேசமாயடங்கித் தடையுண்டு நின்றவுயிர்—சிறை விட்டு அலை கடலில் சென்று அடங்கும் ஆறு போல எ-து அவ்வணைமுறிந்து தடை தீர்ந்தவழி இடையீடின்றிக் கடலின்கண் முடுகிச் சென்று அந்நீரேயாய் அதனுளடங்கி மறித்து வாராத ஆற்றுநீர்போல—சிறைசெய் புலன் உணர்வில் தீர்ந்து. எ-து. கருவிகளாகிய பாசஞானத் தடையினின்று நீங்கியவழி—உலைவு இல் அரன் பாதத்தை உற்று மீளாது எ-து. தனக்குக் கேடில்லாத சிவபிரானது திருவடியைத் தலைக்கூடி அத்திருவடி நிறைவேயாய் அதன்கணடங்கிப் பின்பு மீளுதல் செய்யாது. எ - று.

சிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் என்றது தொகையுவமம். இன. உவமவுருபு. தேகத்தின் மிகுதி யுணர்த்துவார் செழும்புனலென்றார்.

மலசத்திகளுக் கேடுண்மையின் அதனைத் தலைப்பட்ட உயிர்களுக்குக் கருவிகளின் மீட்சி கூடும், சிவசத்திக்கு அஃதின்மையின் அதனைத் தலைப்பட்டவுயிர் அவ்வாறு மீளுதற்கோரியைபில்லையென்பார் உலையிலரன்பாதமென விசேடித்தார்.

அடங்குமென்னும் உவமவினை பொருளினும், மீளாதென்னும் பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

எவ்வுருவுந் தானென்னி னெய்துவா ரில்லைதா
னிவ்வுருவின் வேறே லிறையல்ல—னெவ்வுருவுங்
கண்போ லவயவங்கள் காணுங்க ணில்லார்க்
கண்பேறே காண்க கழல்

எ-து உ-ம் எ-னின் மீளாதென்று விதித்தல்வேண்டாம் எல்லாஞ் சிவமாகக் கண்டார்க்கு மீண்டாலென் மீளாக்காலென்னென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரை நோக்கி அது விடையாதற்கேலாமை கூறி மறித்தும் மீளாமையை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ-ள். எவ்வுருவும் தான் என்னின் தாள் எய்துவார் இல்லை எ-து உயிருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வுஞ் சிவமேயாமாயின விசேடமின்மையாற் புலன்வழி ஒழுகுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூடவேண்டாமையின் ஒருவரும் அதனை எய்துவாரில்லையாய் முடிந்து *"பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை யடைய முத்தி" என்னும் வேதாகமங்கள் போலியாய் முடியும்—இவ்

* சிவஞானசித்தி, பரபக்கம், பாஞ்சராத்திரிமதமறுதலை. உரு.

வுருவின் வேறேல் இறை யலலன். எ-து. அது பற்றி முதல் வன் புலனுணாபோடியைபினறி அதனின் வேறாய் நிற்பன் என்னின் அப்புலனுணர்விறகு அவனலாகறபால தொன்றின் மையின் அவன ஆணடைக கிறைவனலலனெனபட்டு முத ன்மைக கிழுக்காய முடியும மறறெனனையோ அதனியலபெ ன்னின்—எவ்வுருவும எ-து உயிருணாவுபோலப் புலனுண ர்வுங கலப்பின்றி சிவமேயாமாயினும இரணடுந் தமமுளோப பனவலல—அவயவஙகள கணபோலக காணு எ-து உயிா ஐமபொறிகளினும ஒபப நிறபினும் அவறறண மெய வாய மூககுச செவி நான்குங கணணிநதிரியம ஒளியான அவவா னமபோததோடு விரவிச சேயமைககணணதாகிய விடயத் தையும் வியாபிததறியுமாறுபோல வியாபிததறிய மாடடாவா ய்த் தமமாட்டு வநத விடயஙகளை நினறுஙகுநின்றியைந் தறித தறன்மையவேயாம—அககழல அககண இலலார் கண பேறே காண எ-து. அககணணினது வெறறிப்பாட்டைக கண்ணொளி யிழநதாரது கணபேறறினகட் கணடறிவா யாக எ - று

கணணும் அவயவங்களும் ஆகுபெயா கண்பேறேயென ஏழாவது தொகுதது ஏகாரம் விரிததார் கழலணிவாாகரு உளதாகிய வெறறிப்பாட்டைக கழலென்றுபசரிததாா. கழல காலணிமணிவடம்.

ஈணடு வெற்றியாவது ஏனை நான்கிநதிரியங்களையு நோ க்கி மேம்படுதல.

கண்போலவயவஙகள காணு வககண்ணில்லார் கண் பேறே காணக் கழலென்பது முதலவன இரணடினுமொப்ப விரவிநிற்பினும் உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர்வு வியாபகவி ளக்கமாதலின்றி ஏகதேசவிளககமாம. உயிருணர்விறகு உள தாகிய அம்மேமபாடு அவ்வியாபகவுணர்வை யிழந்த பசத்து

வமுடையாா மாட்டறியப்படாதாயினும அவரது பசுத்துவ நீஙகிய சிவப்பேறறின்கணறியப்படுமெனபது தோனற நினற மையின் இஃதொட்டெனனு மலஙகாரம.

சிவமாயவழியும் புலனுணர்வு ஏகதேச விளககமாவத னறி உயிருணாவுபோல வியாபகவிளககம தலிலலையெ னவே, அதன்கண மீளுதலிழுகவென்பது பெறபபட்டது இதறகுப பிறரெலலாம இயைபின்றியுரைததாா

ஐமபொறியி னலலையெனு மநத கரசிவனை
யைமபொறியை விட்டங கணைசகல—னைமபொறி
னீஙகானீாப பாசிபோ னீங்குமல கனமமவரி [யி
னிங்காவை நீஙகு கினைநது.

எ-து. உ-ம எ-னின். சிறைவிட்டவழி அலைகடலிற் சென றடஙகுதலேயன்றி ஆறறுலலைகடறகே பாயந்த நீா அவவாறருன மறிததலு முணமையின அதுபோல அரன்பா ததைத யுறறவுயிருக்கு ஒரோவழி மீட்சியுமுணடென்பது பெறப்படுதலான் அவவழி மீளாமை செலலாதென்பாரை நோககி அம்மீட்சிககுக காரணமிதுவென்பதூஉம், அதனை நீககுதறகுபாயமுங் கூறி வலியுறுத்ததனுதலிறறு. இ-ள் ஐமபொறியின் அலலை எனும அநத தா. எ-து ஐம்பொறிகள போல ஏகதேசவிளககமுடையாயலலையென்றறிவுறுககப்ப டுஞ் சித்தாந்தமகாவாககியத்தைப் பெற்றுடைய மாணவ கனே,—அங்கு ஐம்பொறியை விட்டுச சிவனை அணை சகலன ஐமபொறியின் நீஙகான். எ-து சிறைவிட் டலைகடலிற் சென் றடஙகுமாறுபோலென மேற்கூறியவாறே ஐம்பொறிகளா லுய புலனுணர்விற்நீர்ந்து சிவன்றிருவடியையுற்ற சகலன் அவ்வைம்பொறிகளான் மீளவதனை நீங்குவானல்லன்—நீர்ப் பாசிபோல் நீங்கு மல கன்மம் வரின் நீங்காவை நீஙகு நினை

ந்து எ-து. கல்லெறியும வழி நீஙகிய நீர்ப்பாசி அது விடும் வழிப் பரககுமாறுபோல அவவணையின்கணீஙகிய மலகனம மாயைகள் வாதனைவயததாளிகழு மயாச்சிபற்றி வந்து கூடு மாயின் அதுபறறிப பொறிவழி மீளாமல அவ்வழியிந தன்னை விட்டு நீங்காத முதலவனை முன்னர்க் கூறப்படு முபாயஙகளி ினறு சிநதிதது அவறறை நீககிகெொள்ளும். எ - று

வரினென்றதனுல, வருதல் ஒருதலையன்று வாசனையுள வழியேயென்பதுபெறறும.

நீங்கியென்பது பாடமாயின, நீங்கினவாகிய மலகனம மெனப் பெயராகவைததுரைகக

சிததாநததததை அந்தமென்றது நூலகருறை தரம அதன கணணதாயசசிறநத ஒருவாாதநதை

அஙகு மேறகூறியபடி

ஐமபொறியை விட்டணைதறகுரியான் இவனென்பது ணர்ததுவர் சகலனெனறு

நீஙகுமென்னும் மகரஞ சநதி நோககிக கெட்டது. நீங கெனவே பாடஙகொணடு அணையென வேறு பிரித்து முன னிலையேவலாககி அதறகேறப நீஙகாயெனப் பாடந திரிதது ரைப்பாருமுளர்.

மேறகூறிய மீளாமையை வலியுறுததுவார் ஐம்பொறி யினல்லையெனு மந்ததரசிவனை ஐமபொறியை விட்டகத ணை சகலனைம்பொறியினீஙகாஜனெனறும் ஒரோவழியுளதாமா யின், அதற்குக காரணம இஃதென்பார் நீர்ப்பாசிபோ னீஙகி மலகனமம வரினென்றும், அது நீககுதறகுபாயஙகூறுவாா நீங்கானை சிந்தைந்து நீஙகுமென்றுங கூறினுர். மலகன்மமெ னவே, இனம்பற்றி மாயையுங் கொள்ளப்பட்டது.

"மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத—னன்கல நன்மக் கட் பேறு" என்றாற்போல நீங்காவினை நீங்கு நினைந்தென்றத னால வருகின்ற சூத்திரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்ததுமாயிற்று.

இம்மூன்றுதாரணங்களும் முறையே திருவடிஞானத்தைப் பெற்றவுயிர் புலனுணர்வின் மீட்டிலலையெனவும் மீட்டிழுக்காமெனவும் ஒரோவழிப பயிற்சிவயத்தான மீளவருமாயின மீளாதவாறு செய்துகொள்ளற்பாற்றெனவும் கூறித் தாய்த்தரையேயாமென்னும் ஏகாரப்பொருளை வலியுறுத்தி ஒரு பொருண்மேல் வந்தவாறு காண்க.

நானகாமதிகரணமுடிந்தது.

எட்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

ஊனக்கண் பாச முணராப் பதியை, ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி, யுராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாச மொருவத், தண்ணிழ லாம்பதிவிதி யெண ணுமஞ் செழுத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஆன்மசுத்திபண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று

எ-து. க-ரை. ஓ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். தம்முதல் குருவுமாயுணர்த்தக் கேட்டு அதனைச் சிந்தனைசெய்துணருமாறுணர்த்து முகத்தான் ஐம்புல

வேடரின் வளர்ந்த வாலாமை நீக்கி உயிர் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்துமாறுணர்த்துதல் இவ்வொன்பதாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து எ - று.

சூத்திரவியைபும் இதனானே இனிது விளங்கும்.

சிவப்பிரகாசத்துத் தானப் பணியை நீத்தலென்றோதப்படும் ஆன்மசுத்தியாவது இறைபணிநிற்கவென வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறற்பாலதாகலானும், அழுக்கு நீக்கமே ஆடைக்குச் சுத்தியாமாறுபோலப் பாசக்ஷயமே உயிர்க்குச் சுத்தியாவதன்றி வேறன்மையானும், பாசக்ஷயம்பண்ணுமுன்னர்ச் சுத்தியாதல் கூடாமையானும், வருகின்ற சூத்திரத்தின் கருத்தாய நின்ற ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாற்றைப் பதியை நாடியெனவுந் தண்ணிழலாம்பதியெனவுஞ் சிவதரிசனம் பண்ணுமாறே யுணர்த்துதற்கெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாக வைத்துரைத்ததென்னையோவெனின் மலையற்க, சிவதரிசனத்தினிகழ்வது ஆன்மசுத்தியெனினும் உடனிகழ்ச்சியுணர்த்துதற்கும் தம்முள் வேறுபாடு சிறுபான்மையுடையனவாய இவ்விரு சூத்திரமும் ஒருபொருண்மேலனவென்பதுணர்த்துதற்கும் இவ்வாறுரைத்தாராகலின். அஃதங்ஙனமாக, ஆன்மாத் தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுவானகாணவே தமதுமுதல் சீபாதத்தை யணையுமென்றலின், அக்காட்சியே அதற்கமையுஞ் சுத்தியெற்றுக்கெனின், அஃதொக்கும் நிருவிகற்பமாயக் காண்டலும், இரட்டுறக் காண்டலும், தெளியக்காண்டலுமெனக் காட்சிமூவகைப்படும் இம்மூன்றும் அதிபரிபக்குவமுடையார்க்குக் கேட்டமாத்திரையே ஒருங்கு நிகழுமாயினும் ஏனையோர்க்குக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலென்னுஞ் சோபானமுறையினன்றி நிகழாமையின், அவரைநோக்கிச் சிவரூபத்தினிகழும் ஆன்மதரிசனத்தின் பின்னாகச் சிவதரிசனத்தினிகழும் ஆன்மசுத்தியும் ஒருதலையான வேண்டப்படுமென

றுணர்ந்துகொள்க. * "நேசமொடு திருவடிக்கீழ் நீங்காதே நாங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி— யானையொடு மங்குமிங்கு மாகியல மருவோ ரருமபாச மறுக் கும்வகை யருளின வழி யுரைப்பாம" என வழிநூலாசிரிய ரும இக்கருத்தேபற்றி யோதினார்

இச்சூத்திரத்தின பிண்டப்பொழிப்பு குறையுணர்வாகிய பசுவறிவானும் பாசவறிவானும் உணரப்படாத முதலவனை அவனது திருவடிஞானத்தாற் றனனறிவின்கணணே யாரா யந்தறிக. அத்திருவடிஞானத்தான் நிலமுதனுதமீறாகிய பாச க்கூட்டம் நின்றுழி நிலலாது பரந்து திரிதற்கண அதிவேக முடைய பேயத்தேரினியலபிற்றாயக் கழிவதென்றறிந்து நீங் கவே, அப்பதிஞானம பிறவித்துயராகிய வெப்பத்துக்குக் குளிர்ந்த நிழலாய வெளிப்பட்டு விளங்கும். அவவாறு பாச த்தை யொருவிஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி சலியாமைப்பொருட்டு அப்பொருள பயக்குந் திருவ ஞ்செழுத்து அவ்விதிப்படியறிந்து கணிக்கப்படும். எ - று.

ஊனமென்பது அப்பொருட்டாதல் † "ஊனமேற் கிரியை விதத்தை" என்பதனானறிக

"நன்று மனனிது நாடாய் கூறி" என்றாறபோல நாடி யென்பது இகரவீறறு முன்னிலையேவல.

உராத்துனை ஏழாமவேற்றுமைத்தொகை. உராவென் பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர், பறவாக்குளவி பாயாவேங் கையென்றாறபோல ஒருவரானுரப்படாத வேகத்தையு டைய தேரெனச செயப்படுபொருட்கண வந்த பெயரெச்ச

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம, எட்டாஞ்சூத்திரம். கூ கூ. பாசிபடு. † சிவஞானசித்தி, சுபக்கம, முதற்சூத்திரம. சுரு. ஞானமேயான.

மறையாகக்கொண்டுரைத்து, "திருந்தார் நன்றென்றேனறியேன்" என்றாற்போல உராவென்பது குறுக்கல்விகாரமெனப்பாருமுளர்.

பின் வந்தபதி ஆகுபெயர்.

இதனுள், ஊனக்கண் பாசமுணராப்பதியை ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தை நாடியென்றது ஓரதிகரணம், உராத்துனைத் தேர்த்தென்பப் பாசமொருவத் தண்ணிழலாம் பதியென்றது ஓரதிகரணம், விதியெண்ணு மஞ்செழுத்தேயென்றது ஓரதிகரணம் ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்கவென்றது

எ-து மே-ள். எ-னின் மேலைச்சூத்திரத்தோதியவாற்றான் முதல்வன் பாசவறிவால் நாடப்படுவனல்லனாயினும் பசுவறிவால் நாடப்படுவனென்றற்கு இழுக்கென்னையெனச் சிவசமவாதசைவர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோணுதலிற்று இ-ள். வெ-ளிடை

ஏகாரம் தேற்றம்

அவன் வாக்கு மனாதீதகோசரமாய் நிற்றலான்

எ-து. ஏது. எ-னின் ஏனைஞானங்களா னறியப்படாது சிவஞானத்தானறியப்படுமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையெனபாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள் வாக்குமனாதீதகோசரமாய் நின்ற அதுவே எனப்புணர்த்துரைத்தாம்

ஆண்டுப் பொதுவகையாற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டெடுத்து வாதலைத்து வாக்குமனாதீதமாயுங் கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஞானக்க

ன்றுமில காணப்படுமென்பது தாமே போதருமென மேற்
கோளைச சாதித்தார்

நாடியோ வெனபோ நரமபுசிக் கோழையோ
தேடி யெனையறியேன றேர்நதவகை—நாடியரன
றன்னாலே தனனையுங கண்டு தமைககாணு
ரெனனு மெனவறிவா ரினறு

எ-து உ-ம எ-னின் கோசரமாதல பிறிதொன்ருற பெறப்படாதெனறதெனனை பசுததுவநீங்கியவழிச சுட்டிறந தறிவதாகிய உயிருணர்வு திருவடிஞானததோ டொப்பதாக வின அதன்கட் கோசரமாதல அமைவுடைததுப்போலுமென் பாரை நோககி அவ்வுணர்வு விளங்குமாறுணாததுமுகததான அவரை மறுதது எதுபபொருளை வலியுறுததுதனுதலிறறு இ-ள நாடியோ எனபோ நரமபுசிக கோழையோ தேடி எனை அறியேன் தோநத வகை நாடி. எ-து. நாடி முதலியவ றறுள யான யார் எனனைத தேடியுமறிகினறிலேனெனறு இவவாறு தோகின்ற தேர்சசியறிவின்கணணே இதனைத் தெளிவிப்பதோரறிவு வேறுணடென ஆராயநதுநோககி— அரன் றன்னாலே தன்னையும கணடு தமைக காணூர். எ-து. அவ்வாறு நாடுங்கால விளங்கித் தோன்றுவதாய முதல்வ னது திருவடிஞானத்தால முதல்வனையுமுணர்ந்து முதலவ னின் வியாப்பியமாய் நின்று அஙஙனமறியும் பொருளாகிய தமமையுமுணாதலைச்செய்யாதார்—எனனும என அறிவார் இனறு. எ-து. மறறெவ்வியலபினரெனறு தமமையறிய வல் லுவர் இமமூத்திகாலததது. எ-று.

நாடியென்றது இடை பிங்கலை முதலியவற்றை. நரம் பெனவே யடங்குமெனும தலைமைபற்றி வேறுகூறினர். சீ புண்ணீர். கோழை ஐ.

ஓகாரந் தெரிநிலை. என்றென்பது சொல்லெச்சம வகை ஆகுபெயர்.

ஒற்றுமைபற்றி அரனதுஞானத்தை அரனென்றுபசரித்தார

உமமை எதிரது தழீஇயிற்று எவனென்னும விஞவினைகுறிப்புப்பெயா ஈணடாகுபெயராய எனனெனமரீஇயிற்று ஆய அசை

நாடியோ எனபோ நாமபுசிக கோழையோ வெனற உபலககணததால ஏனைத தததுவ தாததுவிககளினும அவ்வாறு தெரிதல கொளளபபடும

இது தமமையறியுமாறுணாததுமுகததானே தலைவனை யறிநதபின அறியபபடுவதாகிய தமமறிவு கொணடு தலைவனை யறியுமாறு யாணடையதென மறுதது வலியுறுததவாறு காணக

காட்டிய கணணே தனைககாணு கண்ணுககுக
காட்டாய வுளளததைக கண்காணு—காட்டிய
வுளளந தனைககாணு வுளளததின கண்ணாய
களவனறு னுளளததிற காண்.

எ-து உ-ம் எ-னின எதிர் முகத்து ஒருபொருளைக கணட கண்ணே மறிதது நோககியவழி வெளிம புறததுப் பொருளையுங் காண வலலும அதுபோல அஙஙனந் தோநதறி தலைச செய்த உயிரே தெளிநதறிதலையுஞ் செயயவலலுமெனூ அமையுமென்பாரை நோககி அதனது மாட்டாமையை விளககி அரன்றனூலே காணடலே வலியுறுததுதனுதலிற்று. இ-ள். கட்டியகணணே தனைக காணு. எ-து உயிரற காட்டப்பட்டு ஒருவிடயததைக் காண்கின்ற கண்ணனது தன்

னியல்பைக் காணமாட்டாது—கண்ணுக்குக் காட்டாய உள்ளத்தைக் கண் காணும் எ-து. தனக்கு அவ்விடயத்தைக் காண்பித்து முதலாய்நிற்கு முயிரையும் அது காணமாட்டாது—காட்டிய உள்ளம் தன்னைக் காணும் எ-து. அதுபோல முதல்வனால் மறைந்துநின்றுணர்த்தப்பட்டு ஒன்றனைத் தோந்துணர்கின்ற உயிர் அவ்வாறே தன்னியல்பையுமறியமாட்டாது. தன்னையுணர்த்திநிற்கு முதல்வனையுமறியமாட்டாது—உள்ளத்தின்கண் ஆய கள்வன் தான். எ-து அத்தோசசியறிவினைக் கண்ணும் உடனாய்நிற்கும் கள்வன் அம்முதல்வனாகலானே—உள்ளத்தில் காண். எ-து. அவனை அவ்வறிவினகண்வைத்து நாடித் தெளிவாயாக. எ - று.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை ஏகாரம் அசைநிலை "முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்" என்றாற்போலக் காணுமென்னுந் துவ்வீறு விகாரத்தாற்றொக்கது.

பின்வந்தவுள்ளம் நண்டித் தோசசியறிவின்மேற்று உள்ளத்தின்கண்ணுமெனனுஞ் சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது.

தோன்றாது நிற்றலப்பற்றிக் கள்வனென்றார் கள்வனென்றது கண்ணுக்கு உயிர் மறைந்து நின்றே காட்டுவதாகலான் அது தன்னையும் உயிரையும் அறியமாட்டாவாயிற்று; அதுபோல முதல்வன் இதுகாறு மறைந்து நின்றே யுணர்த்துதலின் உயிர் தன்னையு முதல்வனையும் அறியமாட்டாதாயிற்றென்பதுபட நின்ற குறிப்புமொழி. உள்ளத்திற் காணவல்லார்க்கு அக்கள்ளந் தீர்தலின் தம்மையும் முதல்வனையுங் காணட்ல கூடுமென்பதாம். * "கள்ள ரோடில்ல முடையார் கலந்திடின் வெள்ளவெளியாமென் றுந்தீபற" என்றதும் இக்கருத்துநோக்கி.

---

* திருவுந்தியார். ௨௧.

கண்ணுக்குக் காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண் காணுமென
றுவமைகோதியவாறு பொருளினும் வருவித்துரைத்துக்கொ
ள்க இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று
காண உளதாய சிறப்பது ஞானசொரூபமென்றுணர்றபாற்று

எ-து மே-ள எ-னின் அமமுதலே ஞானக் கண்ணாலே
காணகவென்றுணர்த்தியவழி அந்தஞானக்கண்ணைப் பெறு
மாறு யாங்ஙனமென நிகழும் அவாயநிலையை நீக்குதற்பொரு
ட்டு மேலதற்கோர் புறனடையாயெழுந்த இச்சூத்திரத்தின
இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுங
லிற்று இ-ள வெ-டை

பாசமொருவத் தண்ணிழலாம்பதியெனபுழிப் பாசமென்
றது காரியப்பிரபஞ்சத்தையென்பார் அசத்தாயுள்ளவென்
றும் சொற்பலகாமைப்பொருட்டு எதுப்பொருளை உருவகமுக
த்தான் உடம்பொடுபுணர்த்துக் காட்டுவார் பிரபஞ்சத்தையெ
ன்றொழுது வன்னபேதங்களையென்றும், வியாபகப்பொருளுக்கு
ஒருவுதலாவது உணர்ச்சிவிசேடமேயாமென்பார் அசத்தென
றொழியவென்றது காணவென்றும், தண்ணிழலாய் நிறநீ
புதிதன்றென்பார் உளதாய் சிறப்தென்றும், பதியென்றது
ஆகுபெயராற் பதிஞானத்தின்மேனின்ற தென்பார் ஞான
சொரூபமென்றும், இஃதநுபவத்தினன்றிச் சொல்லளவை
யின் அறிய வாராதென்பார் உணர்ற்பாற்றென்று முரைத்
தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

இதனுட் பெறப்படுமேதுப்பொருளை ஏனையவற்றுட் போல மேற்கோளின் வேறுவைத்துக் காணுமாறு.

இனி அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காணவுளதாய நிற்பது ஞானசொரூபமென்றது வேற்றியல்பாகிய வன்னபேதங்களை வேற்றியல்பென்று கண்டு கழிப்பின் உளதாய நிற்பது படிகசொரூபமாந்துணையான எனவரும்.

இ-ள். படிகசொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நின்ற வேற்று நிறங்களை இவை நிலையுதலில்லவாகிய வேற்றுநிறங்களென்று கண்டுநீக்கின் அவ்வழிநிலையுதலுடைத்தாய விளங்கி நிற்பது பளிங்கினது சொரூபமாமென்னு மொப்புமையான் நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைந்து நிற்கும் நிலையுதலில்லவாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை இவை நிலையுதலுடையன வல்லவென்று விவேகித்தறியின் அங்ஙனநிராலம்பமயமாய விளங்கித் தோன்றுவது ஞானசொரூபமென மேற்கொண்டது. எ - று.

வன்னபேதமாவது சித்திரமெனக்கொண்டு சுவாமேல் வைத்துரைத்தலுமொன்று.

அசத்தாயுள்ளபிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காண்டலாவது ஆசிரியனறிவுறுத்த உபதேசப்பொருளினுறைத்துநின்று * "அட்ட குணமெட்டுச் சித்தி சோகமதன் முதலவாழ்வு குலவுபதமெல்லாம—வெறுத்துநெறி யறுவகையு மேலொடுகே முடங்க" காரணரூபத்தினில்லாமையால "வெறும்பொழியென நினைந்திரு"த்தல

நிர்க்குணனாய நின்மலனாய நித்தியானந்தனாயத்
தற்பரமாய் நின்ற தனிமுதல்வ—னற்புதமபோ

* சிவஞானசித்தி, ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். ௯. குறித்தடி

லானா வறிவா யளவிறந்து தோன்றானே
வானே முதல்களையின் வந்து.

எ-து. உ-ம. எ-னின் அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழித் தோன்றுவது சூனியமேயன்றிப் பிறிதில்லை போலுமென்பாரை நோக்கி ஞானசொரூபத்தினியல்பு கூறி அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று இ-ள். நிர்க்குணன் ஆய. எ-து அசுத்தப்பிரபஞ்சம்போல முக்குணரூபமாயளவிட்டறியப் படுவானுமல்லனாய—நின்மலன் ஆய் எ-து முக்குணங்களைக் கடந்த மிச்சிரப்பிரபஞ்சம்போல மலகன்ம காரியரூபமா யறியப்படுவானுமல்லனாய—நித்தியானந்தன் ஆய் எ-து மலகன்மங்களையுங் கடந்த சுத்தப்பிரபஞ்சம்போல அநித்தியானந்தரூபனாயறியப்படுவானுமல்லனாய—தற்பரம் ஆய.எ-து இம்மூன்றனோடுங் கூடிய பொதுவியல்புபற்றி அவ்வாறனைப்படும் உயிர்போலன்றி அதற்குமேலாய—நின்ற தனி முதல்வன். எ-து இவ்வாறு நிற்றலான் ஒன்றனியல்புபற்றி யறியப்படாத தனிமுதலாகிய இறைவன்—வானே முதல களையின. எ-து ஆகாசமுதலிய அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழி—அளவு இறந்து அற்புதம்போல வந்து எ-து. பயின்றறிந்து வருந் தனது சுட்டறிவினளவினைக் கடத்தலான இன்னதென்றறிய வாராத சூனியப்பொருள்போலத் தோன்றி—ஆனா அறிவு ஆய்த் தோன்றானே. எ-து. பின்னாச சுட்டறத்தறியுந் தன்னறிவின்கண் நீங்காது நிலைபெறுவதாயச் * "சோதிக்குட் சோதியாய்" விளங்கித் தோன்றுங்கொல்லோ. எ-று.

கா பரம் தனக்குப் பரமெனவிரியும். தன்னென்றது உயிரை.

---

* சிவஞானசித்தி, எட்டாஞ்சூத்திரம். ௬அ எங்குரதர

அற்புதம் ஈண்டுச் சூனியத்தின்மேற்று. முதற்கட் சூனி யமாய்த் தோன்றினுஞ் சூனியமன்றெனபார் அற்புதம்போல வநதென்றார் ஆறுமை நீங்காமை.

ஓகாரம் எதிர்மறை ஏகாரம் அசைநிலை.

வரனே முதலெனவே தோற்றமுறைபற்றி வான் முத லாகிய பூதங்களும் ஒடுக்கமுறை பற்றி வான்முதலாகிய ஏனை த்தத்துவங்களு மடங்கும

நிராகுணனுய நின்மலனுய நித்தியானந்தனுய்த் தற்பர மாயென்புழி ஆக்கச்சொல் உண்மைகுறித்து நின்றது வட மொழிமதம் அறிவாயென்புழி ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்து நின்றது

ஒற்றுமைபற்றி முதல்வனது ஞானத்தை முதல்வனென் றுபசரித்தார்

சுட்டி யுணர்வதனைச் சுட்டி யசத்தென்னச்
சட்ட வினியுளது சத்தேகாண—சுட்டி
யுணராதநீ சத்தல்லை யுண்மையைத் தைவம்
புணர்ந்ததனுற் பொயவிட்டுப் போம.

எ-து உ-ம். எ-னின் வானே முதல் களாந்தவழி அங் ஙனந் தோன்றுவதும் வேறென்றெனக் கோடும் ஞானசொ ரூபமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். சுட்டி உணர்வத னைச் சுட்டி அசத்து என்ன. எ-து ஏகதேசவுணர்வாற் சுட் டியுணரப்படுவதாய பிரபஞ்சத்தை மேற்கூறியவாறே ஒரோ வொன்றாகச் சுட்டி அசத்தெனறு கண்டு கழித்துக்கொண்டு சென்றவழி—இனிச் சட்ட உளது சத்தே காண். எ-து முடி வின்கட் செம்மையே சோசரமாவது யாது அஃது அவ்வசத் தின வேறாகிய சத்தேயாம் அதனையறிவாயாக. அற்றேல் அச

த்தின் வேறாய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவது உயிரோயா மென அமையுமெனின்—சுட்டி உணர்ந்த நீ சத்து அல்லை. எ-து. இதுகாறும் அசத்தோடு கூடிச் சுட்டியறிந்து வந்த நீ அசத்தின் வேறாய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவாயல்லை அற்றேல் இச்சுட்டுணர்வு எனக்கு நீங்குவதின்றுபோலுமெனின்,—உண்மையைத் தைவம் புணர்ந்து எ-து. அசத்தின வயப்பட்டு நின்று சுட்டியறிந்து வந்த நீ அதனையொழிந்து அங்ஙனந் தோன்றிய சத்தின் வயத்தினையாய அதனைப் புணர்ந்தால்—அதனால் பொயவிட்டுப் போம் எ-து அப்புணர்ச்சியானே சுட்டுணர்வாகிய அப்பொதுவியல்பு நினைவிட்டு நீங்கும். எ - று.

என்னவென்றது உபசாரவழக்கு

சட்டவென்பது செப்பமுணர்த்தி நிற்பதோரகரவீற்றிடைச்சொல், அது சட்டமென இழிவழக்கின் மகரவீறாய் மரீஇயிற்று

அசத்தைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது

உண்மை சத்தென்பன ஒருபொருட் கிளவி

தைவமாயென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க

புணர்ந்தாலென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்தது உண்மைக்குத் தைவமாதல் புணரினென்ன உருபுமயக்கமாகக் கொண்டுரைப்பினுமமையும்.

பற்றறக் கழிந்தொழியுமென்பார் விடுமென்றது விட்டுப் போமென்றார்.

கண்டதை யன்றன் றெனவிட்டுக் கண்டசத்தா
யண்டனை யான்மாவி லாய்ந்துணரப்—பண்டணைந்த

ஊனத்தைத் தான்விடுமா றுத்தமனி னெண்கருட
சானத்திற் றீர்விடம்போற் றான்

எ-து, உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொழியுமாறும் ஒழிந்தவழி உண்மையைத் தைவம் புணருமாறும் புணர்ந்தவழி அதனுற் பொய் விட்டுப் போமாறும் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அவற்றைத் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். கண்டதை அன்று அன்று எனக் கண்டு அசத்து ஆய் விட்டு எ-து சுட்டியுணரப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை இது சத்தன்று இது சத்தன்றென ஒரோவொன்றாக வைத்து நோக்கி அசத்தென்றொழிந்து—ஆன்மாவின் அண்டனே ஆய்ந்து எ-து. அவ்வாறு கண்டொழிந்த தன்னறிவின்கண்ணே சுட்டுணர்வின்றி நின்ற கடவுளை ஆராய்ந்து—உணர எ-து சோகமென்ப பாவிப்பனுயின்—உத்தமனில் பண்டு அணைந்த ஊனத்தைத் தான் விடுமாறு. எ-து அப்பாவகத்தான் அத்துவிதமாய் விளங்கித் தோன்று முதல்வனுல அநாதியாயக் கூடிநின்ற பொதுவியல்பைத் தான் விட்டு நீங்குமாறு—ஒண் கருட சானத்தின் தீர்விடம்போலத் தான். எ-து. ஒள்ளிய கருடத்தியானத்தில் விளங்கித் தோன்றுங் கருடனுல அப்பாவகன் விடத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுமாறு போலாம் எ-று.

தானென்பது முன்னையது எழுவாய். பின்னையது அசை.

சானம் பாகதச்சிதைவு.

கருடத்தியானமாவது யாதெனிற் கூறுதும்; ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம், ஆத்தியான்மிகம் எனக் கருடன் மூவகைப்படும். பொருடோறும் இவ்வாறு கண்டுகொள்க. அவற்றுள், உலகத்திற் காணப்படுங் கருடன் ஆதிபௌதிககருடன், அதற்கதிதெய்வமாகிய மந்திரம் ஆதி தைவிக கருடன், அம்மந்திரம

இடமாகநின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன்கொடுப்பதாகிய சிவசத்தி ஆத்தியானமிக்கருடன் எனப்படும் அம்மூன்றனுள் ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக்கு அதிதெய்வமாய மாந்திரிகனுள்ளத்தின் அதுபோல வைத்துத் தியானஞ்செய்து கணிக்கப்படு மந்திரரூபமாகிய ஆதிதைவிக்கருடனை அதனைப் பாவித்தலாவது நாடோறும் பயின்று வந்த பயிற்சிவிசேடத்தால் அம்மந்திரரூபமே தானாக அநன்னியபாவனை செய்து, தன்னறிவு அதனவயத்ததாம்படி உறைத்து நிற்றல். அவ்வாறு நின்று அம்மந்திரக்கண்கொண்டு பார்ப்பவே அஃதவ்விடவேகத்தை மாற்றுதல் ஒருதலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக்குவமையாயிற்று. புள்ளு விலங்கு மரமுதலியவற்றுக்கெல்லாம் அதிதெய்வமந்திரமுளவென்பதூஉம், மந்திரங்களைக் கணிப்போன் படிகம்போல மந்திரசொரூபியாவனென்பதூஉம், சர்வஞ்ஞானோத்தரமுதலியவற்றுட் காண்க

இதனானே கருடபாவனை அசத்தியமென்பார் மதம் போலியாயவாறுணர்க. அல்லதூஉம், பாவனை போலியாயவழி அது பயன்றருமாறியாண்டையதென்றொழிக.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஆன்மாவைச் சுத்திபண்ணுதற்குப் பாசமொருவியவழித் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானசொரூபமொன்றே அமையுமாகலின் இவ்விடத்தில் இனிச் செய்யக்கடவதொன்றில்லையென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனு

தலிற்று. இ - ள். பாசமொருவி ஆணவத் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானககணணுற பதியைச சிந்தை சாடியபின் னர் அவ்விடததுத திருவஞ்செழுததையும் விதிப்படிகணிகக வென வேறுகொணடது. எ - று.

இறநதது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொககது அறறுகலினனறே *"பின்னுமோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுசசரிகக" என்றா வழிநூலாசிரியருமென்க.

ஈணடு ஸ்ரீ பஞ்சாககரததையென்றது முததிபஞ்சாககர த்தை திருவஞ்செழுததாற சாதிககப்படுமபொருளும் அதுவே யாகலான வேறு வகுததுக கூறவேணடாமையின், விதிப்ப டியென மாட்டெறிநதொழிந்தார

இவ்வாறுசிரியர் மாட்டெறிந்ததுஉமுணராதார் சாதித் துசிறகுமுறை வேறே ஓதுமுறைவேறேயெனச சிததாநதவழ கவொடு முரணிக கூறுவா நிறகுமுறைமையும ஓதுமுறைமை யுக் தமமுளியைபிலவழி அஃது அதற்குச சாதனமாமாறு யாணடையதெனமறுகக

மானதம் மந்தம் உரையெனக் கணிக்குமாறு மூவகைப் படும். அவற்றுட் சுததமானதமெனப்படும் அறிவாற்கணித் தலே ஈண்டு உச்சரிததலெனபார் சூததிரத்துள் உசசரிக்கவெ ன்றது எணணுகவென்றா. வடமொழிச் சூத்திரத்துத் தியா னிககவென்றதும் அது இன்னும இதன்கட்படும இயல்பெ ல்லாம், உணமைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன் கொடிப்பாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது முதலியவற்றுட் காணக. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

---

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். பாசஞானததாலும்.

இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தும் அஞ்ஞானத்தை வேம்பினறபுழுபபோல நோககிறறை நோககிறகுமாகலின் அது நீக்குதறகெனககொள்க

எ-து. ஏது எ-னின். அந்தரஙக வழிபாடாகலின அசிந்திதனுய் நினற பதியைச சிநதிதனுககககணடு வழிபடுமாற றைச சாரவைத தோதறபாலதாகிய இதனைச சிததசாதனமாய ஈணடு விதிததல எறறுககெனபாரை நோககி மேறகோளைச சாதிததனுதலிறறு இ · ள வேமபுினற புழு அதனையொருவிக் கருமபைபந தலைபபட்டு அதன் சுவை தெரிநதுழியும பயிறசிவயததான நோககிறறை நோககிறகுமாறுபோல அசததாயுள்ள வன்னபேதஙகளை அசததெனறு கணட உயிாகளுககு அதனுன ஞானசொருபம விளஙகி ஞேயஙகாட்சிப்பட்டவிடததும அவை பயிறசிவயததாற பணடைச்சிறறுணாவை நோககிறகுமாகலின் அவவாதனை நீககுதறபொருட்டு ஈணடைககு வேணடபபடுதலான இனி ஸ்ரீ பஞசாககரததை விதிபபடி யிவ்விடததுசசரிககவென மேறகொணடதெனககொளக எ - று.

இவ்விடததென்றதனுல அணைநதோர் தன்மையைச சாரவைதது மேறகோடறகுரிய ஸ்ரீ பஞசாக்கரததையென வருவித்துரைத்துககொள்க. எனககொளகவென்று உடம்படுப்பித்ததும் அதுபறறி இக்கருதது நோககியன்றே புடைநூலாசிரியர் அஞசெழுததருணிலையை ஆனமலாபததின பின்னுக „ அணைந்தோர்தன்மையைச் சாரவைத தோதியதூஉமெனக.

“வாஞேக்கி வாழும்” “கோஞேககி வாழும்” என்றாற்போல ஈணடு நோககென்றது மனவெழுசசி·விசேடததை.

பிரகாசித்தவழியென்பது பிரகாசித்தெனத் திரிக்தது.

ஈண்டு ஞானமென்றது அசத்தை அசத்தென்று கண்ட வழி விளங்குவதெனப்பட்ட ஞானசொரூபத்தை, அஞ்ஞானமென்றது அதற்கு மறுதலையாகிய சுட்டுணர்வையெனவுணர்க. அது நீக்குதற்கெனக்கொள்கவெனவே, சித்தசாதனமன்றென்பதும் பெறப்பட்டது.

அஞ்செழுத்தா லுள்ள மரனுடைமை கண்டரனை
யஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் திதயத்தி—லஞ்செழுத்தாற்
குண்டலியிற் செய்யோமங் கோதண்டஞ் சாணிக்கி
லண்டனுஞ் சேடனு மங்கு

எ-து உ-ம் எ-னின். இஃதவ்வாசனையை நீக்குதற்குச் சாதனமாமா றியாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறு கூறி எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள் உள்ளம் அரன் உடைமை அஞ்செழுத்தால் கண்டு. எ-து. உயிர் சிவனுக்குடைமையாதலை அஞ்செழுத்தை உச்சரிக்கு முறையில் வைத்துநோக்கி—இதயத்தில் அரனை அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து எ-து. தன்னுடம்பகத்தே இதயம் உந்தி புருவநடுவென்னு மூன்றனையும் முறையே பூசைத்தானம் ஓமத்தானம் தியானத்தானமாகக் கருதிக்கொண்டு புறம்பே ஞானபூசை செய்யுமுறைப்படி இதயபங்கயத்தில் அவ்வஞ்செழுத்தாலமைந்த திருமேனியில் அம்முதல்வனைக் கொல்லாமை ஐம்பொறியடக்கல் பொறை அருள் அறிவு வாய்மை தவம் அன்பு என்னும் அட்டபுட்பங்கொண்டு அம்மனுவாலர்ச்சனைசெய்து—அஞ்செழுத்தால் குண்டலியின் ஓமஞ்செய்து. எ-து. அத்திருமந்திரத்தானே குண்டலித்தானமான உந்தியில் ஞானவனலையெழுப்பி அதன்கண் விந்துத்தானத் தமிழ்தமாகிய நெய்யைச் சுழுமுனைநாடி இடைநாடியாகிய சுருக்குச் சுருவங்களாலோமித்து—கோதண்டம் சாணிக்கில். எ-து. விந்துத் தானமாகிய

புருவநடுவிற் சிகர வகர யகரங்களை மூன்றும் முறையே தற்பதப்பொருளும் துவம்பதப்பொருளும் அசிபதப்பொருளுமா முறைமைநோக்கி அதனாற் சிவோகம்பாவனை செய்வனாயின— அங்கு அண்டன் ஆம் சேடன் ஆம். எ-து அப்பாவனைக்கண் விளங்கித்தோன்றுவன அப்பாவகன் அவனுக்குச் சேட சேடிய பாவகத்தால் அடிமையாவன எ - று.

ஓமித்தலுந் தியானித்தலும் பூசைக்கங்கமெனவறிக. ஞானசொரூபம் விளங்கிய வழியும் பயிற்சிவயத்தான் ஏகதேசப்பட்டுப் புறந்திற் செல்லல் நோக்குவதாய தன்னறிவை அங்ஙனமாகாதவாறு மடக்கி அகத்தே ஒருகுறியின்கணிறுத்தி நிட்டைகூடும்படி அஞ்செழுத்தோதுமுறையில் வைத்துக் கண்டு சிந்திக்கச் சிந்திக்க அஃது அந்நோக்கத்தைப் பற்றக் கெடுத்து ஞானசொரூபத்தை இனிது விளக்கிப் பூரணநிலையிற் கொண்டு செலுத்துமாகலின் இஃது ஈண்டைக்குச் சிறந்தசாதனமாயிற்றென்பது.

இந்துவிற் பானுவி லிராகுவைக் கண்டாங்குச்
சிந்தையிற் காணிற் சிவன்கண்ணா—முந்தவே
காட்டாக்கிற் றோன்றிக் கனலசே ரிரும்பென்ன
வாட்டானு மோதஞ் செழுத்து

எ-து உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் ஒருகுறியின்கண் வைத்தன்றி முதல்வனைக் காண்டல்செல்லாதவாறும் அவ்வாறு கண்டவழி முதல்வன் தன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுமாறுந் தோன்றியவழித் தான் அம்முதல்வனுக்கு அடிமையாமாறும் உவமையில்வைத்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள் இராகுவை இந்துவில் பானுவில் கண்டாங்கு. எ-து. அந்தரத்தியங்கு நவக்கோள்களுள் ஏனையபோலக் காணப்படாத இராகுகேதுக்களை உபராகத்திற் சந்திராதித்த

ர்மாட்டுக் கண்டாற்போல—சிந்தையில் காணில். எ-து. மூப்பொருள்களுள் யானிதனை யறிந்தேனை அறிகின்றிலேன எனனு முணாவிறகு விடயமாகிய பசுபாசங்களோடொப்ப வேறுணர படாத முதலவனைத தனனிதயபஙகயததின் அஞ்செழுததின் முறையின வைததுக காணுமாயின்,—உததவே காட்டாககில சிவன தோனறிக கண் ஆம. எ-து. கோலை நட்டுக கயிறறினுற சுறறிக கடையவே காட்டததினினறு அஙகி தோன்றுமாறுபோல அம்முதலவன் ஆண்டுததோனறி அறிவுககறிவாய விளஙகி நிறபன் —தானகனல சேர இருமபு எனன ஆள் ஆம் எ-து அபபொழுது தானும எரிசோநத இருமபுபோலத தனது சுதநதிரததை விட்டு அமமுதலவனு ககு அடிமையாம—அஞ்செழுத்து ஓது எ-து. ஆகலான அத திருவஞ்செழுததை விதிபபடியோதுவாயாக. எ - று

கேது சாயாககிரகமாகலின, வேறுகூறுராயினுா.

கண அறிவு.

தோனறியாமெனவியையும்

உக்துதல் ஈணடுக கடைதனமேறறு

காட்டாக்கி வடமொழிச்சிதைவு இகரம விகாரத்தாற் றொகக்து.

இன் உவமவுருபு.

ஈண்டும ஒதஞ்செழுதது என்றது வலியுறுத்தவாறு.

மணமுத ஞளமலா விததை கலாரூப
மெண்ணிய வீசா சதாசிவமு—நணணிற்
கலையுரு-ா நாதமாஞ சததியதன் கணணு
நிலையதிலா மசசிவன்றா ணோா.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவ முப்பத்தாறுச்கும் மேற் முதலவனை இதயபங்கயத்திற்கண்டர்சசிக்குமாறு யாங்

னமென்பாரை நோக்கி அவ்விதயபங்கயத்தினியல்புணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று இஃதெண்ணில். எ-து. அவ்விதயபங்கயத்தினியல்பை அறியப்புகின்—மண் முதல் நாளம். எ-து நிலமுதலிய இருபத்துநான்கு தத்துவமும் உந்தியினின்றுந்தோன்றி எண்விரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடியாம்— வித்தை மலர் எ-து வித்தியாதத்துவங்களேழுஞ் சுத்தவித்தையுமெனனும் எட்டுத்தத்துவமும் எட்டிதழ்வடிவாம்— எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும் கலாரூபம் எ-து அத்தத்துவங்களுக்கு மேலாகக் கருதப்பட்ட ஈசுரஞ் சதாசிவமெனனும் இரண்டுதத்துவமும் அறுபத்துநான்கெனப்படுங் கேசரவடிவாம்—சத்திகலை உருவாம் எ-து சத்திதத்துவம் அக்கேசரங்களுக்குள்ளாகிய பொகுட்டுவடிவாம்—நாதம் அதன் கண்ணும் எ-து சிவதத்துவம் அப்பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தொரு வீசவடிவாய.—அதில் அச்சிவன் தாள் நிலையாம் எ-து ஆகலான் அவ்வியல்பிற்றாகிய இதயபங்கயத்தின் முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஆசனமாகவுடைய அச்சிவனது சத்தி நிலைபெறும்—நோ. எ-து அதனையறிந்து திருவஞ்செழுத்தால் ஆசரிப்பாயாக. எ-று

இதனானே *"அண்டபிண்டமவை சமமாதலால்" புறத்துக் காணப்படும் முப்பத்தாறு தத்துவமும் அகத்தினிற் சூக்குமமாயுண்டென்பது காட்டி முதல்வனுக்கு இந்நிலையே அந்நிலையென்று தெளிவித்தவாறு.

வித்தையென்பது இரட்டுறமொழிதலான் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. சிவஞானசித்தியில் †"மூட்டு மோகினி சுத்த

* கோயிற்புராணம், பதஞ்சலிச்சருக்கம். ௭௦ வலஞ்சைமான.

† சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். ௯. காட்டுமிதய.

வித்தை மலரெட்டாய்” என்புழி மோகினியென்றதூஉம் ஆகுபெயரான அதன்காரியமாய கலாதிகளின்மேனின்றது

இவ்வாறன்றி நிலமுதலிய முப்பத்தோருதத்துவமெனப் படும் எட்டுக்கோத்தும எனவிரனுளவடிவும், அசுத்தமாயாத த்துவம் காளத்துகரும மலருகரும நடுக்கண்டமாகிய கிரந்தி வடிவம அதற்குமேற சுத்தவித்தையின வாமைமுதலியவெட் டும எட்டிதழ் வடிவுமாமென்றுரைப்பாரும, முப்பத்தொன்று க்குமேல அசுத்தமாயை கிரந்தியின் அதச்சதனம சுத்தமாயை யாத்துவச்சதனம் அதற்குமேல ஈசுரதத்துவத்தில அனந்தன் முதலியவெட்டும் எட்டிதழவடிவம சதாசிவதத்துவமொன் றுங் கேசரவடிவமெனக் கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டு கூட்டி யுரைப்பாரும, கலாரூபமென்றது பஞ்சகலைகளையென வும அஃதியாண்டுங் கூட்டியுரைக்கப்படுமெனவுங் கொண்டு, மண்முதனுளமலரென்பதற்கு மண்ணாகிய நிவிர்த்திகலாரூபம நாளமும, மண்ணைமுதலாகவுடைய ஏனையிருபத்துமூன்று தத்துவமாகிய பிரதிட்டாகலாரூபம் மலருமாமெனவும, வித் தையெண்ணிய வீசர் சதாசிவமுங் கலையுருவமாமென்பதற்கு வித்தியாதத்துவமாகிய வித்தியாகலாரூபங் கலையெனப்படுங் கேசரமுஞ் சுத்தவித்தையோடு கூடியெண்ணப்பட்ட ஈசுரத த்துவஞ் சதாசிவதத்துவமாகிய சாந்திகலாரூபங் கலைக்குள ளுருவெனப்படும பொகுட்டுமாமெனவும, நாதமாஞ்சத்தி யத னகன்ணுமென்பதற்குச் சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவமாகிய சாந்தியதீதகலாரூபம் பொகுட்டினகண்ணாகிய வீசமாமென வும உரைப்பாருமுளர். இவையெல்லாம அவ்வவ்வாகமபே தம பற்றிக்கொள்ளப்படும்.

கலை அறுபத்துநான்காகலான், அறுபத்துநான்காகிய கே சரங்களுக்குத் தொகைபற்றிக் கூறப்படும் ஆகுபெயராயிற்று.

ஈசா ஆகுபெயர்

கலையுரு கலைககுள்ளுருவென உள்ளுருபு விரித்துரைக்க.

அதில என்புழி அன் சாரியை விகாரத்தாற் றொககது.

இது நாளமுதலாக மேனோக்கித்தோன்றும் உலகத்துக் கமலம்போலாது கணமுதலாகக கீழநோககித் தோன்றிய தோர் திப்பிய கமலமெனக கொள்க

சிவன்றாளதினிலையாமெனவே சிவன் சத்திகளுமேலாய் நிறபன் என்பதூஉம பெறபபடும

மூன்றாமதிகரணமுடிந்தது

ஒனபதாஞ்சூத்திரமுடிநதது.

சாதனவியன முற்றிற்று.

உ

பயனியல்.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

அவனே தானே யாகிய வந்நெறி
யேக னாகி யிறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே.

எ-து. சூ-ம் எ-னின், பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த் துதனுதலிற்று.

எ-து க-ரை. எ-னின் சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுத லிற்று. இ-ள். மேல் எழாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றானும் முறையே சாதிக்கும் பொருளியல்புஞ் சாதித்துப்பெறப் படும் பொருளியல்புஞ் சாதிக்குமாறுமுணர்த்தி, இனி அச்சா தனத்தானாய பயனியல்பு வகுத்துக்கூறுவானெடுத்துக்கொ ண்டார். அப்பயனாவது பாசவீடுஞ் சிவப்பேறுமென இருவ கைப்படும். அவ்விரண்டனுட் சுட்டுணர்வினாகிய ஏகதேச ரோகத்தைத் திருவஞ்செழுத்தினதுச்சரிப்பாற் பற்றறத் துடைத்தவழிப் பெறப்படுவதாகிய மேல்சூத்திரத்தினெடுத் துக்கொண்ட ஆன்மசுத்திப் பயனாகிய பாசவீட்டினைச் செய் துகொள்ளுமாறு மேற்சிந்தனை செய்தபொருளைத் தெளியுமா றுணர்த்துமு-த்தானுணர்த்துதல் இப்பத்தாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து. எ - று.

இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கு.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட அம்முதல்வன் தானுடனாய் நின்றறியவும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தேனென்னும்படி உயிர் தானேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின்வழி நின்ற அப்பேதத நிலைபோல் ஈண்டு உயிர் அம்முதல்வனோடுடனாய நின்றறியினுந் தானென வேறு காணப்படுமாறின்றி அவனோடொற்றுமைப்பட்டு அவனிறைபணியின் வழுவாது நிற்பின், மலமாயையென்னும் இரண்டனோடு வலிய கன்மமலமும் இல்லையாயொழியும் எ - று

அவனே தானேயென்னும் ஏகாரமிரண்டனுள் முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும் பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

நெறி உவமவுருபு

மலமாயையொடு கூடிய வினையென்றாராகலின் இன்றேயென்றார்

உவமைக்கோதியது பொருளினும், பொருளுக்கோதியது உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன

ஈண்டொற்றுமைப்படுதலாவது, குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயமும் ஆகாயமும்போல ஒருபொருளாயொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் குற்றியை மகனென்பதுபோலத் திரிவுகாட்சியாலொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி மண்ணே குடமென்பதுபோல ஒன்றுதிரிந்தொன்றாயொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி வெள்ளையுந் தாமரையும்போலக் குணகுணித்தன்மையாலொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தீயுமிரும்பும்போல ஒன்றினொன்று விரவுதலாலொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பாலுநீரும் போலப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தாலொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் கருடனு மாந்திரிகனும்போலப் பாவனைமாத்

திரையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் காய்ந்தவிரும்பினீர்போல ஒன்றினென்றிலயமாயொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பேயும் பேய்பிடியுண்டவனும்போல ஆவேசத்தானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி இந்தனத்தினெரிபோல விளங்காமையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஞாயிற்றினொளியின் விளக்கொளிபோலச் சத்தி கெட்டுநிற்றலா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தலைவனுந் தலைவியும்போல இன்பநுகர்ச்சிமாத்திரையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நட்டாரிருவர்போல நட்புமிகுதியானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஆவும் ஆமாவும்போல ஒப்புமைமாத்திரையானொற்றுமைப்படுதலோ என்று அவ்வச்சமயவாதிகள் மதம்பற்றி நிகழும் இன்னோரன்ன ஐயப்பாடுகளையெல்லாம் நீக்குதற்பொருட்டு, அவனேதானேயாகியவந்நெறியென உவமையெடுத்துக்காட்டியோதினார் ஈண்டுக்கூறிய ஒற்றுமைக்கட்படுமியைபாவதென்னையெனின் அது வருகின்றசூத்திரத்திற் பெறப்படும்.

இதனுள், அவனேதானேயாகியவந்நெறி யேகனாகியென்றது ஓரதிகரணம், இறைபணிநிற்க மலமாயைதன்னொடு வல்வினையின்றேயென்றது ஓரதிகரணம், ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்தேகனாகி நிற்கவென்றது.

எ-து மே-ள், எ-னின். ஞானம் பிரகாசித்து முதற்பொருளைக் காணுமாத்திரையே வீடுபேற்றிற்கமையுமெனச் சிவசமவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

அவ்வாறு நிற்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று அவனது சீபாதத்தை யணையுமாகலான்.

எ-து எது எ-னின். அஃதெற்றாற்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அநந்நியமொற்றுமைப்பட்டுநின்றாலே யானும் எனதும் எனப் பகுத்து நிற்கும் மயக்கவுணர்விற் கேதுவாய மலநீங்கி அம்முதல்வனது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுமாகலான் அச்செருக்கற்று நிற்குக காரணமாதல்பற்றி ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து ஏகனாகி நிற்கவென மேற்கொண்டது எ - று.

அவ்வாறுநில்லாதவழி மலமறாது அஃதறாதவழிச் சீபாதத்தையணைதல் பெறப்படாதென்பார் நிற்கவேயெனத் தேற்றேகாரத்தாற் கூறினார்.

யானெனப்படுவது ஞாதிரு எனதெனப்படுவன ஞானஞேயங்கள்.

ஆறாவது பண்பின்கிழமையும் உணர்ச்சிக்கிழமையும் பற்றி வந்தது.

ஒருமை தனித்தனிசென்றியையும்.

செருக்கு ஆகுபெயர்.

அற்றணையுமென்றது மழைபெய்து குளநிறையும் என்றாற்போலக் காரணகாரியப்பொருள்பற்றி வந்த செயவெனெச்சத் திரிபு.

நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுள முண்டாத
றானெனவொன் றின்றியே தானதுவாய—நானென
வொன், றில்லென்று தானே யெனுமவரைத் தன்ன
டிவைத், தில்லென்று தானா மிறை.

எ-து. உ-ம. எ-னின். அங்ஙனம் பகுத்து நின்றுணருமு ணர்வை மயக்கவுணர்வென்றதென்னையென்பாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்ததனுதலிற்று இ-ள். நான் அவன் என்று எண்ணினாக்கு நாடும் உளம் உணடாதல தான் என ஒன்று இனறியே தான் அது ஆய் எ-து யானென்றும் அவ னென்றும் ஞாதிரு ஞேயஙகளைப் பகுததுணர்நது நிற்பார்க கும யானேயென நிறபார்கருப்போல அவவாறெண்ணுகின்ற உயிருணர்வு முனைததுத தோனறுமாகலான், அவவழித தானென்றெருமுதல காணப்படுமாறின்றித தான் அவ்வுணா வேயாய்—நான என ஒனறு இல் என்று தானே எனுமவ ரைத தன் அடி வைதது இல எனறு தான் ஆம இறை எ-து. இனி யானென்றெருமுதல் காணப்படுமாறிலலையெனறுணர் ந்து முழுவதுங தானேயெனக் காணுங தெளிவுடையாரைத் தனது திருவடிவியாபகததுள் அடஙகி நிறகச் செயது அவ்வா றேயாவன் முதல்வன் எ - று.

ஆய் ஆம் எனவினையும். ஆயாமென்புழிச் செய்தெனெ ச்சம் "நள்ளார்க்கு நஞ்சொதது நட்டாரக கமிழுதொககுமி வன்" என்றுறபோலத தன்வினையாத லுணர நின்றது.

நாடுமுளமுண்டாயவழித் தானிலனுதலும் அஃதில்வழித தானுளனுதலும் யாஙஙனம் பெறுதுமெனிற் காட்டுதும்:—தூ லவொளியாகிய கணணொளியுஞ் சூககுமவொளியாகிய விளக் கொளியும் அததுவிதமாயக் கலந்து நிறகுகிலை உற்று நோக்க வல்லார்க்குப் பிறித்தறிய வாராமையிற கண்ணொளியாக்கா ணுங்காற் காணுர்தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழி விளக்கொளி இருந்தும் இலலைத்தானே, அன்றி விள க்கொளியாக் காணுஙகாற் காட்டுந்தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழிக் கணணொளி இருந்தும் இல்லை த்தானே; இனிக் கணணொளியும் விளககொளியுமெனப் பகு

த்துக் காணப்புகினும் காணுந்தன்மையே முற்பட்டுத் தோன்றுதலின் அவ்வழி விளக்கொளியைத் திரிவு புலனாகக் காட்சிப்படுவதல்லது தெளிவுபுலனாக் காட்சிப்படுமாறில்லை. அதுபோலத் தூலவறிவாகிய உயிருஞ் சூக்குமவறிவாகிய சிவமும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்கு நிலையும் பிறித்தறிய வாராமையின் ஆண்டும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

எண்ணினர்க்குமென இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை சந்திநோக்கி மகரங் கெட்டுநின்றது.

இக்கருத்துப்பற்றியன்றே *“கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடுங் கருத்தொன்றன்றே” எ-ம். †“காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு நீத்துணர்மை—காண்பாராக் கண்முத்தி காணார்கள்—காண்பானுங்—காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தன்கடந்தைச் சம்பந்தன்—வாட்டுநெறி வாராதவர்.” எ-ம் கூறினார் புடைநூலாசிரியரும். அற்றேல், இவ்விரண்டனுள் யாது திரிவுகாட்சி யாது தெளிவுகாட்சியெனின்—கண்ணொளியோடு கூடியவழியும் இது விளக்கொளி இது ஞாயிற்றொளி இது திங்களொளியென அவ்வப்பெற்றியவேயாய்க் காணப்படும் விளக்கொளி முதலியவற்றின் காட்சி தெளிவுகாட்சியெனவும், அவ்வொளிகளோடு கூடியவழி அவ்வாறொருபெற்றித்தாய்க் காணப்படாத கண்ணொளியை வேறு காண்டல் திரிவுகாட்சியெனவும் கண்கூடாக விளங்கிக் கிடத்தலின் இவ்வாறே பொருளினும் வைத்துணர்ந்துகொள்க. இவ்வாறன்றி, விளக்கொளிமுன்னர்க் கண்ணொளி சத்தி மடங்கிப்போதலின் அது விளக்கொளியைப்போலக் காட்சிப்புலனாகாதாயிற்றென்னுமோவெனின்; என்னும்: என்னை? கண்ணொளி சத்திமடங்கிற்றாயின் விளக்கொளி காட்சிப்புலனாதல் பிறிதொன்

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. ௮. கண்ணொளிவிளக்களித்து. † வினாவெண்பா. ௧௧.

ற்றப் பெறப்படாமையின். அற்றேல், மின்மினித் துணையாயி
னுந் தானே விளங்கும் இயல்பிலலாத கண்ணுக்கு ஒளிக்கு
ணமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணமென்னையெனின்,—அறி
யாது கடாயினாய். ஆகாயத்தின்கண்ணதாகிய சத்தகுணம்
வியஞ்சகத்தானன்றித் தினைத்துணையானுந் தானென விளங்
குமாறின்மையின் அதுபற்றி எதிரொலிவடிவாய அவ்வோ
சையை ஆகாயத்தின் குணமன்று வியஞ்சகப்பொருளின்
குணமென்பார் யாருமில்லை. அதுபோலக் கண்ணின்கண்ண
தாகிய ஒளியும் வியஞ்சகமுள்வழி விளங்கிஅல்லுழி விளங்கா
மைமாத்திரையே பிறிதில்லையாகலான் அதனைக் கண்ணின்
குணமன்றென்றல் அறிவிலாதார் கூற்றேயாமெனவும், அகக்
கண்ணொளியாவது தன்னை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொ
ருள் ஏகதேசமாயின் ஏகதேசமாய்விளங்கியும் அது வியாபக
மாயின் வியாபகமாய் விளங்கியும் நிற்பதோரியல்பிற்றென
வும் உணர்க அஃதங்ஙனமாக, "கண்ணொளி விளக்கின்
சோதி கலந்திடும்" என்றதற்குப் பிரமாணமென்னை: ஒருவிட
யத்தின் வீழ்ந்த பலகண்ணொளிகட்குத் தம்முள் இயைபி
ல்லாதவாறுபோல ஒருவயிற்பட்ட கண்ணொளிவிளக்கொளி
கட்குந் தம்முள் இயைபில்லையென்றலே பொருத்தமுடைத்
துப்போலுமெனின்,—அஃதறியாதார் கூற்றேயாமென்றொ
ழிக. என்னை? ஒரு விடயத்தின் வீழ்ந்த கண்ணொளிகள் தம்
முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறுமில்லை காட்டுமாறுமில்லை
யாகலான் அவை தம்முட் கலத்தற்கு ஒரியைபின்றென்பது
ஒக்கும் அவ்வாறன்றிக் கண் விளக்கினைக் காண்டலும் விள
க்குக் கண்ணுக்குக் காட்டலுமாகிய இயைபுண்மையானும்,
இவ்வியைபு தம்முட் பெறப்படாத கண்ணொளி முதலாயின
ஈண்டைக்கு உவமையாதல் செல்லாமையானும், இந்திரியங்
கள் தத்தம்விடயத்தோடியைந்தன்றிச் சந்நிதிமாத்திரையான்

அவற்றையறிதல் செல்லாதென்பது ஆகமங்களுக்கெல்லாந் துணிபாகலானும் அத்தன்மையவாய கண்ணொளி விளக்கொளிகட்குத் தம்முட் கலப்பில்லையென்றல் காண்டல்விரோதமாகலின் இவ்வாறு உவமைக்கோதியனவெல்லாம் பொருட்கணும்மாமாறுணர்ந்து உய்த்துரைத்துக்கொள்க. அற்றேல், ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய கண்கள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறின்மைபோல உயிர்களுந் தம்முள் ஒன்றனையொன்றறியுமாறில்லைபோலுமெனின், அறியாது கூறினாய். கண்கள் தம்முள் ஒன்றையொன்று காணப்படுமாறில்லையென்றது விளக்கும் விடயமும் காணப்படுமாறுபோல வேறிலக்காய்த் தனிப்பொருளாய்க் காணப்படுமாறில்லையென்ற துணையேயன்றிப் பிறிதின்மையின், விளக்கொளியைக் கண் காணுங்கால் அதுவதுவாய் நின்று காணும் பெற்றித்தாய்த் தன்னையும் அவ்விளக்கொளிவண்ணமாய்க் காண்டலுண்டென்பது கண்கூடாக அறியக்கிடத்தலின், ஏனைக் கண்களையும் அவ்வாறு காண்டலமையுமாகலான் அதுபோலத் தம்முட்டனித்தியையில்லாத உயிர்களுஞ் சிவத்தோடியைந்து நின்று தம்மையும் பிறவுயிர்களையும் இவ்வாறுணர்தல் அமைவுடைமையானென்பது "நாடியரன்—றன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணுரென்று மெனவறிவார்." எ-ம். * "தன்னாலே தன்னையறிந்தார்—றன்னையுந் தானே காணுந் தானதுவாகி நின்றே." எ-ம். "அகிலறிவடங்கி—மன்னிட வியாபியாய வான்பயன்றோன்றும்" எ-ம். "என்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்டே னின்னிலை யனைத்தையுங் கண்டேனன்னே—நின்னைக் காணு மாந்தர் தம்மையுங்காணுந் தன்மை யோரே"

---

* சிவப்பிரகாசம் உண்மை. ௨௨ தன்னறிவதனு.

எ-ம். பிறுண்டும் இவ்வாறேதும் அநுபவமுடைய தேசிகர் திருவாக்குககளானும இவ்வுணமை யுணர்ந்துகொள்க.

முதலதிகாணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இறைபணி வழுவாது நிறகவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின் உடம்பு நிறகுஙகாறும் அது கொணட வினைபபயனும அதனையநுபவித்தற்குத் துணைககா ரணமாய் உடனிறகுமுயறசியும ஒருவாறறுானும் நீக்கலாகா மையின் அவை அவவழி யேகனுகி நிறறறகுத தடையாதலைக கடககுமாறிலலைபோலுமெனச சுததசைவரீருயினுர் மதமப றறி நிகழுஙகடாவை யாசஙகித்துச சூததிரத்தின் இரணடாங் கூறறைக கணணழிததுரைதது மேறகோடனுதலிறறு. இ-ள. வெ-டை.

நிற்றலாவது சலியாது நிலைபெறுதலென்பார் வழுவாது நிறகவென்றூா.

ஈணடிறைபணியென்றது யாதெனின்,—அஃது ஆசிரிய ர்தாமே முன்னர்தெரிததுரைககின்றமையின் இனிது விள க்கும்.

அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானுகவே அஞ் ஞானகன்மம 'பிரவேசியா வாகலான.

எ-து. ஏது. எ-னின், ஏகனுகிநிற்றலேயமையும் இறை பணி நிற்றலெறறுகவென்பாரை நோககி மேற்கோளைச் சாதி த்த னுதலிற்று. இ-ள் தன்செய்திக்கு முதல்வன் செய்தியை இன்றியமையாத ஆன்மாச் செய்வனவெல்லாம் அவனருளி ன்வழி நின்று செய்யுமாயின் மாயேயமும் கன்மமும் ஏகனுகி நிற்றற்குத் தடையாய் வந்து தாக்கா ஆகலான், அவை தாக்கா

மைப்பொருட்டுச் செயயப்படுமுபாயமாதல்பற்றி இனி இறை பணி வழுவாது நிற்கவென மேறகொணடது. எ - று. அஞ ஞான கன்மம உம்மைததொகை.

மலமின்ருதல மேற பெறப்பட்டமையின் ஈணடுஞா னமென்றது மாயையின் காரியமாகிய மயககத்தைபெனபது பெற்றும். உடம்பு நசிககுமளவும் அவை மாய்வனவனமை யின அறுமென்றது பிரவேசியாவெனமுா.

நாமலல விநதிரிய நமவழியி னலலவழி
நாமலல நாமு மரனுடைமை—யாமெனனி
லெததனுவி னினறு மிறைபணியாாக கிலலேவினை
முறசெயவினை யுநதருவான முன.

எ-து உ-ம். எ-னின். உடமபொடு நிறபாா நுகாதற்கு வேணடபபடுமெ பிராரததவினையுமெ அதுபறறியேறும் ஆகாமி யவினையும் ஒருதலையானுணமையின் இறைபணி நிறறலபறறி அவை பிரவேசியாவெனறல அமைவுடைததன்றுபோலுமெ னபாரைநோககி ஏதுவை வலியுறுததுதனுதலிறறு இ - ள். இந்திரியம் நாம் அலல எ-து விணைகளை நுகாதறகும ஈட்டுத றகுங கருவியாகிய இநதிரியஙகள் மாயேயமாவனவனறி யாமாவனவல்ல—நம் வழியின் அலல எ-து அவை தொழி றபடுதலும் முதல்வன்வயததானன்றி நமவயததானலல—வழி நாம் அல்ல எ-து. வினைநிகழ்சசிககு வாயிலாகிய விடயாதி களும் அவ்விநதிரியங்கள்போல மாயேயமாவனவன்றி யாமா வனவல்ல, அவை சேட்டித்தலும் முதல்வன்வயத்தனவன்றி நம்வயத்தனவல்ல—நாமும் அரன் உடைமை. எ-து. அட் ற்றேடியைந்துநின்று வினைகளை யீட்டுதறகும் நுகர்தற்கும் வினைமுதலாகிய யாமும் ஞானசெய்திகளை முதலவன் விள ககியவழி விளங்கி அல்லுழி விளங்குமாறின்மையான் அம்மு

நல்வன் வயத்தராவேமல்லது சுதந்திரராவேமல்லேம்—ஆம் என்னில். எ-து. என்றிங்ஙனம் பசுபாசங்களதியல்பை உள்ள வாறுணர்ந்து செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செயயுஞ செயலாகக கணடுகொணடிருப்பாராயின,—இறை பணியாாகரு எத்தனுவின் நின்றும் வினை இலலை எ-து. இவ வடிமைத திறமுடையார் எவ்வுடம்பினின்று எவ்வினைகளைச செய்யினும் அவர்கரு அவை பநதமாதலிலலை—முன் செய்வினையும தருவான் முன். எ-து அவ்வாகாமியவினையை அவிரூபாவமாய் உடன்கொணடு வருவதாகிய பிராரத்தவினையுந தனனைக கூட்டுவிககு முதலவன் சநநிதியின் உடலூழாயக கழியும் எ-று

நம் வழியினல்லவென்பது வழியென்பதனோடு கூட்டியு ரைததுககொள்ளப்படும்

மகனன்று குற்றியெனறாறபோல அனமைசசொறறழு வப்படும் பொருணமேனின்றது. "அனமைக கிளவி வேறி டத தானும" என்பதோததாகலின.

நின்றும் உம்மைசிறப்பு, ஏனையுமமைகள இறந்தது தழீஇயின

சஞ்சிதவினை தீககைசெயதமாத்திரையே எரிசேர்நத விததுப்போலக் கெட்டொழிதலின ஈணடு முற்செயவினை யெனறது ஏறபுழிககோடலாற பிராரததவினை மேற்றாயிறறு.

தருதல் இடவழுவமைதி.

கழியுமென்பது சொல்லெச்சம் உடலூழாயென்பது அவாய்நிலையான் வநதது

சார்ந்தாரைக் கர்த்த றலைவர் கடனுதல்
சார்நதாரைக் காததுஞ்சலமிலனுயச—சார்நதடியார்

தாந்தானுச செயதுபிறர் தங்களவினை தானகொடுதத
லாயநதாமுன செயவினையு மாங்கு

எ-து. உ-ம் எ-னின். இறைபணியார்க்கு உளவாகிய முற்செய்வினை ஏனையோர்க்குப்போலன்றித தருவான்முன னுமொழியுமாயின அஙஙனம் இருவேறு வகைப்படச் செய யுமுதலவன் நடுவுநிலைமையினறிக் கோட்டமுடையனெனப பட்டு வழுவாம்போலுமென்பாரை நோக்கி வழுவன்மை கூறி அதனை வலியுறுததுதனுதலிறறு. இ-ள் சாாந்தாரைக் காததல தலைவர் கடன ஆதல சார்ந்தாரைக் காததும் எ-து. தமமாட்டு அடைககலமெனச சார்நதாரை அவர்க்கு வருமே ததனை நீககிக களைகணுய்நின்று காப்பது தலைமைக்குண முடையாராயினுாககுக கடமையாகலான் முதலவன் ஏனை யோரையொழிததுத தனனைச சாாநதாரை அஙஙனம பாது காப்பானுகியும—சலம இலன் ஆய எ-து. அதுபறறிக கோட் டமுடையனல்லனுய—சார்நது அடியாா தாம் தான் ஆச செயது பிறா தஙகள வினை தான கொடுத்தல எ-து தன்னைச சாாந்து தனனடிததொழில் செயவாா தன்போல் ஆகாமியவி னைததொடககிலராகச் செயது பிறாககு வருமாகாமியவி னையை அவாககுக கொடுபபானுகலான,—ஆயநதார் முன் செய்வினையும் ஆங்கு எ-து அவ்விருதிறததோர் மாட்டும் நணுகி வந்து கூடுவதாய பிராரததவினையும அவ்வாறே செய் வோர் செய்திக்குத் தக்க பயனுய் இருவேறுவகைப்படச் செய்வன். எ-று.

இறைபணியார்ககில்லை வினை முற்செய்வினையுந் தரு வான் முன்னென்றதுபறறி ஏனையோர்க்கு நியதி செய்துாட்டி இறைபணியார்ககு வினையின்றுகச் செய்தல இறைவனுக்கு நடுவுநிலைமையன்றென்பாரை நோககி அதனை உடன்பட்டே அமைதிகூறிவாாரய்ச சார்நதாரைக காத்தறலைவர் கடனெ

னப் பழமொழியெடுத்துக்காட்டி இஃதவ்வாறு நடுவென்மையு மன்றென வலியுறுததுவார் சார்ந்தடியார் தாந்தாஞ்செயது பிறர் தமகள் வினை தான் கொடுததலென வேறுவமையெடுத் துககாட்டினார் சார்ந்தடியார் தாந்தாஞ்செயது பிறர் தமகள் வினைதான் கொடுத்தலுணடெனபதூஉம், அது கோட்டமி னறு நடுவு நிலைமையே யாமெனபதூஉம ஏனைச் சமயததாாக கும ஒபபமுடிநதமையின, அஃதிண்டைக குவமையாயிறறு.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

சலம் வஞ்சனை; அஃது ஈணடுக கோட்டத்தின்மேனி ன்றது.

சார்ந்தென்னும் வினையெசசம் அடியாரென்னும வினை கருதிப்புமுறறுபபெயா கொணடது சார்ந்தவென்னும பெய ரெசசததகரந திரிநதுமுடிந்ததெனினுமமையும்.

பின்வந்த தாமுந தானும அசை.

ஆதல் கொடுததலெனபுழி ஆறுருபு விரிததுரைகக

தாஞசசெய்தென்புழி ஆககம் உவமவுருபினபொருள் குறிததுநின்றது.

பிராரத்தவினை அதிருககுமமாய் வருவதாகலின அதனி யல்பறிதல அரிதென்பாா ஆய்ந்தார் முன் செயவினையு மென்றார்.

உமமை இறந்தது தழீஇயிற்று

ஆர் வினைத்தொகை. ஆய்தல அப்பொருட்டாதல் மேற் காடடிறுை.

இங்குளி வாங்குங் கலம்போல ஞானிபான் [னை
முன்செய வினைமாயை மூணடிடினும்—பின்செயவி

மாயையுட னில்லாது மற்றவன்றான் மெய்ப்பொரு [ளே
யாயவத னாலுணரு மச்சு.

எ-து உ-ம். எ-னின் இறைபணி நிற்பார்க்குப் பிராரத்தவினை தாக்குதலுண்டென்பதற்குத் "தினைத்துணையேனும் பொறேன் றுய ராக்கையின் றிணைவிலையே" என்றற்றொடக்கத்தான் அவர் கூறுந் திருவாக்குகளே சான்றாகலின், அஃதவர்க்குச் செயவோர் செய்திப் பயனு மொழியுமென்றல் அமையாமையின் அஃதுண்டாகவே அதுபற்றி நிகழும் ஆகாமியமும் பிறவிக்கு வித்தாய் நிலைபெறுதலுண்டுபோலுமென்பாரை நோக்கி ஆண்டுப் பிராரத்தவினை தாக்குதற் கேதுக் கூறி அதுபற்றிச் செயவோர் செய்திப்பயனுமொழிதற்கு இழுக்கில்லையென வலியுறுத்துதனுதலிற்று இ-ள். இங்குளி வாங்குங் கலம்போல. எ-து தன்பால் வைத்தெடுக்கப்பட்டொழிந்த பெருங்காயத்தினின்றும் அதன்வாசத்தை வாங்கிக்கொள்ளும் பாசனத்தின்கண் அவ்வாசம் மங்கிப்போய் மெலிதாய்க் கந்திக்குமாறுபோல—ஞானிபால் முன் செய் வினை மாயை மூண்டிடினும். எ-து இறை பணி நிற்குந் தத்துவஞானிக்குப் பயிற்சிவயத்தான் ஒரோவழி நாடுமுள முண்டாதலும் உண்மையின் அதுபற்றிப் பிராரத்தவினையும் அதற்கு வாயிலாகிய உடம்புமுதலிய மாயேயமும் மங்கிப்போய் வாசனைமாத்திரையாய் மெலிதாய் வந்து மூளுமாயினும்—பின்செய் வினை மாயையுடன் நில்லாது. எ-து. அம்மூடசிபற்றி ஒருதலையா னிகழ்வதாகிய ஆகாமியவினை மேலைக்கு வித்தாய் நிலைபெற்று முறுகுதலின்றித் தனக்கு வாயிலாகிய மாயேயத்தோடு கெட்டொழியும்—அவன் தான் மெய்ப்பொருளே ஆயவதனால். மற்று அச்சு ஊரும். எ-து. இறை பணி நிற்கும் அவன் சத்தாயுள்ள சிவமேயாயவாற்றால் ஒரோவழி அவ்வாசனைபற்றிப்

பிறழுவரினும் பிறழுவொட்டாது அவ்வச்சினையே நோக்கிநி பஞகலான். எ - று.

ஒளி இருளைத துரக்குமாறுபோல அவ்வுணர்வு அவ்வ காமியதமைதத் துரககுமென்பதாம் *"தொலலையில் வருத போலத தோன்றிரு வினையதண்டே—லல்லொளி புரை ஞானத் தழலுற வழிந்துபோமே" எனப் புடைநூலாசி யரோதியதூஉம் அது.

உளி ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபுபட நின்றது "மந்தி விதியின் மரபுளி வழாஅ—வந்தணர் வேள்வி" என்ற போல முற்றுகரககெடு இலேசாற்கொளக.

வாவகுதற்குச செயப்படுபொருள் அவாயநிலையாக வநதது.

மூணடிடினுமெனவே, மூளுதல ஒருதலையன்றென்பது பெறறும.

மாயை ஆகுபெயர்

மறறு வினைமாற்றின்கண் வநதது.

தானென்பது அறுவதிததறகண வநத இடைசசொல்

பிறழுவிடாமைபற்றி மெயப்பொருளை அசசாக உருவக செய்தார.

நண்ணனல் வேவாத நறறவா தமமினும
பண்ணமர மாசசெலுத்தும பாகரினு—மெண்ணி
யரனடி யோர்பவ ரைமபுலனிற் செனறு
மவர்திற நீங்கா ரதறகு.

* சிவப்பிரகாசம் உணமை. ௩௯. எலலையிலபிறவி.

எ-து உ-ம் எ-னின். முன் செய்வினை மாயை மூண்ட வழியும் அந்நிலையிற் பிறழாத அவ்வசினையே யுணர்ந்து நிற்றல் யாங்ஙனமெனபாரை நோக்கி உவமைமுகத்தான் அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று இ-ள் நண் அனல் வேவாத நற்றவர் தமமினும பண் அமர மாச செலுத்தும பாகரினும எ-து. அங்கித்தமபனத்தால் நண்ணனல வேவாமைக்கேதுவாகிய நற்றவமுடையார அவ்வனலுட் கிடப்பினுந் தந்திறனினீங்காதவாறுபோலவும பண்ணுதலமரப பரிமாவூர்தறகுரிய பாகனூரப கற்றுவல்லார அப்பரிமாவின வேகத்துட்படினுந் தந்திறனினீங்காதவாறுபோலவும—எண்ணி அரன அடி ஓர்பவர் எ-து ஐமபுலனகளில அகப்படாமைக்கு உபாயம யாதெனறெண்ணி முதல்வனறிருவடியாகிய அசசையணரவல்லார—ஐம்புலனில செனறும அதறகு அவர திறன நீங்கார எ-து. முன செய்வினை மாயை மூட்டிப்பற்றி ஐவகைப்பட்ட விடயங்களிற செனறாராயினும் அதனால அவர தந்திறலிற்றீர்ந்து பந்தத்தொடக்குறுவாரலலா எ-று

பொருள்வினை உவமையினுஞ் செனறியைந்தது

நண்ணனல கீழ்நீர்போல முன்பினறுக்க தொக்க அறுமவேற்றுமைத்தொகை நள்ளனல நண்ணனலென மரீஇயிற்று, *"நீணுலகெலாம்" என்றாற்போல தமமால நண்ணப்படும அனலென்றுரைப்பினுமமையும

பண்ணுதல கதிப்பித்தல

இனனிரணடும உவமவுருபுகள்

உமமை எண்ணுமமை. செனறுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

அதறகென்பது உருபுமயக்கம

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் கோயிற்குறுந்தொகை ௪

௧௪

சத்சத்தா மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணி
னித்தமித்தல் பாசத்தி லின்றிக—கத்மிக
கெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தி
னருகணையார் சத்தணைவ ராங்கு

எ-து உ-ம் எ-னின் சார்ந்ததன் வண்ணமாய சத்சத்தென்ப்படுமியல்புடையார் அரனடியோரினும் ஐம்புலனிற் சென்றுழி அவற்றிற் றொடக்குண்ணாத் திறலுடையராதல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கிச் சாரசிக்கட்படும் விசேடங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று இ-ள் சத்சத்து ஆம் மெய்கண்டான் சத்து அருளிற் காணில் எ-து தன்னுற் சார்ப்பட்டவனாகிய சத்தினும் அசத்தினும் அதுவதுவாதல்பற்றிச் சத்சத்தென்னுந் தன்றுணைமையையுணர்ந்தோன் சத்தாகிய முதல்வன்றிருவருளாலல்லது ஒன்றையுங் காணாமையின் அவ்வருளின்வழி நின்று காணுமாயின்—பாசத்தில் இத்தமித்தல் இன்றி எ-து அவ்வழிப்பாசமாகிய அசத்தினை இதஞ்செய்தலின்மையால்—சத்து அணைவார் கதம் மிக்கு எரி கதிரின் முன் இருள்போல ஆங்கு ஏலா அசத்தின் அருகு அணையார் எ-து சத்தாகிய முதல்வனைத் தலைப்பட்டு நிற்பார் சீற்றமிக்கெரியாநின்ற சுடரின்முன்னர் அந்தகாரம்போலச் சத்தென்கிற தனது சத்தி யேற்கமாட்டாத அசத்தாய ஐம்புலனின்மாட் டெய்தி நிற்பரல்லர் எ-று

வேறுமுடிபாகலின் ஒருமைப்பன்மைமயக்கமின்மை யுணர்க.

அருளினென்னும் இன்னுருபு ஏதுப்பொருட்கண்வந்தது

இத்தமித்தல் பெயரடியிற் பிறந்த வினைப்பெயர். இதஞ் செய்தல் பற்றுச்செய்தல்.

இன்றியென்னுஞ் செயவெனெச்சக் குறிப்புக் காரணப் பொருட்டாய் நின்றது.

இன்மைக்கேதுக் கூறுவார் கதமிகவெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தென்றார். கதமிகவெரிகதிரென்றது ஒப்புமைபற்றிய உபசாரவழக்கு "எல்லை யில்லவ னெரிதுளனி றுலென வெகுண்டான்" என்பதனானும் ஒப்புமையாதலுணர்க.

இதனைப் போர்ந்தது, சத்தும் அசத்துந் தம்முட் சமமல்லவாகலான் அரனடியோர் அவர் ஐம்புலனிற் சென்றாலும் அது பற்றி அவர் திறனீங்காரென மேலது வலியுறுத்தவாறு மென்க.

ஏகனாகிநிற்றலான் மலமின்றாதலும் இறைபணிநிற்றலான் மாயைவினைகளில்லவாதலும் பெறப்பட்டமையின், மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே யென்பதனை வேறோரதிகரண மாக வைத்தோதாராயினார்.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது

பத்தாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

பதினொராஞ்சூத்திரம்

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்போற்
காணவுள் ளத்தைக் கண்டு காட்டலி
னயரா வன்பி னரன்கழல் செலுமே.

எ-து. கு-ம். எ-னின் பரமேசுரனது சீபாதங்களை யின்னை யுமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து க-ரை எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று இ-ள் அங்ஙனம் ஏகனாகியிறைபணிநிற்பார்க்கு அறிவிச்சைசெயல்கள் விடயித்தற்குரியதோரியைபு ஆணவத்தாற் பெறப்படாமையின் விடயமாவதொன்றில்லைபோலும் எனின், ஆதிகளை நோக்கி விடயித்தலில்வழி ஆணவம் புத்தாகூறுமாலயவிஞ்ஞானம்போலச் சூனியமாமெனப்பட்டுக் குணகுணியமாகவே குணியுஞ்சூனியமாய முடியுமாகலான் அஃதின்மையின் ஆண்டவை யிலைப்புபற்றி விடயிக்குமாறுணர்த்துமுகத்தானே பயனிரண்டனுள் முடிவாயெஞ்சிநின்ற சிவப்பேறு கூறுதலாய விட்டையினியல்புணர்த்துதல் இப்பதினொராஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து. எ-று

இதனானே, சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

அற்றேல், ஏகனாகியிறைபணிநின்றார்க்கு இனிச்செய்யக்கடவதொன்றின்மையானும், இருணீக்கமும் ஒளிவிளக்கமும் உடனிகழ்ச்சியாயவாறுபோலப் பசுத்துவநீக்கமுஞ் சிவத்துவவிளக்கமும் இடையீடின்றி உடனிகழ்வனவாகலின் வேறோது வேண்டாமையானும், மூன்றானுடை சுவாநுபூதியாகிய சிவப்பேற்றைப் பத்தாஞ்சூத்திரத்துட் பாசநீக்கத்தோடு ஒருங்குவைத்தே யோதலானும் அதனையிண்டு வேறுவைத்தோதல் அமையாதுபோலுமெனின்,—அறியாது கடாயினாய் ஏகனாகியிறைபணி நிற்பது துரியநிலைக்கண்ணதாகிய அருணிலையேயாகலின் ஆண்டு மலநீங்கிய துணையானே சுகப்பிரமைமாத்திரையே விளங்குவதன்றி அதீதநிலைக்கண்ணதாகிய சிவத்துவவிளக்கமெனப்படும் பரமசுகம் விளங்காமையின் அது விளங்குதல் அவனருளாலல்லதொன்றையுஞ் செய்யாமைமாத்திரையால் அமையாமையின் அதற்கு வேறுமாணச் செய்யக்கடவதுண்டென்பது தானே போதருதலானும், இருணீக்கத்தின் ஒளிவிளக்கம்போலப் பசுத்துவநீக்கத்தின்

அருள்விளக்கமாத்திரையேயன்றி ஆனந்தவிளக்கமும் உட னிகழாமையானும், அவ்விரண்டறகும் வேறுபாடு முன்னாகக் காட்டப்படுமாகலானும். முதனூலிற் பாசக்ஷயம் பண்ணுமா றுணர்த்தியவழிப் பாசநீக்கமாத்திரையே முதற்பெயக்கொ ண்ட வாதிகளை மறுத்தற்பொருட்டுப் பாசநீக்கம்பெற்றோன் சுவாநுபூதியுடையவனாவனென்ப பதினொராஞ்சூத்திரஞ்செய் தற்கு நோற்றுவாயாக்கிணையே பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் செய் துவைத்துச் சுவாநுபூதிநிகழ்ச்சிக்கண் ஒற்றபாலனவெல்லாம் பதினொராஞ்சூத்திரத்துட் கூறுதலின் ஒன்பதாஞ்சூத்திரத் தின் எடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாறு பத்தாஞ்சூ த்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெற்றாற்போலப் பத்தாஞ் சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட சுவாநுபூதிநிலை பதினொராஞ் சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெறுதலான் அதன்கண் மலையாமைப்பொருட்டு ஆசிரியர் சுவாநுபூதிமானாவனென்பத னையும் அரன்கழல்செலுமெனப் பதினொராஞ்சூத்திரத்தானே ஒருங்குவைத்தோதினாராகலின் அது மாறன்மையானும், அவ் வாறின்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பால் நூல்செய்துரைப் பான் புகுந்த ஆசிரியர் வேறுபடச் செய்துரையாராகலானு மென்பது இதனானே, முதனூலிற் சுவாநுபூதிமானென வாளாகூறியதனைப் பதினொராஞ்சூத்திரத்துப் பத்திசெயக வென்றதன் பின்னுகக் கொண்டுகூட்டி வைத்துரைத்தலே அதன்கருத்தென்பதூஉம், பெறப்பட்டது அற்றாகலினன்றே, பத்தாஞ்சூத்திரம் பாசக்ஷயம்பண்ணுமாறுணர்த்திற்றெனவும், பதினொராஞ்சூத்திரம் பரமசிவனது சீபாதங்களையணையுமாறு ணர்த்திற்றெனவுங் கருத்துரைசெய்ததூஉமென்க. இஃதறி யாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. காட்டக் காணுந் தன்மையுடைய கண் உருவத்தைக் காணும்படி அதனோடொ

ருககியைநது நின்று காட்டி அவ்வுருவத்தைக் காண்கின்ற ஆனமாபபோல அறிவிகக அறியுமியலபையுடைய அவவா னமா விடயததையறியும்படி முதல்வன் அதனோடியைநது நின்று அறிவிதது அறிநது வருதலான் அவவததுவிதநிலையை மறவாது கடைப்பிடிததுச செயயும் அனபானே அம்முதல வன் திருவடியாகிய சிவானந்தாநுபூதியைத தலைபபடும எ-று.

காணுமெனனும உவமையடை பொருளினும், கணடென்னும் பொருளவினை உவமையினும் சென்றியைநதன காணுமெனபதனை ஈரிடததும கூட்டுக

"வியாதது வெருளாா விழுமியோர்" எனபதுபோலக கணடு காட்டலென்பது மாறிவைததுரைககபபட்டது.

இககருததுநோககியனறே, இதனைவிரித்துக கூறுவான் புகுநத வழிநூலாசிரியா *"காட்டிககண டிடுமா போலக காட்டிக கணடிடுவன" எனறதூஉமெனக

அயராமைககுச செயபபடுபொருள அதனையென்றெடுதது கொளக அயராவனபெனறது அயராமையானாகிய அன் பென "ஆறுசென்ற வியா" போல நினறது அது †"இததை யாயு மறிவுடையனுயன்புசெயய" என வழிநூலாசிரியா கூறி யதனுனுமுணர்க.

உளளத்தையென்பது உருபுமயக்கம்.

அறிவிசசைசெயலகளினிகழ்ச்சியாகிய அயராமையும் அன்பும் செலவும் முறையே காரணகாரியங்களாய் அவ்வொ ருபொருணமேல ஒருஙகு நிகழுமென்பார் அயராவன்பினா னகழலசெலுமேயெனறுர்.

---

* சிவஞானசித்தி, பதினொராஞசூததிரம். க. காய மொழி † " " க.

இஃதென்சொலலியவாறோவெனின்,—உயிரையின்றி யமையாதகண உருவததைக காணுஙகால உயிரினதுணாவு கணணொளியெனத தானென வேறறுமையினறி உடனாய விரவி நின்று கணணுககுக காட்டியவதனைக கணகணடதெ னறுங கணணையதிட்டிதது நினற உயிா கணடதென்றும பகு ததறிய வாராது இரணடன் காடசியும ஒன்றனையொனறு விடாது அததுவிதமாகி ஒருங்கே நிகழுமாறுபோல, முதலவ னையினறியமையாத உயிா ஒருவிடயததை யறியுஙகாலும முதலவனது சிறசததி ஆன்மசிறசததியெனத் தானென வேறி னறி உடனாய விரவி நிறப முதலவனும அவவாறு விரவி நின்று ஆனமாவிறகு அறிவிததசோனறனை அவவானமா அறி நததெனறும, அதனையதிட்டிதது நினற தானறிநதானென றும பகுததறிய வாராது இருவகையறிவும ஒனறனையொனறு விடாது அததுவிதமாய ஒருஙகே நிகழுமாறு செயதவரும இவவுபகாரம பெததமுததியிரணடினும ஒருபெறறிததாய உணமையின் ஏகனாகியிறைபணிசிறகுமுயிா முதலவன அஙங னம அததுவிதமாய உபகரிததுநிறகு முரிமையை நோககுமா யின நோககுநதோறும் நோககுந்தோறும அப்பொருட்கட் செலலுமிச்சை அடஙகாது மீதூருமாகலின் அவவழி அவ்விச சையே தானாகவிளங்கித தோனறும் பேரானநததலை அநுப விககபபடுமெனை அறிவிசசைசெயல்கள் மூன்றுஙகணடு விட யிகருமாறுணாததி அதீதநிலையியல்பு கூறியவாறுமெனக அத் துவிதமாவது பேதப்பொருளிரணடுந தமமுள அபேதமாதற குரிய சமபநதவிசேடம. இககருததேபறறி *"அறிவொளி போற் பிறிவருமததுவிதம" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். அஙகியும் ஒன்றிற் றங்கிநின்றலலது தன்றொழிலடத்தாதாக லின், அதுபோல முதலவனும உயிலரயதிட்டித்து நின்று

* சிவபபிரகாசம், பாயிரம. ஏ. புறசசமயததவா.

எத்தொழிலுஞ் செய்வனென்றுணர்க. உயிர் ஒன்றனையறிதல முதலவன உடனின்றறிதலேயின்றி அறிவித்தன்மாத்திரையான் அமையாதெனபது * "தொண்டனேனினையுமாறினையே" "விரும்புமாவிரும்பே" "தொடருமாதொடரே" "நுகருமாநுகர்வே" எனறிவ்வாறு முதனிலைபற்றியோதிய திருவாசகங்களானுமறிக இவ்வியல்புநோக்கியன்றே "அறிவானுந் தானே யறிவிப்பானுந் தானே" எனறோதிய அம்மை † "அறிவாயறிகின்றானே" எனவுமோதியதூஉமெனக. முன்னறிதல் அறிவித்தற்பொருட்டெனவும் பின அறிவாயறிதல விடயத்தில அழுந்துவித்தற்பொருட்டெனவுங் கொள்க. இதனையீண்டு வைத்தார அத்துவிதநிலை இனிது விளங்குதற்கு.

இவ்வாறன்றிக் காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம் போற் காணவுள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலென்பதற்குக் காட்டுமுபகாரமுணர்த்தன மாத்திரையே கருத்தென்றுரைப்பாருமுளர். இதனைக் கண்ணழித்துரைப்புழி அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமெனக் காணுமுபகாரமாத்திரையே எடுத்துக்கொண்டுரைத்த ஆசிரியர் கருத்தன்றாகலானும், காணுமுபகாரங் காட்டுமுபகாரத்தின் பின்னர்த்தாய் நிகழுமென்பது உணர்த்துதற்கோடற்பொருட்டு அதுவும் உடன்கூறப்பட்டதன்றி வேறின்மையானும், அவ்வாறன்றென்பார்க்கு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்துட் பெறப்பட்டதனை ஈண்டுக் கூறுதல் புநருத்தியாய் முடியுமாகலானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியுரையென்றொழிக. அற்றேல், முதனூலிற் பதினொராஞ் சூத்திரத்துட் காட்டுவனென்பது மாத்திரையேயன்றிக் காணுமென்பது கூறிற்றிலையாலெனின்;—அறியாது வினவி

* திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா, கோயில். கக
க௦. கூ எ.

† காரைக்காலம்மையார், அற்புதத்திருவந்தாதி. உ௦.

னாய் ஆண்டுக் காட்டுவோனுமென்றவும்மை காண்பானுமா மென எதிரது தழீஇநிற்றலின், கூறாமை யாணையுடையதென றொழிக அவ்வும்மைக்குப் பொருள் காணமாட்டாதார் பாடம் வேறாக ஓதுப.

இதனால், காணுங்கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற் காண வுள்ளத்தைக் காட்டிக் காண்டலென்றது ஓரதிகரணம், அத னையயராவன்பினரன்கழல் செலுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமென்றது

எ-து. மே-ள் எ-னின் முதல்வன் உயிர்க்குக் காட்டு முபகாரமாத்திரையே யுள்ளதெனினும் வாதிகளை நோக்கி அத்துவித நிலையுணர்த்துதற் கெடுத்துக்கொண்ட சூத்திரத் தின் முற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுத லிற்று. இ-ள் முதல்வனும் உயிர்களாலுணரப்படும் விடய த்தை உடனின்றுணருவன் எ-று.

உம்மை உயிர்களுணர்தலேயன்றியென இறந்தது தழீஇ யிற்று.

இஃதறியாதார் ஈண்டுணருமென்றது அறிவித்தற்கேது வாயறியுமென்றுரைப்பாருமுளர் அவ்வாறுரைப்பிற் சித்தசா தனமாமாகலானும், ஈண்டைக்கியைபின்மையானும் அதுபோ லியென்றொழிக.

அவையே தானேயாயெனவும் தாந்தமுணர்வின்றமிய ருள்ளெனவும் மேற்பொதுவகையாற் கூறிப் போந்த அத்துவித த்தை ஈண்டுக் காணுமுபகாரத்தின் வைத்துணர்த்தி இனிது விளக்கியவாறு.

இவ்வான்மாக்கள் அவனையின்றியமைந்து ஒன்றையும் விடயியாவாகலான.

எ-து ஏது எ-னின் கண் சடமாகலானும் காண்டற்பயன் உயிர்க்கேயாகலானும் கண் காணுழி உயிரும் உடனின்று காண்டல் பெறப்படுமே கண்போல உயிர் சடமன்மையானும் உணர்தற்பயன் உயிர்க்கேயாகலானும் அதனையெடுத்துக்காட்டி அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென்றல் அமையாதென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று இ-ள். விளக்கொளி கண்ணொளியோடு கலந்து கண்ணொளியோடு கூட உருவத்தினுங் கலந்தாலன்றி அஃதவ்வுருவத்தைக் காண்டலின்றாயவாறுபோல அறிவிக்கவறியும் இயல்பினவாய உயிர்களும் முதல்வனதுணர்வு தம்மோடு விரவி நின்று தம்மோடு கூடச்சென்று விடயத்தினும் விரவிநின்றால் அறிவு விளங்கி அதனையறியும் இயல்பினவன்றித் தனித்தமையவுமாட்டா தனித்தொன்றனை விடயிக்கவுமாட்டாவாகலான் அறிவு விளங்குதன்மாத்திரைக்கேயன்றி விடயத்தைப்பற்றுதற்கண்ணும் முதல்வன் உடனின்றறிதல் ஒருதலையான வேண்டப்படுதலான் ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென மேற்கொண்டது. எ-று.

அவனையின்றியமையாமையிற் காட்டுமுபகாரம் விளங்கினாற்போல அவனையின்றி ஒன்றையும் விடயியாமையிற் காணுமுபகாரமும் இனிது விளங்குமெனபார் அவனையின்றியமைந்தொன்றையும் விடயியாவாகலானென்றார்

அமைந்து விடயியாவென்றதனைக் "கந்தித்துச் சுழலும்" என்றாற்போலக்கொள்க.

உம்மை முற்றும்மை.

விடயியா என்றது பெயரடியிற் பிறந்த எதிர்மறைவினை. "எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்றை யறிந்தியற்றி யிடாவுயிர்க ளீசன் றானுஞ்—செவ்வியினி னுளம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து சேட்டிப்பித் தெங்குமாயச் செறிந்து நிற்ப—னிவ்வுயிர்க டோற்றம்போ தவனையின்றித் தோற்றா வவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கு—மவ்வுயிர்போ லின்றிவே றாதலானு மானடியை யகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே" என வழிநூலாசிரியர் இதனை விரித்தோதியவாறுமுணர்க. எவ்விடத்துமென்றது பெத்தமுத்தியிரண்டினு மென்பதாம். இதனுள், 'இறையடியை யின்றியமைந் தொன்றையறிந் தியற்றிடாவுயிர்கள்' எனவும், 'ஈசன்றானெங்குமாயச் செறிந்து நிற்பன்' எனவுங் கூறியது விடயத்தின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவும், 'இவ்வுயிர்கடோற்றம்போ தவனையின்றித் தோற்றா' எனவும் 'அவ்வுயிர்போ லின்றிவேறன்' எனவுங் கூறியது உயிரின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவுங் கொள்க. அவ்வாறு கொள்ளாக்கால் இருகாற்கூறுதல் புனருத்தியாய்முடியுமென்றொழிக. இனி விளக்கொளி கலத்தல் ஈரிடத்தும் வேண்டப்படுமென்பதூஉம், "விளக்கொளிகலந் தவற்றை" எ-ம் * "விளக்கினைச்சோதி கலந்திடும்" எ-ம் புடைநூலாசிரியர் வகுத்தோதியவாற்றானுணர்க. அஃதங்ஙனமாக, பரமுத்தியில் உயிர்க்கு விடயமாவது ஒன்றின்மையின் வழிநூலாசிரியர் எவ்விடத்துமென்றது அமையுமாறென்னையெனின்,—அறியாதுகூறினாய் † "சுத்தவநு போகத்தைத் துய்த்தலானும்" எ-ம் ○ "ஒன்றினன் றுணரு முண்மை." எ-ம். பிறாண்டும் இவ்வாறே யோதுப வாகலின், பரமுத்தியில

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், பதினொராஞ்சூத்திரம் ௭.
† சிவப்பிரகாசம், உண்மை. ௮. கண்ணொளி.
‡ உண்மைவிளக்கம் ௫௧. முத்திதனில்.
○ சிவப்பிரகாசம், உண்மை. ௯௭. ஒன்றிரண்டாகி.

ஆனுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது. ஓகாரம் எதிர்மறை.

ஆன்மாக்கள் முதல்வனை விடயிக்குங்கால் அவற்றது விடயமாகிய அவன் தன்னாலும் உடனின்றுணரப்படுவன், உள்குவாருளகிய பொருளாகலின்

மேலைவெண்பாவிற் கூறிப்போந்த ஐம்புலன்போலவென்று அனுமானவளவை காட்டுவார் உள்குவாருளகிற்றை யுள்ளத்தானுற்றுக் காணுரேனுவென்றும், உள்குவாருளகிற்றுதல் ஈரிடத்துமொக்குமெனபார் ஏகமாயநின்றே யிணையடிகளொன்றுணரப் போகமாய்த் தானவிளைந்த பொற்பினுன் என விடயித்தற்கட்படுமியல்பும் ஏகமாயுள்ளத்தின்கண்ணுனென அறிவு விளங்குதற்கட்படுமியல்பும் எடுத்தோதினார்

பரபோகமாயென்னுது போகமாயென்றதும் ஒப்புமை யிணங்குதற்பொருட்டு சேற்றுநிலமிதித்துச் சென்றுணுக்கு அந்நிலம்போலப் பரபோகவிளைவு செயற்கைப்பொருளாய் நிற்றலின், ஆக்கமுங் காரணமும் அடுத்து வந்தது. இணையடிகளுணருந்தோறும் போகம் மேன்மேல் விளைதல் * "புணர்ந்தாற புணருந்தொறும்பெரும் போகம்பின்னு னும்புதிதாய— மணந்தாழ் புரிகுழ லாளலகுல போல வளர்கின்றதே." என வும் அப்பொருண்மேல வைத்தோதிய திருவாக்கானுமறிக.

தெளிவுபற்றி விளைந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்.

கண் கண்ணாடியினின்றுந் தன்னை விடயித்தாற்போல முதல்வன் ஆன்மாவுடனின்று தன்னை விடயித்தல் பொருந்தமுடைமையின், ஆன்மாசிரயமென்னுங் குற்றம் இன்றே

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார். கூ. உணர்ந்தாரக.

ரன்னவற்றிற் கெய்தாதென்றுணர்க. கண்ணொடிக்குள்ளாகத் தோன்றுவதுபோலும் எதிர்விம்பமாவது விம்பமேயன்றி வேறன்றென்பது சிவாகமநூற்றுணிபென்க.

இதனுள் அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென உணர்வேபற்றியோதினாரேனும் *“எத்திற ஞானமுள்ளத் தத்திற மிச்சை செய்தி” என்பவாகலின், அவற்றிற்கும் இஃ தொக்கும் ஒக்கவே, பெத்தமுத்தியிரண்டினும் ஆன்மா விட யிக்கப்படும் விடயங்களை முதல்வன் உடனின்று விடயிப்ப னென்பதூஉம் பெத்தத்தின் அவனிவனாய் நின்று விடயித்த லின் விடயங்கள் அவனுக்கன்றி இவனுக்காயின் முத்தியின் இவனவனாய் நின்று விடயித்தலின் அவனெய்திந்த விடயங் களெல்லாம் இவனுக்கின்றி அவனுக்காயினவென்பதூஉம் இனிதுவிளங்கும். இம்முறைமை நோக்கியன்றே உலகத்துள் ஒன்றனை யாவரும் ஏற்பாருஞ் சிவார்ப்பணமெனக் கருதாத வழிக் குற்றமென்று ஆகமங்களோதியதூஉம், †“யாதொரு தெய்வங்கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே—மாதொரு பாகர் தாம் வருவர்” என்றதூஉம், அவ்வுண்மையறிந்தவழி “எத் தனுவினின்று மிறைபணியாக்கி லவ்வினை—முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்” எ-ம் “பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்ப மாய்” எ-ம் “உடம்புடைய யோகிகடா முற்றசிற் றின்ப—மடங்கத்தம் பேரின்பத் தாக்கி” எ-ம். “காணுங் கரணங் களெல்லாம் பேரின்பமெனப்—பேணு மடியார்” எ-ம் “எல் லாஞ் சிவமாயிருந்ததே” எ-ம் இவ்வாறோதியதூஉமெனக்

முதலதிகரணமுடிந்தது

---

* சிவஞானசித்தி, முதற்சூத்திரம் சுஉ சத்திதனஉடி.

† சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சூத்திரம். உரு

இரண்டாமதிகரணம்.

இனிப் பத்தியினான் மறவாதேத்த அவனது சீபாதத்தை யணையுமென்றது.

எ-து மே-ள எ-னின். ஏகனாகி நின்றாற்கு அவ்வினையைப் பற்றி அறிவிச்சைச்செயல்கண்மூன்றும் ஆண்டு விடயிக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி நிட்டையினியல்புணர்த்துதற்கெடுத்துக்கொண்ட இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று இ-ள. சூத்திரத்துரைத்தவாறுபற்றி யுரைத்துக்கொள்க.

"இத்தனையாயு மறிவுடையனாயன்புசெய்ய" என வழிநூலாசிரியருமோதுதலின் ஈண்டுமறவாது பத்தியினாலேத்தவெனச் சூத்திரப்பொருட்கேற்ப மாறிவைத்துரைத்துக்கொள்க. ஏத்தவென்றது உபசாரவழக்கு.

அன்பு பத்தி காதலென்றாற்போல்வன இச்சை மீதூர்ந்த பொருளவாகலான், அது பரமுத்தியினுமுண்டென்பதுணரார் பத்தியாவது சீவன்முத்திநிலைக்கே செய்யப்படுவதொரு சாதனம் போலுமென மயங்கித் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப; பரமுத்தியின்கண் இச்சை நிகழாதவழிச் சிவபோகம் அநுபவமாதல் செல்லாமையானும், சீவன்முத்திநிலைக்கே கூறுவதொன்றாயிற் "செம்மலர் நோன்றாள்" என்னுஞ் சூத்திரத்து ஒருங்குவைத்தோதவமையும் சூத்திரம் வேறுசெய்ய வேண்டாமையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

அவன் அன்னியமின்றிச் செயவோர் செய்திப்பயன் விளைத்து நிற்றலான

எ-து ஏது எ-னின். பத்தியினான் மறவாதேத்தினும் அவனது சீபாதத்தை யணைதல் பரமுத்தியினன்றி முடியா

தென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று இ-ள். அம்முதல்வன் வேறு நில்லாது செய்வோர் செயவனவற்றை யறிந்து அவ்வச்செயதிகருத தகக பயனை மிகச செய்யலாயின அவ்வபபொழுதே விளைவிததும் அலலுழிக காலாந்தரததின் விளைவிததும் உடனாய் நிற்பனாகலான இனிப பத்தியினை மறவாதேததவே அமமுதலவனது சீபாததததையணையுமென மேறகொண்டது எ - று

அருககனோ நிறபினு மலலிருளே காணாக
கிருட்கணணே பாசததாாக கீச—னருட்கணணாற்
பாசததை நீககும பகலலாததுந தாமரைபோ
னேசததிற றனனுணாநதாா நோ.

எ-து. உ-ம எ-னின. அரன் கழல் சேறல் உடம்பினீ ஙகிய பினனன்றி உடமபுடையவழியுங கூடுமாயின அது ஞாயிறறினொளிபோல மருங்குள்ளாாகருப் புலனாதலவேணடு மென்பாரை நோககி அது கூடாமையுங கூடுமாறும உவமை முகததானுணர்ததி ஏதுவைவ வலியுறுததுதனுதலிறறு. இ-ள். அருககன் நோ நிறபினும காணாககு அல இருளே. எ-து ஞாயிறு எலலார்ககும் ஒப்ப நிறபினும அது காட்சியுடையாாகண ணுக்கன்றி அஃதிலலாதார்கணணுககு இரவின் கணணதாகிய இருளேயாம் அதுபோல—ஈசன பாசத்தாாககு இருட்க ணணே. எ-து முதலவன் எங்கணும் ஒப்ப நிறபினும் மலநீ ஙகிய முத்தர்க்கன்றி அஃதுடையாாககு அவன் அமமலத்தின் கணணே யாவன். சீவன்முததரும் ஏனையோாபோல உடலு டைமையிற் பாசத்தாராகலின வேறறுமையின்றாலெனின், பகல் அலர்த்துக் தாமரைபோல். எ-து. ஏனைத் தாமரைக ளோடொப்ப ஒருங்கு நிற்பினும் பக்குவமுடைய தாமரை யைக் கூம்புதலை நீக்கி அலர்த்து ஞாயிறுபோல—நேசததில

தன உணர்ந்தார் நேர் அருட்கணணால் பாசத்தை நீக்கும் எ-து ஏனையோாபோல் உடமபோடு நிறபினும பருவமுடையராய்ப பதநியினுறறன்னை மறவாதுணர்வாாகளு முதலவன தனது திருவருட்பாாவையாற பாசததை நீககி அறிவையலர் ததும் ஆகலான் உடம்புளவழியும அவா பாசததாாலலா எ-று.

ஆகலான் உடமபுளவழியும அவர் பாசததாாலலரென்பது குறிபபெசசம்

ஏகாரந் தேற்றம்.

திணிநதவிருளையென்பார் அலவிருளெனறூா

மலததிறகுக கணணுவது அறியாமை

காணுரும பகலும் ஆகுபெயா.

அருககன் எடுததுககாட்டுவமை.

தன்னையென்னும இரணடனுருபு விகாரததாற றொககது.

ஏழாமவேறறுமைப்பொருட்கண வருநேரெனபது உருபுமயககமாய நானகாவதுணாததிறறு.

நீககுதலும அலாததுதலும் ஏனையிடததுஞ் செனறியைதலின், ஈரிடததுஞ் செயப்பபடுபொரு ளோறபன வருவிககபபட்டன

மனனு மிருளை மதிதுரநத வாறனபின
மனனு மரனே மலந்துரநது — தனனின
வலிததிருமபைக காநதம வசஞ்செயவான செயதல
சலிபபில விகாரியலன றுண.

எ-து. உ-ம். எ-னின். நேசததிற றன்னுணருஞ் சிவன் முத்தாகருப பாசததை நீககி அறிவை யலர்த்துதல பரமுததியினனறி இலலையென முரணிக்கூறும வாதிகளைநோககிப் பாச

த்தை நீக்கி அறிவையலர்த்து முறைமை இவ்வாறென்றுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று இ - ள். அன்பின் மன்னும் அரனே மன்னும் இருளை மதி துரந்தவாறு மலம் துரந்து எ-து. உயிரைத் தானுக்கிக்கோடற்கணுள்ளதாகிய இச்சைமிகுதியான் அவ்வுயிரோடுமே அநாதியே நிலைபெறுமுதல்வன் கண்ணின்கணிலைபெறும் இருளைப் பிறைமதி நாடோறுஞ் சிறிது சிறிதாக நீக்கியோட்டுமாறுபோல அவ்வுயிரின்கண்ணதாகிய மலசத்தியை அவ்வப்பருவந்தோறுஞ் சிறிது சிறிதாகச் சோபானமுறையி னீக்கிப் பற்றறத் துரந்து—காந்தம் இரும்பைத் தன்னின் வலித்து வசஞ்செய்வான் செய்தல் சலிப்பு இல் எ-து காந்தக்கல் இரும்பைத் தன்கணீர்த்துத் தன்வசமாகச்செய்தல்போல மலம் அங்ஙனந் துரக்கப்படுந்தோறும் அம்முறையே அச்சத்தி பதிவித்து உயிரைத் தன்கண் வலித்துக்கொண்டு தன்வசமாகச்செய்து வருஞ்செய்கையின் அவனுக்கு ஒருஞான்றுஞ் சலிப்பில்லை—விகாரி அல்லன் தான். எ-து. அங்ஙனஞ் சலியாது செய்து வருதல் பற்றி விகாரியாவானுமல்லன் காந்தம்போலத் தனது சந்நிதிமாத்திரையிற்செய்யும் அம்முதல்வன் எ - று

மதியென்றது ஏற்புழிக்கோடலான் ஈண்டு வளர்பக்கத் திங்களின்மேற்றாயிற்று "அந்த வருஞனக்கிய சாதாரமாயவலி—னிந்து வெனவெறிந்திட்ட" என்றதும் அது

மலந் துரத்தல் உயிரின் செயலானுவதன்றென்பதுபட நின்றமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது

வான் பான் பாக்குக்கள் தொழிற்பெயர் விகுதியுமாமென்பது "கரப்பாக்கறிந்து" என்பதனானுணர்க

உவமவுருபு விரித்துரைக்க.

சலித்தல் வேசறுதல்.

செய்தற்கண்ணென எழுனுருபு விரித்துரைகக.

மகிதூரநதவாறு மலநதூரநதென்றவிதனுனே மலநீஙகுவது பின்னென்பார்மதம மறுககப்பட்டவாறு காண்க.

சோபானமுறையி னீக்குதலானன்றே, சததிநிபாதனு சிவபுணணியமுதலாயின நாலவேறுவகைப்பட்டதூஉம், அவ றறுளளும ஒரோவொன்று நாநான்காயப் பதினறுவகைபப டடதூஉம, அவறறுள்ளும ஒரோவொன்று பலவேறுவகைப படடு விரிநததூஉமெனக

நசிதவொனறி னுளள நசித்தலா லொன்று
நசிநதிலதே லொனறுவ திலலை—நசிததுமல
மபபணைநத வுபபி னுளமணைநது சேடமாங
கபபினறு மீசன கழல

எ-து உ-ம எ-ஙின். உயிருககுக குணமபோல அநாதியாயுளள சகசமலம் அவவுயிரின் வேறாய்த் தூரக்கற்பாலதனறுகலின மலந் தூரந்தென்றது அமையாதென்னும் பாடாணவாதசைவரை நோககி அருததாபததியளவையான் அதனை வலியுறுத்துதனுதலிறறு. இ-ள நசிதது ஒன்றின் உளளம நசிததலால ஒன்று நசிததிலதேல ஒனறு ஆவது இலலை எ-து அரன்கழல் செலலுஙகால அதனை ஆனமாக கெட்டொன்றுமோ கெடாதொன்றுமோவெனக் கடாயினார்க்குக் கெட்டொன்றுமெனின், ஆன்மாகெட்டுப்போகலான ஒன்றலாட்டாது கெடாதொன்றுமெனிற் கெடாதவழி இருபொருளாய நிறறலின் ஒன்றுமாறில்லை ஆகலான் அருததாபததிய ளவையாலே எ—அப்பு அணைநத உப்பின மலம நசித்து உளம ஈசன் கழல் அணைந்து சேடம் ஆம். எ-து. உப்புத் தனது கணடிப்பு நீஙகி நீரின் ஒன்றுமாறுபோலத் தனது சகசமலங் கெட்டொழிய ஆன்மா அரன்கழலையொன்றி அவ்வரன்கழற

குச் சேடமாம்—கப்பு இன்று ஆம். எ-து அங்ஙனஞ் சேடமாகிய ஆன்மாவுக்கு மீளக் கவர்ச்சியில்லை. எ-று.

ஒன்றதென்னுந் துவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது
பின் வந்த நசித்ததென்பது செயவெனெச்சத் திரிபு

யாதொன்று யாதொன்றனைப் பொருட்டேயாய்த் தனக்கெனச் சுதந்திரமின்றி நிற்கும் அஃததற்குச் சேடமென்பதறிக. "அவையுடைமை யாளாநா மங்கு" எனவோதுதலின், ஏனைப் பசுபாசங்கள் முதல்வனுக்குப் பொதுவகையாற் சேடமாமாயினும் இதுபோலச் சிறப்புவகையாற் சேடமாதலின்மையின் இதனை வேறெடுத்தோதினர்.

முத்திநிலை கூறி முடிந்தமையின் இறுதிக்கட் கப்பின்றாமென அவ்விருவிருத்தியுங் கூறினார்

பொன்வாண்முன் கொண்மூவிற் புக்கொடுங்கிப் போ
யகலத், தன்வாளே யெங்குமாந் தன்மைபோன்—மு
னவாணை, மலத்தின் மறைந்துள்ள மற்றுலகை யுண
ணு, மலந்திரிந்துச் செல்லும் வரத்து.

எ-து உ-ம் எ-னின் நான்காஞ்சூத்திரமுதல் இதுவரையிற் கூறிப்போந்த கேவலசகல சுத்தமென்னும் முத்திறத் தவத்தைகளினும் ஆன்மாத் தன்னியல்பிற்குக் கேடின்றியே நிற்குமென்பது உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேலதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று இ-ள். பொன் வாள் முன் கொண்மூவிற் புக்கு. எ-து ஞாயிறு காலைப்போதின் முகிற்படலத்துண் மறைந்து—ஒடுங்கி. எ-து. அம்முகிற்படலம் ஒருபுடை நீங்கியவழித் தன்னொளி ஏகதேசமாய் ஒடுங்கித்தோன்றி—போய் அகல எங்குமந் தன் வாளே ஆம் தன்மைபோல. எ-து. அம்முகிற்படலம் பெருங்காற்றானூடியுண்டு முழுவதும் விட்டொழிந்தவழி எங்கணுந் தன்னொளியேயாய்த் தோன்றும்

பெற்றிபோல—உள்ளம் முன் வாள் மலத்துள் மறைந்து எ-து. ஆன்மா அநாதியே தன்னறிவு மலத்துண் மறைபடண்டு கேவலப்பட்டு—மற்று உலகை உண்ணும எ-து பின்பு கருவிகளோடு கூடி ஏகதேசமாய அறிவு விளங்கி ஐம்புலன்களை விடயிக்கும்—மலந்து இரிந்து வாத்துச செல்லும எ-து. பின்பு அம்மலத்தை முதல்வனருளாற் பற்றறக் களைந்து வியாபகமாய அறிவு விளங்கி அவனது சீபாதத்தையணைந்து சுத்தப்படும எ-று

தன்மையென்றார் கொண்மூவிற் புக்குழியுங் கேடின்மையின

ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது

பின் வந்த வாள ஆகுபெயர்.

வினைமாற்றின்கண் வந்த மற்றென்னுமிடைச்சொல மலத்திரிந்தெனபதனோடியைந்தது சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாதல இலேசாற கொள்க

உவமைவினைகள் பொருளினுஞ் சென்றியைந்தன

அறிவு மறைந்தும ஒடுங்கியும மறைப்பு நீங்கியே எங்குமாய் நிகழ்தன்மாத்திரைக்கே பொன்வாளுவமையெனபார், உலகையுண்ணும் வாத்துச செலலுமென வேற்றுமையும் உடன் கூறினர்.

மலந்திரிந்ததாவது தனது மறைத்தற் சத்தி மடங்கிக் கீழ்ப்படுதன்மாத்திரையே பிறிதன்றெனபதூஉம உவமையாற் பெறுதும்.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

பதினொராஞ்சூத்திரமுடிந்தது

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

செம்மலர் நோன்றாள் சேர லொட்டா
வம்மலங் கழீஇ யன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமு
மாலயந் தானு மரனெனத் தொழுமே.

எ-து சூ-ம் எ-னின் அசிந்திதனைய நின்ற பதியைச சிந்திதனாகக கணடு வழிபடுமாறுணாததுகனுதலிற்று

எ-து. க-ரை எ-னின் சூததிரககருததுணர்ததுதனுத லிற்று இ-ள் அயராவன்பினரன்கழலசெனற முததாகருச சீவன் முத்திநிலைககண அவவறிவிசசைசெயலகள் ஒரோவ ழிப் புறததுச செலலுஙகால அவை செலலுமிடம இவையெ னபதுணர்ததுமுகததான வாககுமனுதீதமாயப பததியினுன் மறவாதேதத நின்றமுதலவனை வாககுமனக கோசரமாமபடி தெளியக கணடு வழிபடுமாறுணர்ததுதல இப்பன்னிரண டாஞ சூததிரததின் கருதது. எ - று

சூததிரவியைபும இனிதுவிளங்கும்.

இசசூததிரததின் பிணடப்பொழிப்பு அயராவன்பினர ன்கழலிணைநத சீவன்முததருவான செஙகமலமலாபோல விரிநது விளஙகிய முதல்வனது நோன்றாளை அணையவொட டாது அபர்த்தலைச் செயவிககும அவ்வியலபினையுடைய மூம் மலவழுககை ஞானநீராற் கழுவி அஙஙனம அயராவன்பு செ யயுமெயஞ்ஞானிகளோடு கலந்து கூடி மலமயககநீஙகுத லான் அன்புமிக்குடைய அவரதுதிருவேடத்தையுஞ் சிவாலய த்தையும் முதலவனெனவே கணடு வழிபட்டு வாழ்ம எ-று.

எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவிக்கப்பட்டது சீவன்முத்தனென்பது ஏற்புழிக்கோடலாற் பெறுதும்.

நோன்றாள வினைத்தொகை நோன்றல் பொறுத்தல. "எடுத்துச் சுமப்பானை" என்றார் புடைநூலாசிரியரும.

கழீஇயென்றது குறிப்புருவகம்.

மாலறநேய மலிந்தவரென்றது அம்மலங்கழீஇ யன்ப ரோடு மரீஇயினாரெனனும் பொருடந்து சுட்டுப்பெயர் மாத் திரையாய் நின்றது.

நேயமலிதல் கூறவே, வழிபாடும் பெறப்படும்.

தான் அசை.

அமமலங்கழீஇயென்றதனால அறிவு வியாபரிக்குமிடமும், அன்பரொடு மரீஇயென்றதனால இச்சை வியாபரிக்குமிடமும, தொழுமெனறதனற செயல் வியாபரிக்குமிடமும், பெறப்பட்டன. படவே, சீவன்முத்தர்க்கு அறிவிச்சைசெயல கள ஏனைவிடயங்களிற் செல்லாவென்பதூஉம் பெறப்பட் டது இமமூன்றும பிரிப்பின்றி ஓரிடத்தொருங்கு நிகழ்வன வாகலின, விடயவேற்றுமையின்மையு முணர்க.

தொழுகவென்னாது தொழுமென்றமையின், இஃதவனைத் தோரது தன்மையென்பது பெற்றாம். அற்றாகலினன்றே இதனைச சாதனவோத்தின் வையாது ஈண்டு வைத்தாரென் பது இனித் தொழுமென்றதனை இரட்டுறமொழிந்துகொ ண்டு விகுதிப்பொருள்பட நின்ற முன்னிலையேவலாக்கியு முரைத்துக் கொள்க. என்னை? செலவப்பெருக்கமுடையார் க்கு உணவாகிய ஆன்பால் உடம்புநோயின்றி வளரச்செய் யும் மருந்துமாதல்போல, இவ்வழிபாடு மலவாசனை சிறிதுந் தாக்குதலின்றிச் சிவானந்தம் மேன்மேல் வளரச்செய்யுஞ் சாதனமாதலுமுடைமையின், கண்ணழித்துரைபற்றி விதியா

கவைத்துரைத்தலும் அதுபறறி இதனுள், செம்மலர் நோன்ருள சேரலொட்டா வமமலஙகழீஇயென்றது ஓரதிகரணம, அன்பரொடு மரீஇயென்றது ஓரதிகரணம், மாலறநேய மலிந தவர்வேடமு மாலயநதானு மரனெனததொழுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணததது இசசூத்திரமென்றுணாக.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு ஆணவமாயைகான்மியமென்னு மலஙகளைக களைகவென்றது

எ-து. மே-ள். எ-னின். சிவன்முததாக்கு ஒருதலையான் முன்னர்ச் செய்யககடவதிதுவெனச் சூததிரததின முதற்கூற றைக் கண்ணழித்துரைதது மேறகோடனுதலிற்று இ-ள வெ-டை

கன்மமலமே தன் மூலத்தை நோககிக் கான்மியமென வுமபடும். காமியமெனப் பாடமோதி, ஆகாமியங் காமிய மெனத் தலைக்குறைபென்றுரைப்பாருமுளர்.

அவைதாம் ஞானத்தை யுணர்ததாது அஞ்ஞானத்தையு ணர்த்துமாகலான்.

எ-து ஏது. எ-னின். "மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே" எனப் பாசநீக்கம் மேலே பெறப்பட்டமையின், மெய்யுணர்ந்து கிட்டைகூடியபின் அவை களையகிடத்தல யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கிச சூத்திரத்தின் உடம்பொடு புணர்த்தோதிய பொருளைத் தெரித்துணர்ததி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அம்மூலஙகண்மூன்றும் மெய்யு ணர்ந்து கிட்டைகூடினுர் மாட்டும யாதானுமோராற்ருனுமழ ந்து தம்மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்துப் பிறவிக்கு வித்தாகிய

பண்டை விபரீதவுணர்வை மேற்படுத்துவனவாம் ஆகலான அஃதவர்க்காகாமையின் ஈண்டு ஆணவமாயை கான்மியமென்னு மலங்களைக் களைகவென மேற்கொண்டது எ-று.

உணர்த்துதல் உணர்விற்கேதுவாதல்

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது விபரீதவுணர்வை

புண்ணிய பாவம் பொருந்துமிக் கான்மியமு
மண்முதன் மாயைகாண் மாயையுங்—கண்ணிய
வஞ்ஞானங் காட்டுமிவ் வாணவமு மிம்மூன்று
மெய்ஞ்ஞானிக் காகா விடு

எ-து உ-ம். எ-னின் அவை அஞ்ஞானத்திற் கேதுவாய் வந்து நுழையுமாறும் அஃது அவர்க்காகாமையுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று இ-ள். புண்ணிய பாவம் பொருந்தும் இக்கான்மியமும் எ-து புண்ணிய பாவப்பயனும் புண்ணியபாவகாரணமாயும் பொருந்துகின்ற இக்கன்மமலமும்—மண் முதல் மாயை காண் மாயையும். எ-து. கலைமுதல மோகினியீறாகக் காணப்படுகின்ற இம்மாயாமலமும—கண்ணிய அஞ்ஞானங் காட்டும் இவ்வாணவமும. எ-து சுட்டியறிவதாகிய விபரீதவுணர்வைப் பயக்கும் இவ்வாணவமலமும்—இம்மூன்றும் மெய்ஞ்ஞானிக்கு ஆகா விடு. எ-து. இம்மலங்கண் மூன்றும் மெய்யுணர்வுடைய உனக்காகாமையான் அவற்றை விடுத்தொழிவாயாக. எ-று.

எல்லாமலங்களும் பற்றறத்துடைத்து மெய்யுணர்ந்து நிட்டைகூடினோர்க்கு உடம்பு நிற்குமளவும் பிராரத்தவினை அவ்வுடம்பைப் பற்றி நிற்றலான், அஃது அவர்க்கு ஒரோவழி வாசனைவயத்தான் இங்குளி வாங்குங் கலம்போல வந்து

தாக்கும், அவ்வழிப், *"பிறசெயாததுபவிப்பதின்று" ஆக லின அது சாராவாக விருப்பு வெறுப்புக்கள உளவாம்; அவை உளவாகவே, பரமே பார்த்திருப்பாராகரு நிலமுதலிய ஏகதே சப்பொருள் காட்சிப்படும், படவே, அவற்றைச் சுட்டியறிவ தாகிய விபரீதவுணர்வு மேற்பட்டு மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படு த்துப் பிறவிக்கு வித்தாம். இவ்வாறிம்மூன்றும் அறிவற்றம் பார்த்து இம்முறையானே வந்து தலைப்படுமெனக் காட்டிக் கூறுவார் கன்மமாயை யாணவமென்றிம்முறையின் வைத்து அவ்வக்காரிய நிகழ்ச்சிகளையெடுத்தோதிச் சுட்டிக் கூறினார் இகரச்சுட்டு இடையினும் வந்தியையும்.

புண்ணியபாவமென்றது உபசாரம்

மூன் வந்த மாயை முப்பத்தொராமெண்ணு முறைமைக் கணின்ற தத்துவத்தையுணர்த்தி விடாதவாகுபெயராய்த் தன னையிருக்கவுடைய ஏனைத் தத்துவங்களையுந் தழீஇயிற்று

காணமாயை செயப்படுபொருளோடு முடிந்த வினைத் தொகை.

இவை சிவபோகப் பெருவாழ்வையிழப்பித்தலின் மெய் ஞ்ஞானிக்காகாவாயின. மேன்மேன் முறுகுவனவாய இவற் றைத் தோன்றும்பொழுதே துடையாக்கால "களைகுநர் கை கொல்லுங் காழ்த்த விடத்து" என்னு முறைமைத்தாய் முடியு மென்பதுபற்றி விடுவென எண்மெ வலியுறுத்தப்பட்டது. விடுதலாவது, அவை அம்முறையானிகழ்ந்தவழி இவ்வஞ்ஞா னம் ஏகதேசக்காட்சியானுயதெனவும், அக்காட்சி விருப்பு வெறுப்புக்களது தோற்றத்தானுயதெனவும், அத்தோற்றமும் பிராரத்த வினை நுகர்ச்சிக்கட்சென்ற தற்போதத்தாலாயதென

*சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சூத்திரம். கக. முற்செ யல்விதியை.

வம, அறிந்து அங்ஙனஞ் செல்வதாகிய தற்போதம் மூளையாத வாறு பரிகரித்துச் சிவஞானத்துளடங்கிச சுவாநுபவம சுவாநுபூதியாம்படி ஞானநிலையில் உறைத்துநிற்றல்.

மாயைகன்மஙகள் அஞ்ஞானங்காட்டுதல் ஆணவமலச் சார்வானுய் செயறகையென்பதுணர்த்துதறகு, மூன்றற்கும் பொதுவாக ஏதுவுட் கூறிப போந்தவதனை ஈணடாணவமாத் திரைககே சிறநதெடுததோதினர்.

முதலதிகரணமுடிநதது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனிச் சிவபத்தர்களோடிணஙகுகவென்றது.

எ-து. மே-ள. எ-னின. அமமலங் கழீஇயினொர்கரு அதனை நிலைபெறுததுவதாய அதனபின்னர்ச செயயககட வது இதுவெனச சூததிரததின் இரணடாங்கூறறைக் கண ணழிததுரைதது மேறகோடலுதலிற்று. இ-ள். வெ-ளிடை.

ஈணடுச் சிவபத்தரென்றது பத்தியினுன் மறவாதேததி முதல்வனது சீபாததததையனைநத சீவன்முததர்மேற்று.

இணங்குதல் நட்புச்செய்தல். சிவபத்தர்களோடிணங்கு கவெனவே, எதிர்மறைமுகத்தான் ஏனையரோடிணங்கற்க வென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அலலாதார் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துவராகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின், உறவும் பகையுமொழித்த மெய் ஞ்ஞானிகள் சிலர்மாட்டு நட்புஞ் சிலர்மாட்டு நட்பின்மையு முடையாரா தல் சால்பன்றென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று. இ-ன். வெ-ளிடை.

அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தையுணர்த்துமாறு "தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி—முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலு—மாறு கோடி மாயா சத்திகள்—வேறு வேறு தம் மாயைக டொடங்கின—வாத்தமா ரயலவர் கூடி—நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்—சுற்ற மென்னுந் தொல் பசுக் குழாங்கள்—பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்—விரத மேபர மாகவே தியருஞ்—சரதமாகவே சாத்திரங் காட்டினர்—சமயவாதிக டத்த மதங்களே—யமைவ தாக வரற்றி மலைந்தனர்" என்ற றொடக்கத்துத் திருவாசகங்களா னறிக. மும்மலங்களை அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துதல் இலக்கு வாய்த்துழி ஏதுவாதன் மாத்திரையே சிவபத்தரல்லாதார் அவ்வாற்றின்றி இலக்குவாயாதவழியும் வாய்க்குமாறு செய்துகொண்டு பலவகையுபாயங்களானுந் தம்மோடொப்ப விபரீதவுணர்வைச் செலுத்தியே விடுவாராகலான் அம்மலங்களினுங் கொடியராகிய இவரை அவற்றினுமஞ்சிவிட்டொழிதலே அறிவுடைமைக்குச் சாலவென்பதாம்

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ்
சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை—யறப்பித்துப்
பத்த ரினத்தாய்ப் பரனுணர்வி னாலுணரு
மெய்த்தவரை மேவா வினை.

எ-து உ-ம் எ-னின் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துமவரோடு இணங்காமைமாத்திரையேயமையும் சிவபத்தர்களோடிணங்குதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று இ-ள். தம்மை மறப்பித்து மலங்களின் வீழ்க்கும் சிறப்பு இலார் தம் திறத்துச் சேர்வை அற. எ-து. முதலவன் காட்டியுங் கண்டும் உபகரித்து நிற்கும் அத்துவிதநிலையை மறவாது கடைப்பிடிக்குந் தமது ஞானக்கண்ணையிழ

ப்பித்துத் தீய நெறிக்கட் கொண்டு சென்று மலங்களானாய
பிறவிக்குழியில் வீழ்வித்துத் துயருறுத்துவாராகிய அன்பில
லார் கூற்றிலே தொன்றுதொட்டுப் பயின்று வந்த சேர்ச்சி
யறும்படி—பத்தர் இனத்துப் பித்து ஆய்ப் பரன் உணர்வி
னால் உணரும் மெய்த்தவரை எ-து. அம்மறவியை மாற்றி
ஞானக் கண்ணை யுதவிப் பிறவிக்குழியினின்று மெடுத்து நன்
னெறிக்கட் செலுத்தி வாழ்விக்கும் சிவபத்தரது கூற்றிலே
பேரன்புடையராய அவ்வன்பு சார்பாக விளங்கும் சிவஞா
னக்கண்ணால் அந்நிலை கடைப்பிடித்துணரப் பெற்ற மெய்த்த
வராயினாரை—வினை மேவா எ-து எல்லாவநர்த்தங்கட்கும்
மூலமாய் வந்து சிறப்பில்லாதார்திறத்துச் சேர்வையைப் பயப்
பிக்கும் பிராரத்தவினைகள் வாதியா எ-று.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்கும் சிறப்பில்லா
ரென மேற்சொல்லியபொருளையே அநுவதித்து விரித்தோதி
னார், அதனெதிர்மறை முகத்தாற் சிவபத்தரது பெருந்த
கைமையுணர்ந்துகோடற்பயனோக்கி.

மலம் ஆகுபெயர்.

வீழ்க்குமென்றது உருவகங்குறித்து நிற்றலின், அவ்வா
றுரைக்கப் பட்டது.

எல்லாவற்றினும் அன்பு சிறந்தமையின் அதனைச் சிறப்
பென்றார். பித்துப்போறலின், அன்பு பித்தெனப்பட்டது.

ஏனைத் தவங்களெல்லாம் மெய்யாதலின்றி மலந்தடையா
யப் போதலின், பரனுணர்வினாலுணருந் தவமொன்றே மெய்
த்தவமெனப்பட்டது.

வினை பால்பகாவஃறிணைப்பெயர். சிவபத்தர்மாட்டன்
புடையராய் மனஞ்சொற்செயல்களான் அவர்வழி நிற்பா
ர்க்கு உலகியலுணர்வு மாறிச் சிவாநுபூதியுணர்வே மேம்பட்டு

நிகழும் அது நிகழுவே பௌதிக வுடமபைப்பற்றி வரும் பிராரதத வினைகள அவர்கு நுகாச்சியாதல செலலாமையின் வாதிககமாட்டா. மாட்டாதொழியவே, அவை பறறுககோ டாக நிகழுஞ சிறபபிலலாா தநதிறததுச சோலை பறறக கெடுமெனபாா சோலையறப பிததுப பததரினத்தாய்ப பர னுணாவினு னுணரு மெயததவரை மேவா வினையெனறா எனவே, வீடடுணாவை நிலைபெறுததுஞ சிவபததாகளோடி ணையகினுலன்றி வினை பறறுககோடாகத தொனறுதொட்டுப் பயினறு வநத சிறப்பிலலாாதிணககம அருமையின, அவவி ணககம ஒருதலையான் வேணடுமென வலியுறுததவாறுயிறறு.

இரண்டாமதிகரணமுடிநதது

மூன்றுமதிகரணம்.

இனிப் பததாது திருவேடததையுஞ சிவாலயததையும் பாமேசுரனெனக கணடு வழிபடுகவெனறது

எ-து மே-ள். எ-னின் அன்பரொடு மரீஇயினாககு அம்மருவுதலை நிலைபெறுததுவதாய அதனபின்னாச செயயகக டவிதுவெனச் சூததிரததின மூனறுங்கூறறைக கணணழித துரைததுமேறகோடஞுதலிறறு இ-ள வெ-ளட

காணடல ஐயுறவினறித தெளிதல.

காமககிழததியா வடிவிற காணபபடும ஆடை சாநதணி கலன்முதலாயின காமுகரை வசிகரிதது இனபஞசெய்யுமாறு போல மெயயுணாவுடையாரைக காடசிமாததிரையின் வசிக ரிதது இன்பஞசெய்தலபறறித திருவேடத்தையுஞ சிவாலய த்தையுமென்றுபசரித்தார். அது *"சேலுங்கயலுந திளைககுங

திருப்பலலாணடு.

கணணுரிளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்—போலும் பொடி யணி மார்பிலங்குமென்று புணணியர் போற்றிசைப்ப" என்னுந் திருவாசகத்தானுமறிக. திருவேடத்தினியல்பு "தூய வெண்ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு—நாயகன் சேவடி தைவரு சிந்தையு நைந்துருகிப்—பாயவது போல னபி னீர்பொழி கண்ணும் பதிகச செஞ்சொல்—மேயசெவ வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதி யுள்ளே." "சிந்தை யிடை யறா வன்புந் திருமேனி தன்னி லசைவுங—கந்தை மிசை யாங்க கருத்தும் கையுழ வாரப் படையும—வந்திழி கண்ணீர் மழையும் வடிவிற பொலி திருநீறு—மந்தமி லாததிரு வேடத தரசு மெதிரவந் தணைய" "கண்ட கவுணியக கன்றுங கருத திற பரவு மெய்க காதற்—றொண்டர் திருவேட நேரே தோன்றிய தென்று தொழுதே" என்றற்றொடக்கத்தன திருவாக்குகளானுமறிக.

அவன் மற்றிவ்விடங்களிற பிரகாசமாய் நின்றே அல்லாதவிடத்து அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான.

எ-து எது எ-னின். மெய்யுணர்வுடையார்க்குப் பகுப்பின்றி எங்கணும் பரமேசுரனெனக் காணடலே பொருந்த முடைமையானும் நின்ற திருத்தாண்டகமுதலியவற்றுள் அவவாறோதுதலானும் திருவுருத்திரத்துட் பகுப்பின்றி உயிரப் பொருள் உயிரிலீபொருளெல்லாவற்றையுந் தனித்தனியெடுத்தோதி வழிபாடு கூறுதலானும் ஈண்டிவற்றை மாத்திரையே விதந்துகொண்டோதிய தென்னையென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அம்முதல்வன் யாங்கணும் வியாபகமாய் நிற்பினும் இவ்விரண்டிடத்துமாத்திரையே தயிரினெய்போல விளங்கி நிலைபெற்று அல்வழியெல்லாம் பாலினெய்போல வெளிப்படாது நிற்றலான் இனிப் பத,

தாது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெ னக கணடு வழிபடுகவென மேறகொணடது எ - று.

மற்று உரையசை.

எப்பொருட்கணணுமிறைவன் கலந்துளனென்பது தெ ளிந்துகோடறபொருட்டுத திருவுருத்திரததின் அவதாரேரத ப்பட்டதெனக கொளக

தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத தான்கொடுத
தனனுணரததனனுளிருததலாற—றன்னுணரு [து த
நேசததா தமபா னிகழுந ததிநெயபோற
பாசததார்க கினறும பதி.

எ-து உ-ம். எ-னின். திருவேடத்தின் இறைவன் பிர காசமாய் நிறகுமாறு யாஙஙனமென்பாரை நோககி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிறறு. இ - ள் பதி எ-து. அசிததிதனுய் நின்ற பரம்பொருளே—தன உணர வேணடி. எ-து. உலக த்துள்ளார் தனனை யறிதற்பொருட்டு—தனது உருவைத தான் கொடுத்து எ-து. திருநீறு கணடிகை முதலிய திருவே டமாகிய தனது திருவடிவததைத் தன்னனபாககுக கொடுதத லானும்—தன் உணர. எ-து. அவ்வன்பர் தன்னைச சிவோக ம்பாவனையால் அறியச் செய்தலானும்—தன்னுள் இருத்த லால். எ-து. அஙஙனம் ஒருகுறியின்கணின்றுணருமவரைத் தனது வியாபகத்துளளாக இருத்துதலானும—தன உணரும நேசத்தர் தம்பால் ததி நெயபோல நிகழும. எ-து. குறியுமிற ந்துநின்று தன்னை யுள்ளவாறுணருமவர்மாட்டுத தயிரின்கண ணதாகிய நெய்போல விளங்கித தோன்றும்—பாசத்தார்க்கு இன்று ஆம். எ-து. அவ்வியலபில்லாத பாசககட்டுடையார் மாட்டுப் பாலின்கண்ணதாகிய நெய்போல் விளஙகாது நிற் கும். எ - று.

செய்தென்பது சொல்லெச்சம்

இருத்தல அலலீறறுப் பிறவினைத்தொழிறபெயர்.

கொடுத்ததுச செய்திருத்தலானிகழ்வமெனை வியையும்

தன்னுணருநேசததரெனப் பெயரடையானும ஒரேதுக கூறப்பட்டது. தனனையெனனுமிரணடனுருபு விகாரததாற றொக்கது.

உணாதலை மூவிடத்தோதுதலின் இஃதங்ஙனம வேறு வேறுரைககபபட்டது

பாசததார்கணென்பது உருபுமயககம்.

இனமை ஈணடு விளஙகாலமகுறிதது நின்றது.

கண்டதொரு மநதிரததாற காட்டததி லங்கிவே
றுணடலபோ னினறங் குளதாமாற—கண்டவுருத
தானதுவா யனறுனை றுனதுவாயத தோனறுனே
தானதுவாயக காணுந தவாககு

எ-து. உ-ம். எ-னின். சங்கமவடிவிற்குக் கூறிப்போநத இயல்பிலலாத தாவரவடிவின் மநதிரசாநநித்தியமுளவழிய னறிப் பிரகாசமாய் நிறறல் பெறப்படாதென்பாரை நோககிச சிவாலயததினிடத்தும இறைவன் பிரகாசமாய நிறறலை (வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். காட்டத்தின் அங்கி வேறு உணடல்போல. எ-து விறகிறறீ கடைகோலாற் கடைந்துழி வேறாய் விளங்கும் அலலுழி விளங்குவதன்றுறறபோல—கணட உருத் தான் அது ஆய் அன்று ஆனுன். எ-து. உயிகட்குப் புததிபூததி யளிததறபொருட்டுக காணப்பட்ட தாவரவடிவின்கட் கலப்பினுல் அதுவே தானுய் அதுவன்றி வேறு பொருளுமாமியல்புடைய முதல்வன்—கணடது ஒருமந்திரத்தான் நின்று அங்கு உளது ஆம் ஆல். எ-து. அதுவே தானுக்க

காணுதார்கருத் தம்மாலறியப்பட்டதொரு மந்திரசாந்நித்திய மிலவழி அவ்வடிவின்கண் விளங்காது நின்று அஃதுளவழி விளங்கித்தோன்றும்பொருளாம — அது தான் ஆயக் காணும் தவாக்கு அது தான் ஆயத் தோன்றுமே. எ-து அவ்வாற றறி அவ்வடிவே அவனுக்குக் காணப்பெறும் உண்மைத்தவமு டையார்க்கு அப்பெற்றியனேயாய் விளங்கித் தோன்றுன் கொலலோ. எ - று.

காணுதார்க்கென்பது சொல்லெச்சம்.

மந்திரத்தாலென்னும் பொருளடைக்கேற்ப உவமையி னும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

உண்டாதல் ஈண்டு விளங்குதன்மேற்று.

ஆல அசை. ஆனுனென்பது பெயா ஒகாரம் எதிர்மறை பொருணமைபற்றி உளதெனவும் அனறெனவும் கூறினர்.

தானதுவாயன்றுனென்னும் பெயரடையான அவர வர பாவனைக்கேற்ப விளங்குதற்கேதுக்கூறியது. தானதுவா யன்றுதல சங்கமவடிவிற்குமொக்குமேனும், தாவரவடிவின் கண் நிகழுங் கடாவை இதனானறி நீக்கலாகாமையின ஈண்டுக் கூறினர். இஃதிரிடத்து மொக்குமென்பது முன்ன ரப் பெறப்படும்.

மூன்றுமதிகரணமுடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி இவ்விடங்களின் வழிபடுகவென்றது.

எ-து. மே-ள்:- எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த மூன்றுஞ் சிவன்முத்தர்க்குத் தாமேயுளவாம் இலக்கணமாகலின் அநு வாதமாக வைத்துணர்த்தற்பாலனவாகிய இவற்றைக் களைக

இணங்குக வழிபடுகவென விதியாக வைத்தோதிய தெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை அவற்றதொழிபாகக்கொண்டு சாதித்தற்கு மேற்கோட்னுதலிற்று இ-ள் வெ-ணட.

இவ்விடங்களென்றது மேற்கூறிய இரண்டனையும்.

வழிபடுகவென்னும் எடுத்தலோசையான் அநுவதித்துணர்ததுவதே யமையுமென்பாரை நோக்கி விதித்தலே வலியுறுததவாறு இனம்பற்றிக் களைதல இணஙகுதல்கட்கும இஃதொக்கும.

நரம்பு நாடி முதலானவற்றைத் தானதுவாய் வரும புருடன் அவையாகாவாறு அப்புருடனுமாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். எய்தியதனை விதித்தல் பயனுடைத்தன்றுபோலுமெனபாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதிததனுதலிறறு இ-ள. நரம்புமுதலிய தாதுக்களின்கண் வேற்றுமையின்றி அதுவது தானுய வருகின்ற உயிர நாடியோ என்போ நரமபுசிககோழையோவெனறு இஙஙனம் பைமறியாயப் பார்ப்பார்கரு அந்நரம்பு நாடிமுதலியவையாகாது அவற்றின் வேறுமாயினாற்போல உயிர்கருயிராகிய அம்முதல்வனும் உயிர்ப்பொருள் உயிரிலபொருளெலலாவறறினுங் கலப்பான் அதுவது தானுகியும பொருண்மையான் அல்லனுகியும நிற்பனுகலான் அதுவதுதானுய்க காணுங் காட்சிபறறி யெய்திய வழிபாடு அலலனுய் நிற்றலைக காணுங்காலெய்தாதாகலின் அவவழியுமெய்துவிக்கவேணடுதலான் இனி இவ்விடங்களின வழிபடுகவென விதித்தோதியது. எ - று.

அவையாகாவாறப்புருடனுமெனவே அவ்விடத்தெய்துவிததல ஒருதலையான் வேண்டுமென்பது தாற்பரியமாயிற்று.

மேற்கோளின் இவ்விடங்களையென்றது இவ்விடங்களினென வேற்றுமைப்படுத்தோதியதூஉம இஃதுணர்ந்துகோ

டற்பொருட்டு. இதனானே, எய்தாத தெய்துவிப்பதூஉம், எய்தியதிகந்துபடாமற்காப்பதூஉம், எய்தியதனை யொருமருங்கு மறுப்பதூஉம் என்னும் விதிமூன்றனுள், இஃதெய்தியதிகந்துபடாமற் காத்ததெனபது போந்தவாறுணர்க.

வாறு உவமவுருபுபட நின்றது.

முதலானவற்றையென்பது உருபுமயக்கம்

அதுவிது வென்ற தனுவல்லான் கண்டார்க
கதுவிது வென்றதையு மல்லான்—பொதுவதனி
லத்துவித மாத லகண்டமுந் தைவமே
யத்துவிதி யன்பிற றொழு.

எ-து உ-ம். எ-னின். முதல்வனுக்கு அவ்வியல்பு எல்லாப்பொருட்கண்ணு முண்மையின் அவற்றுள் இவ்விடங்களின்மாத்திரையே வழிபாடு விதித்ததெனனையென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். கண்டார்க்கு. எ-து. முதல்வன் உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றினும் நிறைகுநிலைமை யறியப்பெறறோர்க்கு—அது இது என்றது அல்லான். எ-து. கண் அருக்கன்போல் அதுவும் இதுவுமெனப் பக்கிசைத்தோதப்பட்ட பேதநிலைமையனுமல்லனாய்—அது என்றது அல்லான். எ-து. உடலுயிர்போல் அது வேறின்றோதப்பட்ட அபேதநிலைமையனுமல்லனாய்—அது இது என்றதையும் அல்லான். எ-து. குணகுணிபோல் அதுவாகிய இதுவென்று பக்கிசையாமலோதப்பட்ட பேதாபேத நிலைமையனுமல்லனாய்—பொதுவதனில் அத்துவிதம் ஆதல் அகண்டமுந் தைவமே. எ-து. அறிவொளிபோல் அம்மூன்றற்கும் பொதுமையான் அத்துவிதநிலைமையனாதலான் எல்லாப்பொருளும அவன்வடிவேயாமாயினும்—அத்துவிதி அன்பின் றொழு. எ-து. அவற்றுளளும் அன்பு விளையுமிடத்தின்

வழிபடுவாயாக அவவத்துவித சித்தாந்ததகதைப் பெற்றுடை யோய். எ - று.

அது விதுவென்றது முன்னேயது உம்மைதொகை,பின்னேயது இருபெயரொட்டுப் பணபுதொகை.

அல்லானென்பதனை மேலுங கூட்டி, என றதென்பதனை அதுவென்றதனேடுங கூட்டியுரைகக அலலானெனபது முறறெசசகுறிபபு

என்றதை ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரம் உம்மை இறந்தது தழீஇயிறறு பொதுவதென்னுமது பகுதிபபொருள விகுதி தைவமென்னுஞ்சொல்லியலபு மேலேயுரைததாம ஏகாரந் தேறறம. ஆயினுமென்பது சொலலெச்சம். அன்பு ஆகுபெயா எழாவதுவிரிததுரைகக.

“திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனி” யினன்றி “எங் குமுருககாணவொண்ணுத பரன் மூலப்பால விம்மியொழுகு வதுபோல வெளிப்பட்டருளுவ”தாகி அடிபபட்டுவருமன்பு விளையாமையின் ஆண்டுச்செயயும் வழிபாடே அத்துவிதஞா னததை நிலைபெறுததற் பயததென்பார் அத்துவிதமாதலக ணடமுந் தைவமேயென அநுவதிதது அத்துவிதியன்பிறரு மூவென்ருர். அத்துவிதியென்னும் அண்மைவிளி பயனுணர நின்ற குறிப்புப்பெயர். இதனுனே விதிகருப் பயன்கூறிய தூஉமாயிற்று. இனி அது இதுவென்பன அருவுருவாகிய திரு மேனியெனககொண்டு அதறகியையவுரைப்பாருமுளா அவா, அன்பினென்றதனை ஏதுபபொருட்கண வரும் ஐந்தனுருபே றற இயற்பெயராக வைத்துரைப்ப.

வினையா லசத்து விளைதலான் ஞானம்
வினைதீரி னன்றி விளைா—வினைதீர

ஞானத்தை நாடிச் தொழவே யதுங்கழு
மானத்தா லன்பிற் றொழு

எ-து உ-ம. எ-னின் அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்டொருவவே ஞானசொரூபம உளதாய அத்துவிதத்தையுணர்த்துமாகலான் அதனபொருட்டு வழிபாடு வேறுவிதித்தல எறறுககெனபாரை நோககி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிறறு இ-ள். வினையால அசத்து விளைதலான் ஞானம வினைதீரின் அனறி விளையா எ-து உடமபினகண்ணதாகிய பிராரத்தவாசனை உயிககுத தாககுவதாயுள்ள துணையும் அதனுன் வரும விருபபுவெறுபபுககளும அவை பறறிக காட்சிப்படும மணமுதன மாயைகளும அவைப றறி நிகழும் விபரீதவுணாவுமாகிய அசத்துககள ஒருவியவழியும வந்துகூடி மேமபடுவனவாகலான அவ்வளவிறகெலலாம மூலமாகிய பிராரத்தவாசனை பறறறக கழிந்தாலனறி அவவசத்தைக கீழ்ப்படுத்து மெய்யுணாவு மேமபடுதல கூடாதாகலின—வினை தீர ஞானத்தை நாடித தொழவே அது நிகழும் எ-து அவ்வாசனை பறறறக கழிதறபொருட்டு அம்மெய்யுணர்வுடையாரை நாடி வழிபடவே அவவினை நீங்கி மெய்யுணாவு மேமபட்டு நிகழும—ஆனத்தால அனபின தொழு எ-து. ஆகலான் அன்பினுல அவரை வழிபடுவாயாக எ-று.

அசத்தையொருவியவழி உளதாகிய ஞானசொரூபம நிலைபெறுதல அவ்வசத்தினது விளைவிறகு வேராகிய வினைத தீர்வின்கண்ணதாகலான, அவ்வினை வேரறுத்து மெய்யுணர்வை நிலைபெறுத்துதற்பொருட்டு அதனை அங்ஙனநிலைபெறுத்தினார்மாட்டுச செய்யும் வழிபாடு ஒருதலையான வேண்டப்படுமென்பதாம். அறறேல, அதன்பொருட்டு ஸ்ரீ பஞ்சாககரத்தை விதிப்படியுச்சரிககவென்றவதுவே அதற்கமையுமெனின்,— வஃதொாகும். அவ்வுச்சரிப்பும் இவ்வழிபாட்டையி

லறியமையாதென்க. அற்றாகலினன்றே, ஆண்டஞ்செழுத்தாலெனவும், மணமுதனுளமெனவும், அகததுவழிபாட்டை உடன் கூறியதூஉமென்பது.

விளையாதென்னுந் துவ்விகுதி விகாரத்தாறறொக்கது.
பின்வந்த ஞானம் ஆகுபெயர்
ஆனதனுலென்பது ஆனத்தாலென மரீஇயிற்று.

தன்னை யறிவிததுத தான்றனச் செய்தானைப்
பின்னை மறததல பிழையலது—முன்னவனே
தானேதா னுசசெயதுந தைவமெனறுந தைவமே
மானே தொழுகை வலி.

எ-து உ-ம். எ-னின் அங்ஙனம் பயன்பற்றி விதிக்கப்படும் வழிபாடு வேள்வி முதலியனபோலப் பயன வேண்டாமையானுதல பின்னாச செய்து பெறுதுமென்றுதல் ஒரோவழியொழியவும் படுஙகொலலோவென்பாரை நோககி அது செய்யாவழிப்படுங் குறறமும் செய்தல் கடமையாமாறும் உணர்த்தி விதிததலை வலியுறுத்துதனுதலிறறு இ-ள். தன்னை அறிவிததுத் தான் தான் ஆச செயதானைப் பின்னை மறத்தல பிழை அலது. எ-து தன்னுண்மையை அறியமாட்டாது குருடாய்க கிடந்த உயிர்க்குப் பலவாறறானும் அதனைத் தெரித்துணர்தது எத்தனையுமெளிய அவ்வுயிரை எததனையுமரிய தானுமவண்ணஞ் செயதளிதத பெரியதோருதவியை அதன்பின் னர்மறககுமாயின் அஃது இதறகுமுன் அறியாமையான் மறந்த குற்றம்போலத் தீர்திறனுடையதோர் குற்றமன்றாகலானும்—முன்னவனே தானே தானச் செய்தும் தைவம் என்றும் தைவமே மானே தொழுகை வலி. எ-து. முதல்வன் அங்ஙனர் தான்றனேயாகச் செய்தானும் இதுகாறுந் தனக்குச் சுத

நதிரமின்றி முதல்வனது உபகாரநதையின்றியமையாதாய அடிமையாகிய உயிா எக்காலத்தும் அவவாறடிமையேயாமா கலானும தான்றுணச செய்தளித்த அபபெரியோனை வழிபடு தலே அவவுயிாககு வலியாவது எ - று

தமதுமுதற்னே குருவாகவிற் றுனறுணச செயதானை யென்றும, முன்னை மறாத குறறம் அறியாது நிகழ்ந்ததாக விற் கழுவப்படும் இஃததுபோற கழுவப்படுவ தன்றெனபாா பின்னை மறத்தல பிழையலதென்றுங கூறினாா். பின்னை மறந் தலென்பதனுல் முன்னை மறததல் பெறபபட்டது."எந்நன்றி கொனறாாககு முய்வுணடா முயவிலலை செயநநன்றி கொன்ற மகற்கு" என்னுங் கருத்து நோககிக கூறியதூஉமாம்.

அலதுமெனப் பாடமோதி இது பிழையாதலன்றியுமெ ன்றுரைப்பாரு முளர்.

ஏகாரம முன்னையது அசைநிலை, பின்னையன தேறறம.

செய்தாலென்பது செய்தெனத திரிநதது.

உம்மை சிறப்பினகண வநதது.

தான்றுணச்செய்தல எதனையெதனைப் பற்றினும் அதுவ துவாமுயிர் தன்னையறிநதவழி எணகுணஙகளானிலறைநது தன்வண்ணமாககசெய்தல அஙஙனஞ்செய்தவழியும் *"உயி ர்தானுஞ் சிவாநுபவ மொன்றினுககே யுரித்து" என்பார் தைவமென்றுந தைவமேயென்றுர் தைவமென்னுஞ் சொல வியல்பு மேலே யுரைத்தாம்.

மானையென்னும் இரணடனுருபு விகாரத்தாற் றொக் கது. மானென்பது வடசொற்றிரிபு சுட்டு வருவிகக.

வலிதருவனை வலியென்றுபசரிக்கார்.

*சிவஞானசித்தி, பதிமுன்ஞசூத்திரம். கO. செம்பிரத.

இவ்வுதாரணங்களைமூன்றானும், வழிபாட்டிற்கும இடத்து நிகழ்பொருண்மாத்திரையேயன்றி இடவிசேடமும பெறல்வேண்டுமென அதனை வலியுறுத்துமுகத்தானே, முறையே சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவபத்தாவேடத்தையுஞ் சிவதேசிகர்களையும அறிந்து வழிபடுமாறு கூறப்பட்டது.

சிவமென்னு மந்தர சிந்தைநேர் நோக்கப
பவமின்றாங் கண்வா சகத்திற—சிவமுண்டா
மொன்று மிரண்டு மலத்தார்க்கிங் கொண்குருவா
லின்றிந்நூன் மும்மை மலர்க்கு.

எ-து. செ-ள் எ-ணின். இங்ஙனஞ் சிவாகமத்துண் ஞானபாதப்பொருளெல்லாவற்றையும பொது உண்மையென்றிருவகைப்படுத்துப் பிரமாணவியல இலக்கணவியல் சாதனவியல பயனியலென நான்கியலாக வைத்துப் போதிப்பதாகிய இச்சிவஞானபோதநூலைக் கோடற்குரிய அதிகாரிகளாவார இவரென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று இ-ள். சிவம் என்னும அந்தர எ-து. தான்றானாய்ச்செய்தவாற்றாற் சீவனென்னுமியல்பினீங்கிச் சிவமென்றோதப்படும வேதாந்தத் தெளிவாகிய சித்தாந்தத்தையுடைய மாணவகனே, ஒன்றும் இரண்டும மலத்தார்க்கு எ-து. ஒன்றுமிரண்டுமாய மலங்களையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கும் பிரளயாகலர்க்கும்—சிந்தை நேர் நோக்கக் கண் வாசகத்தின் பவம் இன்று ஆம். எ-து. முறையே அறிவின்கணின்று அருட்பார்வையானோக்குதலானும் தேவகுருவாய் முன்னின்று செய்யுந் திருநோக்கம் பரிசம் வாசகமெனப்படுந் தீக்கையானும் பிறவிக்கேதுவாய பசுத்துவநீங்கிச் சிவத்துவம் விளங்குமாகலான்—மும்மை மலர்க்கு இங்கு ஒண்குருவால இன்று இந்நூல் எ-து-அவரின் வேறாகிய மும்மலமுடையவர்க்கே உரித்து 'இவ்வுலகத்தனுபவமு

டைய தேசிகராற் போதிககப்படுமெ இஞ்சிவஞானபோத நூல எ - று

அநதம வேதாநதம, அநததாஞ சித்தாநதமாகலின், அத னைப் பெறளுரது பெருமைகூறுவாா சிவமெனனுமநதரவெ ணரூர்

என்னுமென்புழிப் படு சொற றெருக்குநின்றது சிநதை அறிவு கணணுருபு விரிததுரைகக

நேர் நோககுதல முனனே மருட்பார்வையை மாறறி அரு ட்பாாவையானோககுதல நோகக நோககுதலானெனக

கண வாசகஙகளைக கூறவே இனம பறறிய பரிசமும் உடன் கொளளப்படும்

பவம் ஆகுபெயா.

இநநூல அநுபவமுடைய தேசிகனாலன்றி விளஙகாதெ ன்பார் ஒணகுருவாலென்ருர்.

போதிககப்படுமெனபது அவாயநிலையான் வநதது

இனறிநநூலென்பது இநநூலெனனும பொருட்டு இக காலததுரைககபபடு நூலெனினுமமையும. அது "தானுரை ததாினின்று" என வருகின்ற வெணபாவாற கூறியவாறருணு மறிக.

மும்மையென்றது ஈணடெணணின்மேனின்றது, "தெரி மாண் டமிழுமும்மைத தென்னம பொருப்பன" எனபுழிப்போல

நான்காமதிகரணமுடிநதது
பன்னிரணடாஞசூததிரமுடிநதது.

பயனியல முறறிறறு

சிறப்பியல்பு முற்றுப்பெற்றது.

நூலாசிரியர் பெயர்.

எநதை சனற்குமர னேநதித தொழுவியலபாய
நநதி யுரைததருளு ஞானநூல்—சிநதைசெயது
தானுரைததான் மெயகண்டான ருரணியோா தாமுண
வேதுதிருட் டாநததா லினறு.

சிவஞானபோதச் சிற்றுரை

முறறுப்பெற்றது.

முதற்குறிப்பகராதி.